

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍

(အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်)

ပုံနှိုင်မှတ်တမ်း

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း – ပထမအကြိမ်း ၂၀၁၆၊ မေလး၊ ထုတ်ဝေသူ – ဦးအေးလွင် (ဝဝ၄ဝ၅) ရွှေပဒေသာစာပေတိုက် အမှတ် (၃၃)၊ ကျီတော်လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွှန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ မျက်နှာဖုံးနှင့် – ဦးအေးလွင် (ဝဝ၂၄ဝ) အတွင်းပုံနှိပ်သူ ရွှေပဒေသာအော့ဖ်ဆက် အမှတ် ၃၃၊ ကျီတော်လမ်း၊

မင်္ဂလာတောင်ညွှန့်မြို့နယ်၊

ଜନ୍ତର - ଚଚ୍ଚ

် ရန်ကုန်မြို့။ -- ၁၅ဝဝ ကျပ်

ဖြန့်ဈေး - ၁၅ဝဝ ကျ အုဝ်ရေ - ၅ဝဝ အုဝ်

မမသဒ္ဒါမောင် အရာရာတိုင်းထက်ပို၍/ မမသဒ္ဒါမောင် – ရန်ကုန်၊ ရွှေပဒေသာစာပေ ၊ ၂၀၁၆ ။ ၃၀၄ – စာ ၊ ၁၂ - ၃ × ၁၈ - စစ်တီ။ (၁) အရာရာတိုင်းထက်ပို၍

မမသဒ္ဒါမောင်

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍· · ·

လူတိုင်းမှာ အသက်ရှင်နေသရွေ့ "မျှော်လင့်ချက်" ဆိုတာ ရှိပါတယ် • • •

army Duri

အခန်း (၁)

Meeting Room ထဲမှာမို့ ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး အသံ တိတ်နေပြီး 'စံ' ၏အသံသာ ကြားနေရပါ၏။ လက်ထဲမှ file ကို စားပွဲထက် အသံမြည်အောင် ပစ်ချလိုက်ပြီး ဆုံလည်ခုံမှ ထရပ်လိုက်မိ ပါသည်။ ကုမ္ပဏီအကြီးကြီးကို မိန်းကလေးဖြစ်သည့် 'စံ' က တစ် ယောက်တည်း ဦးဆောင်နေရတာမို့ စိတ်ရောလှုပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု ဖြစ်လွန်းလေ၏။ "'ဒီလောက် အတန်တန် ပြောဆိုတိုင်ပင်ထားလျက်နဲ့မှ

ဒီတိုင်းဖြစ်လာရတယ်လို့ . . . ဒီပုံစံနဲ့ ရှေ့ကို ဘယ်လိုဆက်လျှောက်လို့ ရတော့မလဲ''

രൂട്ടുഗദേയാമാ

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

 ∞

"ങ്ങിന …."

''အခုမှ Reason တွေ မပေးချင်ပါနဲ့၊ စီးပွားရေးလုပ်တယ် ဆိုတာ မျက်စိဖွင့်နားစွင့်နိုင်မှသာ သူများထက် ရှေ့က ဦးမှာပေါ့၊ ကိုယ် တစ်လှမ်းနောက်ကျတာနဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေက တစ်သီတစ်တန်းကြီး ရနေပြီ''

''စီးပွားရေးလုပ်တာ အရှုံးနဲ့အမြတ်ပဲ ရှိပါတယ့်, MD''

''ဒါတော့ ရှင်ပြောမှလား၊ ဝိုက်ဆံဆိုတာ အချိန်မရွေး ပြန် ရှာလို့ရတာ မှန်တယ်၊ လတ်တလော ဖြေရှင်းပေးရမယ့်ပြဿနာကို ဘယ်သူက ခေါင်းခံမှာလဲ ပြော!''

မန်နေဂျာ 'ဦးဘသက်' မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်လေပြီ။ အသက်ကြီးတာ-ငယ်တာထက် ဒီနေရာမှာ ရာထူးကိုသာ ကြည့်ပြီး ပြောရတာ မဟုတ်ပါလား။ ဒီနေရာ၊ ဒီထိုင်ခုံမှာ အမြဲရှိနေသည့် ဖေဖေ အနားယူလိုက်သည်နှင့် အသက် (၂၈) နှစ်သာ ရှိသေးသည့် သမီးဖြစ်သူက တာဝန်ယူရတော့တာပါ။ 'ဦးအောင်ထိပ်' နှင့် 'ထိပ် ထားစံ' က ဘယ်တူပါ့မလဲ။

ဖေဖေ့ကို လူကြီးအရာထားပြီး ရှိသေလေးစားခဲ့သမျှ စီးပွား ဖက်တွေက 'စံ' ကို မလေးစားကြသလို အလေးမထားကြတာ လက်တွေ့ပါပဲ။ အသက်ငယ်တာနှင့် မရင့်ကျက်သေးသည့် ချာတိတ် လေးဆိုပြီး အမှုမထားကြတာလောက် ခံရခက်တာ မရှိတော့ပါချေ။ ဒီကမ္ဘာ ဒီခေတ်မှာ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမဆိုပြီး ခွဲခြားပိုင်းခြားလို့ ဖြစ်ပဲ့ မလား။

အမျိုးသမီးဦးဆောင်နေသည့် တိုင်းပြည်၊ အမျိုးသမီးခြေချ သည့် လကမ္ဘား အမျိုးသမီး စွမ်းဆောင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့က နိုင်ငံတိုင်းမှာ အထင်ကရ တည်ရှိနေပါ၏။ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ခင်ပျော့ပျော့မိန်းမထဲ မပါရလေအောင် စိတ်ကို အားတင်း ထူမတ်ထားရပါသည့် 'ထိပ်ထားစံ'၏အတွင်းစိတ်ကို မည်သူက မြင် နိုင်ပါ့မည်နည်း။

"ဘာမဆို သေးသေးမွှားမွှားကအစ ဂရုစိုက်ပြီး စီစဉ်ထားရ မှာလေ။ အခုတော့ မှာထားတဲ့ကုန်ကြမ်းတွေက သူများကုမ္ပဏီလက်ဦး သွားပြီး ကိုယ့်လက်ထဲမှာ လက်ကျန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ဘာများလုဝ်လို့ ရမှာလဲ"

အားလုံးက မျက်နှာငယ်လေးကိုယ်စီ ဖြစ်နေပေမယ့် မန်နေဂျာမျက်နှာကဖြင့် ခပ်မာမာပါပဲ။ ဖေဖေ့လက်စွဲဖြစ်ခဲ့ပါသည့် လူကြီးက သမီးဖြစ်သူအလှည့်မှာဖြင့် ကလန်ကဆန်ပြုမူနေချင်ပုံပါ။ ရုတ်တရက် အခြေအနေကြောင့် သတိမေ့လဲကျို့ ဆေးရုံကို အမြန် ပို့ ခဲ့ ရသည့် ဖေဖေတစ် ယောက် ဘာကြောင့် Shock ဖြစ်သွားပါလဲဟူသည့်အဖြေကို အခုတော့ 'စံ' ကောင်းကောင်းနား လည်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အရှုံးအမြတ်ဆိုတာထက် တိုက်ခိုက်ထိုးနက်ကြသည့် စီးပွား ရေးသမားတွေ၏လက်နက်တို့ကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားလျော့ နေချိန်မှာ မခံနိုင်ဘဲ Heart Attack ရခဲ့သည့် ဖေဖေ့ကို သနား၍ မဆုံးခဲ့ပါ။ Share အများဆုံးဖြစ်ခဲ့သည့် ဖေဖေ့နေရာမှာ ခဏသာ တာဝန်ယူပေးနေသည့် 'စံ' ကို Director Board အဖွဲ့က အချိန် မရွေးဖြုတ်ချနိုင်ဖို့ အကွက်စောင့်နေကြတာ မဟုတ်ပါလား။

လောဘတကြီး လုပ်ချင်တာမျိုး မဟုတ်ရပါ။ ဖေဖေ စပြီး တည်ထောင်ခဲ့သည့် ဤကုမ္ပဏီကို သူတစ်ပါးလက်ထဲသို့ လွယ်လင့် တကူ မရောက်စေချင်လို့ပါပဲ။ ဒီအဖေရဲ့သမီးမို့ ဖေဖေလျှောက်သည့် လမ်းစဉ်အတိုင်း လျှောက်တာထက် ပိုပြီးကောင်းသည့်လမ်းကြောင်း ပေါ်ရောက်မှသာ ဒီနေရာမှာ မြဲမြဲမြိမ့် ရပ်နိုင်မှာအမှန်ပါ။

"ဟိုဘက်က ဈေးပိုပေးလို့ရသွားတာပါ"

"အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ သေချာချုပ်ကိုင်နိုင် ရမှာပေ့ါ၊ ဖေဖေ ရှိစဉ်ကတည်းက ဒီလုပ်ငန်းနဲ့အတူ လက်တွဲလုပ်ခဲ့ တာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပြီလဲ၊ ဒီမှာ ဖေဖေ မအုပ်ချုပ်နိုင်တော့တာနဲ့ အခုလိုတွေ ဖြစ်လာစရာလား"

"ဦးအောင်ထိပ်က အမျိုးသားမို့ အဲဒီကုမ္ပဏီနဲ့ အဆင်ပြေ ခဲ့တာ ထင်တာပဲ"

"ဘာပြောတယ်"

'စံ' မျက်နှာထား တည်သွားရတာမို့ ပြောလိုက်သည့် အဝယ် တော် 'ဦးမြတ်ဇော်' ပါးစပ်ပိတ်သွားပြန်ပါ၏။ ထင်သည့်အတိုင်း ခွစ်ကြပါရောလား။ ဖေဖေ ကြုံပြောထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်လာတာ ပါလေ။ လေသံဖျော့လေးဖြင့် သတိပေးခဲ့သည့် ဖေဖေ့အသံကို နား ထဲမှာ ကြားယောင်နေပါ၏။ 'ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရမည်' တဲ့လေ။

"ဒါက ဘာသဘောလဲ, ဦးမြတ်ဇော်၊ ကျွန်မ ဦးဆောင်နေ တာဆိုပြီး အပြစ်ထောက်ပြနေတာလား၊ ရှင်တို့ချည်းပဲ အပြင်ဘက် မှာ လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေရတာလို့ မတွေးထားပါနဲ့၊ ဒီခုံမှာ ထိုင်နေတဲ့ လူက ဦးနှောက်ပိုခြောက်တာကိုရော စဉ်းစားမိရဲ့လား"

"ကျွန်တော်ဆိုတိုတာက ဦးအောင်ထိပ်က ပြေပြေလည် လည် ပြောတတ်ဆိုတတ်တာကိုပါ"

ရင်ထဲအောင့်သွားရပါဏ်။ ဘယ်လိုပဲတီးတီး သံချောင်းက 'ဒေါင်' ဟုသာ မြည်မှာအမှန်ပါ။ ဖေဖေက ထက်မြက်တော်ပြီး သမီး ဖြစ်သည့် 'ထိပ်ထားစံ'က ဖေဖေ့ခြေမှုံ့တောင်မမီဘူးဟု သွယ်ဝိုက် သောနည်းဖြင့် ပြောနေတာမို့ ခံရခက်လွန်းလေသည်။ 'အမြှင့်ကို ရောက်လေ၊ လေဒဏ်ကို ပိုခံရလေ' ဆိုတာက လက်တွေ့မှာ ဖြစ်လာတာပါပဲ။

သမီးမိန်းကလေးဖြစ်ပြီး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ပုံစံဖြင့် မနေခဲ့<u>ဇုံ</u> တာ။ ပညာတော်ပေမယ့် 'စံ' လျှောက်ချင် တက်ချင်သည့် ဘာလာရပ် မျိုး မရွေးချယ်ခဲ့ရပါဘဲ ဖေဖေချပေးသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း Major ယူခဲ့ရတာ။ ဖေဖေပို့သည့် နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသွားသင်ရပြီး ဒီကို ပြန်ရောက်တာမှ မကြာသေးပါဘဲ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုလုံးကို (ဘာမှပြင်ဆင်ချိန်မရလိုက်ပါပဲ) လက်လွှဲယူလိုက်ရတာက အင်အားပင် မမျှ။

Board အဖွဲ့ဝင်တွေက အည်အချင်းပြည့်မီသည့် လူကြီး တစ်ဦးကို ဒီနေရာ လွှဲပေးဖို့ ဆန္ဒရှိတာ ဖြစ်ပေမယ့် ဖေဖေတာဝန်ယူ ရသည့် (၁၀) နှစ်တာကာလက (၃) နှစ်ကျန်သေးတာမို့ သမီးဖြစ်သူ ကိုသာ ပေးလိုက်သဖြင့် မကျေနပ်ခြင်းတွေက တောင်ပုံရာပုံရှိလာ တော့တာပင်။ 'ထိပ်ထားစံ' ထမ်းထားရပါသည့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးက ခန္ဓာကိုယ်နှင့်ပင် မမျှပါချေ။

''ပြောဆိုညှိနိုင်းတဲ့ကိစ္စမျိုးက တာဝန်ယူထားရတဲ့လူတွေရဲ့ အပိုင်းပါ၊ စီမံခန့်ခွဲနေရတဲ့ ကျွန်မကိုပါ တာဝန်ထပ်ပေးချင်တာပေ့ါလေ၊ လူဆိုတာ ကိုယ်နိုင်တဲ့ဝန်ပဲ ထမ်းကြရတာပါ''

ခပ်စူးစူးအကြည့်တို့က ပြုံကျလာလေ၏။ မျက်လွှာမချမိ အောင် စိတ်ကို အားခဲထားရတာပါ။ ဘာလဲ ... 'စံ'ကတော့ မနိုင် ဝန်ကို ထမ်းထားတာပဲဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုးပေါ့လေ။ ယောက်ျားတွေ နှင့် ရင်ဘောင်တန်းပြီး ရပ်တည်နေရမှတော့ ဒီအကြည့်တွေကို ရှက် ရွံ့ဖို့ လုံးဝမတွေးရဲပါ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းက သတ္တိ၏အဓိကရန်သူပင် ကော်လျှလာ။

"ဦးအောင်ထိပ်ရှိကတည်းက ဘာမဆို ဦးဆောင်ဖြေရှင်း နိုင်ခဲ့တာမို့ ပြောမိတာပါ"

"အဲဒါကြောင့်ပဲ ဖေဖေ stress ရပြီး လဲကျတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ တောပေ့ါ၊ ရှင်တို့အားလုံးကို ထိုက်တန်တဲ့ လခနဲ့ သင့်တော်နဲ့တာဝန် ကိုယ်စီကိုပဲ ပေးထားတာပါ၊ ဝန်ထမ်း, အုပ်ချုပ်သူ, တာဝန်ဆိုတဲ့ ဖိုခနောင့်သုံးခုညီမှသာ ကုမ္ပဏီဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးက ခိုင်မာမှာပေါ့၊ တစ်ခုလေးပဲ့ပြီး မညီညာတာနဲ့ ထမင်းအိုးမှောက်ဖို့ပဲ ရှိလိမ့်မယ်၊ ဒီလကုန် meeting မှာ ဒီလို complain မျိုးမဟုတ်တဲ့ reason တွေ solution တွေ ready ပြင်ပြီးမှ ဒီ meeting ကို လာခဲ့ကြပါ။ ဒါပါပဲ"

စော်စောက ပစ်ချထားသည့် File တစ်ထပ်ကို စုစည်း ကောက်ပိုက်ပြီး စည်းဝေးခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့ပါ၏။ 'စံ'၏နောက်ပါးမှာ ရပ်နေပါသည့် အတွင်းရေးမှူး 'ကေသီမော်'က အပြေးတစ်ပိုင်းဖြင့် လိုက်ပါလာလေသည်။ လမ်းကို ခပ်မြန်မြန်လျှောက်ကျင့်က အလိုလို ရှိနေပြီမို့ မိန်းမပီပီ ကနွဲ့ကလျ လှလှပပလျှောက်ဖို့ပင် မေ့သလောက် ဖြစ်နေလေပြီ။

''ဧကသီ''

."ရှင်! မမ …

''ကုန်ကြမ်းမှာလို့ရတဲ့ ကုမ္ပဏီကို စုံစမ်းပေးပါ၊ အပြန်ဆုံး

డ్గాన్''

э6

''ဟုတ်ကဲ့ပါ မမ''

လမ်းလျှောက်လာရင်းမှ လှည့်ပြောလိုက်ပြီး ရုံးခန်းတံခါးကို ဖွင့်ဝင်လိုက်ပါ၏။ နံရံမှာ ကဝ်၍ ထားထားပါသည့် စားပွဲထက် file ကို တင်ကာ မှန်ချပ်များမှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ မတ်တတ်ရပ်လျက် ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ အပေါ်ဆုံးထပ်မို့ နံဘေးမှ တိုက်တာတွေကို မြင်ရုံမျှမက ပြာလဲ့လဲ့ကောင်းကင်ကြီးနှင့် ဖြူလွလွတိမ်တိုက်တို့ကို အတိုင်းသားမြင်နေရလေ၏။

စောစောကတည်းက တင်းထားပါသည့် စိတ်ကို ဖြေလျှော့ ချကာ သက်ပြင်းရှည်ကြီးရှိုက်ထုတ်လိုက်မိတော့သည်။ ဒီတစ်နှစ်ပိုင်း လေးအတွင်းမှာတောင် 'စံ' ဤမျှ ရင်မောရပါလျှင် နှစ်ရှည်လများ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ဖေဖေဆို အဘယ်မှုစိတ်ညစ်ရှာမည်နည်း။ ငယ်လွန်း လို့တဲ့ ဖေဖေ။ မိန်းကလေးဖြစ်နေလို့ ဒီနေရာနဲ့ မအပ်စပ်ဘူးလို့ ယူဆပြီး 'စံ' ကို ဖြုတ်ချဖို့ တိုက်ခိုက်နေတာ ဖေဖေ မြင်ပါရဲ့လား။

''ခေါင်းကြည်သွားအောင် ကော်စီဖျော်ပေးရမလား, မမ''

''နေပါစေ ကေသီ''

''ဒါဆို အအေးပဲဖြစ်ဖြစ်''

''သံပရာရည်အေးအေးလေး ရရင်တော့ သောက်ချင်တယ်'' ''ဟုတ်ကဲ့ပါ, မမ … ကေသီ ဖျော်ခဲ့ပါ့မယ်'' ကေသီက ရုံးခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားပါ၏။ မတ်တတ်ရပ်ငေး နေမိရာမှ ဆုံလည်ခုံမှာ ထိုင်ချလိုက်ပါသည်။ ကိုက်ခဲရှုပ်ထွေးနေသည့် ခေါင်းကြောင့် နားထင်နေရာကို လကည့္ပြီးလက်မဖြင့် ညှပ်ဖိထားမိ လေ၏။ တစစ်စစ်ကိုက်ခဲမှုက မသက်သာလှပါ။ ခေါင်းကပ် Plasta ကဝ်ထားချင်ပေမယ့် ကုမ္ပဏီထဲမှာမို့ မကဝ်ထားဝံ့ပါလေ။

ဖြစ်ပျက်နေသမျှ အခြေအနေတွေကို နေ့စဉ်ရင်ဖွင့်ပြောခွင့်က ဘယ်တော့မှ ရှိလာမှာပါလိမ့်။ ''စိတ်ညစ်စရာ, စိတ်ရှုပ်စရာ ဘာကိုမှ မပြောပါနှင့်'' ဟု ဖေဖေ့အတွက် ခေါ်ပြီး ဆေးလာကုပေးသည့် Family Doctor 'ဒေါက်တာဘုန်းမြင့်' က သေချာမှာကြားထားတာ မို့ ဖေဖေ့ကို ပြော၍မရပါ။ မေမေသည်လည်း စီးပွားရေးကို ဘာတစ်ခုမှ နားမလည်သည့် အိမ်ရှင်မမို့ နားမထောင်နိုင်ပါချေ။

ရင်ထဲမှာ မွန်းကျစ်ပြည့်သိပ်နေပါသည့် အစိုင်အခဲက ရှိနေ တုန်းပါပဲ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ရင်ဘတ်ကြီးကို ခွဲပစ်ပြီး ရှိသမျှကလီစာတွေ ကိုသာ ဆွဲထုတ်လွှင့်ပစ်လိုက်ချင်တာပါလေ။ မဖြစ်သေးပါဘူး။ 'စံ' က တစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်ဘဲ။ 'စံ' ကို ဇှီနိုနေပါသည့် အားထား နေရပါသည့် လူမမာဖခင်ကြီးနှင့် ခပ်အေးအေးမိခင်က သက်ရှိထင် ရှား ရှိနေသေးတာ မဟုတ်လား။

ုံသား' ဆိုတာ လိမ္မာလျှင် 'ထီး'၊ မလိမ္မာလျှင် 'မီး' ဆိုပြီး တဲ့။ 'သမီး' ဆိုတာ လိမ္မာလျှင် 'ထီး'၊ မလိမ္မာလျှင် 'မီး' ဆိုပြီး

96

ပြောလေ့ပြောထရှိတာကို သိခဲ့ပါဏ်။ မိဘကို 'ထီး' လိုမိုးပြီး အန္တရာယ် မရှိအောင် ကာကွယ်ပေးတာလား။ ဒါဖြင့် အရိပ်ပေးအေးမြစေသည့် သစ်တစ်ပင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှပ်ရော မရဘူးလား။ မှန်ပါသည်။ 'ထိပ် ထားစံ' ဆိုတာ ဖေဖေနှင့်မေမေအတွက် အရိပ်အာဝါသပေးနိုင်သည့် သစ်ပင်အဖြစ်သာ ရပ်တည်ရှင်သန်ချင်တာပါလေ။

''ဖျော်ညေ်ရပါပြီ, မမ''

''ကျေးဇူး''

'ကေသီ' ဖျော်လာပေးသည့် သံပရာရည်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မော့သောက်လိုက်မိပါ၏။ သိပ်မချို့ သိပ်မချဉ်သည့် ခပ်အေးအေး သံပရာရည်က လည်ချောင်းတွင်းသို့ စီးမျောသွားလေသည်။ သို့သော် ရင်တွင်းရှိ အပူမီးကိုဖြင့် အလျဉ်းမပြိမ်းသတ်နိုင်ပါချေ။ တာဝန်တွေက ကြီးမားနေသည်ကိုး။

''ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပဏီနာမည်သိပြီ, မမ''

. ''ဘာတဲ့လဲ''

''ဇမ္ဗူရိုန်ိုးပါ''

"ဘယ်လို"

'ဖမျူရှိန်း' တဲ့လား။ ဖေဖေ့ကိုလည်း ဤသို့အခြေအနေဖြစ် အောင် တမင်တကာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည့် ဤကုမ္ပဏီအမည်ကို မှတ် မှတ်ရရကြီး ရှိနေတာလေ။ သိပ်မကြာသေးပါဘဲ သုံးလေးနှစ်အတွင်း ဤမျှထောင်တက်လာသည့် 'ဇမ္ဗူရှိန်း'၏ MD က မည်သူပါနည်း။ စီးပွားရေးကို စီးပွားဆန်ဆန်လုပ်ဆောင်နေပြီး ဝေမျှပေးချင်စိတ်၊ အားနာစိတ်၊ စာနာစိတ်မရှိသည့် မွေမ^{ွှိ}ုးကုမ္ပဏီ၏အစွင်းက အံ့မခန်း ပါပဲလား။

"MD က ဘယ်သူတဲ့လဲ"

"အစကတော့ ဦးကျော်ရှိန်း ဦးစီးတာပါ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့သား လက်ထက်ရောက်မှ ကုမ္ပဏီနာမည်က တစ်ရှိန်ထိုး ကျော်ကြားလာ တာ၊ လူလည်း ငယ်ပြီး လုပ်ရဲကိုင်ရဲရှိလွန်းလို့ အားလုံးလန့်နေကြ တာတဲ့"

ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့လေ။ အဖေထက် သားက ပိုစွမ်း ထက်မှသာ လုပ်ငန်းပိုတိုးတက်တော့မှာ မဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် 'စံ' ကရော ဘာလို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်ရပါသလဲ။ အမေးရှိလျှင် အဖြေက တော့ အမှန်ကေန် ရှိမည်သာ။ 'စမ္ဗူရိုန်း'၏ MD က ဘယ်သူပါလိမ့် နော်။

အခန်း (၂)

"Cheers!"

အနီခဲ့ရဲ wine ထည့်ထားပါသည့် ကြည်လဲ့လဲ့ ဖန်ခွက်ချင်း တိုက်ရင်း ရယ်မောလိုက်ကြပါ၏။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်သည့် အထိမ်း အမှတ်အဖြစ် party အသေးစားလေး လုပ်ခြင်းပါ။ လုပ်ငန်းရှင် အနည်းစုဖြင့် အကျဉ်းချုံး၍ လုပ်သည့်ပွဲဖြစ်ပေမယ့် အမျိုးသမီးတွေပါ တက်လို့ရစေရန် အရက်ဘီယာတို့ဖြင့် ဧည့်မခံဘဲ သစ်သီးဝိုင်ဖြင့်သာ ဧည့်ခံပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မွှေးတေးတေးရနံ့နှင့်အတူ အနည်းငယ်မျှ ပူနွေးလျက် ချိရီ စွာဖြင့် လည်ချောင်းအတွင်းသို့ စီးဝင်သွားသည့်ဝိုင်က အရသာရှိလွန်း ပါတ်။ သိပ်အများကြီးသောက်မိလျှင်ဖြင့် ရီဝေဝေမှုးလာမှာ အမှန်ပါ။ Hotel အမိုးထဝ်မှာမို့ လေက တဖြူးဖြူးတိုက်ပြီး အေးမြနေလေ သည်။ ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်းညောင်း ဖွင့်ထားပါသည့် English song က သိပ်မကျယ်ပါ။ စည်းချက်ညီစွာ ခြေလှုပ်ရှားရင်း စုံတွဲအချို့ ကခုန် နေတာကိုလည်း မြင်နေရလေ၏။

ဝိုင့်ခွက်ကို လက်မှာကိုင်ထားရင်း အုတ်ရိုးဖြင့် ကာရံထားပါ သည့် စိုးပျံထပ် (ဘေးနံရံတစ်ဝက်) အနီး လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ ခပ်ပြင်းပြင်းတိုက်ခတ်လိုက်ပါသည့် လေနုအေးကြောင့် မျက်နှာတစ် ခုလုံး အေးသွားစေသလို ခပ်တိုတိုညှပ်ထားပါသည့် ဆံပင်တို့ကိုပါ ပုံပျက်သွားစေလေ၏။ ကြိုက်တယ်။ ဘာမဆို ခပ်ကြမ်းကြမ်းခပ်ရမ်း ရမ်း လုပ်တတ်သည့် သူ့စရိုက်အတိုင်းပဲကိုး။ အတွေးဖြင့် ယဲ့ယဲ့မျှ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

''ကိုရာဇာ''

ချို့နွဲ့နွဲ့ခေါ်သံကြောင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။ မဟူရာညနက်နက်မှာ အနက်ရောင်နတ်သမီးနှယ် ဂါဝန်အနက်ရောင် လေး ဝတ်ထားပါသည့် 'သိမ့်နဒီ' က ဝင်းပုစွာ ချောမောနေလေသည်။ မိန်းမတို့တွင် ရှိသင့်ရှိအပ်သည့် အရှိုက်အဟိုက် အမို့အမောက် ခန္ဓာ ကိုယ်အချိုးအစားပေါ်လွင်စေသည့် ခင်ပျော့ပျော့ ဂါဝန်က သူမ၏ခန္ဓာ ကိုယ်ထက်မှာ ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ရှိနေလေ၏။

R

ကြွေရုပ်လေးနှယ် ခြယ်သထားပါသည့် ရောင်စုံအလှပစ္စည်း တို့က သူမမျက်နှာထက် သူ့နေရာနှင့်သူ ရှိနေပါသည်။ မြင်သူငေး လောက်အောင် လှလွန်းသူမဟုတ်ပေမယ့် ဒီလိုခေတ်ပေါ်ပစ္စည်းတို့ ဖြင့် သူမအလှကို ပေါ်လွင်စေရန် ခြယ်သတတ်တာကိုက သူ့မေးါ အားသာချက်ပင် မဟုတ်ပါလား။ အဝတ်အစား၊ ဇိနဝ်၊ slimbag စသည်တို့ကို Match ဖြစ်အောင် ရွေးဆင်တတ်တာမို့ ဘူ့ကုမ္ပဏီမှာ 'သိမ့်နုဒီ' က star ပါပဲ။

''ပျင်းနေပြီလား''

"కేంధిరేస్"

အချိုမြိန်ဆုံးအပြုံးနှင့်အတူ အနားမှာလာရပ်လေ၏။ အီလယ်လယ်မွှေးရနံ့တို့ကြောင့် ငဲ့ကြည့်မိစဉ် (ခင်ဟိုက်ဟိုက်ဂါဝန် ရှေ့ ရင်ဘတ်ကြောင့်) အကြည့်ကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်လွှဲလိုက်ရပါသည်။ လှမှန်း,ရှိမှန်း သိပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ပိုသိသာစေအောင် ဝတ် ဆင်ရပါသလဲ။ သူ့ PAရာထူးနှင့် ဝန်ထမ်းမို့ စည်းမကျော်အောင် ဘောင်ခတ်ထားသော်ငြား သူမကိုယ်တိုင်က မဆွတ်ခင်က ညွှတ်ချင် ချင်ဖြစ်နေတော့ ခက်သားလား။ ရင်ထဲမောတယ် 'သိမ့်နဒီ'။

"ဘာပဲလုပ်လုပ် အမြဲအောင်မြင်မှုရတဲ့အတွက် congratulation ပါ, ကိုရာဇာ"

"ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ထက် နဒီ့ကျေးဇူးတွေက ပိုပါတယ်, နဒီ၊

အဲဒီအတွက် ကျေးဇူးပါ''

''ဟုင်းဟင်း … ဒီအတိုင်းပြောတာနဲ့ပဲ ကျေနပ်ရမှာလား'

''မဟုတ်ပါဘူး၊ နဒီ ဘာလိုချင်လဲဆိုတာ ပြောလေ''

''တကယ်လား''

"ဒါပေါ့ … ကိုယ့်လုပ်ငန်းအတွက် ဒီလောက် support လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ staffအတွက် ဒီလောက်တော့ သိတတ်ရမှာလေ"

သူမမျက်နှာ အနည်းငယ်ပျက်သွားလေ၏။ သို့သော် သူ မရိပ်မိအောင် အချိန်မီပြင်လိုက်ပုံပါ။ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲပညာကို စီးပွားရေးသမားဖြစ်သည့် သူသာ မတတ်မြောက် မကျွမ်းကျင်လျှင် ဒီလောကမှာ ကျင်လည်ဖို့ မလွယ်ကူပါချေ။

''ကိုရာဇာက နဒီ့ကို အခုထိ staff လို့ သတ်မှတ်တုန်းပဲ နော်''

ရော်! ဒီလောက်ထိန်းပြောပေးနေပါလျက် ရှေ့ကို ထပ်တိုး ချင်ပြန်လေပြီ။ အလစ်အငိုက်မခံမိစေရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမြဲသတိ ရှိနေတတ်ပါသည့် 'ရှိန်းရာဇာ'က အရှောင်အတိမ်းပညာကိုလည်း တတ်မြောက်ကျွှမ်းကျင်ပါ၏။ မျက်စိမလျင်ပါက ခံသွားရမည်ကိုး။ မင်း, ကိုယ့်ထက် အများကြီးငယ်ပါသေးတယ် 'သိမ့်နဒီ'။

"Sorry ပါ, နဒီ၊ ကိုယ်က နဒီ့ကို staff ဆိုတာထည် partner လို့ သဘောထားပါတယ်" J9

"Thank! ကိုရာတာ"

စိုရဲရဲနှုတ်ခမ်းထက် အပြုံးတို့ ခိုသီသွားသလို သူ့လက်မောင်း ကို မထိတထိ မှီလိုက်သည့် သူမကြောင့် သက်မကို ကိုတ်ရှိုက်လိုက် မိပါ၏။ ရှိသင့်ရှိထိုက်သည့် ကွန္ဒြေနှင့်သာ နေတတ်လျှင် ငာမိုမိုးရှိ မည့် မိန်းကလေးပါ။ သို့သော်, သူ့အပေါ် လိုအပ်သည်ထက် ပိုလွန်း သည့် ဂရုစိုက်မှုတွေ over လုပ်ပြလွန်းသဖြင့် စိတ်ရှုပ်ရတာ အမှန်ပါ ပဲ။

ထက်မြက်သွက်လက်လွန်းပြီး ပြောရဲဆိုရဲ မိန်းကလေးမို့ ဖေဖေရော အန်တီပါ 'နဒို' ကို သဘောကျကြလေသည်။ အလုပ် လုပ်တာ တော်တာမှန်ပေမယ့် လက်ထောက်, လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အဆင့် ထက်တော့ သူ ရာထူးပိုမပေးနိုင်ပါ။ စီးပွားရေးလောကမှာ သွေးအေး အေးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်တာဖြစ်ပေမယ့် နှလုံးသားရေးရာကိုဖြင့် ထိုသို့မဆုံးဖြတ်နိုင်ပါလေ။

ရင်ခုန်တိုင်း အချစ်မှမဟုတ်တာကိုး။ နှလုံးသားကို အတိုး ချံ့ပြီး ငှားလို့လည်း မရသလို အမြတ်တင်ပြီး ရောင်းလို့လည်း မရပါ လေ။ ရင်ဘတ်ကြီးတစ်ခုလုံး ဖိုလှိုက်ပြီး ပြောင်းဆန်လှုပ်ရှားစေမည့် ချစ်ခြင်းမိုး သူ ပိုင်ဆိုင်ချင်ပါ၏။ မည်သို့သောအချိန်၊ မည်သို့သော နေရာမှာ၊ စည်သို့သော မိန်းကလေးမျိုးက သူ့နှလုံးသားကို အပိုင် သိမ်းယူလိမ့်မည်နည်း။ "Night view က လှတယ်နော်

"အင်း"

''နဒီက ဒီလို ညရှုခင်းမျိုးကို သိပ်သဘောကျတာ''

အလင်းရောင်မရှိသည့် ကောင်းကင်ပြင်ကို မော့ကြည့်လိုက် မိပါ၏။ ည၏အလှက မှုန်ပျပု ကြယ်ရောင်ဖြင့် မတောက်ပနိုင်ပါ။ လမင်းသာနေလျှင်တော့ လှပမည်ထင်ပါသည်။ ဒီခပ်မည်းမည်း ကောင်းကင်ကိုမှ သူမက သဘောကျသတဲ့လေ။ စကားမရှိ ရှာကြံ ပြောတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ သူက မိန်းမတွေလောက် စကား မကြွယ်သည့်လူကိုး။

"ကိုယ်က အရုဏ်တက် အလင်းထွက်လာချိန်ကို ပိုသဘော ကျတယ်၊ တစ်နေ့တာ လုပ်ဆောင်ရမယ့်တာဝန်တွေအတွက် ခွန်အား သစ်တွေ ပြည့်ပြီး စိတ်ကို လန်းဆန်းစေလို့ပါ"

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

''ဘာကိုရယ်တာလဲ, နဒီ''

"ကိုရာဇာက ကဗျာဆန်ဆန်ပြောနေတာကိုး၊ ဒီလိုလည်း ပြောတတ်သားပဲ"

လက်တွေ့ကျကျ ပြောတာကိုပဲ ကဗျာဆန်သတဲ့လေ။ လိုရာ ဆွဲတွေးလိုက်သလိုပါပဲ။ သူ့မိကတွေ သဘောကျတာနဲ့ပဲ သူ့အတွက် ဖူးစားဖက်ဟု သူမ ယူဆနေလေသလား။ အသက် (၃၀) နော်တာ

J٩

ဘဝမှာ အတော်အသင့် ရင့်ကျက်သည့်အရွယ်ပါ။ စဉ်းစားချင့်ချိန် တတ်တာ၊ ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားတာ၊ ရည်ရွယ်ချက် ခိုင်မာသည့် အခြေအနေမျိုးက အသက် (၃၀) ကျော်အရွယ်မှာသာ ရှိတတ်တာ လေ။

ကဗျာဆန်တယ်ဆိုတာက စိတ်ကူးယဉ်တတ်သူတွေထံမှာ သာ ရှိကြတာပါ။ စာရူးပေရူးတွေလို ဘောပင်ကိုင်ပြီး သူ မတွေး တတ်။ ဂစ်တာလေး တီးပြီး သီချင်း ညည်းရင်း စိတ်ကူးမယဉ်တတ် ပါ။ ဖတ်သင့်ဖတ်ထိုက်သည့် ခွန်အားရှိသောစာတို့ကို ရွေးဖတ်ဖြစ် လေ၏။ ဒီထက်မပိုပါ။ သူက စိတ်ကူးထဲ လွင့်မျောနေတာထက် လက်တွေ့ကျကျ လုပ်ဆောင်တတ်ပါသည့် Do or Die သမားပင် မဟုတ်ပါလား။

''မှားနေပြီ နဒီ၊ ကိုယ်က လက်တွေ့သမားပါ၊ လက်တွေ့ ကျတဲ့ လုပ်ရပ်ကိုပဲ လုပ်ဆောင်တတ်ပါတယ်''

"နဒီ သိပါတယ် ကိုရာဇာရယ်၊ အန်ကယ် ရှိစဉ်ကတည်းက အတူတွဲလုပ်ခဲ့တာပဲဟာ၊ ဒါကြောင့်လည်း Boss က ကိုရာဇာ့ကို ကူညီဖို့ နဒီ့ကို လွှဲပေးလိုက်တာပဲ"

ပါးနပ်လွန်းပါပေ့။ မှန်လည်း မှန်နေသည်ကိုး။ မေဖေ အားကိုးရ PA ကို သူ့လက်ထက်မှာလည်း ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ဆက်တွဲဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။ ကုမ္ပဏီရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်အကုန်အစင်သိထား တာမို့ 'သိမ့်နဒီ' ကို လွယ်လွယ်ဖြင့် မပထုတ်နိုင်ပါလေ။ ရိုးသားဖြောင့် မတ်ခြင်းထက် ပါးနပ်ပြီး လည်ဝယ်လွန်းပါသည့် 'နဒီ့'အစွမ်းအစကို လျစ်လျူ၍မရပါချေ။

လောကမှာ 'ကိုယ်မွှေးထားသည့် ခွေးက ကိုယ်လက်ကို ပြန်ကိုက်တတ်တာ ... ', 'ကိုယ်မြေ ာက်ပင့်ထားပါသည့် မျောက်က ကိုယ့်ကို ပြန်ခြောက်တာ', 'ကိုယ်ယုံကြည်ရပါသည့် လူက ကိုယ့် နောက်ကျောကို စားဖြင့် ထိုးတတ်တာ' မျိုးက မလွဲမသွေ ရှိတတ် ပါသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ကိုယ်ကလွဲပြီး မည်သူ့ကိုမှ မယုံကြည် တတ်တာ 'ရှိန်းရာဇာ'၏ဘာသာဗေဒပါပဲ။

အန္တရာယ်ရှိသည်ဟု ယူဆမိပါလျှင် မြွေပွေးခါးဝိုက်ဆောင် ထဲ ထည့်သိမ်းမိရန် မလိုပါ။ ထင်သာမြင်သာရှိ မှန်ပုံးဖြင့် သိမ်းပြီး ခိုင်းစေလို့ရမည်မဟုတ်ပါလား။ ဤသို့ပင် 'နဒီ' ဟူသည့် မြွေပွေး မလေးကို သူ ထိန်းချုံပ်စေညွှန်နိုင်တာပါလေ။ အလိမ္မာယ်ပြသည့် ဆရာက မြွေဆိပ်ကိုတော့ (မဖြစ်မနေ) ထုတ်ထားတတ်ရပေမည်။ "ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကိုယ် ဘာလုဝ်လုဝ်,

ဘယ်သွားသွား နဒိပါမှပဲ လုပ်ဖြစ်တာလေ''

''ယုံကြည်တယ်ဆိုပါတော့''

''ദിഗിേ''

ညှင်းသွဲ့သွဲ့ ရယ်ပြန်လေ၏။ အတည်ဟု မယူဆွ<mark>ှုပ်</mark>စေနှင့်။

လူမှန်လျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ ယုံကြည်အားထားရမှာလေ။ ဖေဖေ ယုံကြည်ထားပါသည့် 'သိမ့်နဒီ' က အဘယ်မျှ သစွာရှိပါမည်နည်း။ အထူးသဖြင့် ငွေကြေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် သူမမျက်ဝန်းမှ အလင်းရောင်တို့ အလျှံတင်းငြီး တောက်ပလာတတ်တာပါလေ။ ဒီတော့ ကုမ္ပဏီလျှို့ဝှက်ချက်မပေါက်ကြားစေရန် သူမကို သတိထား စောင့်ကြည့်နေရပါ၏။

''နဒီ ဘာလိုချင်လဲဆိုတာ သိလို့လား''

''တစ်ခုခုပေ့ါ၊ နဒီသုံးနေကျ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ဝယ်ပေးမှာပါ''

''အကယ်၍ ငွေနဲ့ဝယ်လို့မရတဲ့အရာမျိုး ပူဆာရင်ရော''

သူ နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံမျှ ပြုံးလိုက်မိဏ်။ ပြောသားပဲ . . . ဤ မိန်းကလေးက သူ့ထက် အများကြီး ပိုစကားကြွယ်ပါတယ်လို့။ မရှောင်တတ်ပါက ငြိပေမည်။ 'ကျား' ဆိုပြီး နေရာတကာ မာန်ဇီပြလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။

အခြေအနေမမှန်ပါက ကျည်သင့်တာမျိုး, ထောင်ချောက် မိတာမျိုး ဖြစ်နိုင်တာမို့ အန္တရာယ် အချိန်မရွေး ကြုံနိုင်လေ၏။ သတိ ထားပေတော့ 'ရှိန်းရာဇာ'။

''တောင်းပါ နဒီရဲ့၊ အားမနာပါနဲ့''

''တကယ်လား''

'မီး' ဆိုတာ အန္တရာယ်ရှိမုန်း

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠 👚

Je

''ကိုယ့်နှလုံးသားကလွဲရင် ဘာမဆို ပေးနိုင်တယ်လို့ ပြော တာပါ''

''ကြည့်စမ်း! … စကားမတတ်ဘူး ထင်ထားတာ … ကိုရာဇာက ဂျင်ပါပဲလား''

ခပ်တိုးတိုး ရယ်လိုက်မိကြပါ၏။ ဖန်ခွက်ထဲမှာ ဝိုင်မရှိတော့ ပေမယ့် ထပ်ထည့်ဖို့ ခြေလှမ်းမုရွှေ့မိပါ။ Limit ကျော်လွန်သွားပါက ဦးနှောက်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်ဘဲ စည်းလွတ်နိုင်သည် မဟုတ်လား။ အုတ်ဘောင်ထက် တင်ထားပါသည့် သူ့လက်ကို သူမ အသာအယာ ကိုင်လိုက်လေ၏။ အထိအတွေ့တွေဖြင့် မာယာသုံးပြလေပြီလား။ ကိုယ် မမူးသေးပါဘူး 'နဒီ'။

"နဒီကတော့ ကိုရာဇာကို ယုံတယ်၊ Boss ကို ယုံခဲ့သလို ထပ်တူထပ်မျှပါ"

''ကျေးဇူးပါ, နဒီ''

လာနှုတ်ဆက်သူတွေရောက်လာပြီမို့ ညဉ့်နက်ပြီမှန်း သိ လိုက်ပါ၏။ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် ပြန်သွားကြပါက သူမနှင့်သူ နှစ် ယောက်တည်းသာ ကျန်တော့မှာပါ။ ဆိတ်ငြိမ်သည့်အရပ်၊ ဆိတ်ငြိမ် သည့်နေရာမှာ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖိုနှင့်မ အတူရှိနေပါက မလိုလားသင့် သည့် ပြဿနာမျိုး ဖြစ်လာနိုင်လေ၏။

'မီး' ဆိုတာ အန္တရာယ်ရှိမှန်းသိပါက ဆော့က<mark>စားဖို့</mark> မသင့်

ပါလေ။ ကိုယ်က 'လက်'ကိုလည်း အပူမလောင်စေချင်သလို 'နှလုံး သား' ကိုလည်း အပူမဟပ်စေချင်တာ အမှန်ပါ 'နဒိ'။

Waiter တွေ ပစ္စည်းသိမ်းနေကြပြီမို့ Hotel ပေါ်မှ Lift ဖြင့် ဆင်းခဲ့ကြ၏။ အောက်ဆုံးထပ်ရောက်စဉ် သော့အပ်ထားသည့် ကားကို ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက အဆင်သင့် ထုတ်လာပေးတာမို့ 'နဒီ' နှင့်အတူ ကားပေါ် တက်လိုက်ပါသည်။ ကားထဲမှာ မွန်းကြပ်နေပါက လေလုံပြီး မူးတတ်မှာမို့ ကားခေါင်မိုးကို ဖွင့်ရန် ခလုတ်နှိပ်လိုက်ပါ၏။ ညလေညှင်းတို့က တဖြူးဖြူးဖြင့် တိုက်ခတ်ပြီး ကားစက်နှိုးကာ မောင်းထွက်လိုက်ပါသည်။

အခန်း (၃)

ကားကို လမ်းသွယ်အတွင်းသို့ မီးအချက်ပြကာ ကွေ့လိုက် ပါ၏။ ကားဆက်မောင်းပြီး ခြံထဲဝင်ကာ တိုက်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပါသည်။ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတာမို့ ကားစက်သံ တိုးတိုးလေး ကို အိမ်ထဲမှ မကြားရပါချေ။ ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ဂိုဒေါင်တံခါးကို သွားဖွင့်လျက် ကားပေါ်ပြန်တက် back ဆုတ်ကာ ကားသိမ်းလိုက် ပါသည်။

ဂိုဒေါင်တံခါးကို ပြန်ပိတ်ကာ တိုက်ဘေးမှ အရှေ့ဆီ ပြန်လျှောက်ခဲ့၏။ ကြွေပြားခင်းထားပါသည့် အုတ်လှေကားသုံးတွင်ကို တက်လိုက်စဉ် သံဘာဂျာတံခါးစေ့ထားပါသည့် ဖိနပ်ချွတ်နေရာကို ရောက်လေသည်။ ကိုယ်တစ်ကိုယ်စာလေးသာ ဘာဂျာတံခါးကို ဆွဲ ဖွင့်လိုက်ပြီး ဖိနစ်စင်ထက် စီးလာသည့် ခုံသိစ်မမြင့်သည့် Dirle ဖိနစ်ကို သေသစ်စွာတင်ထားလိုက်ပါ၏။ ပြီးမှ အောက်ဆုံးထစ်မှာ ရှိနေပါသည့် (အိမ်ထဲမှာ စီးရသည့်) နူးညံ့ပေါ့ပါးသည့် ကွင်းထိုးဖိနစ် ကို ယူစီးလိုက်ပါသည်။

''တင်းတောင်!''

Door Bell ကို တစ်ချက်နှိပ်လိုက်သည်နှင့် အိမ်မှ ကောင်မလေး 'ရွှေဝါ' က တံခါးလာဖွင့်ပေးလေသည်။ လက်ထဲပါ လာသည့် သစ်သီးထုပ်နှင့် Cake ဗူး မုန့်ပုံးတွေပါသည့် အထုပ်တို့ ကိုသာ 'ရွှေဝါ့' ကို သယ်ခိုင်းလိုက်ပါ၏။ ဆေးဗူးပါလာသည့် အထုပ်ကိုတော့ 'စံ'ပင် ယူထားလိုက်ပါသည်။

''ധൈണേ''

''ဘဘအခန်းထဲမှာပဲ, မမ''

''မေမေတို့ ထမင်းစားပြီးပြီလား''

''ဘဘကိုတော့ ကြက်သားဆန်ပြုတ်ကျွေးထားပြီးပြီး ကြီးမေက မမပြန်လာမှပဲ စားမယ်တဲ့၊ ထမင်းပွဲပြင်ရတော့မလား, မမ''

> "ဟင်းရည်ရှိရင် နွေးထားလိုက်လေ၊ မမ ရေချိုးဦးမှာ" "ဟုတ်ကွဲ, မမ"

အလယ်ခန်းရှိ ဆေးဗီရိုကို ဖွင့်ကာ ဖေဖေ့ဆေးအထပ်မှာ ဆေးဗူးတွေကို စီတင်လိုက်ပါ၏။ အားဆေးတွေကအစ ပစ္စည်းပြတ် တတ်တာမို့ အမြဲတစ်လကြူပြီး ပ^{ို} ကားရတာပါ။ ဖေဖေ့အတွက် နှလုံးဆေးတွေကိုဖြင့် 'ဒေါက်တာဘုန်းမြင့်' ယူလာပေးတတ်ပေမယ့် မပါလာသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိတတ်တာမို့ အပိုဗူးနှစ်ဗူးခန့်တော့ ဝယ် ဖြစ်ပါသည်။

အောက်ထပ်ရှိ (ဖေဖေ နေမကောင်းဖြစ်ကတည်းက ပြောင်း နေဖြစ်သည့် စာကြည့်ခန်းနံဘေးမှ) အခန်းတံခါးကို အသာဖွင့်ကာ အထဲသို့ ကြည့်လိုက်စဉ် ဖေဖေ့ကို စောင်ခြုံပေးရင်းမှ မေမေ လှည့် ကြည့်လေ၏။ နှတ်ခမ်းထက် လက်ညှိုးကပ်ပြကာ ဖေဖေ အိပ်ပျော် နေတာကို မနှိုးစေရန် အချက်ပြလိုက်လေသည်။ ခြေသံကို အတတ် နိုင်ဆုံး ဖွလျက် ဖေဖေ့ခုတင်အူနီးသို့ လျှောက်လိုက်မိ၏။

'စိတ်ထောင်း၍ ကိုယ်ကြေ' ဆိုသကဲ့သို့ ယခင်က ခပ်ပြည့် ပြည့် ဖေဖေ့ကိုယ်ခန္ဓာက တဖြည်းဖြည်း ပါးလှဝ်လာလေပြီ။ ပြည့် ဖောင်းဖောင်းမျက်နှာပင် ပိန်ကျသွားသလို မျက်တွင်းတွေပင် ညိုနေပြီ မဟုတ်ပါလား။ စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်လျှင် သားတစ်ယောက်နယ် 'စံ' ကို အားကိုးချင်သည့် ဖေဖေ့ဆန္ဒကို ပြည့်ဝအောင် ဖြည့်ဆည်း ပေးချင်ပါသည်။

''ညနေဘက် ခြံထဲဆင်းဖြစ်သေးလား''

്ലേഗദേയാതവേ

''ရာသီဥတု အေးလွန်းတာနဲ့ မဆင်းဖြစ်ဘူး၊ မနက်ဖြန် သမီးနားရက်မို့ စောစောလေး နေပူဆာလှုံချင်တယ်တဲ့''

''အင်းပါ''

99

စောင်က ရင်ဘတ်ပေါ် တင်ထားသည့်လက်ကို မဖုံးတာမို့ လက်ဖျားတွေ အေးနေမှာစိုးပြီး စောင်ကို အသာဆွဲဖုံးတင်လိုက်ပါ သည်။ အအိပ်ဆတ်ပါသည့် ဖေဖေ့မျက်ဝန်းတို့က ဖျတ်ခနဲ ပွင့်လာ လေ၏။ သတိကောင်းနေတုန်းပဲမို့ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာသွားရတာပါ။ သို့သော် ဆေးရှိန်ဖြင့် အိပ်မောကျရမည့်အချိန်မှာ 'စံ'က နှောင့်ယှက် သလိုဖြစ်သွားရတာ မဟုတ်လား။

"စံ ပြန်ရောက်ပါပြီ ဖေဖေ၊ ကုမ္ပဏီအခြေအနေကောင်းပါ တယ်"

''ပင်ပန်းနေပြီလား''

''နည်းနည်းပါ … စံ ဘယ်လောက်မာသလဲဆိုတာ ဖေဖေ သိပါတယ်''

ခေါင်းဖြည်းဖြည်းညိတ်ပြလေ၏။ မေ့လဲကျခဲ့တာမို့ ခေါင်း ထိပြီး လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့သည့်အတွက် အာရုံကြောထိခဲ့တာပါ။ ဆေးကုသနိုင်သလို ကျန်းမာရေးလုပ်ဖို့အတွက် Male nurse က ရက်ခြားပြီး လာလေ့ကျင့်ပေးသဖြင့် wheel chair ပေါ် အမြဲထိုင် နေရာမှ လမ်းဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာနိုင်တာ မဟုတ်ပါလား။ စိတ် ဓာတ်ကျချင်သလို ဖြစ်နေသော်ငြား သမီးဖြစ်သူ 'စံ' ရှိနေတာမို့ ဖေဖေ အားတင်းထားမုန်း သိနေပါဏ်။

"မနက်စောစော လမ်း_{ပော့}ာာ်မယ်, ဖေဖေ Goodnight နော်"

"Goodnight మహి"

ဖေဖေ့ပါးပြင်ကို မွှေးလိုက်စဉ် အပြုံးဖြင့် ကျေနပ်ကြောင်း ပြလေ၏။ ဆေးနံ့တွေ ရှိနေပေမယ့် 'စံ' သိပ်နှစ်သက်ရပါသည့် ဖေဖေ့ကိုယ်သင်းနံ့က မပြယ်သေးပါလေ။ မျက်ခွံပြန်မှိတ်သွားပြိမို့ ညအိပ်မီးပြာလေး ဖွင့်ခဲ့ပြီး ပြန်ထွက်ကာ တံခါးစေ့ထားခဲ့ပါ၏။ ဖေဖေ့ကို စိတ်မချသည့် မေမေက အိပ်ရာခွဲအိပ်ခိုင်းသော်ငြား ခွဲမအိပ် ပါချေ။

''စံရေ မြန်မြန်ချိုးပြီး ဆင်းခဲ့မယ်, မေမေ''

"အေးအေး"

အပေါ်ထပ်သို့ လှေကားမှတစ်ဆင့် ခပ်သွက်သွက်တက်လာ ခဲ့ပါ၏။ အခန်းတံခါး ဖွင့်ဝင်လိုက်ပြီး အဝတ်အစားချွတ်ကာ bathroom တွင်း ဝင်လိုက်ပါသည်။ ဆောင်းတွင်းမို့ ရေအေးဖြင့် ရေမချိုး နိုင်သဖြင့် ရေနွေးပိုက်နှင့် ရေအေးပိုက်ကို အတူဖွင့်ကာ ခပ်နွေးနွေး အနေအထားရောက်အောင် စောင့်ပြီး ရေပန်းအောက်မှ လက်မြွင့် ခံလိုက်မိ၏။ အပူအနေတော်ဖြစ်မှ လူဝင်ရပ်လိုက်ရပါသည်း

လည်ပင်းနေရာမှ ပိုက်ခေါင်းမို့ မျက်နှာနှင့်ခေါင်းကို ရေမစို ပါ။ ဆံပင်ကို ခပ်တိုတိုပင် ညှပ်ထားပေ့မယ့် ဖေဖေ မမာတာမို့ ညနေဘက် ခေါင်းမလျှော်မိုကမျှန် သတိထားရပါ၏။ လက်ဝါးနှစ် ဖက်ပူး၍ ရေခံကာ မျက်နှာဆေးလိုက်မိလေသည်။ ပြီးနောက် သွား တိုက်တာ, ပါးလုပ်ကျင်းဆေးဖြင့် ဆေးတာ, မျက်နှာသစ်ဆေးဖြင့် မျက်နှာသစ်ကာ shower gel ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို တိုက်ချွတ်ဆေးကြော လိုက်ပါ၏။ -

ရေပန်းအောက်ပြန်ဝင်လိုက်ပြီး ဆပ်ပြာမြှုပ်စင်ကြယ်စေရန် ခပ်ကြာကြာ ရေ<mark>ချိုးဖြစ်</mark>လေသည်။ တ<mark>စ်နေကုန် ပင်ပန်းနွ</mark>မ်းနယ်ခဲ့သမျှ ဤသို့ ရေစိမ်ချိုးလိုက်မှသာ အညောင်းညာပြေပြီး လူကို လန်းဆန်း သွားစေတာပါ။ ရေပန်းခလုတ်ကို ပိတ်ကာ ရေသုတ်ဝတ်စုံကို ချိတ်မှ ယူဝတ်လိုက်ပါ၏။ ရေချိုးခန်းမီးခလုတ်ကိုရော၊ တံခါးကိုပါ ပိတ်လိုက် ပြီး တန်းပေါ်လွှားထားပါသည့် Towel ဖြင့် မျက်နှာကို ခပ်ဖွဲ့မသုတ် လိုက်ပါသည်။

မှန်တင်ခုံရှေ့ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ကာ မှန်ထဲကြည့်လိုက်မိပါ၏။ မျက်နှာသွယ်သွယ်, မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း, နှာတံချွန်ချွန်, နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး လေးနှင့် 'ထိပ်ထားစံ' က မိန်းမဆန်သည့်အလှမျိုးမပါဘဲ ဆံပင်တိုတို လေးကြောင့် ကလေးပင် ဆန်နေလေသည်။ ဤဆံပင်နှင့် လိုက်ဖက် အောင် လုံချည်တွေ၊ စကပ်တွေ မဝတ်ဖြစ်ပါဘဲ pants တွေသာ

ဝတ်ဖြစ်တော့တာ မဟုတ်ပါလား။

မျက်နှာထက် ညလိမ်း cream ကို ခပ်ပါးပါးလူးလိုက်ပြီး ဆပင်ကို သေသပ်စေရန် ဘီးကျဲဖြင့် နှစ်ချက်သုံးချွက်ဖြီးလိုက်ပါ၏။ ပေ့ပြေပါပါးပါးဝတ်စုံကို ရွေးဝတ်ကာ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့ပါသည်။ ည (၅) နာရီဆိုတာ ညစာစားဖို့ အချိန်အတော်ပါပဲ။ သို့သော် အစာ မချက်နိုင်မှာစိုး၍ အစာအိမ်ထဲသို့ အနည်းငယ်မျှသာ ထည့်ဖြစ်လေ

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🤻

''ဖေဖေ အဖတ်မစားနိုင်ဘူးလား, မေမေ''

''စားရင် ကျွေးချင်တာပေ့ါ သမီးရယ်၊ အလှုပ်အရှားသိပ် မရှိတော့ ဝမ်းချုံ့ဝ်မှာစိုးလို့ သတိထားပြီး ကျွေးနေရတာ''

''ခဝ်ပျော့ပျော့လေးချက်ကျွေးပေါ့ မေမေရယ်၊ ပဲဟင်းချို့ လေး, ဟင်းနုနွယ်ရွက်ကြော်, ပဲပင်ပေါက်ကြော် စတာတွေပေါ့၊ အူဆေးပေးတဲ့ ဟင်းလျာဆို အဆင်ပြေမှာပါ''

''အေးပါ … မေမေ စီမံပါ့မယ်''

"မေမေ ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ Home လိုက်စောင့်ပေးတဲ့ male nurse ကို ညပိုင်းငှားထားတယ်၊ နောက်တစ်ပတ်လောက် ရမယ် ထင်တယ်'

"အင်း"

''အဲဒါဆို ဘေးခန်းမှာ မေမေ ပြောင်းအိပ်လိုက်နေ့ြ အရေး

ကြောင်းရှိရင် ဖေဖေ့အခန်းထဲက bell နိုပ်ရုံနဲ့ တစ်အိမ်လုံး ကြား ရတယ်''

မေမေ မျက်နှာမကောင်းပါ။ အသက်ရှင်စဉ် ခင်ပွန်းနှင့် ခွဲနိုင်းတာမျိုး မဟုတ်ပေမယ့် ဖေဖေ့ကိုပြုစုရင်း ကျန်းမာရေးကောင်း နေပါသည့် မေမေပါ လဲသွားလျှင် 'စံ' နလန်ထူနိုင်တော့မည် မထင်ပါလေ။ 'ကိုယ်စားယူပေးချင်သည်' ဟု မကြာခဏ ကရုဏာ သက်စွာ ပြောလေ့ရှိသည့် မေမေ့ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူစေ ချင်တာပါ။

"ဖေဖေ့အခန်းတုံခါးက အမြဲစေ့ထားမှာပဲ၊ မေမေ မကြာ စဏ ဝင်ကြည့်လည်း ရပါတယ်''

''အင်းပါ''

ဖြစ်နိုင်လျှင် Day ရော၊ Night ပါ Nurse ငှားချင်တာပါ။ သို့သော် ကုန်ကျငွေများမှာလည်း စိုးသလို မေမေပါ ဖေဖေ့ဝေယျာဝစွ ်လုဝ်ခွင့်မရပါက 'စံ'နှင့် သဘောထားကွဲလွဲတော့မှာလေ။ ဒါကြောင့် မို့ မေမေ ညဘက် ကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်ပြီး နားနားနေနေဖြစ်စေ ရန် စီစဉ်ရခြင်းပါပဲ။

''မေမေလည်း ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါဦး''

''မေမေက အိမ်မှာနေတဲ့သူပါ သမီးရယ်၊ သမီးသာ အလုပ် မှာ စိတ်ရော,လူပါ ပင်ပန်းရတာပါ၊ ဖိုးသူတော်လဲမှ တောင်ဝှေး မကူနိုင် ဖြစ်မှာပဲစိုးတယ်''

''မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မေမေ၊ စံလည်း ကြိုးစားနေတာပါပဲ၊ အိမ် တစ်အိမ်မှာ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတဲ့ သုံးဘက် က အမြဲမညီတတ်တာမို့ တစ်ခုပဲငြံတာ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ နှစ်ခုမဖြစ် အောင်တော့ စံ ဂရုစိုက်ပါ့မယ်''

အရာရာတိုင်းထက်ပို့၍ 🤻

''သမီးကို မေမေတို့ အားကိုးပါတယ်, စံ''

''အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့ မေမေ၊ စံ ဒီအရွယ်ရောက်လာတာ၊ ဒီအသိ၊ ဒီလို မတ်မတ်ရပ်နိုင်ဖို့အတွက် မေမေနဲ့ဖေဖေ ပြုစုပျိုး ထောင်ပေးခဲ့ကြတာပါ၊ မိဘကျေးဇူးဆိုတာ ဆဝ်လို့ကုန်ရိုးမှမရှိတာ ലൈഎഡ്''

မေမေက 'စံ'၏ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ထမင်းနှစ်စွန်းခန့် ထည့်ပေးလေ၏။ ညဘက်လည်း သိပ်စားဖြစ်။ မနက်လည်း ဟုတ်တိပတ်တိ ဘာမှမစား။ နေ့ခင်းဘက်လည်း အလုပ်ရှုပ်နေသဖြင့် စားဖို့ သတိမရဖြစ်ကာ အဆာလွန်သွားတတ်သည့် 'စံ' အကျင့်ကို 'စံ' ပွဲ သိတာပါလေ။

''မေမေဖို့လည်း အားဆေးဝယ်လာပေးတယ်နော်၊ တစ်နေ့ ထမင်းသုံးကြိမ်ဝင်အောင် စားပါး ဆေးက ပုံမှန်တစ်ရက် တစ်လုံးပဲ သောက်ရမှာ မမေ့ပါနဲ့''

''သမီးကိုယ်သမီးသာ ဂရုစိုက်ပါကွယ်''

အရာရာတိုင်းထက်ပို့ရှ် 🤻

ငှာ

''စံက လူငယ်မို့ ကိုယ်ခံအားကောင်းပါတယ် မေမေ''

အသားဟင်းတွေ ခပ်ထည့်ပေးတော့မှာမို့ လက်ကာပြလိုက် ရပါ၏။ မေမေ ကျေ့နုပ်စေရန် တစ်တုံးစီတော့ ယူစားပြရလေသည်။ ထမင်းစားတိုင်း အရွက်ကြော်လို အသုတ်လို တစ်ခွက်တော့ မဖြစ်

မနေ လုပ်ခိုင်းထားတာမို့ ကြက်သားဟင်း၊ ငါးကြင်းဆီပြန်၊ ငါးကြော် နုပ်၊ အသားဟင်းတွေကြားမှာ ပန်းဂေါ်ဖီကြော်နှင့် ပဲပြားသုတ်က

'စံ'အကြိုက်မို့ ပို၍ အကုန်မြန်လေ၏။ အရည်သောက်အဖြစ် ချဉ် ပေါင်ရွက်၊ ဟင်းချိုကိုသာ ကြက်သွန်နီပါးပါးလေး လှီးအုပ်ထားပြီး

ဆီတစ်စက်နှစ်စက်ထည့်ထားတာမို့ သိပ်မချဉ်ပါဘဲ မွှေးနေလေသည်။ ''ဪ … မေ့တော့မလို့၊ ဒေါက်တာဘုန်းမြင့်က သမီးနဲ့

''ဟုတ်လား၊ လူချင်းမဆုံရတာ ကြာပြီကိုး''

'တစ်ရက်လောက် သူလာတုန်း သမီး စော့စောပြန်လာ രോ"

"ဟုတ်ကဲ့"

ပြောစရာရှိတယ်တဲ့''

ကတိပေးတာတော့ မဟုတ်ရပါ။ အလုပ်က စောစောပြန်ရ သည့်ရက်ရယ်လို့ ရှိမှမရှိတာပဲ။ ပြောတော့ဖြင့် ကုမ္ပဏီ MD ဆိုတာ မနက် (၁၀) နာရီ ဟန်ပြလေး ရောက်လာပြီး နေ့လယ် (၂) နာရီနှင့် - ပြန်လေ့ရှိတာပါ။ 'စံ'မှာဖြင့် အလုပ်တွေ တောင်လိုပုံပြီး စာရင်းဇယား တွေ ရှင်းလင်းနေရတာမို့ မအားနိုင်ပါလေ။

ညစာစားပြီးသည်နှင့် အပေ့ါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်ကာ လသာ ဆောင်မှာ လမ်းခဏလျှောက်ရပါ၏။ လရောင်က အင်အားမရှိ၊ ကြယ်ရောင်က မှိန်ဖျော့ဖျော့ ညအလှက မပြည့်စုံပါလေ။ ခပ်အေး အေး လေတို့ တိုက်ခတ်လာသည်မို့ အပေါ်ဝတ်အက်ျို့ကို ရင်ဘတ် စေ့ထားလိုက်ရလေသည်။

မျက်စိကို စုံမိုတ်ပြီး လေကို အဆုတ်တွင်းသို့ တစ်ဝကြီး ရှူလိုက်မိအ်။ စိတ်ဓာတ်တွေ ကျချင်ပေမယ့် မိဘနှစ်ပါးစလုံး အသက် ရှင်နေတုန်းမို့ အားခဲထားရတာပါ။ ဖေဖေ ပြန်လည်ကျန်းမာဖို့က အဓိက စီးပွားရေးအဆင်ပြေချောမွေ့ဖို့က သာမည္ပပေကိုး။ အရှုံးနှင့် အမြတ်သာ ရှိတာမုန်ပေမယ့် ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ဖို့ကသာ အရေး ကြီးတာပါလေ။

မလှမပညကို ငေးနေရုံနှင့် အလုပ်ပြီးပါ့မလား။ အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်ကာ အခန်းတံခါးဖွင့်၌ ဝင်လိုက်ပါ၏။ စာကြည့်စားပွဲထက်မှ Computer laptop ကို ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ Memory stick ထဲမှာထည့်ပြီး ယူလာသည့် အလုပ်ဇယားကို Laptop အပေါက်ထဲ သွင်းထည့်စဉ် မေမေက 'စံ'အတွက် ကော်ဖီခါးခါး ဖျော်ပြီး လာပို့ လေ၏။ ကျေးဇူးပါ မေမေ။

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

8

ဦးတည်ချက်တစ်ခုကိုသာ ရှေ့ရှူပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ကျားကြီး၏ သားက ပိုအဆိပ်ပြင်းသည်ဟူသည့် သတင်းပင် ပျံ့နှံ့ခဲ့ရသည် ဟောတ်ပါလား။

ကုမ္ပဏီထဲသို့ တစ်လှမ်းချင်း ဝင်ခဲ့စဉ် အားလုံးက ခြေစုံ ရပ်ပြီး လေးစားမှုဖြင့် ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်ခြင်း ပြုကြလေ၏။ ဖေဖေ့ ကိုလည်း ထိုသို့ပင် လေးစားခဲ့ကြတာမို့ သူ့ကိုလည်း ဖေဖေ့နည်းတူ နို့သေပြကြသည်သာ။ ရှေ့မှာတော့ တစ်မျိုး နောက်ကွယ်ကျ နှာခေါင်း ရှံ့ အတင်းပြောဆိုကြမှာမှန်း သိနေပါ၏။ လောကသားအားလုံး လိုလိုက ဟန်ဆောင်ခြင်းမျက်နှာဖုံးတို့ကို တပ်ဆင်ထားကြတာ အမှန် ပါ။

Lift ဖြင့် အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ တက်လာခဲ့ပါ၏။ Corridor လမ်းမှာ ခပ်မှန်မှန်လျှောက်ခဲ့စဉ် ရုံးခန်းရေ့ မတ်တတ်ရပ်စောင့်လျက် ကြိုဆိုနေပါသည့် 'သိမ့်နဒီ' ကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ အပြင်မှာ မည်သို့ပင် ဝတ်ဆင်ပါစေ၊ အလုပ်မှာဖြင့် Uniform ကို သင်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ထားတာမို့ သူမကို Uniform ဖြင့်သာ တွေ့ရလေသည်။

အပေါ် အဖြူရောင်ကော်လံပါ blouse နှင့် စကဝ်က ဒူးဖုံးရုံ နက်ပြာရောင်ကို Aircon လွှတ်ထားတာမို့ Coat နက်ပြာဖြင့် တတ်ထားပါ၏။ ဆံပင်ကိုလည်း သပ်သဝ်ရပ်ရပ် ထုံးထားသမြင့် နှဖူး

အခန်း (၄)

ကားကို ကုမ္ပဏီဝင်းထဲ ဝင်လိုက်ပြီး ကားပါကင်မှာ ဝင်ရပ် လိုက်ပါ၏။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်စဉ် ရွှေရောင်စာလုံးဖြင့် ထွင်းထား သည့် ကုမ္ပဏီနာမည်ကို မော့ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ 'ဇမ္ဗူရှိန်း' ဟူသည့်

အမည်ကို ရပ်တည်နိုင်အောင် ဖေဖေ မည်မျှ ကျားကုပ်ကျားခဲ ကြိုး စားခဲ့ပါသနည်း။ ခြေထိုးမှုတွေ၊ ဖြတ်ခုတ်စားမှုတွေ၊ သစွာမဲ့မှုဆိုတာ

သူ့အလှည့်မှာဖြင့် ဖေဖေ့လို အားနာတာတွေ၊ သည်းခံတာ တွေ၊ အလျှော့ပေး၊ အလှည့်ပေးတာတွေ မှန်သမျှကို ကျောခိုင်းလျစ် လူရှုပစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါလား။ လောကမှာ ငွေသာလျှင် အဓိကဟူ၍

တွေ အားလုံးကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ဒီတစ်နေရာကို ထူမှတ်နိုင်ခဲ့တာပါ။

ര്ല്ലേഗദോഗാഗാധ

മ്പോദോഗാഗാവ

ပြေပြေက ရှင်းလင်းနေသလို မျက်ခုံးသေးသေးလေးထက် နီညိုရောင် ခဲဖြင့် ဆွဲခြယ်သထားပြီး နှုတ်ခမ်းထက်မှာတော့ ပန်းဆီရောင် galss ဆိုးဆေးတင်ထားတာက ပုရိသတို့ ရင်ခုန်ဖွယ်ရာပင်။ ခန္ဓာကိုယ် ကောက်ကြောင်းလည်း လှပသက်ဝင်ကာ ညှို့အားပြင်းပြီး စူးရှသည့် မျက်ဝန်းတို့က သူမအ်ဆွဲဆောင်မှုလက်နက်တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။

"Good morning, GM"

"Morning ປີ, ຊຣີ"

အလုပ်ထဲမှာ နာမည်ခေါ်ခွင့်မပြုထားသဖြင့် သူမ သတိထား ခေါ် ပါ၏။ ရုံးခန်းတံခါးကို အဆင်သင့်ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး အထဲသို့ ဝင် လိုက်ပါသည်။ သူထိုင်ရမည့် မှန်စားပွဲထက်မှာဖြင့် ရေမွှေးနှင်းဆီတို့ ဝေဆာနေပါသည့် အလှပန်းအိုးက ရှိနေလေ၏။ သူမ နှုတ်ခမ်းဆိုး ဆေးနှင့် လိုက်ဖက်သည့် ပန်းကို ရွေးချယ်အလှဆင်တာကိုက 'သိမ့် နုဒီ'၏ကျွမ်းကျင်မှုပင်။

''မွှေးသားပဲ''

"GM ကြိုက်တယ်ပေါ့လေ"

"ကြိုက်တယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မျက်စိပသာဒဖြစ်ရုံပါ၊ တကယ်တော့ ပန်းဆိုတာ လန်းတုန်းခဏပဲ သဘောကျကြတာ သဘာဝပဲ နဒီရဲ့၊ နွမ်းတာနဲ့ အမှိုက်ပုံးထဲရောက်ရော မဟုတ်လား" "ဒါဆို မိန်းကလေးတွေကို ပန်းနဲ့တင်စားကြတာကိုရော ဘယ်လိုသုံးသပ်မှာလဲ"

သူ တီးတိုးရယ်လိုက်မိပါ၏။ သူမအကျင့်ကိုက အလစ် အငိုက်ဖမ်းတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။ ယခုလည်း မိန်းမဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သူ့သဘောထားကို မေးနေပြီလေ။ ပန်းနှင့်လိပ်ပြား ပန်းနှင့်ပျားပိတုန်းတို့က ဆက်စပ်မှုရှိကြတာမှန်သော်ငြား သူက သူ့ကို လေးနှစ်သားအရွယ်မှာ ချန်ရစ်ခဲ့ပြီး ဖေဖေနှင့်ကွာရှင်းခဲ့သည့်မိခင် ကို စိတ်ထဲမှ အနာကြီး နာကြည်းခဲ့သည့်လူပါပဲ။ ဒီတော့ အကြောင်းမဲ့ သက်သက် မိန်းမမုန်းတီးရေးဝါဒီတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ရတာပါ။

"မိန်းမတွေလည်း အတူတူပဲပေါ့, နဒီ၊ အရွယ်ရှိတုန်း တင့် တယ်လှပမှု ရှိကြတာမှန်ပေမယ့် အရွယ်လွန်တာနဲ့ ဟိုင်းသွားကြတာ မဟုတ်လား၊ မွှေးတုန်းလန်းတုန်း ခဏတာလှခဲ့ရုံထက် မပိုပါဘူးကွာ"

''အနိုတီသဲသဲကို ခုထိ စိတ်နာနေတုန်းပဲ ထင်တယ်''

''శక్తి''

"Sorry ပါ, GM… မရည်ရွယ်ဘဲ ပြောလိုက်မိတာပါ"

''မိန်းမတွေအားလုံးကို ဝါးလုံးသိမ်းရမ်းပြီး မုန်းနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး, နဒီ၊ ကိုယ့်အပေါ်မှာ အန်တီငယ် ဘယ်လောက်များ အနွှံတာခံပြီး ချစ်ခဲ့,ကောင်းခဲ့လည်းဆိုတာ နဒီလည်း သိမှာပါ၊ ကဲ! … အလုပ်စလုပ်ကြစ္မို မနေ့ကတင်တဲ့ Report တွေ ပေးပါဦး''

"ഗ്നാറ്റൂറി, GM"

œ

'သိမ့်နဒီ' က သူမ စားပွဲရှိရာသို့ လျှောက်သွားလေ၏။ ဟုတ်ပါတယ်။ မူကြိုနေခါစအရွယ်လေးမှစ၍ ဖေဖေ့ညီမရင်းဖြစ်သည့် အန်တီငယ် 'ဒေါ်သက်သက်ရှိန်း' က အိမ်ထောင်မပြုဖြစ်ပါဘဲ သူ့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တာ အမှန်ပါ။ အဒေါ်ဆိုတာထက် မွေးမိခင်နှင့် မခြား သူ့အပေါ် အချစ်ပိုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ ဤနည်းဖြင့်ပင် အန်တီငယ့်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ 'ဒေါ်စန္ဒီ' သမီး 'သိမ့်နဒီ' နှင့် သူ့ကို ရင်းနှီးလာစေခဲ့တာပင်။

''දීදාට්, GM''

"Ok!"

File နှစ်ခုကို ကမ်းပေးလျက် ပြန်မလှည့်သွားပါဘဲ ရပ်နေ သည့် သူမကို မော့ကြည့်လိုက်မိ၏။ ဘာများပြောစရာရှိနေသေးပါ သလဲ။ သူက ဘာမဆို လှိျို့ဝှက်သိုသိပ်ကျင့် ရှိတာမှန်သော်ငြား သူမကိုတော့ အမြဲတိုင်ပင်ဆွေးနွေးလေ့ရှိတာလေ။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကလွဲ၍ အလုပ်ကိစ္စကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

''ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ, နဒီ''

''ပြောရင်ကောင်းမလား စဉ်းစားနေတာ''

"ဘာများလဲ"

''ကျန်ခဲ့တဲ့လက နဒီတို့ရလိုက်တဲ့ သစ်တွေရော၊ ထင်းရှူး သားတွေကိုပါ ပြောမလို့ပါ'' "အင်း"

''အဲဒါကို မရလိုက်တဲ့ ကုမ္ပဏီက ပြဿနာရှာချင်နေမှာမို့

''ဘယ်ကုမ္ပဏီလဲ''

" 'ပင်မြင့်စံပါ'၊ အမှန်က သူတို့ စရံပေးထားပြီးသား ကုန် ကြမ်းတွေကို နဒီတို့က ဈေးမိုပေးပြီး ယူလိုက်တာလေ"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ၊ စာချုပ်လျော်ကြေးကိစ္စကို ရောင်းတဲ့ ကုမ္ပဏီပဲ ရှင်းရမှာပေ့ါ၊ ကိုယ်တို့နဲ့ ဘာဆိုင်လဲ" "ဆိုင်တော့ဆိုင်တယ်, GM"

"ဘယ်လို"

''နဒီလည်း ဟိုဘက်က ချုပ်ထားတဲ့စာချုပ်ကို မနေ့ဂူမှ သေချာကြည့်မိတာ''

''ပြဿနာရှိလို့လာႏ''

''ဟုတ်ကဲ့'' ''File ထဲမှာ ရှိလား''

"E-mail ပိုလိုက်လိုပါ"

"ဘာ!"

'သိမ့်နဒီ' က သူ့အတွက် ကော်ဖီဖျော်ပေးဖို့ လှည့်ထွက် ပါ၏။ သူက Computer laptop ကို ဖွင့်ပြီး E-male ပို့သည့် Box

90

ကို mouse ခလုတ်မှ မြားဖြင့် ထိပြီး ခလုတ်နှိပ်လိုက်မိလေသည်။ အလို! ... တကယ့်ကိုပဲ စာချုပ်အစစ်ဖြင့် ပို့လိုက်တာပါလား။ အဓိက အချက်ကိုသာ စာလုံးအမည်းဖြင့် ရေးထားတာမို့ သိသာစေလော်။

"အကယ်၍ စရံပေးချေထားသည့် စာချုပ်အချက်ကို ဖျက် ပြီး အခြားဝယ်သူနှင့် ရောင်းဝယ်ဖြစ်ပါက နစ်နာစေသည့်ကုမ္ပဏီအား ဖောက်ဖျက်ဝယ်သူနှစ်ဦးနှစ်ဖက်မှ စရံငွေ သုံးဆကို ထက်ဝက်စီ ညီတူမျှတစွာ ပေးလျော်စေရပါမည်"

"တောက်!"

ကြည့်စမ်း! ... ဒါကို သူ ဘာလို့မသိခဲ့တာပါလိမ့်။ စာချုပ် ဖျက်မိပါက ရောင်းသူကသာ ပထမဝယ်ထားသူထံ ပေးလျော်ရစမြဲ ပါ။ ခုတော့ ထုံးစံမဟုတ်သည့် အချက်တို့ဖြင့် ဒီကုမ္ပဏီက ချုပ်ကိုင် ထားပါရောလား။ 'ပင်မြင့်စံ' ကုမ္ပဏီ MDက အတော့်ကို လည်ဝယ် ချက်ချာနေတာပါလေ။ အောက်ဖက်မှ တရားဆိုင်ရမည့် အချက်အ လက်တို့ကို ဆက်မဖတ်ဖြစ်တော့ဘဲ ခလုတ်ကို နှိပ်၍ ပိတ်လိုက်မိ တော့၏။

စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်စဉ် အမှားများ ရှိခဲ့သော်ငြား သူ လွယ် ကူစွာ ကျော်လွှားအောင်မြင်ခဲ့တာချည်းပါပဲ။ ယခုလို ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ဖယား မျိုးကိုဖြင့် ဒီတစ်ကြိမ်သာ ကြုံရခြင်းပါ။ ဖေဖေလုပ်ခဲ့စဉ်က export & Inport လုပ်ငန်းကြီးသာဖြစ်သော်ငြား လူငယ်ဖြစ်သည့် သူ့လက် ထက်မှာဖြင့် Construction နှင့် ဆက်နွယ်သည့် ပစ္စည်းတွေကို လယ်ယူသိုလှောင်ထားပြီး ပစ္စည်းပြတ်လတ်သည့်အချိန်မှာမှ ဈေး ကောင်းဖြင့် ရောင်းချတာက အမြပ်သာများကြီးမို့ တိုးချဲ့လုပ်ဆောင် ဖြစ်ခဲ့တာပါလေ။

''ကျစ်!''

"Coffee of B, GM"

''အဲဒီပစ္မည်းတွေ ဘယ်သူရှာလာတာတဲ့လဲ''

"ရှာပေးတာက နဒီကိုယ်တိုင်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ငွေချေပြီးဝယ်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တာဝန်ခံက ကိုရဲဖော်ပါ GM"

''အခုခေါ်လိုက်''

''ရင်!'

''အဲဒီ ကိုရဲဖော်ကို ခေါ်ဖို့ ပြောနေတာလေ … မြန်မြန်!''

'သိမ့်နဒီ' က phone ဖြင့် တာဝန်ခံကို တက်လာရန် ခေါ် နေလေအ်။ ကော်ဖီခွက်ကို ကိုင်ထားရင်း ကုမ္ပဏီဘေးရှိ မြင်ကွင်းတို့ ကို မှန်ချပ်များထဲမှ လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ ဒီလောက် ခေတ်မီတိုး တက်နေသည့်ကာလမှာ စီးပွားရေးကို ရှာနိုင်သလောက် ကြိုးစားရှာ ထားရမှာလေ။ ဆုံးရှုံးရတာ ပေးလျော်ရတာမျိုးက 'ရှိန်းရာဇာ'၏ ရာဇဝင်ထဲမှာ ရှိခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ။

"ဒေါက်! ဒေါက်!"

"Come in!"

၅၀

''ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီ, GM''

တံခါးအသာဖွင့်ကာ ပင်လာသည့် လူရွယ်က သူ့ထက် အသက်ကြီးမည့်ပုံပါ။ သို့သော် သူက ရာထူးကြီးသည့် GM မို့ ကြီးသူကို ရိုသေပြဖို့က မရှိနိုင်ပါလေ။ မတ်တတ်ရပ်နေပါသည့် သူ့ကို ဦးညွှတ်ပြလိုက်သည့် ကိုယ်စားလှယ်အား ခင်စူးစူးအကြည့်ဖြင့် ကြည့် လိုက်မိပါ၏။ ဒေါသက ရင်ထဲမှာ မုန်တိုင်းမွှေနေပြီမို့ မနည်းကြီး ထိန်းထားရလေသည်။

''အဲ့ဒီကုမ္ပဏီရဲ့အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ခင်ဗျား မသိတာ လား၊ သိသိကြီးနဲ့ တမင် ပစ္စည်းဝယ်ခဲ့တာလား၊ ရှင်းစမ်းပါဦး''

''ကျွန်တော် တကယ်မသိတာပါ, GM''

"ကျစ်! … စကားကို လွယ်လွယ်မပြောပါနဲ့၊ အပြစ်ကို လည်း ခေါင်းမရှောင်ချင်ပါနဲ့၊ အခု ခင်ဗျားလုပ်ရပ်က ကျုပ်ကုမ္ပဏီ ကို ဘယ်လောက်ထိခိုက်နေပြီဆိုတာ သိရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

''ဒါဖြင့် … ခင်ဗျား ဘယ်လိုတာဝန်ယူပြီး ရှင်းပေးမှာလဲ

ပြော!"

နှုတ်ပိတ်နေလေတ်။ 'သိမ့်နဒီ' က အနောက်နားမှ ရပ်နေ ရာမှ တာဝန်ခံ၏ဘေးသို့ ရှေ့တိုး၍ ရပ်လိုက်လေသည်။ မည်သူ့ကို အပြစ်ဖို့ရမည်နည်း။ ညွှန်ကြားတာက 'နဒီ', ဝယ်သည့်သူက 'ရဲဇော်'၊ ငွေထုတ်ပေးသည့်သူက 'ရှိန်းရာဇာ' ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။ နိုင်ရာ လူ ဖိရမ်းနေတာကို ဖေဖေ သိကျွှင်မြင့် သူတော့ အကြိမ်းခံရမှာ အသေအချာပါ။

"နဒီက ညွှန်ကြားပေးခဲ့တာမို့ နဒီ့မှာလည်း အပြစ်ရှိပါတယ်, GM"

"ပင်မြင့်စံကုမ္ပဏီက လျော်ကြေးသုံးဆတဲ့၊ သုံးဆ … အဲဒီ သုံးဆက ရောင်းတဲ့လူပဲ ပေးရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ပါ တစ်ဝက်ခွဲပေး ပြီး လျော်ရမှာ၊ စရံငွေက ဘယ် amount ရှိတယ်ထင်သလဲ"

''ငါး … ငါးရာပါ''

"အေး! . . . အဲဒီရဲ့သုံးဆ သိန်းတစ်ထောင့်ငါးရာကို ကျုပ် က ခွဲပြီး ပေးရတော့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဝန်ထမ်းတွေက ပြဿနာဖြစ် ရင် အလုပ်ထွက်လိုက်တာနဲ့ ပြီးနေပြီ၊ တကယ်တမ်း ငွေကြေးလျော် ပေးရပြီး နစ်နာရမှာက ကျုပ်ဗျံ"

"GM"

''ပိုက်ဆံက အလကားမှရဘူး!''

အသံကုန်အော်လိုက်မိတာမို့ 'နဒီ' ရော 'ရဲဇော်' ပါ မျက်နှာ ရှုံ့တွလျက် တစ်ကိုယ်လုံးပါ တွန့်ခနဲဖြစ်သွားရပါ၏။ စိတ်ရှိလက်ရှိ စားပွဲထက်ရှိ ပစ္စည်းတွေဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်ရ မကောင်းလိုပါ။ တင်း _{၅၂} 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

တာမှ အတော့်ကို ပြတ်လုမတတ် တင်းမာနေမိတာလေ။

''ရောင်းတဲ့ကုမ္ပဏီနဲ့ ညှိနှိုင်းနိုင်ရင်တော့ အဆင်ပြေနိုင်ပါ ံ လိမ့်မယ်, GM''

''ဘယ်သူက ညှိမှာလဲ … ကျူပ်လား''

''နဒီ ကြည့်စီစဉ်ပေးပါ့မယ်''

ဒီလိုပဲ ပြောတော့မှာပေ့ါ။ အောင်မြင်ချိန်က အပြီးမျိုး မပြုံး နိုင်တော့ပါလေ။ အရှုံးဆိုတာကို သူမှ လက်သင့်မခံချင်တာကိုး။ ဖေဖေလိုချင်သည့် စံနှုန်းအနေအထားမျိုးရောက်အောင် ကျားကုပ် ကျားခဲ ကြိုးစားလာခဲ့သမျှ တချီတည်းနှင့် သဲထဲရေသွန်သည့်နှယ် အဖြစ်ခံလို့ ဘယ်ရပါ့မလဲ။

'ရှိန်းရာဇာ' ဆိုတာ စီးပွားရေးသမားတွေရဲ့မျက်ခုံးထက်မှာ စကြံလျှောက်သလို လျှောက်တတ်ခဲ့တာပါလေ။ လည်သူစားစတမ်း ဆိုပေမယ့် ဤသို့ အရိုးမငြိအောင် ကြည့်ရှောင်တတ်ခဲ့တာ မဟုတ် ပါလား။ မဖြစ်စလောက် အခက်အခဲတို့ကို လွယ်ကူစွာ ကျော်လွှား အောင်နိုင်ခဲ့ပါလျက် ဤတစ်ကြိမ်မှာ အထိနာစရာဖြစ်ရတယ်လို့။ 'ပင်မြင့်စံ' တဲ့။ နာမည်ကြီးကုမ္ပဏီနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ဖို့

ပင်မြင့်စ တဲ့။ နာမည်ကြီးကုမ္ပလာနှင့် ထဲဟုက်ရင်ဆိုင်ဖွဲ့ ပြင်ဆင်ထားရတော့မှာပါ။ ဘယ်သူလာတွေ့မှာလဲ။ ရှေ့နေတွေပါ တစ်ခါတည်း ခေါ် လာမှာလား။ ရင်မောလိုက်ပါဘိ 'ရှိန်းရာဇာ'။

အခန်း (၅)

ဗီရိုထဲမှ ဝတ်စုံကို ချိတ်မှယူ၍ ဝတ်လိုက်ပါ၏။ ပန်းဆီရောင် style pants နှင့် ရုပ်ပုံစံ blouse အဖြူကိုဝတ်ကာ အပေါ်မှ ပန်းရောင် ခပ်ဖျော့ဖျော့ coat အပါးကို ထပ်ဝတ်လိုက်ပါသည်။ ဗီရိုတံခါးကို ပြန်ပိတ်စဉ် တံခါးမှ မှန်ထဲမှာ ပန်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် 'စံ' ကို ကိုယ်တိုင် မြင်ရလေ၏။ မိန်းမဆန်လွန်းနေပြီလား။

ဲကိုယ်စားလှယ်ကို 'ဇမ္ဗူရှိန်း' ကုမ္ပဏီကို သွားခိုင်းပေမယ့် အဲဒီကုမ္ပဏီ GM က 'စံ' တို့ကုမ္ပဏီ MD ကိုယ်တိုင် လာတွေ့ပါ့ဆို ပြီး ပြောခဲ့တာ နှစ်ခါရှိနေလေပြီ။ ဆောက်လက်စအဆောက်အဦတွေ အတွက် လိုအဝ်နေသည့် ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်သွားတာမို့ ညှိနှိုင်းချင်း တာပါ။ လျော်ကြေးယူချင်လို့ မဟုတ်ပါချေ။ 99

ဒါတောင်မှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဖြင့် တွေ့ဖို့ လက်မခံဘူး တဲ့လား။ နောက်ဆုံးတော့ အရေးတကြီးလိုအပ်သည့် 'စံ' ကိုယ်တိုင် သွားတွေ့ရတော့မှာလေ။ တကယ်ဆို 'စံ'က သွားတွေ့ဖို့မလိုပါ။ 'စံ' တို့ ကုမ္ပဏီရှေ့နေကိုသာ လွှတ်ပြီး ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်, ပာယ် နေရာမှာ ဆက်ဆက်လာတွေ့ရမည်ဟု ချိန်းရုံသာ။ သို့သော် တရား ဆိုင်တာ လျော်ကြေးငွေတောင်းတာတို့က ရက်ကြာပြီး အချိန်ပုပ်သွား မှာမို့ ပြေပြေလည်လည် ညှိနှိုင်းရုံဖြင့် အဆင်ပြေသွားနိုင်တာပါလေ။ "'စံ, သွားပါဦးမယ် မေမေ"

ဖေဖေ့ကို နွားနို့နှင့်ပူတင်း ကျွေးနေရင်းမှ မေမေ လှည့် ကြည့်လေ၏။ Wheel chair ပေါ် ထိုင်နေပါသည့် ဖေဖေက 'စံ' ကို ခင်နွေးနွေးအပြုံးဖြင့်သာ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။ မနေ့က မနက် စောစော်နိုးပြီး ဖေဖေနှင့် ခြံထဲမှာ လမ်းဆင်းလျှောက်ပေးခဲ့ရလေ၏။ မြက်ခင်းစိမ်းစိုစိုထက် ဖိနပ်မပါဘဲ နှင်းစက်တို့၏အစိုဓာတ်ကို ဖေဖေ ခံစားတတ်စေဝန် ဖေးကူလျက် ကြိုးစားလျှောက်စေခဲ့တာပါ။

''ဖေဖေ ဘာများ မှာချင်သေးလဲဟင်''

''စောစောပြန်လာပါ''

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

''သမီးဖေဖေ စပျစ်သီးစားတယ်ကွဲ့၊ တွေ့ရင် ဝယ်လာပေး ပါဦး'' "ဟုတ်ကဲ့"

ဖေဖေ့ပါးကို 'စံ'က ပါးလေးဖြင့် ကပ်လိုက်ပါ၏။ ဖေဖေ့ ရယ်သံကို ကြားရလေတော့သည်။ ငယ်စဉ်က 'မွှေးမွှေးပေးပါ' ဆို . တိုင်း ဒီလိုမျိုးပါးချင်းသာ ကပ်တတ်သည့် သမီးလေးဖြစ်ခဲ့တာ အမှန် ပါ။ အရွယ်ရောက်မှသာ ဒီလိုမျိုးမလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် အိပ်ရာထဲလဲနေ သည့် ဖေဖေ့ကို သနားကရုဏာခံစားချက်ဖြစ်ခဲ့တာမို့ မေမေ့ထက် ပိုပြီး ချစ်ပြခဲ့မိတာလေ။ မေမေကတော့ 'စံ' ကို နားလည်ပေးတာ မဟုတ်ပါလား။

မနက်စောစောထပြီး ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲမှထုတ်ကာ ရေ ဆေးပြီး သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ထားပြီး ဆီပါထည့်စက်စမ်းပြီးသားမို့ အဆင်သင့်ပြင်ထားပြီးလေသည်။ ကားပေါ်တက် စက်နှိုး၍ တိုက်ရှေ့မှ ထွက်ကာ ခြံထဲမှ မောင်းထွက်ခဲ့ပါအဲ။ ဒီနေ့ သွားတွေ့ရမယ့်ကုမ္ပဏီ GM နှင့် အဆင်ပြေပါ့မလား။ မသိသေးပါလေ။ phone သံမြည်လာ တာမို့ bluebooth နားကြပ်ကို နားတစ်ဖက်မှာတပ်ကာ ခလုတ်ဖိ လိုက်ပါသည်။

''ပြော! … ကေသီ''

''မမအိမ်က ထွက်လာနေပြီလား''

''အင်း''

''ဇမ္ဗုရိုနီး GM နဲ့ Date တာ အချိန်မရဘူး, မမ''

പ്പോദോഗതാവ

ရှရ

"ങ്ങോ"

''သူအလုဝ်လာတဲ့အချိန် စောပြီးတွေ့ရင် မမ အဆင်ပြေ မလားလို့ပါ''

''အခု''

"ဟုတ်ကဲ့"

''Ok လေ … တစ်ချက်ဝင်ကြည့်လိုက်ရုံပေ့ါ''

ခလုတ်ကို ပြန်ဖိ၍ ဝိတ်လိုက်ပါ၏။ ကြိုပွိုင့်မလုပ်မါဘဲ သွားတွေ့လို့ဖြစ်ပါ့မလား။ ညှိနှိုင်းဖို့ ဆက်သွယ်နေသော်ငြား အချိန် မပေးနိုင်ဘဲ ရှောင်ရှားနေသလိုပုံစံမျိုးမို့ ရှောင်တခင်ဝင်တွေ့ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှန်း သိသာနိုင်ပါ၏။ လူကြီးဆိုလျှင်ဖြင့် တရိုတသေပြော ပြီး တွေ့ရမှာဖြစ်ပေမယ့် လူငယ်ချင်းဖြစ်လျှင်ဖြင့် ကတောက်ကဆ ဖြစ်တော့မှာ အမှန်ပါပဲ။

စိတ်ညှစ်လိုက်တာနော်။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီကိစ္စက 'စံ'ရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပုံပြီး ရောက်လာရပါသလဲ။ တကယ်ပင် အရေးတကြီး လိုအဝ်နေသည့်ပစ္စည်းတွေမို့ လတ်တလောရှာရခက်နေတာပါလေ။ အဆင်ပြေပါ့မလား။ စီးပွားရေးသမားချင်းမို့ ငွေဆိုတာ ပထမဦးစား ပေးသည့်အရာပါပဲ။ သို့သော် 'စည်း' ဆိုသည့်အရာကိုတော့ သိရမှာ ပါလေ။

''ဘယ်အလုပ်ပေါ်မဆို စေတနာထားပါ''

''အရှုံးအမြတ်သာရှိပေမယ့် လောဘနောက်သို့ မလိုက်မိ ပါစေနှင့်''

''စာနာစိတ်ထားတတ်ပါစေ''

''လက်အောက်ဝန်ထမ်းအားလုံးအပေါ် မိသားစုဝင်လို စိတ်မျိုး ရှိရမည်''

''ကိုယ့်ဘက်က အသာဆိုပြီး အနာခံရသည့်ဘက်ကို တစ်ဖက်သတ်မဖိမိစေနှင့်''

"ရေတစ်စက်ချင်း စုသကဲ့သို့ သွဲတစ်မှုံချင်း ပုံသကဲ့သို့ တစ်နေရာတည်း ကျစ်လျစ်စုစည်းနိုင်မှသာ ခိုင်မာသည့်အရာကို ရရှိ စေမည်"

''လှိုု့ဝှက်သင့်သည့်ကိစ္စရဝ်ကို မည်သူ့ကိုမှ မပြောမိပါစေ နှင့်''

နေ့စဉ် ဖေဖေဆုံးမခဲ့သည့်စကားတို့ကို အလိုလိုကြားယောင် မိလေ၏။ ဒီလိုစီးပွားရေးလောကမှာ ခြေစချမည်ဆိုကတည်းက လုပ်ဆောင်လိုက်နာရမည့်စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတို့ကို နားဝင်အောင် ပြောဆိုခဲ့တာ မဟုတ်ပါလား။ လောကစံ (၈) ပါးကို နားလည်အောင် ပြောပြသည့်မေမေ, လက်တွေ့ဘဝကို သိမြင်အောင် ပြသခဲ့သည့် ဖေဖေသာ 'စံ'၏ဘဝမှာ မရှိခဲ့လျှင် ယခုလို မတ်မတ်ရပ်နိုင်မည်း မထင်ပါချေ။

96

လက်မှနာရီက မနက် (၈) နာရီကျော်ရုံသာ ပြထားတာမို့ အချိန်အရမ်းစောနေမှန်းသိပါ၏။ ရုံးချိန်ဆိုတာ (၉) နာရီမှစတာမို့ အဲဒီမတိုင်ခင်ရောက်ဖို့သာ လိုတာမဟုတ်လား။ ခပ်စောစောထွက်လာ သည့်နေ့မှ အချိန်အလဟဿဖြစ်ရတယ်လို့။ သူတို့ကုမ္ပဏီအနီးသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည့် ကားကို အရှိန်လျှော့ကာ အနီးရှိ coffee ဆိုင်ဝင်းတွင်းသို့ ကွေ့ဝင်လိုက်မိ၏။

နေရောင်လည်းရသလို အရိပ်လည်း ရှိနေပါသည့်ဆိုင်လေး ' နှံ့ သဘောကျမိသွားရပါသည်။ ဒီလို ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်လေးသာ ဖွင့်လျှင် အဘယ်မျှ စိတ်အေးချမ်းလိုက်ပါမည်နည်း။ မနက်စောစောလေး လာဖွင့်၊ ညဘက် (၈) နာရီ၊ (၉) နာရီခန့်လောက် ဆိုင်ပိတ်ပြီး အိမ်ပြန်ပါက ဘာအပူအပင်မှမရှိပါဘဲ ကိန်းဂဏန်းတွေကြားထဲမှာ နေ့စဉ် မူးနောက်နေရပြီ မဟုတ်ပါလား။

"Black coffeee တစ်ခွက်နဲ့ Cream မပါတဲ့ bread တစ်ပွဲပေးပါ"

Menu လာပေးသည့် waitress လေးကို စားသောက်စရာ မှာလိုက်ပါ၏။ ရှပ်အက်ရီအဖြူလက်ရည်ကို Mini skirt အနက်ရောင် နှင့် တွဲဝတ်ထားကာ အက်ရီကော်လံမှာ ဖဲပြားပွင့်ပုံစံ bow အနက် လေးတဝ်ထားသည့် uniform က သပ်သင်ရပ်ရပ် ရှိနေလေသည်။ ဆံပင်အတိုပဲဖြစ်ဖြစ် အရှည်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖားလျားမချစေဘဲ ဆံထုံးမြင့်မြင့်လေး ထုံးစေထားတာမို့ ကောင်မလေးတွေ၏မျက်နှာက ရင့်မသွားပါဘဲ တစ်မျိုးလေး ချစ်စရာကောင်းနေပါ၏။

သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှု၊ Customer အပေါ် တလေးတစား ဆက်ဆံသည့် respect, ဆိုင်ဝန်းကျင်နှင့် အခင်းအကျင်းတို့ကအစ အမှတ်တွေ တစ်မှတ်ပြီးတစ်မှတ် ပေးချင်စရာပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ငန်း ရှင်မျိုးကများ Idea ကောင်းကောင်းဖြင့် ဖန်တီးထားပါသည့် ဆိုင် လေးပါလဲ။

ကော်ဖီနှင့်မုန့် လာပို့ပေးစဉ် 'စံ'မမှာထားပါသည့် ချော ကလက် cake ပန်းကန်ပါ လာချပေးတာမို့ အံ့ဩသွားရလေသည်။

"ဒီ cake တို့ မမှာဘူးလေ၊ Bread ပဲ မှာတာပါ"

"ဟုတ်ပါတယ်, မမ၊ ဒီမနက် ဦးဆုံးဝင်လာတဲ့ customer အတွက် သီးသန့် present ပါရှင်"

"presnent"

"ဟုတ်ကဲ့" -

''ဘာအထိမ်းအမှတ်အဖြစ်နဲ့ ပေးတာပါလဲ''

"Valentines'day డ్రు?"

'စံ'မျက်နှာ စပ်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားရပါ၏။ ဘယ့်နှယ်! … တစ်ယောက်တည်း ရောက်လာပါသည့် 'စံ'ကိုမှ အသည်းပုံချောက် လက် cake နှင့် ကြိုဆိုငည့်ခံရပါသလဲ။

60

အချိမကြိုက်သလို အသည်းပုံစံ cake ကလည်း အသည်း ယားဖွယ်ရာပါလေ။ ငြင်းရမှာလည်း အခက်၊ စားရမှာလည်း မစားချင် ဖြစ်နေစဉ် waiter ကောင်လေး (ရုပ်သန့်သန့်လေး) ထပ်ရောက် လာကာ 'စံ'၏ရှေ့မှ နှင်းဆီနီစိုရဲရဲလေးတစ်ပွင့်ခက်လေးကို လာပေး လေ၏။

အံ့သြနေလျက်မှ မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ ရယ်ချလိုက်မိတော့ သည်။ တကယ့်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ချည်း မဟုတ်ပါလား။ ဒီနေ့ဝတ် လာမိသည့် ပန်းရောင် fashion ကြောင့် လူကို မိန်းမဆန်သည်ဟု ထင်မှတ်မှားဖွယ်ရာပါ။ ပန်းမကြိုက်သည့် မိန်းမကိုမှ နှင်းဆီတစ်ခက် လာပေးရပြန်တယ်လို့။ အတော်ရူးကြောင်ကြောင်နိုင်သည့် ဖြစ်ရပ် တစ်ခုပါပဲ။

"Thanks of"

"ဒီနေ့ ပထမဆုံးရောက်လာတဲ့ မမကိုလည်း ကျေးဇူးတင် ပါတယ် ခင်ဗျာ"

"Cake ကို အခုမစားဘဲ ပါဆယ်ထုပ်သွားရင် ဖြစ်မလာ ဟင်"

''ဖြစ်တာပေ့ါ မမရဲ့၊ အခုထည့်ပေးရမလား''

''အဆင်ပြေတာပေါ့''

''မမ, မပန်ချင်ရင် ပန်းကို ရင်ဘတ်မှာ ထိုးပေးမယ်လေ''

Waiter လေးက cake ပန်းကန်ကို ပြန်ယူသွားပြီး waiteress လေးက ခဝိတိုးတိုးမေးလိုက်သဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက် ရပါ၏။ တကယ်ပင် ပန်းခက်လေးကို အနေတော်ခန့် ချိုးလိုက်ပြီး 'စံ'၏ကုတ်အကိုရင်ဘတ်နေရာမှ clipဖြင့် အဆင်ပြေအောင် တပ်ပေး လိုက်လေသည်။ ဒီနေ့ကတော့ အတော်ထူးဆန်းသည့်နေ့ပါပဲ။

ခါးစိမ့်စိမ့်ကော်ဖီရန့်က အတော်လေး မွှေးပါ၏။ ပေါင်မုန့် အစိမ့်ကလည်း အရသာအတော်ရှိတာပါ။ စားသောက်ပြီးပြီမို့ လက်မှ နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။ (၈) နာရီ (၄၅) မိနစ်မို့ သွားဖို့ အတော်ပါပဲ။

Bili ရှင်းရန် ထရပ်လိုက်စဉ် waiter ကောင်လေးက လင်ဗန်းလေးထဲမှာ Bili voucher စာရွက်လေးတင် ပြီး 'စံ' ကို ပေးလေ၏။ ကျသင့်ငွေကိုရှင်းပြီး cake ဗူးထည့်ထားပါသည့် စက္ကူအိတ်ကြိုးကို ယူလျက် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ကားကို လမ်းမကြီးထွက်ရန် စောင့်ပြီး အချိန်ယူကာ မောင်းလိုက်ရပါ၏။ 'ဇမ္ဗူရှိန်း' ကုမ္ပဏီဝင်းရှေ့လမ်းမဘေး (platform ဘေး) မှာ ကားကိုရပ်ထားလိုက်ပါသည်။ ဒီတိုင်းဝင်မိပါက မချိန်းမိဘဲ ရောက်လာမိတာမို့ ဝင်ခွင့်မရနိုင်ပါလေ။ Visiting card ထဲမှ phone နံပါတ်ကို ရှာကာ ခေါ် လိုမာ်ပါ၏။ ရုံး phone ကု ဒီ အချိန်ဆို ခေါ်လို့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။ ၆၂ 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🔻 .

''ဟယ်လို! … ဇမ္ဗျူရှိန်းကုမ္ပဏီမှ phone လက်ခံပြောနေ ပါတယ်ရှင်''

''ဟယ်လို … မသိမ့်နုဒီပါလား''

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင်"

''ကျွန်မ, ပင်မြင့်စံကုမ္ပဏီက MD ပါ၊ ဇဗ္ဗူရှိန်းကုမ္ပဏီက GM နဲ့ တွေ့နိုင်ဖို့ စီစဉ်ပေးနိုင်မလားလို့ပါ''

"ങ്ങിന …"

''ကြိုပွိုင့်လည်း ယူခဲ့တာ ကြာနေပါပြီ၊ ကိုယ်စားလှယ် လွှတ်ပြီး ညှိနှိုင်းခဲ့တာလည်း ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေဘူး၊ ပြီးတော့ ရှင်တို့ GM က ကျွန်မကို ကိုယ်တိုင်လာတွေ့ပါဆိုလို့ အခုလို ရောက်လာရတာပါပဲ၊ ကျွန်မ (၅) မိနစ်အတွင်း ရောက်ပါပြီဆိုတဲ့ အကြောင်း သတင်းပို့တာပါ''

''ရှင်!''

phone ကို ချလိုက်ပြီး ဝင်ပေါက်မှတစ်ဆင့် ကားကို ခပ်မှန်မှန်မောင်းဝင်လိုက်ပါ၏။ ကားပါကင်မှာ ထွက်ရလွယ်ကူမည့် နေရာရွေး၍ရပ်ကာ ကုမ္ပဏီရှိရာဆီ လှမ်းခဲ့ပါသည်။ PA လှမ်းပြော ထားသဖြင့် 'စံ' ဝင်ရ လွယ်ကူစေရန် လုံခြုံရေးတွေကပါ တလေး တစား တံခါးဖွင့်ပေးလေ၏" Lift ဖြင့် ရုံးခန်းရှိရာသို့ တက်ခဲ့ရလေ သည်။

Corrider လမ်းမမှာ အနည်းငယ်လျှောက်လိုက်ပြီး GM နှာန်းရှေ့မှာ ခဏမျှရပ်လိုက်ပါ၏။ တံခါးကို ခပ်ဖွဲ့ဖွဲ့ခေါက်လိုက်စဉ် ခပ်မြန်မြန်ပွင့်သွားပါသည့် တံခါးဝမှာ ကြည့်ကောင်းစေရန် ပြင်ထား ပါသည့် . . . ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ရုပ်ရည်နှင့် အမျိုးသမီးကို မြင်လိုက်ရပါ သည်။

''ရောက်လာတာ မြန်သားပဲ၊ ဝင်ပါရှင်''

"GM ရောက်ပါပြီလား"

''ခဏနေရောက်လာတော့မှာပါ''

GM ၏ရုံးခန်းက အတော်ကျယ်ဝန်းပါ၏။ GM ၏စားပွဲက အကောင်းစားပါပဲလား။ နိုင်ငံခြားမှ မှာဝယ်တဲ့ပစ္စည်းမှန်း သိသာနေ ပါ၏။ ဒီလောက် ဒေါ်လာနဲ့ဝယ်နိုင်တာတောင်မှ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး နိုင်ငံ ပြည်အတွင်းမှ ပစ္စည်းတွေကို လုပြီး ဝယ်ရတာပါလဲ။ တမင်တကာ စီးပွားလုမှန်း 'စံ' သိပါသည်။ ဖေဖေ အမြဲတမ်းဆုံးမထားတာမို့သာ ပြိုင်ဘက်တွေကို ရန်မပြုပါဘဲ ပြဿနာမရှိအောင် အေးအေးဆေး ဆေး ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခဲ့တာပါလေ။

''ခဏလောက် စောင့်ပေးပါနော်''

''ရပါတယ်'"

ရုံးခန်းတွင်းမှာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့လေ၏။ ခုံမှာ မထိုင်ဖြစ်ပါဘဲ နံရံထက် ရှိနေပါသည့် မန်းချီကား

၆၄ 🛪 မမသဒ္ဒါမောင်

ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်မိပါသည်။ အရုဏ်တက်မြင်ကွင်းပန်းရီကားချပ်ကြီးက 'စံ' ၏စိတ်အစုံကို ညှို့ငင်ခေါ် ယူလိုက်သည့်နှယ်ပါ။ အဘယ်မျှ ရင်ကို အေးချမ်းစေသည့် ပန်းချီမြင်ကွင်းလေးပါလဲ။

အခန်း (၆)

ကုမ္ပဏီဝင်းထဲသို့ ဝင်ပြီး parking မှာ ကားရဝ်လိုက်ပါတဲ့။ ကုမ္ပဏီရှိရာကိုသွားရန် ကားပေါ် မှ ဆင်းလိုက်ပြီး လျှောက်လိုက်စဉ် ခြေလှမ်းက ရုတ်တရက် ရပ်သွားရလေသည်။ အလို! ... တောက်ပ သစ်လွင်အောင်ဆေးကြောထားပါသည့် ကားအဖြူရောင်လေးပါလာ။ ဘယ်သူများ ရောက်နေပါလိမ့်။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသည့် နံပါတ်မို့ တစ်ချက်ကြည့်ပြီးမှ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ပါ၏။။

Lobby ထဲ ဝင်လိုက်ပြီး lift ရှိရာဆီ လျှောက်ခဲ့စဉ် နာရီမှ နံနက် (၉) နာရီ Alum ပေးသံ တတီတီဖြင့် ခပ်တိုးတိုးမြည်လာေပ သည်။ အချိန်အတိအကျအတိုင်း ရောက်လာတာ မဟုတ်ပါလားး

၆၅

Lift ထဲဝင်ကာ အပေါ်ဆုံးထပ်ကို တက်ခဲ့ပါ၏။ Corridor လမ်းထဲ လျှောက်လိုက်စဉ် ရုံးခန်းတံခါးက ဖွင့်ပြီး 'သိမ့်နဒီ' က ထွက်လာ လေသည်။

"GM"

''ဘာဖြစ်လိုလဲ''

''ပင်မြင့်စံကုမ္ပဏီက MD ရောက်နေလို့ပါ'

"ဘာ"

''ရုံးခန်းထဲမှာ စောင့်နေပါတယ်''

စောစောစီးစီး ပြဿနာလာရှာပါရောလား။ 'နဒိ'က ဧည့် သည်ကို ဧည့်ခံရမှာမို့ တစ်ခုခုံဖြင့် ကျွေးရန် သူ့အနီးမှ ထွက်သွား လေဏ်။ ရှောင်နေမိကာမှ တည့်တည့်ကြီး တိုးလေပြီ။ လာမယ့်ဘေး ပြေးတွေ့ရုံပဲပေါ့ 'ရှိနိုးရာဇာ'။ ရုံးခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ ဝင်လိုက်ပါ၏။ သူမြင်လိုက်ရသည်က အသက်ကြီးကြီး လူကြီးတစ်ဦးမဟုတ်ပါဘဲ ပိုးမြစ်နုနယ်လှပသည့် မိန်းကလေးဖြစ်နေလေသည်။

ကျောပေးအနေအထားဖို့ ကျော့ရှင်းသည့်ခန္ဓာကိုယ်အချိုး အစားနှင့် မြင့်မားသည့် အရပ်အမောင်းကို ဦးဆုံးမြင်ရလေ၏။ ခြေသံ သိပ်မထွက်စေရန် သတိထား၍ လျှောက်ခဲ့စဉ် ခပ်တို့တို ညှပ်ထားပါ သည့် ဆံနွယ်နုနုလေးတို့ကို လည်ကုတ်ဖွေးဖွေးလေးထက်မှာ အသည်းယားစဖွယ် တွေ့ရပါသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၄) ရက်နေ့မှာမှ ငန်းနုရောင် fashion မလေးက သူ့ရုံးခန်းထဲ ရောက်နေရတယ်လို့။ "အဟမ်း!"

ချောင်းဟန့်သံပေးလိုက်ယြင့် မိန်းကလေးက ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်လေ၏။ ခဝ်ကော့ကော့မျက်တောင်ရှည်အောက်မှ ဇာတ်ခနဲ လက်ဖြာသွားပါသည့် မျက်ဝန်းတို့ကို သူ ငေးခနဲကြည့်မိ သွားရပါသည်။ နှာတံချွန်ချွန်လေးအောက်မှ ပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့ ဆိုး ဆေးတင်ထားပါသည့် နှင်းဆိငုံနှုတ်ခမ်းတို့ ပွင့်အာလာပုံက သူ့ရင်ကို ဒိတ်ကနဲ ခုန်မြန်သွားစေလေ၏။

"GM ရောက်ပြီထင်တယ်"

"အင်း"

''ကျွန်မ ပင်မြင့်စံကုမ္ပဏီရဲ့လက်ရှိ MD ပါ''

''ဪ''

"လူကြီးမင်းနဲ့ဆုံဖို့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ အကြိမ်ကြိမ်လွှတ် ခဲ့ပေမယ့် မပြေလည်တာနဲ့ ကိုယ်တိုင်ရောက်လာရတာပါ"

သူ ခေါင်းညီတိပြလိုက်ပါ၏။ လာတွေ့ပြီဆိုတော့လည်း ပြောရုံပေ့ါ။ သို့သော် ခစ်လှလှမိန်းမငယ်လေးနှင့် အခြေအတင်ပြော ရမှာကဖြင့် စိတ်မသက်သာလှပါ။ သူက ယောက်ျားချင်းသာ စိမ်ခေါ် ချင်တဲ့လူ မဟုတ်ပါလား။ တမင်တကာပင် စည့်ခံရမည့်ဆက်တီခုံမှာ မထိုင်ဖြစ်တဲ သူ့အလုပ် ဆုံလည်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါ၏။ မိန်းကွလေး ၆၈

ကဖြင့် စားပွဲရေ့သို့ တိုး၍ ရွှေ့ရပ်လိုက်ပေမယ့် ခုံမှာ မထိုင်ပါချေ။ ''ကိစ္စက''

'ကိုကိုမောင်မောင်' ကုမ္ပဏီက ဝယ်သွားတဲ့ကုန်ကြမ်းကိစွ မှန်း လူကြီးမင်း သိပါတယ်၊ စာချုပ်ပါအကြောင်းအရာကို Fax နဲ့ရော၊ E-mail နဲ့ပါ ပို့ထားပြီးပါပြီ၊ အခု နောက်ဆုံးအကြိမ် လူကိုယ် တိုင် လာတွေ့ရခြင်းပါ။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်''

''သက်ဆိုင်ရာက ပြောမယ်ပေါ့လေ''

''ဟုတ်တယ်''

"နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

''ဘာရင့်!''

စူးခနဲကြည့်လိုက်သည့်အကြည့်က Heart ကို ထိလေ၏။ စင်ရော်တောင်မျက်ခုံးတို့ တွန့်ချိုးသွားသော်ငြား အလှက ပျက်မသွား ပါလေ။ ကြိုက်တယ်။ ဒေါသဖြစ်တဲ့ style လေးကိုက ချစ်စရာလေး။ ဘယ်လိုအဖေ၊ ဘယ်လိုအမေမျိုးရဲ့မျိုးဆက်နဲ့ အလှတွေ ပေါင်းစုပြီး ရထားပါလိမ့်နော်။

''မင်းနာမည်သိမှ စကားပြောလိုရမှာမို့ပါ၊ အထင်မလွဲပါနဲ့''

"ထိပ်ထားစံပါ"

"ന്റ്രൂന്റാധ്"

''ရှင်နော်''

''နာမည်ကို ကြိုက်တယ်လို့ ပြောတာလေ၊ အထွဋ်အထိပ် ထားလောက်တဲ့ အမည်မျိုး မဟုတ်လား၊ ဘာလဲ … လူကို ကြိုက် ဘယ်လို့ ပြောမှာစိုးသွားလို့လား''

"ပြောဝံ့ပြောကြည့်ပေါ့ … ရှင့်ရုံးခန်းထဲမှာ နာရီဝက်လောက် သတိမလည်ဘဲ မေ့သွားချင်ရင်"

သူ ဟက်ခနဲ ရယ်ချလိုက်မိတော့၏။ သတ္တိခဲ, မာနခဲလေးပါ သား၊ ကြိုက်တယ် 'ထိပ်ထားစံ'။ လူကိုမြင်တာနဲ့ ပစ်ကြွေကျတဲ့ ခံနီးမတွေနဲ့ လားလားမှမဆိုင်ဘဲ အထိမခံတဲ့ မိန်းကလေးကိုမှ ဒီနေ့ ဒီရက်မှာ လာဆုံရတယ်လို့ ချက်ချင်းကြီး ပြေလည်ဖို့ထက် ရေစက်ကို ဒီထက်ပိုရှည်စေချင်တော့ ခက်သားလား။

"တရားစွဲချင်လည်း သဘောပါပဲ, ထိပ်ထားစံ။ မင်းက ထုံးတမ်းစဉ်လာမရှိတဲ့ အချက်တွေနဲ့ စာချုပ်လုပ်ထားတာကိုး" "ဒီလိုတွေ ဖြစ်လာမှာစိုးလို့ ကြိုစီစဉ်ထားရတာပါ။ ပြီးတော့

သူကြီးမင်းဝယ်စဉ်က ငွေချေပေးခဲ့တာ ဦးကိုကိုမဟုတ်ဘူး။ သူ့အမြွှာ သီ ဦးမောင်မောင် ရောင်းခဲ့တာမို့ပါ"

''ဘာ'

''ဒီတော့ ကျွန်မ ပြဿနာရှာရင် ရှင်ရော၊ ရောင်းသူပါ ဆိုင်နေပြီး တရားတဘောင်ဆိုင်ရတာမျိုးက အလုစ်ရှုပ်ပြီး အချိန်ပု_င် တာ အမှန်ပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့ ပြေပြေလည်လည် ညှိနှိုင်းစေချင်ပါတွယ်''

ф

''ဘယ်လိုညှိချင်လိုလဲ … ပြောကြည့်လေ''

''လျော်ကြေးငွေကိစ္စကို ဘေးဖယ်ပြီး လူကြီးမင်းယူထားတဲ့ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေသာ လက်လွှဲပေးပါ၊ အကုန်လုံးမဟုတ်တောင် တစ်ဝက်ဖြစ်ဖြစ်ပေ့ါ''

သူ မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်မိတ်။ စီးပွားရေးသမားမို့ အမြင်နှင့်အပြော က တူနေပါသည်။ သို့သော် သူက လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့မမေးတတ် သူပါလေ။ လျော်ကြေး သိန်း (၁၅၀၀) အတွက် သိန်း (၂၀၀၀) ကျော် တန်ဖိုးရှိသည့် ကုန်ကြမ်းတွေကို ပေးရမှာတဲ့လား၊ ဂျင်ပေါ်က ထုံးပဲလား 'ထိပ်ထားစံ'။

"နစ်နာနေပါဉီးမယ်, ထိပ်ထားစုံ၊ ကိုယ်ဝယ်ထားတဲ့ပစ္စည်း တွေက နှစ်ပြားတစ်ပဲနဲ့ ရထားတာမှ မဟုတ်တာ"

''ကျွန်မက တန်ရာတန်ကြေးပေးပြီး ယူမှာပါ၊ လူကြီးမင်း နစ်နာအောင် အလကားမတောင်းပါဘူး'

''တန်ရာတန်ကြေး …. ဟုတ်လား''

"ဟုတ်တယ်"

"အပြောတော့ လွယ်တာပေါ့ ထိပ်ထားစံ၊ လက်တွေ့က ဘယ်လွယ်ပါ့မလဲ၊ စီးပွားရေးသမားချင်းမို့ ဒီလောက်တော့ မင်းလည်း သိမှာပါ"

ဆုံလည်ခုံမှ ထရပ်ကာ သူမရပ်နေရာဆီ ခပ်ဖြည်းဖြည်း

လျှောက်လိုက်ပါ၏။ သင်းခနဲ ရှူရှိုက်လိုက်မိသည့် ကိုယ်သင်းရနံ့ကိုက စွဲမက်ဖွယ်ရာပါ။ ဘာမဆို နှစ်သက်မိပါရောလား, 'ထိပ်ထားစံ'၊ မင်း style မင်းရနှံ၊ မင်းအကြည့်တွေကို ဘဝင်ခိုက်စေအောင် စွမ်းဆောင် နိုင်တာပါလေ။ စီးပွားရေးဆိုတာထက် နှလုံးသားအရေးမှာဖြင့် သူ နိုင်ပါ့မည်လား။ ရင်ပူချင်လာလေပြီ။

''စီးပွားရေးသမားချင်းမို့ လာညှိနေတာပဲလေ''

''ကိုယ်က အမြတ်မရရင် ဘာမှမလုပ်ဘူး ထိဝ်ထားစံရဲ့''

"စဉ်းစားပြီး ပြောပါလား၊ Export, Import လုပ်နေတဲ့ လူကြီးမင်းရဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ Construction ပစ္စည်းတွေက ဘယ်လိုမှ မသက်ဆိုင်ပါဘူး၊ ဒီတော့ လူကြီးမင်းအတွက် အပိုဖြစ်နေတဲ့ ပစ္စည်း

ကို တကယ်လိုအပ်နေတဲ့ လူကို ခွဲဝေပေးတာက တရားမျှတပါတယ်'' ''ဟင်း ဟင်း … မျှတတယ် မမျှတဘူးဆိုတာမျိုးက မင်း ဆုံးဖြတ်ရမှာမှ မဟုတ်တာ၊ ကိုယ်ပြောပြီးပြီလေ … အမြတ်ရဖို့လို့''

"အမြတ်ရချင်ရင် လေလံဆွဲလို့ရတဲ့ပစ္စည်းတွေ လိုက်ဝယ် မှပေ့။ အခုတော့ သူတစ်ပါး ရောင်းဝယ်နေတဲ့ ပစ္စည်းကို လုဝယ်တာ တော့ မကောင်းပါဘူး"

"ပိုလျှံနေလိုပေ့ါ ထိပ်ထားစံ"့

"ဘယ်လို"

''ငွေတွေထားစရာမရှိအောင်ကို ပိုလျှံနေလို့လို့ ပြော_{ျိ}က်

്ലേഗദേച്ചാമാധ

ရွှေပဒေသာစာပေ

വ

အရာရာတိုင်းထက်ပို့၍ 🛠

9

တာလေ၊ ကိုယ့်ငွေနဲ့ကိုယ် ဘာလုပ်လုပ်, ဘာဝယ်ဝယ် မင်းဝေဖန် စရာမလိုပါဘူး၊ မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ဖို့တော့ တတ်မြောက်ရုမှာပေါ့၊ သင်မထားဘူးလား"

အသံတတ်သွားလေ၏။ ဘေးတိုက်အနေအထားကို မြင်နေ ရတာမို့ သူမ နှုတ်ခမ်းကိုက်ထားတာကိုပါ မြင်လိုက်ရပါသည်။ မခံချင် စိတ်တွေ နိုးထလာပြီလား။ ကျားခံတွင်းထဲ မကြောက်မရွံ့ဝင်လာရဲ့ တာမို့ သတ္တိတော့မခေပါလေ။ တော်ရုံဆို secretary တစ်ယောက် ယောက်မပါဘဲ ဒီလိုမျိုး သူနှင့်လာတွေ့ရဲမှာမဟုတ်ပါ။ သဘောကျ မိတာ မှန်ပေမယ့် ရန်သူဖြစ်ရတာတော့ နှမြောစရာပါပဲ။

''ဒီပစ္စည်းကို ပြန်ထုတ်ရင် ရှင် ဘယ်လောက်မြတ်မယ် ထင်နေလို့လဲ''

''ဒါက ကိုယ့်သဘောပါ''

''ကျွန်မက ကျွန်မအတွက်ရော၊ ရှင်ပါ မနစ်နာစေချင်လို့ လာညှိနှိုင်းတာပါ ဦးရှိန်းရာဇာ''

သူ မျက်ခုံးမြင့်သွားရပါ၏။ သူ့နာမည်ကို သိထားပါလျက် 'လူကြီးမင်း' ဟုသာ အသုံးပြုခဲ့တာ မဟုတ်ပါလား။ ဒေါသဖြစ်အောင် စိတ်ကို ဆွပေးနိုင်တာမို့ ပျော်လိုက်တာနော်။ ရှေ့ဆက် ဘာဖြစ်မည် ဆိုတာထက် လက်ရှိအခြေအနေမှာ မင်းနဲ့ စကားအများကြီး ပြောဖြစ် ဘဲ့အတွက်ကြောင့်ပါ 'ထိပ်ထားစံ'။ ''မလိုပါဘူး ထိပ်ထားစံ၊ ကိုယ်က ကိုယ့်ဘက်ပဲ ကြည့် ဘတ်တဲ့အကျင့် ရှိနေလို့ပါ''

''နည်းနည်းလောက် လျှော့ဖို့ဆန္ဒ မရှိဘူးပေါ့လေ'' ပခုံးတွန့်ပြလိုက်ပါ၏။ သူမက မှန်ချပ်များဆီကိုသာ တည့် တည့်ကြည့်နေပြီး သူ့ကို တစ်ချက်မှ လှည့်မကြည့်ပါ။ လက်ပိုက်ထား တာမို့ သူမ၏ coat အင်္ကျီရင်ဘတ်မှ နှင်းဆီရဲရဲတစ်ပွင့်ကို သူ အကြည့် ရောက်သွားရပါသည်။ ဒီနှင်းဆီလေးလို ရဲရဲဝံ့ဝံ့လာတွေ့ရဲတဲ့သတ္တိခဲ လေးပင် မဟုတ်ပါလား။

"စီးပွားရေးပဲလုပ်လုပ်၊ လူမှုရေးပဲလုပ်လုပ် ဘယ်နေရာမဆို ညေးဆိုတာ ရှိရတယ် ဦးရှိန်းရာဇာ၊ အဲဒါကို မရှောင်နိုင်ရင် ဒီလောက မှာ ရှင် ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး"

"ကိုယ်က မင်းထက်အရင် ဒီလောကမှာ ခြေစချခဲ့တဲ့လူပါ, ထိပ်ထားစံ၊ ကိုယ့်ကို ပြန်သင်ပေးနေစရာမလိုပါဘူး"

သူမ ဆတ်ခနဲကြည့်လိုက်လေ၏။ မျက်ဝန်းတွင်းမှ လက်ခနဲ ပြစ်သွားတာမို့ မျက်ရည်ထဲသွားတာများလားဟု ရင်ထိတ်သွားရပါသည်။ သို့သော် သူမ မျက်တောင်တခတ်မှာ ထိုအရည်ကြည်တို့က ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားကြလေ၏။ မြန်လိုက်တာ။ ဟန်ဆောင်ခြင်း အတတ် ပညာကို သူ့ထက်ပိုပြီး သူမ ကျွမ်းကျင်နေပါရောလား။ အံ့ဩလေခွဲ 'ထိပ်ထားစုံ'။ ''လျော်ကြေးပေးချေဖို့လည်း ဆန္ဒမရှိဘူး''

''မုန်တယ်''

၅၄

''ပစ္စည်းပြန်ပေးဖို့၊ ပြန်ရောင်းဖို့လည်း မလိုလားဘူး'

"Correct"

''ကောင်းပြီ, ဦးရှိန်းရာဇာ … တရားဆိုင်ရမယ့်အချိန့်နာရီ၊ ကုန်ကျမယ့်ငွေအရေအတွက်က ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှဆိုတာကို ရှင်လည်း သိနေမှာပါ၊ ကျွန်မဘက် ဆုံးရှုံးခဲ့တာ ငွေသိန်း (၅၀၀) ဆိုပြီး ရှင် သိထားပေမယ့် အဲဒါထက် ဝိုများပါတယ်''

''စီးပွားရေးပါ ထိပ်ထားစံ၊ အမြတ်များပြီး အရှုံးနည်းအောင် ကျွမ်းကျင်ရမှာပေ့ါ''

သူမအကြည့်တို့က သူ့မျက်ဝန်းတို့နှင့် တည့်တည့်ကြီး ဆုံသွားလေ၏။ ဘာလဲ! . . . ဒေါသတကြီးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်မည်လာ။ ထင်ထားသလိုမျိုး လက်ပါတတ်သည့် မိန်းကလေးမဟုတ်ပါလေ။ အကြည့်မရှောင်ပါဘဲ ခပ်ရဲရဲကြည့်ဝံ့သည် မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ သူ နစ်မျောသွားသည့်နှယ်ပါ။ 'ညှို့ငင်ဆွဲယူနိုင်သည့်မျက်ဝန်းနက်လေး တွေ၏ပိုင်ရှင်ပါပဲလား။

''အလှည့်ဆိုတာ ရှိပါတယ်, ဦးရှိန်းရာဖွာ၊ ရှင့်အလှည့်မှာ လည်း ဒီလိုအပြုံးမြိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ပြီး ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ပါစေ''

ക്ലേഗദേഹാബംഗ

ဖျတ်ခနဲလှည့်သွားပါသည့် 'ထိပ်ထားစံ'၏နောက်ကျောကို သူ ငေးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပါ၏။ ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးမှ တကယ့်ကို တစ်မျိုးကြီးပါပဲ။ ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်။ ဟာတာတာ ဆိုဆို့နှင့်နှင့် ခံစားချက်မျိုးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ သု်မခံစားခဲ့ရဖူးပါချေ။ သူမအိ မျက်ဝန်းအစုံက သူ့ရင်ထဲမှ နှလုံးသားကို ဆွဲထုတ်ယူငင်သွားသည့် နယ်လေ။

အရာရာတိုင်းထက်ပို့၍ 🤻

"ဟင်!"

ခြေလှမ်းရွှေ့လိုက်မိစဉ် ဖိနပ်က တစ်စုံတစ်ခုကို တိုက်လိုက် မိသဖြင့် ဥုံကြည့်လိုက်မိတ်။ သူ ဥုံကြည့်မိစဉ် နှင်းခင်ီနီပွင့်ကို မြင်လိုက် ရလေသည်။ အလို! … သူမရှင်ဘတ်မှာ ထိုးထားပါသည့် နှင်းဆီ လေး ပြုတ်ကျခဲ့ပါရောလား။ အမှတ်တရအနေခဲ့လား 'ထိပ်ထားစံ'။ သို့သော် အနီရောင်နှင်းဆီဆိုတာ ကံကောင်းခြင်းတော့ မဟုတ်တာ အမှန်ပါပဲ။

''စရံငွေ (၅၀၀) ပဲ ပြန်တောင်းရတော့မယ်, ကေသီ'

"ကွန်ဒို (၆) ထဝ်က မဆောက်ရသေးဘူး မဟုတ်လား" "ဟုတ်ကဲ့ … ဒါပေမဲ့ ဆောက်လက်စလုံးချင်းနှစ်အိမ်မှာ furniture, နံရံကပ်ဗီရိုနဲ့ လှေကားကျွန်းသစ်သားတွေက ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ရသေးဘူး"

"విరాుు"

''ဒီလကုန်အပ်ရမှာဖြစ်ပေမယ့် အခုလို အဆင်မပြေလို့ နောက်လလယ်မှ ပြီးမယ်ဆိုပြီး ကေသီ ရက်ရွှေ့ထားတယ်, မမ''

သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်မိပါ၏။ ဒီလိုသာ ဆက်တိုက်ဖြစ်နေပါက 'စံ' တို့ကုမ္ပဏီ နာမည်ပျက်တော့မှာပါ။ ဒါဖြင့် 'စံ' က MD နေရာက ဆင်းရတော့မှာလေ။ နောက်တက်မယ့် လူကရော ဒီလိုမျိုး ရပ်တည် ပေးနိုင်မှာတဲ့လား။ အဆင်မပြေတာနဲ့ပဲ (၁၀) ဦးစပ် ရှယ်ယာကို ခွဲ ထုတ်ချင်ကြသလို နောက်ထဝ်ရှယ်ယာတွေကို ထုတ်ရောင်းဖို့ ပြင်နေ ကြတာလေ။

လူများတာနှင့် စကားများကြပြီး အလုပ်က မြန်ပြီး နိုင်တော့ မှာ မဟုတ်ပါ။ ဖေဖေဦးဆောင်ခဲ့သည့် ကုမ္ပဏီမို့ သူတစ်ပါးလက်ထဲ ကို ထည့်လို့ ဘယ်ရပါ့မလဲ။ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်သာ ရလျှင်ဖြင့် လုပ်ချင်သွလို လုပ်ကြတော့မှာလေ။ စိတ်ဓာတ်မကျအောင် စိတ်မညစ်နှာအာင်

്ലേഗദോഗാഗാധ

အခန်း (၅)

'ကေသီ' က 'စံ'၏မျက်နှာကို အငေးသား ကြည့်နေလေ၏။ MD ကိုယ်တိုင် သွားညှိနှိုင်းတာတောင်မှ မပြေလည်ခဲ့တာကိုး။ အတော်လက်ပေါက်ကပ်ပါသည့် 'ရှိန်းရာဇာ' ကြောင့် ဒေါသထွက်ခဲ့ ပေမယ့် စိတ်ကိုထိန်းထားခဲ့ရတာပါလေ။

''టట''

"നേသီ"

''ပြောပါ မမ''

''ဦးကိုကိုတို့ကိုပဲ ပြောရတော့မယ် ထင်ပါတယ်''

"ဘာလိုလဲဟင်"

ଦ୍ରନ

ထိန်းထားရသည့် ရင်ဘတ်ထဲမှာက တင်းကျပ်ဆို့နှင့်နေပါသည့် ခံစားချက်ကို မည်သူက နားလည်နိုင်ပါမည်နည်း။

''ဦးကိုကိုတို့ဆီ phnoe ခေါ်ကြည့်ရမလား, မမ''

စာရင်းတွေ စစ်ဆေးနေလျက်မှ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပါ၏။ ဇက်တွေရော၊ မျက်ကြောတွေပါ ညောင်းနေပြီမို့ ခဏနားရင်း လမ်း လျှောက်သင့်နေပြီမှန်း သိနေပါသည်။ 'စံ'တော့ ဒီအရွယ်နှင့် စောစော စီးစီး မျက်မှန်တပ်ရတော့မည် ထင်ပါရဲ့။ တစ်ချိန်လုံး computer ကြည့်၊ ဓာလုံးတွေ စစ်ဖြင့် မျက်စိက အားနည်းလာလေပြီး

''ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ် … မမနဲ့ လွှဲပေးလိုက်ပါ့မယ်ရှင်'' ရုံး phone ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ပြီး နားထောင်လိုက်ရပါ၏။ အဆင်ပြေပါစေဟု ထပ်ခါတလဲလဲ ဆုတောင်းနေတာကို ကိုယ်တိုင်

သာ သိနေတာပါ။ 'ဦးကိုကို' နှင့် တန်းတိုးပြီး phone ပြောခွင့်ရပြီမို့ ပထမအဆင့် ကံကောင်းခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

"లుటిని"

''ဟယ်လို သမီးရေ … အန်ကယ့်ဆီက စရုံငွေ ပြန်ထုတ် မလို့ဆို'

"ဟုတ်ကဲ့"

''တခြားနေရာက ကုန်ကြမ်းများ ရလို့လား''

''အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး''

''အန်ကယ့်ညီကြောင့် ဒီလိုအဆင်မပြေဖြစ်သွားတာ အန်ကယ်တော့ တောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်"

အရာရာတိုင်းထက်ပို့ရုံ 🤻

''ကျွန်မ ဝယ်သူနဲ့ သွားညှိတာ အဆင်မပြေလို့ပါ အန်ကယ်၊ အမြဲလက်တွဲခဲ့ကြသူတွေမို့ တရားတဘောင်ရင်ဆိုင်ပြီး ပြဿနာကို မဖြေရှင်းချင်လို့ပါ''

''ဒါပေ့ါ … ဒါပေ့ါ … အန်ကယ် နားလည်ပါတယ်၊ ဒီလို လုပ်ပေးနိုင်မလား၊ သမီးမှာထားတဲ့ကုန်တစ်ဝက်လောက်တော့ အန်ကယ် လောလောဆယ် ရှာပေးလို့ရမယ်၊ အပြည့်တော့ မဟုတ် ဘူးပေ့ါ၊ ကျန်တာကိုတော့ …. ''

''အို! … အဆင်ပြေတာပေ့ါ အန်ကယ်၊ ကျွန်မလည်း အပြီးမသတ်ရသေးတဲ့ အိမ်နှစ်လုံးရှိနေလို့ ခေါင်းခဲနေတာ၊ အန်ကယ် အဲဒီလို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ရင် ကျွန်မ လုပ်ငန်းအကြာကြီး ရပ်ထားဖို့ မလိုတော့ဘူးလေ၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာရှင်'

် "အနိုကယ်က မှားတဲ့သူမို့ ကျေးဇူးတုင်ရမှာပါ သမီးရယ်၊ ဒါဖြင့် ဒီနှစ်ရက်အတွင်း ကုန်တွေ ဂိုဒေါင်ကို ပို့ပေးပါ့မယ်"

''ဟုတ်ကဲ့ … ဟုတ်ကဲ့၊ ငွေချေဖို့က''

''အန်ကယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ သမီးဆီ ဝင်ခဲ့မယ်လေ၊ ဘယ်သွ ကိုမှ ယုံပြီး ခိုင်းလို့မရဘူးကွယ်၊ သမီး အဆင်ပြေပါ့မလားပွဲ

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠 👚

''ပြေတာပေ့ါ အနိကယ်၊ ကျွန်မ ငွေအဆင်သင့်လုပ်ထား လိုက်ပါ့မယ်''

ခုမှပဲ ရင်ထဲမှ အလုံးကြီး ပြုတ်ကျသွားသလိုပါ။ အမြဲလက် တွဲခဲ့ပါသည့် မိတ်ဆွေက တော်ရုံကိစ္စနှင့် သစ္စာဖောက်ပါ့မလဲ။ 'ဇမ္ဗူရှိန်း'ကုမ္ပဏီက လူကဖြင့် ဒီအတိုင်းသာ ဆက်သွားလျှင် နာမည် ပျက်တော့မှာလေ။ လူဆိုတာ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် ကြည့်တတ်ရသလို 'ဗုံလုံတစ်လှည့် ငါးပျံတစ်လှည့်' ဟူသည့် ဆိုနိုးအတိုင်း ကိုယ့်အလှည့် ဆိုတာ ပြန်ရောက်တတ်တာ မဟုတ်လား။

''നോവ്''

''ရှင်, မမ''

"Furniture လုဝ်ပေးမယ့်အဖွဲ့ကို အရင်ဆုံး ဆက်သွယ် ပေးပါး နှစ်အိမ်စာအတွက် တစ်ခါတည်းလုဝ်ပေးပါလို့ လက်သမား အဖွဲ့တွေကိုလည်း ပြောလိုက်ဦး . . . ပါကေးခင်းတာ အဆင်ပြေရဲ့ လား"

"ပြီးပြီတဲ့ မမရဲ … အပေါ် ထပ်လောင်းပြီး စောင့်နေကြတာ" "Ok! လှေကားလည်း ဒီနှစ်ရက်အတွင်းနဲ့ ပြီးနိုင်မယ်၊ ဂိုဒေါင်ကို ရှင်းထားခိုင်း၊ ပစ္စည်းတွေ လာချရင် ပြီးစလွယ် မပုံမိစေနဲ့၊ သူ့နေရာနဲ့သူ ခွဲယူရမယ့်ပစ္စည်းကို သပ်သပ်ပုံပါစေ"

''မမ အဆင်ပြေတယ်ပေ့ါ့''

"အင်း … လောလောဆယ်ကိစ္စကိုတော့ ရှင်းနိုင်ပြီး ကွန်ဒိုအတွက် မှန်တွေနဲ့ Aluminium တွေ မှာထားတာ မရသေးဘူး မဟုတ်လား"

''ဟုတ်ကဲ့''

''အဲဒါ မြန်မြန် Contact လုဝ်ပေးပါ၊ ဒါမှ ဆိုက်အသစ် စလို့ရအောင်''

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မမ"

စောစောက ကိုက်ခဲနေတာပင် ထွက်ပြေးလေပြီ။ စိတ်ရှုပ် ရတာက ရက်သိပ်မကြာပါလား။ 'စံ'က MD နေရာမှ ဖယ်ပေးဖို့ အတွက် စောင့်ကြည့်နေသည့် ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ ရှိနေတာမို့ လတိုင်းမှာ Eco ဖယားမြားက အောက်စိုက်မရှိအောင် ကြိုးစားနေရတာလေ။ ဖေဖေ နေမကောင်းဖြစ်သည့် တစ်နှစ်ကျော်ကာလမှာ ခေါင်းမော့ပြီး မတ်မတ်ရပ်နိုင်ဖို့အတွက် ကံကြမ္မာက ခက်ခဲနေခဲ့ရတာပါ။

. ''ဦးရှိန်းရှာဇာရဲပြဿနာကရော''

"တော်ပါပြီ ကေသီရယ်၊ အဲဒီလူက စီးပွားရေးမုဆိုးမှန်း သိသာပါတယ်၊ ကိုယ့်လုဝ်ငန်းနဲ့ မသက်ဆိုင်ဘဲ ပစ္စည်းလိုက်လုဝယ် နေတာ မဟုတ်လား၊ စကားပြောရင်လည်း ကဝ်သပ်ပြီး ပြောတတ် တာ စိတ်တိုတယ်"

"သူက ဝန်ထမ်းကောင်းရထားတာကိုး မမရဲ့"

ര്പ്പൂഗദേച്ചാതവേ

ല്പെട്ടോഗം

∞ .

"ဘယ်လို"

''သူ့ PA သိမ့်နဒီလေ''

"အင်း"

"မမ တွေ့ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ညှို့အားပြင်းတဲ့မိန်းမပဲ

ဟာ"

''တော်ပုံရပါတယ်''

"တော်တာမှ ဘက်စုံ မမရဲ့၊ အန်ကယ်ဦးကျော်ရှိန်းလက် ထက်ကတည်းက သိပ်ထူးချွန်ခဲ့တာ၊ သားဖြစ်သူ ရုံးခွဲကုမ္ပဏီပေးလိုက် တာနဲ့ သိမ့်နဒီကိုပါ ပို့လိုက်တာပါ၊ အဲဒီမိန်းမနဲ့ ကိုရှိန်းရာဇာက စပ်ရှုပ်ရှုပ်၊ ဘာဘာညာညာ သတင်းထွက်နေတာ ကြာပြီ"

''ဟုတ်ရဲ့လား ကေသီရယ်''

"မဟုတ်ဘဲ ပြောပါ့မလား မမရယ်၊ လုပ်ငန်းအောင်မြင်လို့ ပါတီပေးတိုင်း GM ရဲ့အနားမှာ အမြဲပွတ်သီးမွတ်သပ်နဲ့ ချွဲနေတာ လူတိုင်း မြင်နေရတာပါ၊ ကုခွဏီရဲ့လျှို့ဝှက်ကိစ္စမှန်သမျှ သိမ့်နဒီ အကုန်သိတယ်၊ အခုလို ကေသီတို့ ဝယ်မယ့်ပစ္စည်းတွေ စုတာက အစ သူပဲ အကုန်လုပ်ပေးတာလေ"

''ဪ … ဒါကြောင့်ကိုး''

ထက်မြက်သည်ဆိုတာထက် ကလက်တက်တက်ပုံစံဖြင့် ညှို့အားပြင်းသည့် မိန်းကလေးကို ခဏတာမြင်ခဲ့ရတာပါ။ GM နှင့် သတင်းထွက်နေသတဲ့လား။ ဒါမျိုးက ဒီလောကထဲမှာ ရှိတတ်တာ အမှန်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ဖေဖေအုပ်ချုပ်စဉ်က PA ကို ယောက်ျား လေးသာ ခန့်ခဲ့တာလေ။ 'စံ' ဒီနေ_ရှာ် ယူမှသာ PA လက်ထောက် ဖြစ်သည့် 'ကေသီ' ကို နေရာပေးခဲ့တာပါ။ ဖေဖေ့ PA က လက်ရှိ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ PA အဖြစ် ရာထူးပေးခဲ့တာပါလေ။

'သိမ့်နဒီ' တဲ့။ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်သည့် မိန်းမချောလေး ပါပဲ။ ကိုယ့်ရာထူး၊ ကိုယ့်သိက္ခာနှင့် နာမည်ရှိပေမယ့် ဘာလို့များ တရားဝင်မတွဲပါဘဲ GM နှင့် ရှုပ်သည့်သတင်း ထွက်ရတာပါလိမ့်။ ချမ်းသာချင်လို့ပဲ ဒီလိုမျိုး PK လို ကပ်နေတာမို့ သတင်းပုံ့တာမျိုး လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတ်။

လူကို မထိတထိဖြင့် ကြည့်သည့် မျက်ဝန်း၊ မထိမဲ့မြင် ပြုံးတတ်သည့် မဲ့ပြုံး၊ စည်းမစောင့်ဘဲ လူကို ရှေ့မကြည့် နောက်မ ကြည့် ပြောချတတ်သည့် စကားလုံးများ၊ လူပုံက ယောက်ျားပီသ နေပါလျက် လုပ်ရပ်ကဖြင့် မိန်းမဆန်လွန်နေတာ အမှန်ပါ။ ဒီလိုလူက လက်အောက်ဝန်ထမ်းနှင့် ရှုပ်ပွေသည့်သတင်းထွက်နေတာ ဘာများ ဆန်းပါ့မလဲ။

ကြည့်စမ်း! ... 'စံ'လည်း ကိုယ့်ကိစ္စမဟုတ်ပါဘဲ သူတစ်ပါး ကိစ္စကို တွေးမိနေလေပြီ။ ဆက်စပ်သည့် အကြောင်းအရာကြောင့် ပါပဲ။ 'ဦးကိုကို' တို့နှင့် လုပ်ငန်းအဆင်ပြေနေပြီမို့ ဒင်းနှင့်ပတ္တ်သက်

၈ရ

စပ်ယှက်စရာ မလိုတော့ပါချေ။ ဒီလို လူရှုပ်လူပွေနှင့် လုပ်ငန်းမဆက် စပ်တာကြောင့် 'စံ'က ကံကောင်းတာ မဟုတ်ပါလား။

''မမ ဒီညနေ စောအတပြန်မှာဆို''

''ဟုတ်သားပဲ • • • မေ့နေတယ်၊ ဖေဖေ့ကိစ္စကြောင့်ပါ''

''အန်ကယ် မသက်သာလို့လားဟင်''

"မဟုတ်ပါဘူး ကေသီရဲ့၊ မမတို့ Family Doctor ဦးဘုန်းမြင့်က နိုင်ငံခြားခရီးသွားလို့ သူ့သားနဲ့ လွှဲပေးခဲ့လို့ပါ၊ ပထမ ဆုံး ဆေးလာကုပေးမယ့်နေ့မို့ မိသားစုစုံမှ ကောင်းမှာလေ"

''ငယ်မှာပေါ့နော်''

''မပြောတတ်ဘူးလေ၊ မမတို့ထက် အသက်ကြီးနိုင်တာပဲ၊ ပါရဂူဖြစ်နေပြီဆိုတော့လေ''

''ဟုတ်သားပဲ … အိမ်ထောင်ရှိမလား မသိဘူးနော်''

'ကေသီ' တီးတိုးရေရွတ်လိုက်တာမို့ 'စံ' ပြုံးလိုက်မိလေ၏။ နောက်ဆုံးတော့ မိန်းမဆိုတာ သဘာဝအတိုင်း ရှိတာမဟုတ်လား။ စပ်စုသည့်အကျင့်မျိုးက အနည်းအများသာ ကွဲပြားခြားနားတာ မဟုတ် ပါလား။ လူငယ်ဆရာဝန်ဆိုသည်နှင့် အတွေးတွေ များနေသည့် 'ကေသီ' ကြောင့် ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်းထားရလေ၏။

''ဟောတော်! … မမ ပြူးတယ်''

''ကေသီ့ကိုတော့ သိမ့်နဒီလိုမျိုး 'မမ' မမြင်ချင်ဘူးနော်''

''အာ … မမကလည်း ကေသီက မမအတွက် စဉ်းစားမိ သိုက်လို့ပါ၊ နေ့တိုင်းနီးပါး မြင်ခွင့်ရမှာဆိုတော့ ဖူးစာတွေ,ဘာတွေ နို့နိုင်မလားလို့ပါ''

"နေ့တိုင်းမလာပါဘူး ကေသီရယ်၊ ရက်ခြားလောက်ပဲ လာ နာပါ၊ မမနဲ့ဆုံလည်း ဆယ်ကွေ့တစ်ကွေ့မေ့ါ၊ အလုပ်မှာပဲ တစ်နေ့ (၁၀) နာရီ ရှိနေတဲ့လူနဲ့ အိမ်ကို နာရီဝက်လောက်သာ လာရတဲ့လူနဲ့ က ဘာရေစက်၊ ဘာဖူးစာမျိုး ရှိပါ့မလဲ၊ Drama ကားတွေ ကြည့် တာ လျှော့ပါဦး ကေသီ၊ စိတ်ကူးတတ်တာ အံ့သြပါ့"

'ကေသီ'က နှာခေါင်းရှုံ့ပြလိုက်လေ၏။ ထိုစဉ်ကတော့ 'ကေသီ' ပြောင်နောက်ပြီးပြောသည့်စကားဆိုပြီး ခပ်ပေါ့ပေါ့သာ ရှိခဲ့တာပါ။ ဘယ်သူကများ ကိုယ့်အိမ်နေရာဆီသို့ ရုတ်တရက်ဖြင့် ဇူးစာရှင်ရောက်လာမည်ဟု ထင်ပါ့မည်နည်း။ 'စံ' က ပိုပြီး မထင်မိ တာ အမှန်ပါ။

ဖေဖေ့ကျန်းမာရေးကြောင့် မေမေရော၊ 'စံ' ပါ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နှစ်ပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက် ကုသပေးနေတာကြောင့် 'အိမ် ထောင်ရေး' ဆိုသည့်အရာကို ခေါင်းထဲ ယောင်ပြီးတောင်မှ မထည့် မိပါချေ။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ စီးပွားရေးအခြေအနေ၊ ကုမ္ပဏီတိုး တက်ခိုင်မြဲရေးကိစ္စရပ်များ၊ ဖေဖေ့ကျန်းမာရေး ပြန်ကောင်းမွန်စေဖို့ ဆိုသည့် အရာတို့ကသာ ပြည့်နှက်နေတာကြောင့် 'အချစ်' ဟူသည့် ္ကြေ 🗱 မမသဒ္ဒါမောင်

အရာနှင့် 'အိမ်ထောင်ရေး' က 'ထိပ်ထားစံ' ၏ဘဝမှာ ဝေးသည် ထက် ဝေးကွာခဲ့ရတာပါလေ။

''ပစ္စည်းတွေရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ Board အဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ meeting လုပ်ရမယ်, ကေသီ၊ ခါတိုင်း တစ်နှစ်ပြည့်မှ လုပ်ဖြစ်ပေ မယ့် ဒီတစ်ခါတော့ (၆) လနဲ့ လုပ်ရမှာပဲ"

.''ဟုတ်ကဲ့ပါ မမ"

"ပြီးတော့ မမတို့လုပ်ငန်းနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ ဝယ်ရောင်းသတင်း တွေကို ဘယ်သူမှမသိစေပါနဲ့၊ သတင်းပေါက်ကြားတဲ့ကိစ္စက ဒီတစ် ကြိမ်သာ ရှိပါစေ၊ နောက်ဆို အထူးသတိထားလှို့ ဝှက်ရလိမ့်မယ် … ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဝန်ထမ်းကို သတိပေးပေမယ့် 'စံ' ကိုယ်တိုင်လည်း သတိ ထားရမှာ အမှန်ပါ။ နေ့စဉ်လုပ်နေရသည့် အလုပ်ဇယားမှန်သမျှကို computer ထဲ မသိမ်းဘဲ memory stick ထဲ အကုန်ကူးဖြစ်သလို အိမ်မှာရှိသည့် Computer Laptopတွင်းမှာသာ စုသိမ်းထားဖို့အတွက် အကျင့်လုပ်ရပါ၏။ သတင်းပုံ့သည်ဆိုတာက အတွင်းလူကြောင့်သာ ဖြစ်မှန်း စီးပွားရေးသမားတိုင်း သိနိုင်တာပါလေ။

အခန်း (၈)

ကားကို ခါတိုင်းမောင်းသည့် စံနှုန်းထက် အနည်းငယ်မြန် အောင် မောင်းခဲ့မိပါ၏။ စေစောပြန်ခဲ့သည့်အချိန်က ညနေ (၄) နာရီကျော်မို့ ကားလမ်းက ကြပ်နေလေသည်။ လိုင်းကား Bus, Taxi, ဖယ်ရီကားတွေနှင့် ကိုယ်ပိုင်ကားတွေ တန်းစီနေပါသည့် ကားတန်းကြီးကြောင့် သက်ပြင်းကိုသာ ရှိုက်ထုတ်လိုက်မိတော့၏။ ညဘက်ပြန်တာကမှ ကံကောင်းတာ မဟုတ်ပါလား။ ယခု တော့ ဒုက္ခနှင့် လှလှကြီး တွေ့ချေပြီ။ အန်ကယ်ဦးဘုန်းမြင့်၏သားကို ရိုသေစွာ ကြိုဆိုဖို့အတွက် မေမေ ကြိုပြောထားကာမှ အခုလိုဖြစ်ရ တယ်လို့။ စိတ်မတိုတတ်ပါဘဲ တက်ခေါက်မိသည်အထိ မြန်နေသည့်

မွှေပဒေသာစာပေ

ളെ

စိတ်ကို ဆွဲဆန့်ထားရပါသည်။

''တီ! တီ!''

ကားတန်းဘေးချင်းယှဉ်ရပ်နေသည့် ကားမှ ဟွန်းသံပေးနေ ပေမယ့် လှည့်မကြည့်ဖြစ်ပါ။ ကားတန်းရွေ့ရန်သာ အာရုံရ_{မေး}ြိုး ရှေ့ကိုသာ မျှော်ကြည့်နေမိ**ာ်**။ ပွိုင့်မြန်မြန်လွှတ်ပါစေလား။

''ဒေါက်! ဒေါက်!''

ကားမှန်ကို လှမ်းခေါက်သံကြောင့် ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့် လိုက်မိဇါ။ မှန်ချပီး ပြုံးစစ်ကြည့်နေသည့် မျက်နှာကြောင့် မျက်နှာက တင်းသွားရလေသည်။ ကြည့်စမ်း! ... ဒင်းနှင့် မဆုံချင်ပါဘူးဆိုမှ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ပွိုင့်မှာ လာတိုးရပါသလဲ။

''ထိပ်ထားစံ''

ကြည့်စမ်း . . . နာမည်ကို မကြားကြားအောင် အော်ခေါ်နေ ပြန်ပါပြီး Aircon ဖွင့်ထားတာကြောင့် ကားမှန်တင်ထားကာမှ ဒင်းက ပြဿနာရှာနေပြီ မဟုတ်ပါလား။ ကံများမကောင်းချင်တော့ ဒင်းနှင့်မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆုံရပြန်တယ်လို့။ သူက ကားမှန်ကို လက်ဆစ်ဖြင့် အသာထပ်၍ခေါက်လိုက်ပြန်လေ၏။ နာမည်ခေါ် တာကို တခြားကား တွေပါ ကြားကုန်မည်စိုး၍ ကားမှန်ကို တစ်ဝက်ခန့် ချလိုက်ရလေသည်။ "ဘာလဲ"

''ဘယ်လိုလဲ ထိပ်ထားစံရဲ့၊ တရားရုံးက စာများ ရောက်လာ

မလားဆိုပြီး နေ့တိုင်း မျှော်နေတဲ့လူကို ငဲ့ညှာဦးမှပေါ့၊ လုပ်မယ်ဆို အပြောနဲ့အလုပ် ညီအောင်လုပ်လေ''

"ဒီမှာ … ရှင်နဲ့မပတ်သက်ချင်လို့ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ကင်း ကင်းနေနေတာကို လာမနှောင့်ယှက်ချင်နဲ့"

"ဟင်းဟင်း … အဲဒီလိုလာ။ ဘာလဲ … ကိုယ့်ကို မြင်တာနဲ့ လန့်သွားတယ်ပေါ့လေ၊ ကိုယ်က အဲဒီလောက်တောင် ကြောက်စရာ ကောင်းနေလို့လား ထိပ်ထားစရဲ့ … ပြောပါဦး"

တောက်! ... စိတ်တိုလိုက်တာနော်။ လူကို ခဝ်အေးအေး နေတာ ကြည့်မရဘဲ မီးလာရှို့ချင်ရတယ်လို့။ မကြားယောင်ဆောင် ချင်ပေမယ့် လူတွေကြားအောင် အော်ပြောနေတာမို့ မှန်ချမိကာမှ ပိုဆိုးနေလေပြီ။ ဒင်းကိုတော့ စိတ်လိုလက်ရ ကုပ်ဖဲ့ပစ်လိုက်ချင်တာ နော်။

''ရှင့်ဆီက ဘာမှမလိုချင်တော့လို့ ရပ်လိုက်တာလေ၊ မာန် သိပ်တက်မပြချင်ပါနဲ့''

''ဘယ်လို_{စစစ}မင်းပဲ ကိုယ့်ဆီက ရမှဖြစ်မယ်ဆိုပြီး မရမက ပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား''

် ''အခု မလိုတော့ဘူးလို့ ပြောနေတယ်လေ''

''ဟု၏လား … နှမြောစရာပဲ၊ ကိုယ်က မင်းလိုချင်ရှင် ပေးလို့ရအောင် ဒီအတိုင်းပဲ သိမ်းထားခဲ့တာ ထိပ်ထားစံရဲ့''

ရွှေပဒေသာစာပေ

ക്ലേഗദേയാമാല

၉၀

''ရှင်ဘာသာရှင် သိမ်းပဲထားထား၊ ဝါးပဲစားစား၊ မျိုပဲချချ ရှင့်ကိစ္စပဲ၊ ဘာမှလာမပြောနေနဲ့''

ကလေးဆန်စွာ ပြောဟန်ကြောင့် သူရယ်ချလိုက်မိလေ၏။ ပြောသားပဲ ... ဤမိန်းကလေးက ဘယ်တော့မဆို သူ့စိတ်ကို ဆွဲ ဆောင်နိုင်ပါတယ်လို့။ အခုလည်း မထင်မှတ်ဘဲ မီးပွိုင့်မိနေတာက သူ့အဖို့ ကံကောင်းသွားရတာပါလေ။ စကားတစ်ခွန်းပြောလိုက်တိုင်း တလက်လက်တောက်ပသွားပါသည့် မျက်ဝန်းနက်လေးက သူ့ရင်ကို အခုန်မြန်စေတာ အမှန်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့်များ ဒီမိန်းကလေးက သူ့စိတ်ကို လှုပ်ခတ်စေရပါသလဲ။

"ဒါက ဒေါသထွက်ပြတာပေါ့လေ။ စိတ်ကို လျှော့မှပေါ့ ထိပ်ထားစံရဲ့၊ တော်ကြာ အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ မျက်နှာမှာ အရေး အကြောင်းတွေပေါ်လာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

''အဲဒါ ရှင့်အပူမပါပါဘူး''

''ပူရတာပေါ့ကွာ၊ ဒီလောက်ချောမောညက်ညောလှပတဲ့ မျက်နှာလေးက နှမြောစရာကောင်းမှာပေါ့''

"တောက်!"

လား''

''အဲဒီလို ဒေါသဖြစ်ပြတာက ပိုပြီးချစ်ဖို့ကောင်းတယ် သိ

ကြည့်စမ်း! … အတော်မျက်နှာရှူးတဲ့လူပါပဲ။ လူကို မခံချိ

မခံသာဖြစ်အောင် တမင်တကာ လုပ်ပြနေတာ မဟုတ်လား။ စိတ်ကို ထိန်းမှပေါ့ 'စံ'။ အမြဲတစေ စိတ်ရှည်တတ်ပါလျက် ဒီဘာမဟုတ်သည့် လူတစ်ယောက်အတွက်နှင့် ကိုယ့်စိတ်ကို ပူလောင်စေမိတာက 'စံ' ရဲ့အပြစ်သာ ဖြစ်ချေပြီ။ ဤမျှ ဖေဖေပြောဆိုခဲ့ပါလျက် စိတ်လွှတ်ပေး မိရတယ်လို့။

''ကိုရှိန်းရာဇာ''

''ဗျာ!''

ကားတံခါးဘောင်ကို လက်တင်လျက် ခေါ်လိုက်သည့် လေသံချိုချိုလေးကြောင့် ရင်ထဲမှ ဒိန်းခနဲမြည်သံက အကျယ်ကြီး မြည်သွားရပါ၏။ အလိုလေး! . . . ဒီလိုကြည်ကြည်လဲ့လဲ့အကြည့်၊ ချိုမြမအပြုံးမျိုးဖြင့် ရုတ်တရက် ဘာကြောင့်ပြုလုပ်ရပါသလဲ။ မှင်တက် အံ့သြမိသွားတာမျိုး 'ရှိန်းရာဇာ'၏အသက်ရှုလမ်းကြောင်းက ရှုပ်ယှက် ခတ်သွားရပါသည်။ 'ထိပ်ထားစံ' တော့ 'ရှိန်းရာဇာ' ကို ရူးသွပ်အောင် မျှစားလေပြီ။

''သိမ်းထားတဲ့ပစ္စည်းတွေကိုလေ''

"အင်း"

'မြန်မြန်လေး ထုတ်ရောင်းလိုက်ဖို့ အသိပေးချင်တာပါ၊ တော်ကြာ ပိုးစားချကိုက်ဖြစ်ကုန်ပြီး ရှင်စုဆောင်းထားသမျှ သဲထွဲခြေ သွန်သလိုဖြစ်နေမှာစိုးလို့ပါ''

99.

"m?"

မျက်စောင်းနက်နက်လေး လက်ဆောင်ထပ်ရပြန်လေ၏။ သတိလက်လွှတ်ငေးနေမိစဉ်မှာပင် ကားတန်းရွေ့ပြီမို့ ကားဖြူလေးက သူ့မျက်စိရှေ့မှာပင် ပျောက်သွားလေတော့သည်။ ဤသို့ အမှုအရာဖြင့် မာယာမများတတ်ပါဟု ထင်ထားပါသည့် 'ထိပ်ထားစံ' က တကယ်ဝင် သူ့အပေါ် လုပ်ချလိုက်လေပြီ။ မှတ်ထားပါ 'ထိပ်ထားစံ' ဒီနေ့ အတွက် လျော်ကြေးကို မင်း တစ်နေ့ပြန်ဆပ်ရစေမယ်။

'စံ'က ကားမောင်းရင်း ရယ်မိလေတော့၏။ လူကို အထင် သေးပြီး ပြောရတယ်လို့။ စီးပွားရေးလောကကို အရင်ရောက်မြီး ခေါင်း ထောင်နေရတာလား 'ရှိန်းရာဇာ'။ ဘဝဆိုတာ အမြဲတသမတ်တည်း ရှိသည့်အရာမှ မဟုတ်တာလေ။ နိမ့်တစ်ချီ၊ မြင့်တစ်လှည့် ဘဝလမ်း ဆိုတာကို မသိဘူးတဲ့လား။

ရွှေလင်ဗန်းနှင့်အချင်းဆေးပြီး ရွှေဇွန်းကိုက်ကာ ရွှေမှုံ့စား ပြီး ကြီးပြင်းလာရသည့် ရွှေမင်းသားက မာနတကြီးဖြင့် မောက်မာ ပြနေတာ ခံပြင်းစရာပါပဲ။ သို့သော် လောကခံ (၈) ပါးကို သိနားလည် ထားပါသည့် 'စံ'က လူတွေ၏စိတ်ဓာတ်ကို တတ်နိုင်သလောက် သိပြီး ကိုယ့်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရမှာ အမှန်ပါ။

လမ်းထဲသို့ ကားကို ကွေ့ဝင်လိုက်ပြီး ခြံထဲသို့ မောင်းဝင်ခဲ့ ပါ၏။ မည်သည့်ကားမှ ရပ်ထားတာ မမြင်တာမို့ ဆရာဝန်မရောက် သေးမှန်း သိလိုက်ပါသည်။ တော်ပါသေးရဲ့ … ဖေဖေ့ကို ဆေးကု သပေးမည့် ဆရာဝန်ကို တစ်နေ့လုံး အလုပ်လုပ်ခဲ့ရသည့် ချွေးနံ့ဖြင့် တွေ့လိုမှ မရတာလေ။

''ဪ … ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ''

''ഒ്ലേഠിന്നോ''

''နောက်ဖေးမှာ ချက်နေတုန်းပေါ့''

''ဒါ မြန်မြန်ယူပေးပါ မေမေ၊ စံ, ရေချိူးချင်နေပြီ''

"ဟယ်! … အပြင်က ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း အပူရှပ်တော့ မှာပဲ … ဒီကလေးကတော့လေ''

''တအောင့်နားပြီးမှ ချိူးမှာပါ မေမေရဲ့ … မပူပါနဲ့''

Cake နှင့် သစ်သီးထုပ်ကို မေမေ့လက်ထဲထည့်ပြီး အပေါ် ထပ်သို့ အပြေးတက်ခဲ့ပါ၏။ စိတ်ရှင်းရှင်း ကိုယ်သန့်သန့်ဖြင့် ဆရာဝန် ကို ကြိုဆိုချင်လို့ပါလေ။ အန်ကယ်ဒေါက်တာဦးဘုန်းမြင့်က နဂိုက တည်းက သိဖူး, ခင်ဖူးခဲ့တာမို့ ဦးလေးလို တရင်းတနှီး ရှိခဲ့ပြီး သိပ် ကြီး မစိမ်းနေပါချေ။ အန်ကယ့်သားကိုဖြင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင် ဘူးခဲ့ပါလေ။

အလှပြင်ပြီး (ပဲများပြီး) တွေ့ချင်လို့ မဟုတ်ပါ။ ချွေးနံ့တွေ ရှိနေပြီး ညှဉ်းသိုးသိုးပုံစံကို တွေ့လိုက်ပါက အဘယ်မျှ စိတ်ကြည် လင်ပါ့မည်နည်း။ တာဝန်လွှဲပေးလိုက်သည့် ဒေါက်တာမို့ ရေရှည်တွေ့ 65

ဆုံရမည် မဟုတ်ပါလား။ လေးစားသမှုဖြင့် တွေ့ခွင့်ရချင်ရုံပါ။ လေးထောင့်အိတ်ပြားထဲမှ ပစ္စည်းတွေကို ထုတ်လိုက်ပါ၏။ Phone ကို Charging plug တဝ်ပြီး အားသွင်းထားလိုက်ပါသည်။ Memory stick ကို ညကျ အလုပ်လုပ်ရမည်မို့ အံဆွဲထဲ ထည့်သိမ်း ထားလိုက်ပါ၏။ ဒီနေ့သုံးထားပါသည့် ချွေးသုတ်ပဝါနှင့် အဝတ်အစား ဘို့ကို လျှော်တောင်းနှစ်ခုထဲသို့ အင်္ကီဘောင်းဘီခွဲခြားထည့်လိုက်ပါ သည်။

ပြီးနောက် ရေချိုးခန်းတံခါးကိုဖွင့်၍ ဝင်လိုက်ပါ၏။ ခေါင်း ထဲ ချွေးတို့ဖြင့် စေးပိုင်နေတာ ခေါင်းလျှော်ဖို့လိုလေပြီ။ အရင်ဆုံး ခြေဖျားမှစ၍ အထက်ဖက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ရေလောင်းလိုက်ပါ၏။ ဒူး၊ ပေါင်လယ်၊ ပေါင်ရင်း၊ ခါး၊ လက်တံတောင်ဆစ်၊ လက်မောင်း၊ ပခုံးတို့အားလုံး အေးအောင် ရေလောင်းလိုက်ပြီးမှ ရေပန်းကို ဖွင့်ချ လိုက်ပါသည်။

သွားတိုက်၊ ပလုတ်ကျင်းဆေးဖြင့် ပလုတ်ကျင်းကာ မျက်နှာ သစ်ဆေးဖြင့် မျက်နှာကို ကြီးသေချာစင်စေရန် ဆေးလိုက်ပါတ်။ ပြီးမှ တစ်ကိုယ်လုံးကို Shower gel ဖြင့် ပွတ်တိုက်လျက် ရေချိုးလိုက်ပါ သည်။ ဆံပင်ကို အပျော့စား shampoo ဖြင့် နှစ်ခါလျှော်ပြီးမှ ပျော့ ဆေးထည့်ကာ ရေလောင်းချလိုက်ပါတဲ။ တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးသွား သည့်နယ်ပါ။ ရေစင်ကြယ်အောင်သုတ်ရင်း ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်လိုက်ပါ ၏။ မျက်နှာသုတ်ရင်း မှန်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြည့်လိုက်မိသည်။ မျက်နှာပြင် မည်းနေသည့်နှယ်ပါ။ နေလောင်ထားတာ ထင်ပါရဲ့။ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း နေ့ခင်းဘက် ဟိုဒီသွားခဲ့ရတာကို။ ညအိပ်ခါးနီးမှပဲ cream အားအေးလေး လှူးရမှာပါလေ။

ဗီရိုကို တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်ပါ၏။ အိမ်နေအဝတ်အထပ်နေရာ ကို လက်ညှိုးဖြင့် ထိရင်း ရွေးလိုက်ပါ၏။ မျက်စိအေးသည့်အရောင် ဖျော့ဖျော့ ဝတ်ချင်၍ အဝါနုရောင်ဝတ်စုံကိုသာ ရွေးချယ်လိုက်မိသည်။ Quater ဘောင်းဘီဝတ်ထားပါက 'စံ' ကို ကလေးဆန်ပြီး မြင်သွား မှာလား။ ဘာဖြစ်လဲ … အိမ်နေရင်းပုံစံဖြင့် တွေ့ပါက စိတ်ပေါ့ပါး မှာလာ။ ဒီဆံပင် style ညှပ်ပြီးကတည်းက ဘောင်းဘီချည်းဝတ် ဖြစ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ လုံချည်ပြန်ဝတ်လျှင်တောင် ခိုင်ပါတော့မလား မသိတော့ပါချေ။

Message ဝင်သံကြားလိုက်ရသဖြင့် phone ယူကြည့် လိုက်ပါ၏။ Phone call နှစ်ခုဝင်ထားသလို message တစ်စောင် ရောက်နေတာမို့ ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်ပါသည်။ စာက 'ကေသီ့' ထံမှ ဖြစ်ပြီး ညဘက် phone ဝင်စရာရှိတာကို ပို့လိုက်ခြင်းပါ။ Phone ခေါ်ထားသည့် နံပါတ်က အမည် List ပေးထားတာမဟုတ်ဘဲ အသစ် ဖြစ်နေလေ၏။ ၉၆

အလို! ... ရှိန်းရာဇာ'များလား။ ဒင်းနှင့်မပတ်သက်အောင် ကင်းကင်းနေပါမည့်ဆိုတကာမှ လိုက်နှောင့်ယှက်နေတာပါလေ။ အရေးမကြီးဟုမှတ်ပြီး အဝတ်အစားဝတ်ခြင်းကိုသာ အာရုံစိုက်လိုက် ၏။ ခြေသည်းလက်သည်းတွေ ရှည်နေသဖြင့် အံဆွဲဖွင့်ကာ Clipper ယူလိုက်ရလေသည်။ ပြီးနောက် ဂျာနယ်ခင်းလျက် ခုတင်ထက် မှာပင် ညှပ်လိုက်ပါ၏။ လက်သည်းအဖျား ခြေသည်းအဖျားတွေကို တံစဉ်းသေးသေးလေးဖြင့် ခပ်ဖွဖွတိုက်လိုက်ပါသည်။

''ကျစ်!''

ခေါင်းထက်စီးကျလာသည့် ရေစက်က ဂျာနယ်ပေါ် ပေါက် ခနဲကျလာတာမို့ ရေမခြောက်သေးပါလေ။ ဂျာနယ်စာရွက်ကို ခေါက် လုံးပြီး အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ Towel အလတ်အသစ်တစ် ထည် ထပ်ယူကာ ခေါင်းသုတ်လိုက်စဉ် phone သံ မြည်လာပြန်လေ သည်။

"cဟာ!"

စောစောက မြင်နေရပါသည့် phone နံပါတ်ပဲမို့ လက်က တွန့်သွားရလေ၏။ ကိုင်ရမှာလား၊ မကိုင်ရဘူးလားဟု ဒွိဟဖြစ်နေစဉ် အောက်ထပ်မှ မေမေ့ခေါ်သံ ထွက်လာလေ၏။ အလို! ... ဧည့်သည် ရောက်ပြီထင်ပါရဲ့။ Phone ကို တစ်ဖက်က ကိုင်လျက် လက်တစ် ဖက်က ခေါင်းသုတ်ရင်း လှေကားမှဆင်းခဲ့ပါသည်။ အတော်လေး မြည်နေပါသည့် phone ကို မကိုင်၍မဖြစ်တော့ပြီမို့ ဖွင့်လိုက်ပါ၏။ "ဟယ်လို"

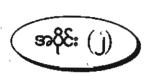
''ထိပ်ထားစံပါလား''

''ဟုတ်ပါတယ်''

''အခုပဲ ရောက်ပါတယ်''

"sà!"

လှေကားရင်းမှ ရပ်နေပါသည့် လူ့နှင့် တည့်တည့်ကြီးတို့ပြီး မှ ခြေလှမ်းကို အမြန်ရပ်လိုက်ရလေသည်။ Phone ပြောရင်း 'စံ' ကို ငှံ့ကြည့်ရင်း ပြုံးနေပါသည့်လူက ချောမောသန့်ပြန့်ကာ မြင့်မား ကြည့်ကောင်းနေတာပါ။ ဒါ, 'ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့်' တဲ့လား။ ဆရာဝန်နှင့်မတူအောင်ပင် Model Boy နယ် ထင်းခနဲမြင်လိုက်ရ ပါသည့် သူ့ကို တငေးတမောဖြင့် ကြည့်နေမိစဉ် သူက နှစ်လိုဖွယ် အပြုံးမျိုးဖြင့် ရယ်လိုက်လေ၏။

www.birme

အားတင်းပြီး ကြီးစားပါ· · · ဇွဲ, လုံ့လ, ဝီရိယ တို့နှင့်အတူ အားသွန်ခွန်စိုက် ကြီးစားပါ။ တစ်နေ့ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်· · · ။

MANN PILLE

အခန်း (၉)

"ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့်ပါ, ထိပ်ထားစံ"

ကမ်းပေးလိုက်ပါသည့် လက်ကို ပြန်ဆွဲယူနှုတ်ဆက်ရန် ပြင်လိုက်သည့် မိန်းကလေးက Towel သုတ်နေတာမို့ လက်ထဲမှ လျှောခနဲ ကျသွားလေ၏။ အမြဲတမ်း သတိထားတတ်သည့် သူက

Towel အဝါလေးကို ဖျတ်ခနဲ ဖမ်းထားလိုက်ပါသည်။ ညနေခင်းမှာ ရူလိုက်ရသည့် သင်းရနံ့က မွှေးပျံ့သွားရလေ၏။

> "ခံပါ … တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်, ဒေါက်တာ" "ထင်တယ် … ဒီလိုပဲ ခေါ်မယ်ဆိုတာ"

ရှက်စုနိုး ပြုံးလိုက်လေ၏။ သူ့လက်ထဲမှ Towel ကို

ര്പ്പുഗദോഗാഗാഗ

ပြန်ယူလိုက်သည့် မိန်းကလေးက အသက် (၂၈) နှစ်ဆိုတာ ဘယ်လို ယုံရပါ့မည်နည်း။ ဒီလောက်နုဖတ်နေပါသည့် မျက်နာ၊ ဖြူနုဖွေးဆွတ် နေပါသည့် အသားအရေ၊ ခပ်ပွပွလေးနှင့် ခပ်တိုတိုညှပ်ထားသည့် ဆံပင်နက်နက်လေးက ကလေးဆံပင်နှယ် ပျော့ပျော့လေးမဟုဟပါ လား။

ဒါဖြင့် မျက်ဝန်းလေးကရော တောက်ပသည့် သောက်ရှူး ကြယ်လို လင်းလက်နေတာပါလေ။ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း၊ နှာတံချွန်ချွန်း နှတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက သဘာဝအတိုင်း နီနေတာမို့ တကယ်ပဲ ဆယ် ကျော်သက်နှယ် ချောမောနေတာပါ။ 'ထိပ်ထားစံ' တဲ့။ ထင်ထား သလို မဟာဆန်ဆန်အလှမျိုး မဟုတ်ပါဘဲ ပီဘိကလေးနယ် တွေ့ရ သည့် မိန်းကလေးဖြစ်နေလေ၏။

"ဘာလို့ရယ်တာလဲဟင်"

''ကိုယ့်စိတ်ထဲ ထင်ထားတာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေလို့ပါ''

''ဘာကိုထင်ထားလိုလဲ''

''နာမည်နဲ့လိုက်ဖက်တဲ့ မဟာဆန်ဆန်ပုံစံမျိုးကို မြင်ထားမိ လို့လေ''

''အခု စံက ရုပ်ဆိုးနေတယ်ပေါ့''

''အဲဒီလို မဆိုလိုပါဘူး၊ လူငယ်ဆန်တဲ့ပုံစံနဲ့မို့ အံ့ဩသွား ရတာပါ၊ စံလို့ပဲခေါ်ရင် ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား'' ''ဟုတ်ကဲ့ ဖြစ်ပါတယ်''

ကုမ္ပဏီမှာ ဦးဆောင်နေပြီမို့ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ဟန်အပြည့် နှိုပါ၏။ ပထမဆဦးဆုံးအကြိမ်၊ ပထမဦးဆုံးအတွေ့၊ ပထမဦးဆုံး အကြည့်က ရင်ဘတ်ထဲကို မိုးကြိုးလက်နက်ဖြင့် ပစ်ချလိုက်သည့် နယ် လျှပ်တစ်ပြက်ရိုက်ခတ်သွားရတယ်လို့။ 'ဖေယျာဘုန်းမြင့်' ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက် မိန်းကလေးကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားရင်ခုန် ခြင်းက ဒါ အဦးဆုံးပါပဲ။

''ဟော! … သမီး ဆင်းလာပြီလား''

သံပရာရည်လင်ဗန်းလေးကိုကိုင်၍ နောက်ဖေးမီးဖိုခန်းမှ ထွက်လာသည့် မေမေ့ကြောင့် စိတ်အေးသွားရပါသည်။ နှစ်ဦးစလုံး အနေအထားက တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေရတာ မဟုတ်လား။ အိမ်နေရင်း ပုံစံမျက်နှာပြောင်ဖြင့် ဆင်းလာသည့် 'စံ' ကို ဘာမှမပြောတာကြောင့် ဒီအတိုင်းပဲ ဆင်းလာခဲ့မိတာပါ။ တွေ့ရုံ၊ နှုတ်ဆက်ရုံနှင့် ပြီးလျှင် ဖေဖေ့အတွက် ကူပေးရုံသာမဟုတ်လား။

"သားက အဖေတူသားပေမယ့် ချောမောကြည့်ကောင်းတာ က မမသူစာဆီက အမွေရထားတာ ထင်ပါရဲ့"

သူ ပြုံးရုံသာ ပြုံးလိုက်လေ၏။ ဒက်ဒီနှင့် ဆက်နွယ်ပြီး ဝင်ခွင့်ရခဲ့သည့်အိမ်ပါ။ 'သား' ဟု တရင်းတနှီး သုံးလိုက်တာကိုလည်း ကျေနပ်သွားရပါ၏။ ဒီအိမ်မှာ ဒီအရွယ် မိန်းကလေးတစ်ဦးရှိနေသည် ဟု ဒက်ဒီ အစောကြီးကတည်းက သူ့ကို မပြောခဲ့ပါ။ တာဝန်လွှဲပေး သည့် သာမန်ပုံစံမျိုးဖြင့်သာ ရခဲ့လေ၏။ ဒီလာကာနီးမှ မာဓီက phone နံပါတ်ပေးပြီး 'စံကလေး' ကို ဆက်လိုက်ပါဟုဆိုပြီး ပြောလိုက်တာ မဟုတ်ပါလား။ 'ထိပ်ထားစံ' ကို 'စံကလေး' ဟု မာမီသုံးလိုက်ပုံက သူ့ကို ရင်ထိတ်သွားစေတာပါလေ။

"အန်ကယ့်ကို … "

် ''ခဏနားလိုက်ပါဦး၊ ပြီးမှ ကြည့်ပေးလို့ရပါတယ်၊ သား အန်ကယ့်ကို စောစောကမှ ရေနွေးလေးနဲ့ ရေချိုးထားပေးတာ''

''ဪ"

''ညနေဘက်ကြီး ခေါင်းလျှော်ပြန်ပြီလား, သမီး''

''ခေါင်းထဲ့ ငြီးစီစီကြီးဖြစ်နေလို့ပါ မေမေ၊ ဗိုက်ထဲဆာလိုက် တာ''

''ဟယ် … ညွှေသည်ရှေ့မှာ''

ဆူတာမျိုးမဟုတ်ပေမယ့် သူ့ရှေ့မှာ ပြောလိုက်တာကို မနှစ်သက်သည့်နှယ်ပါ။ သူမ မျက်နှာလေးရှုံ့ပြလိုက်တာကို သူ သဘောကျမိလေ၏။ အလုပ်က မောမောပန်းပန်းဖြင့် ပြန်ရောက်လာ တာမို့ ဆာရှာပေမပေ့ါ။ မိန်းကလေးဝီဝီ မာနကြီးတစ်ခွဲသားဖြင့် မရှိတဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောဟန်က 'ထိပ်ထားစံ' ကို အမည်နှင့်လိုက်ဖက် စေသည့်နှယ်ပါ။ ''အနိကယ့်ကို စမ်းသပ်ပါ့မယ်, အန်တီ''

ဖျော်ရည်ကို အမြန်သောက်ပြီး ထရဝ်လိုက်တာမို့ 'စံ'ပါ အလိုက်သင့် လိုက်ရပ်လိုက်ရပါ၏။ ရှေ့မှဦးဆောင်ကာ ဖေဖေ့အခန်း တံခါးကို အသာဖွင့်လိုက်စဉ် စာဖတ်နေပါသည့် ဖေဖေက အပြုံးဖြင့် ကြိုဆိုလေသည်။ လန်းလန်းဆန်းဆန်းပုံစံဖြင့် မြင်ခွင့်ရလိုက်တာမို့ စိတ်ထဲမှာ ကြည်ခူးသွားရပါ၏။

''ဖေ့သမီး ပြန်ရောက်နေပြီလား''

''ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ''

''နေရတာသက်သာပါရဲ့လား အန်ကယ်''

"ဪ … သားပါ ရောက်နေပြီကိုး၊ သက်သာပါတယ် ကွယ်၊ ရာသီဥတု အေးလာရင်သာ အသက်ရှူရနည်းနည်းကြပ်လာ တာပါ"

ဟော! • • • ဖေဖေကပါ 'သား' တဲ့လေ။ ဘာလဲ၊ ဘယ် တုန်းကများ ရင်းနှီးခဲ့လို့ အခုလို ခေါ်ရပါသလဲ။ ထိုင်လျက်သား ရှိနေပါသည့် ဖေဖေ့ကို ခုတင်ပေါ် လှဲလိုက်ပြီး နားကြပ်ဖြင့် ရင်ဘတ် နှင့်ကျောမှာ စမ်းသပ်ပေးသလို သွေးပေါင်ချိန်ပါ တိုင်းပေးနေသည့် သူ့ကို အကဲခတ်ကြည့်မိလေသည်။ 'ကေသီ' ပြောသလို အိမ်ထောင် ကျပြီးပြီလား။ တည်ငြိမ်သည့်ပုံစံကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

"ဒေါက်တာဘုန်းမြင့်လည်း ဘယ်နှလကြာမှာတဲ့လွှဲ

900

''အနည်းဆုံးတော့ 🔐 (၆) လလောက် ကြာပါမယ် အန် .ကယ်''

''ဆေးရုံက တန်းပြီးလာတာဆိုတော့ သားတော့ ပင်ပန်း တော့မှာပဲ''

''ရပါတယ် အန်ကယ်၊ ဆေးခန်းသီးသန့်ထိုင်တာမဟုတ်လို့ အလုဝ်သိဝ်မရှုဝ်ပါဘူး''

''ဖေ့သမီး တယ်ငြိမ်နေပါလား''

သူ လှည့်ကြည့်လိုက်တာမို့ ဖေဖေ့ခုတင်တိုင်ကို မှီထားရာမှ ပြန်မတ်လိုက်ရပါသည်။ ဖေဖေကပါ 'စံ' ကို ဖော်ဖော်ရွေရွေ ပြော စေချင်တာများလား။ ခက်သည်က 'စံ'က လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွမ်းကျင့်တာ မှန်ပေမယ့် ကျန်းမာရေးကိစ္စနှင့်မတ်သက်ပြီး ဘာဆို ဘာမှ နားမလည်ငါလေ။ အခုမှ ကလေးနှယ် နှုတ်ပိတ်နေတာ သိသာ နေလေပြီ။

''အစ်ကိုသမီးက ဗိုက်ဆာနေပြီတဲ့လေ၊ သားရှေ့မှာ ဟန် မဆောင်နိုင်ဘဲ ပြေးတာပဲကြည့်''

''ဟုတ်သားပဲ … သားကို ထမင်းဇိတ်ကျွေးမိတ်ဆက်တဲ့ နေ့ပဲ မဟုတ်လား၊ အန်ကယ်က အစာမကြေဖြစ်မှာစိုးလို့ စောစော စားဖြစ်ပါတယ်၊ အတူမစားလို့ တစ်မျိုးမထင်ပါနဲ့''

''ရပါတယ် အန်ကယ်၊ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ဆေ့း

တွေကုန်တော့မယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် ထပ်ယူလာခဲ့တယ်နော်၊ Pressure လည်း 'Normal မို့ ဆေး Cost တစ်မျိုး လျှော့ပေးဖို့ ဒက်ဒီ မှာထားပါတယ်၊ အားဆေးတော့ မှန်မှန်သောက်ပေးပါ အန်ကယ်၊ အိမှ မြန်မြန်အလုပ်ပြန်လုပ်နိုင်မှာ''

''အင်း … အန်ကယ်လည်း ပြန်ပြီး နလန်ထူချင်ပါပြီး မဟုတ်ရင် သမီးကို ပင်ပန်းတာကြည့်ပြီး သနားလွန်းလို့'' ''စံလုပ်နိုင်ပါတယ် ဖေဖေရယ်''

"ပြောတာပဲ၊ အခု weight ကျနေပြီ မဟုတ်လား သမီးရယ်၊ အလုဝ်စဝင်တုန်းကဖြင့် မျက်နှာလေးက ဖောင်းဖောင်းလေး မဟုတ် လား၊ အခုတော့ဖြင့် မျက်နှာက ပါးရိုးကျနေပြီလေ"

" \mathbf{V} ရှိတိပါ ဖေဖေရာ၊ ဒီပုံစံမျိုး လိုချင်တိုင်းမှမရတာ"

''ဘာရယ်'

''ဟင်အင်း … ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး''

ဖေဖေရော သူပါ ရယ်တော့လေ၏။ နှုတ်မှ လွှတ်ခနဲပြော ထွက်သွားတာမို့ အမြန်ထိန်းလိုက်ရတာပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လှသည် ဟု မြင်ပြီး ပြောသလိုများ ဖြစ်နေပြီလား။ ပိန်သွားမှန်းတော့ သိတာ ပေါ့နော်။ ဒီလောက် စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းနေမှတော့ ခန္ဓာကိုယ်က မကျဘဲ ရှိပါ့မလား။ သူစိမ်းရှေ့ ဖေဖေပြောတာကဖြင့် မသင့်ပါလော "ဆေးကုပေးတာပြီးရင် ညစာစားရအောင်လေ၊ အလိုင်သင့်

റ്റ്വേഗദോഗാഗാഗ

ဖြစ်နေပြီ သားရဲ့''

220

''အားနာစရာ အန်တီရယ်''

''ဒီလူနဲ့ဒီလူ မြောစရာလားကွယ်၊ ငယ်ငယ်ကပဲ တစ်ခါလား, နှစ်ခါလား တွေ့ခဲ့ရတာ၊ အခုမှပဲ အရွယ်ရောက်တဲ့ သားကို မြင်ရ တော့တယ်"

ဆေးသေတ္တာထဲ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းဆည်းလိုက်ပါ၏။ ငယ် ငယ်က တွေ့ဖူးရုံနှင့် ဒီအရွယ်မှာ ဘယ်မှတ်မိပါ့မလဲ။ ဒါဖြင့် ဒီမိန်း ကလေးကိုလည်း ငယ်စဉ်က သူတွေ့ဖူး သိဖူးခဲ့တာပေါ့လေ။ ဖော်ရွေ မှုက လိုသည်ထက် မပိုဘဲ ခပ်တန်းတန်း မှန်မှန်သာပြောဆိုတာမို့ မာနတော့ ကြီးမည်ထင်ပါရဲ့။

အန်တီဦးဆောင်၍ ခေါ်လိုက်သည့်အတွက် ဆေးသေတ္တာ အိတ်ကို ဧည့်ခန်းမှာ ထားခဲ့ရလေ၏။ အလယ်ခန်းကို ဖြတ်လာစဉ် သူမအနီးသို့ သူ ကပ်သွားလိုက်ပါသည်။ တစ်ကြိမ်ဆိုပေမယ့် ရင်းနှီး သင့်သလောက် ရင်းနှီးခွင့်ရမည် မဟုတ်လား။

"ဟင်"

''လက်ဆေးချင်လို့ပါ''

''ဪ … ဟုတ်သားပဲ … కီကိုလာပါ''

သန့်စင်ခန်းရှိရာဆီခေါ်၍ တံခါးပါ တစ်ခါတည်း ဖွင့်ပေး

သော၏။ ဘေစင်မှာ လက်ဆေးဆပ်ပြာ gel ဗူး ရှိနေတာမို့ အဆင် ခြေသွားပါသည်။ သူမပါ လိုက်ဝင်လာသည့်အတွက် အံ့သြသွားရ လေ၏။ နီရံကပ်ဗီရှိလေးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းမှ မွှေးပွ Towel အသေး စားလေးကို ထုတ်ယူ၍ သူ့ကို ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။

"Thanks!"

''စံကသာ ကျေးဇူးတင်ရမှာပါနော်''

''မဟုတ်တာ … ကိုယ်က ဒက်ဒီတာဝန်လွှဲပေးလို့ လာခဲ့ ရှိပါ, စံရယ်''

တာဝန်တဲ့လာ။ ဟုတ်သားပဲ … 'ဒေါက်တာဘုန်းမြင့်' သာ မလွှတ်လျှင် ဒီအိမ်ကို သူ ရောက်လာစရာအကြောင်းမှမရှိတာလေ။ မေမေ အသံလှမ်းပေးနေပြီမို့ ထမင်းစားခန်းထဲ ခေါ်ခဲ့ရလေ၏။ ခါတိုင်းထက် ပို၍ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ပြင်ထားသည့် ဟင်းလျာတို့ကြောင့် မေမေ့စေတနာက. သိသာနေပါသည်။

''သုံးဆောင်ပါ, သား၊ မြန်မာပြည်က ထမင်းဟင်းကို အတော်လေး လွမ်းလှရောပေ့ါ''

''မှန်ပါတယ် အန်တီ၊ ဒီပြန်ရောက်မှပဲ မာမီလည်း ဂရုစိုက်

ပြီး ချက်ကျွေးပါတယ် … ဟင်းတွေ အများကြီးပါပဲလား'

''သားကို စားစေချင်လွန်းလို့ ချက်ရင်းနဲ့ များသွားတာလို အိမ်မှာ သမီးက အသီးအရွက်ပဲ ကြိုက်တတ်လို့ အရွက်<mark>ကြ</mark>ော်တို့၊

ട്ടുഗദോഗാതവ

ရွှေပဒေသာစာပေ

သ၂

အသုပ်တို့၊ ဟင်းခါးတို့ပဲ ချက်ပေးဖြစ်တာ များတယ်''

''အသားစားရင် ဝမှာစိုးလို့လား''

''မဟုတ်ပါဘူး၊ မကြိုက်လို့''

မျက်စောင်းခဲလိုက်လေ၏။ ဒီလောက်လေးတော့ ပြောရဲ သားပါပဲ။ ခုံဆွဲ၍ ထိုင်လိုက်စဉ် အန်ုတ်ကပင် သူ့အတွက် ထမင်း အုပ်ဖွင့်၍ ထမင်းထည့်ပေးပါ၏။ သူမက သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံမှာ ပင် ထိုင်လိုက်လေသည်။ ယောက်ျားလေးရှေ့ ရှိန်တာ ရှက်တာမျိုး မဖြစ်ပါချေ။ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေ့ါ။ စီးပွားရေးလုပ်နေသည့် အမျိုး သမီးလေးပဲဟာ။

''ထည့်စားနော်, သွား၊ အားမနာနဲ့၊ ဝအောင်သာ စားပါ၊ သမီးအစ်ကိုကို ဟင်းထည့်ပေးဦးလေ''

''စံက ဆာနေတာ ကြာပြီလေ မေမေရာ၊ ဒေါက်တာ့မှာ လက်ပါတာပဲ၊ သူ့ဘာသာ ထည့်စားမှာပေါ့''

''ကြည့်! … ဒီကလေးမကတော့ ပြောတော့မယ်၊ သမီး နော်''

အန်တီက ဝင်မစားဘဲ ဘေးမှာ ရပ်စောင့်ပေးနေတာမို့ အားနာစရာပါ။ အရည်ပန်းကန်ကို သူ့ရှေ့မှာရော၊ သူမရှေ့မှာပါ ခွဲထည့်ပေးတာမို့ လက်ဆုံစရာမရှိပါ။ တကယ်ပဲ အသီးအရွက်နှစ် သက်သည့် မိန်းကလေးပါပဲ။ ကြက်သားဆီပြန်၊ အမဲနှပ်၊ ငါးပတ် သွှာ ငါးကြော်နှပ်၊ ငါးရံ့ခြောက်မီးဖုတ်ဆီဆမ်း၊ ပဲပင်ပေါက် ပဲပြား ခုကြာ၊ မျှစ်နှင့်ချဉ်ပေါင်ကြော်၊ ကန်စွန်းရွက်ကြော်နှင့် ဗူးသီးဟင်းခါး ဘို့ထဲမှ အသားဟင်း ငါးခြောက်းကို သူမ ထည့်စားလေ၏။

အနိတိပြောတာကို ရွဲ့တာလား ဘာမှန်းမသိပါဘဲ သူ့ပန်း ဘန်ထဲ ဟင်းခတ်ထည့်ပေးသည်က သူမအကြိုက် အရွက်ဟင်းတွေ ချည်းသာ ဖြစ်နေလေသည်။ ငရုတ်သီးစိမ်းပါးပါးလှီး၍ ချက်ထား သည့် ငပိချက်ဆမ်း၍ သခွားသီးစိတ်ကို တဝျွတ်ဝျှတ်ဝါးကာ မြိန်ရေ သှက်ရေ စားနေပုံက ရှေ့မှာ သူရှိနေတာကို ဂရုမစိုက်သလိုပါလေ။ တကယ်ပဲ ဗိုက်ဆာနေတာ ထင်ပါရဲ့။

မာမီ … မာမီညွှန်ပေးလိုက်တဲ့ သူ့အတွက် အိမ်ထောင်ဖက် မိန်းကလေးက အချက်အပြုတ် ကျွမ်း,မကျွမ်း မသေချာပေမယ့် စား တာကဖြင့် ကျွမ်းကျင်နေတာပါလေ။

പ്പേഗദേച്ചാമ്പധേ

ရှာပြီး ရောက်သွားပါက သူ့**ကို ဤသို့ တရင်း**တနီးဟန်ဖြင့် စကား မြောသလို တစ်ဝိုင်းတည်း ထမင်း ဘယ်စားရဲပါ့မလဲ။

''သား _စေ **ဒေ**ယျာ''

"တစ်ကြိမ်တည်း သဘောကျတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး မာမီ ဒီထက်ပိုလေ့လာချင်ပါသေးတယ်"

"ဒါတောင်မှ သားမျက်နှာမှာ စီတိတွေ ပြည့်နေတာပါပဲ" "ဣန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ မဟုတ်တာမို့ အံ့သြသွားတာ အမုန်ပါ, မာမီ"

"အေးအေးနေတတ်တဲ့ ကလေးပါ သားရဲ့၊ မာမီက ကောင်း ကွက်ချည်း ရွေးမပြောပါဘူး၊ မဟုတ်မခံ စိတ်ဓာတ်တော့ ရှိတယ်၊ အလုပ်မဝင်ခင်အထိ ကျောလယ်လောက်တော့ ဆံပင်ထားထားပါ တယ်၊ သားပြောပုံဆို အလုပ်ဝင်မှ ညှပ်ပစ်လိုက်တာပဲဖြစ်မှာ၊ စံကလေးရဲ့ဆံပင်က သိပ်နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလွန်းတာ *** နှမြောစရာ'

မာမီလိုပင် သူလည်း စိတ်ထဲမှ နှမြောမိသွားရပါ၏။ အာရုံ ထဲမှာ ဆံပင်လေးခါပြီး ပြုံးပြနေသည့် သူမကို ဖျတ်ခနဲမြင်လိုက်ရ သည့်နှယ်ပါလေ။ ဘုရားရေ! . . . 'ထိပ်ထားစံ'က သူ့အပေါ် ဤသို့ ဤနယ် အာရုံဖမ်းစားလေပြီလား။ လူကြားလျှင် ရယ်စရာဖြစ်တော့ မှာလေ။ သူက မိန်းကလေးဆိုလျှင် ဆံပင်ရှည်ရှည် သိမ်သိမ်မွေ့ဖွေ့ ကျွန္ဒြေရှိရှိလေးနှင့်သာ တွေ့ချင်ပေမယ့် တကယ်တမ်းတွေ့ရှည်ညှိ

အခန်း (၁၀)

မာမီက သူပြောပြတာကို သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်လေတော့ ၏။ အိမ်မှာ ညစာမစားဖြစ်တာကို စိတ်မဆိုးပါဘဲ ဟိုအိမ်က မိန်းက လေးအကြောင်းကို စိတ်ဝင်တစားမေးနေတာ မဟုတ်ပါလား။ အတော် အသင့်ပြည့်တင်းလာသည့် ဗိုက်ကို တခြားဘာမှထပ်မဖြည့်ပေမယ့် မာမီက ကော်ဖီတစ်ခွက်တော့ ဖျော်တိုက်လေ၏။

''အဲဒါလေးကိုပဲ သဘောကျခဲ့တယ်ပေါ့လေ''

သူ ပြုံးရုံသာ ပြုံးလိုက်ပါ၏။ အကဲခတ်ဖို့ဆိုတာထက် အန်ကယ့်ကို ဆေးကုဖို့ သွားခဲ့တာက အကြောင်းပြချက်ကောင်း ကောင်းပါပဲ။ သူမလည်း ရိပ်မိပုံမရပါချေ။ တကူးတကအကြောင်း

၁၁၁၅

မိန်းကလေးကဖြင့် ယောက်ျားဆန်ဆန်ပုံစံနှင့်ပါပဲ။

''မာမီက သဘောကျနေတာပါ၊ သူ့မိဘတွေကတော့ ကျွန်တော့်ကို ပုံမှန်ပဲ ဆက်သံကြပါတယ်''

"ဟုတ်တယ်လေ၊ မာဓိတို့မှ စကားမတောက်ဖြစ်သေးတာ၊ သားကိုပဲ အကဲခတ်တာလေ၊ မိသားစုဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ထမ်းထားရမှ တော့ ခြေတစ်လှမ်း ကုဋေတစ်သန်း ဘယ်နေနိုင်ပါတော့မလဲ သား ရယ်၊ အိမ်ထောင်ပြုပြီး အိမ်တွင်းပုန်းချက်ပြုတ်တဲ့ မိန်းမထက် အပြင် ထွက်စီးပွားရာရတဲ့ စံကလေးက ပိုရင့်ကျက်မှု ရှိပေမပေ့ါ။ အရွယ်နဲ့ မမျှတဲ့ တာဝန်ယူစိတ်ရှိတာလေးကိုက မာမီသဘောကျတာ"

''မာမိက မာမီ 👡 ကျွန်တော်က ကျွန်တော်လေ''

"ဒါဖြင့် Yes or No မပြောနိုင်ဘူးပေါ့လေ"

''စောပါသေးတယ် မာမီရယ်''

"သားကလည်းကွယ် … စံကလေးက မျက်လုံးလေးလည်း တောက်တောက်လေး လင်းတာ၊ နှာတံလေးဆိုလည်း ချွန်ချွန်လေးပဲ၊ နှတ်စမ်းလေးဆိုလည်း ပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့ကလွဲပြီး မဆိုးတာတောင်မှ သဘာဝအတိုင်း ရဲရဲလေး၊ လည်တိုင်လည်း သွယ်တယ်၊ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစား၊ အရပ်အမှောင်းကအစ ဘာမှအပြစ်ပြောစရာမရှိဘူး" သူ တီးတိုးရယ်လိုက်မိတော့၏။ မာဓီကပါ ယောက်ျားလေး

သူ တးတုံးရယလုကမတော့၏ မာမကပ၊ ယောကျားလေး မျက်စိလိုကြည့်ပြီး မြင်ရတယ်လို့။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး 'ထိပ်ထားစံ' ကို ဒက်ဒီရော မာမီပါ နှစ်ယောက်စလုံး သဘောကျနေရတာပါလိမ့်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သည့် သူနှင့် စံ က အခုမှ မျက်နှာချင်းဆိုင်စတွေ့ပြီး ခင်ရုံသာ ရှိသေးတာပါ။ အသီးအရွက်ကြိုက်သည့် မိန်းကလေးတဲ့လေ။ မာ_ပာရေးကို ဦးဆောင်နေရပြီမို stress များ၍ပဲလာ။ စိတ်ရှုပ်၍ပဲလား သေပါဘဲ အလှအပကို ဦးစားမပေးတော့တာကိုတော့ အသိသားကြီးပါ လေ။

''စုံမှစ်ပဲလား မာမီ''

''ဒါပေ့ါ … အဖေရော သားပါ ဆရာဝန်တွေမို့ နောက်ထပ် ဆရာဝန်မျိုး ထပ်လိုစရာမှ မလိုတာ သိရဲ့သားနဲ့''

သူ ငြိမ်လိုက်ရပါသည်။ ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်သာ လက်တွဲဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်သူရှိခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်လား။ အချစ်ဦးပုံပြင်အတိုင်း သူ့ကို ချန်ရစ်ခဲ့ပါသည့် 'မေ' ကို မေ့နိုင်ဖို့ အတော်လေး ကြိုးစား ခဲ့ရတာပါလေ။ ဆေးကျောင်းသားဘဝမှာ အသည်းကွဲခဲ့ရပြီး စိတ်မ လေအောင် မနည်းကြီး ထိန်းမတ်ခဲ့ရတာ။ မခံချင်စိတ်မွေးပြီး ထမင်း မေ့၊ ဟင်းမေ့ဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည့် ရလဒ်က အခုလို အထူးကုဆင့် ထိ ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာပင်။

'မေ့'အပြုံး၊ 'မေ့' အလှ၊ 'မေ့' အသံချိုချိုလေးအောက်မှာ အရည်ပျော်ကျခဲ့ရသည့် 'ဇေယျာဘုန်းမြင့်'၏မျက်ရည်ဒဏ္ဏာရီက ဆေးကျောင်းပုရဝုဏ်ထဲမှာ သတင်းဆိုးပျံ့ခဲ့ရတာပါလေ။ 'မောင်'

ဘာ့

ဟူသည့် ခေါ်သံတိုးတိုးလေးမှာ သူ အဘယ်မျှ ပျော်ဝင်ခဲ့ရပါသလဲ။ နောက်ထပ် ဤသို့နာကျင်မှုမျိုး ထပ်ရမှာကို ကြောက်နေပြီး ဘဝ လက်တွဲဖော်ကို မရှာဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အတိတ်ဆိုတာ တူးဆွလို့ကောင်း သည့် အရာမျိုးမှ မဟုတ်တာလေ။

"ငါးနှစ်တောင် ငယ်မယ်ထင်တယ်"

''ငယ်တော့လည်း ပွေ့ချီရှပေ့ါ သားရယ်၊ ဘာများခက်လို့ လဲ၊ မနူးမနပ်နဲ့ ဆယ်ကျော်သက်လေးမှ မဟုတ်တာ''

''စံက နည်းနည်းတော့ ကလေးဆန်ပုံရပါတယ် မာမီရဲ့'

''သားက အိမ်နေရင်းပုံစံကို အရှိအတိုင်း မြင်ခွင့်ရခဲ့တာကိုး အလုပ်မှာ လူကြီးလုပ်ရတာမို့ စိတ်ကျဉ်းကျပ်ပေမယ့် အိမ်မှာတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတတ်မှာပေ့ါ၊ စံကလေးက အရွယ်နဲ့မလိုက် တဲ့ဝန်ကို ထမ်းထားရတာမို့ သနားစရာလည်း ကောင်းပါတယ်၊ တကယ်ဆို ဦးအောင်ထိပ်မှာ သားယောက်ျားလေးသာ ရှိခဲ့ရင် အတော် ကံကောင်းမှာပဲ"

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သား။ ဒီလိုဆိုလျှင်ဖြင့် 'စံ' ရဲ့ လက်တွဲဖော်ဆိုတာ ကုမ္ပဏီကို ဦးဆောင်ပေးနိုင်မည့်လူ ပိုဖြစ်သင့် တာပေါ့။ ဒါမှသာ အန်ကယ်ဦးအောင်ထိပ်ကိုရော 'စံ' ထိုပါ ကူညီ ပေးနိုင်မှာပါလေ။ အလို! … သူ ဘာတွေများ တွေးလိုက်မိပါလိမ့်။ 'စံ' နှင့် သူ့ကို မြန်းပေးချင်နေတာကို တိုင်ပင်နေကာမှ ဘယ်လိုဖြစ် ငြီး အတွေးက ချော်ထွက်သွားရပါသလဲ။

''အန်ကယ်တို့ဘက်က သဘောကရော''

''ဘာကိုလဲ''

"စံနဲ့ကျွန်တော့်ကို သဘောတူမှာတဲ့လား၊ ဆရာဝန်ဆိုတာ သက် စီးပွားရေးကို ဦးဆောင်ပေးနိုင်မယ့် သမက်မျိုးသာ လိုချင်မှာ ခပါ့, မာမီ"

"မှန်တယ်၊ သူတို့လည်း ဒီတိုင်း စဉ်းစားထားကြမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သားသိထားဖို့က မိန်းမဆိုတာ ယောက်ျားဦးဆောင်ရာနောက်ကိုသာ လိုက်ရမယ့် ပါရမီဖြည့်ဖက်ပဲ ဖြစ်သင့်တယ်လေ၊ ကိုယ့်ကို လုံခြုံအောင် အုပ်မိုးကာကွယ်ပေးနိုင်တဲ့ လူစားမျိုးသာဖြစ်ရမှာ"

''စံက အဲဒီလို character မျိုးတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး''

"ဒါက သားအတွေးလေ၊ မာတယ်လို့ မြင်နေရပေမယ့် အတွင်းစိတ်က အပျော့လေးပါ၊ ယောက်ျားတွေကို ပခုံးချင်းယှဉ်တိုက် ဒို ရှေ့တစ်လှမ်း ကြိုရောက်ဖို့ ကြိုးစားနေရရှာတဲ့စိတ်ကို စာနာကြည့် ပါဦး"

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိဘသဘောတူတဲ့လူနဲ့ ယူဖို့ လက်ခံခေါင်း ညိတ်နိုင်မယ်တော့ မထင်ဘူး မာမီ''

မာမီ့အကြည့်တို့က တစ်မျိုးဖြစ်သွားလေ၏။ အဲဖျက်ချည်း ပြောနေသည်ဟု မြင်လေမလား။ လူကြီးတွေသာ သဘော့ကျ်ပြီး

၁၉

လူငယ်နှစ်ယောက်က သူစိမ်းတွေလိုသာ ခပ်စိမ်းစိမ်းဖြင့် အိမ်ထောင် ကျသွားရင် ပြဿနာပါ။ အရုပ်လို မတုန်မလှုပ်ဇနီးမျိုးနှင့်တော့ သူ တစ်သက်လုံး အတူနေနိုင်မည် မထင်ပါချေ။

"သားက ဟိုတစ်ယောက်ကို အခုထိ မမေ့နိုင်သေးဘူးလေး ရင်ဘတ်ထဲ စူးခနဲအောင့်သွားရပါ၏။ ဒီလောက် နှစ်အတော် ကြာ တမင်မေ့ထားပါသည့် ဒဏ်ရာကိုမှ ဆွရတယ်လို့။ အရှိုက်တည့် တည့်နေရာကိုမှ ထိုးနှက်ရပါသလား, မာမီ။ မမေ့နိုင်တဲ့ လူတစ် ယောက်အကြောင်းကို အစမဖော်ဖြစ်အောင် သူ တမင်ကြိုးစားနေခဲ့ ရတာပါ။

''ကြာပဲ ကြာနေပါပြီ မာမီရယ်''

"အင်းလေ … ဒါကြောင့်လည်း မေ့သလောက်ရှိမှ သား အတွက် မာမီတို့ စီစဉ်ပေးချင်တာပါ၊ တိုင်ပင်တာပဲ ရှိပါသေးတယ် သား စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ဆိုတာမျိုးက မရင့်ကျက် မတည်ငြိမ်သေး တဲ့ အရွယ်မှာပဲ ဖြစ်သင့်ပါတယ်"

်''စံကို ငြင်းနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ, မာမီ''

''ဒါဖြင့် အပျက်ချည်းပြောတဲ့သဘောက ဘာလဲ''

"မချစ်မိသေးလို့ပါ"

''രേധ്വാ''

''နှလုံးသားကို ဦးစားပေးတဲ့အရွယ် မဟုတ်ဘူးလို့ မာမိ

မြောမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ဘဝအတွက်ပါ မာမီ၊ ဦးနှောက်တစ်ခုနဲ့ပဲ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို ခပ်မြန်မြန်ထူထောင်နိုင်ပါ့မလား၊ သူနဲ့ကျွန်တော့် ကြားမှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော့ နည်းနည်းလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ရှိသင့်တယ် ထင်လို့ပါ"

"တွက်ချက်တယ်ဆိုတာက စီးပွားရေးသမားတွေအတွက်ပဲ ဖြစ်သင့်တယ်, သား၊ ဒီလောက်အထိ တွေဝေတတ်လိမ့်မယ်လို့ မာမံ့ သားကို ထင်မထားဘူး၊ ဟိုက အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီးနှစ်ယောက် လောက် ရနေလောက်ပြီ၊ မာမံ့သားက အလွစ်းနွံထဲ နစ်နေတာကို မကြည့်နေနိုင်ဘူး, ဇေယျာ"

''ကျွန်တော် အဲဒီလောက်ထိ စိတ်မပျော့ပါဘူးဗျာ''

''ဒါဆိုလည်း စဉ်းစားဆုံးဖြတ်မှပေ့။ နှဇူးလေးစမ်းပြီး ဘာ ဖြစ်သလဲလို့ လူနာကို မေးနေမယ့်အစား Fever ရှိ မရှိ Thermometer နဲ့တိုင်းဖို့။ Heart Beat ကို Stethoscope နဲ့ စမ်းဖို့။ Blood pressure ချိန်ဖို့ကိစ္စကို အမြန်လုပ်ရမှာ မဟုတ်လား၊ ဒီလောက်တော့ အကြမ်းဖျင်း နားလည်ထားရမှာပဲ''

သူ မျက်လုံးပြူးသွားရပါ၏။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဆေးကုသသည့် နည်းလမ်းနှင့် အိမ်ထောင်ရေးကို ရောသမမွှေပြီး ပြောနေတာပါလိမ့်။ ကိုယ်တိုင် ဆရာဝန်မဟုတ်သော်ငြား သူတို့ နေ့စဉ်သုံးနှုန်းနေသမျှ ဆေးပညာရပ်စကားလုံးတို့ကို မာမီလည်း သိထားတာ အမှန်ပါ။ ပညာ တတ်အမေမျိုး မဟုတ်လား။

വി

🗬 ဆိုင်မှမဆိုင်တာ မာမီရယ်''

''ဪ … ဥပမာပေးပြီး ပြောရတာလေ၊ မတုန်မလှုပ် သစ်ငုတ်တိုပုံစံနဲ့ ဒီတစ်သက် မိန်းမရပါ့မလား ဇေယျာဘုန်းမြှင့်၊ လှလှလေးကို ငေးကြည့်ရုံနဲ့ အလုပ်မဖြစ်ဘူး၊ သူများနောက် ပါသွားမှ ဟုတ်ပေ့ပဲ''

''ဟင်းဟင်း … သူချစ်တဲ့သူကို ယူမှာဆိုရင်လည်း ကောင်း မှာပေ့ါ မာမီ၊ စိတ်ထိခိုက်စရာမှမလိုတာ''

''အမယ်လေးနော် … အခုမှ ဘုန်းကြီးလူထွက်လို မုဒိတာ သမားနဲ့ တွေ့နေရတယ်၊ စိတ်ပျက်ပါ့''

မာမီက သူ့ကို မချင့်မခဲဖြစ်ပြီး ပြောလေတော့၏။ တစ်ဖက် သတ်အမြင်နှင့် ပြောနေတာပဲ မဟုတ်လား။ ခဏတာ ရင်ခုန်ခဲ့မိတာ အမှန်ပါ။ ဘဝမှာ ဒီတစ်ယောက်တည်းဆိုပြီး မိန်းမချောလေးကို မြင်ရတာမှ မဟုတ်တာလေ။ 'မေ့'အလှ၊ 'မေ့'ကွန္ဒြေနှင့် တည်ငြိမ် သည့် ပုံရိပ်တို့က ခုချိန်ထိ ပျောက်သွားတာမှ မဟုတ်ဘဲ။

နိုင်းယှဉ်တာတော့ မဟုတ်ရပါ။ 'စံ' ၏အလှက ချစ်စဖွယ် ဖြစ်ပြီး 'မေ' ကဖြင့် ယဉ်သကိုလေး လှတာ အမှန်ပင်။ တစ်ယောက် တစ်မျိုးစီ အကြည့်ခံသည့်အလှမျိုး ဖြစ်ပေမယ့် နှလုံးသားကို ပုံပေး ဖို့ မရဲငံ့သည်က သူ့အပြစ်လား။ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနှင့် နှလုံးသားမို့ အားနာစရာမို့ပါ 'စုံ'။

''ကျွန်တော်က သဘောပြောတာပါ မာမီရယ်''

·"သဘောပဲပြောပြော၊ အတည်ပဲပြောပြော မာမီတော့ နှမြော ဘာ အမုန်ပဲ"

"ˈˈˈơp'"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုး သားမဟုတ်တဲ့လူ သာ ရသွားရင် ဘယ့်နယ်လုပ်မလဲ၊ အစစပြည့်စုံတဲ့ မိန်းကလေးကို"

"ဘယ်သူမှ ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ မရှိပါဘူး မာမီရယ်၊ တစ်ခုခု သေးသေးလေးပဲဖြစ်ဖြစ် လိုအပ်ချက်၊ ချို့ယွင်းချက်မျိုးတော့ ရှိကြ ပါတယ်"

"အမယ် … စကားတွေ တတ်နေလိုက်တာ မောင်ဇေယျာ၊ စကလေးမှာ အနည်းဆုံးတော့ ဘာဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မှ မရှိတဲ့ အသစ် စက်စက် အသည်းနှလုံးတစ်စုံတော့ ရှိပါတယ်၊ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဆိုပြီး ပေါ့ပျက်ပျက် ကလက်တက်တက်နေတာမျိုး မရှိဘူး တတ်သင့်တတ်ထိုက်တဲ့ပညာနဲ့ အရည်အချင်းတွေ အကုန်ရှိတယ်"

''ဒါက မာမီ ချစ်တဲ့မျက်စိနဲ့ ကြည့်ပြီး မြင်တာကိုး'

"ရင်ထဲထိ မြင်တတ်ပါတယ်, ဇေယျား အပေါ်ယံအမြင်နဲ့ မဆုံးဖြတ်လိုက်ပါနဲ့၊ သူများဦးသွားမှ နှမြောပြီး နာကျင်ရမှာကို မဇ^{ို} လားလို့ ပြောနေရတာပါ၊ နောင်တဆိုတာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ<u>ပွဲ</u>ရသင့် န

၁၂၄ 🥻 စမသဒ္ဒါမောင်

<mark>ග්නග්</mark>, නන්?"

ဘုရားရေ! . . . မာမီ၏ စံ အပေါ် ထားရှိသည့် မေတ္တာ ထုထည်က ကြီးမားလှချည်လား။ 'စံ' မှ 'စံ' ဖြစ်နေပြီး တခြားမိန်း ကလေးတွေကိုဖြင့် ချွေးမလောင်းလျာဟု မမြင်နိုင်တာ ဘာကြောင့်ပါ လဲ။ ညှို့ယူဆွဲဆောင်နိုင်ပါသည့် မိန်းကလေးပါလား 'ထိပ်ထားစံ'။ မြင်ရုံနှင့် ထင်းခနဲမြင်သာထင်သာရှိပြီး ချောမောလှပသည့် အမျိုးသမီး တွေထဲမှာ မပါဝင်ပါ။ စကားပြောရုံဖြင့် နှစ်မျောပျော်ဝင်သွားအောင် ဆွဲငင်နိုင်တာလည်း မဟုတ်ပြန်ပါရေ။ ဒါနဲ့များတောင်မှ မာမီ့ကို မည်သို့ သူမ စွစ်းဆောင်ထားနိုင်တာပါလိမ့်။

အခန်း (၁၁)

ကုမ္ပဏီဝင်းထဲ ကားဝင်ပြီး ကားပါကင်မှာ ကားရပ်လိုက်ပါ ငန်း၊ ကားပေါ် မှ ဆင်းလိုက်ပြီး ကုမ္ပဏီရှိရာဆီ လမ်းလျှောက်လိုက်စဉ် ရုတ်တရက် ခလုတ်တိုက်မိသွားရလေသည်။ စောစောစီးစီးခြေထောက် နာပြီး ကံမကောင်းပါလား။ ဒီလိုကွန်ကရစ်အပြည့်ခင်းထားပါသည့် လမ်းမှာ ဘယ်က ခဲလုံးနှင့် တိုက်ရတာပါလိမ့်။ "တောက်!"

စိတ်ထဲထင့်နေမိကာမှ ခြေထောက်နာရတယ်လို့။ ခါတိုင်း Shoe ဖိနပ်စီးတတ်ပေမယ့် ရာသီဥတုပူပြင်းလာ၍ ကတ္တီပါစီးလာကာ မှပဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးမဖြစ်ဘဲ စိတ်အိုက်နေရတာလေ။ ညက မှုက်သည့်

ക്ലേഗദേച്ചാമ്പധ

2 M

အိပ်မက်ကလည်း မကောင်းပြန်။ ခေါင်းအုံးနှင့်ခေါင်းထိတာနှင့် အိပ်ပျော်ခွင့်ရခဲ့ပေမယ့် ဒီလိုအိပ်မက်မျိုး မက်ရတယ်လို့။

'ထိပ်ထားစံ' . . . 'ထိပ်ထားစံ' အပြင်မှာပါမက အိပ်မက်ထဲ ထိပင် သူ့ကို နှောင့်ယှက်နေပြီကိုး။ လူကို ထိမထင်အကြည့်ဖြင့် နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံ ပြုံးလိုက်သည့် မျက်နှာကို ထင်ထင်ရှားရှားကြီးတွေ့ ပြီး လန့်နှိုးခဲ့ရတာလေ။ မင်းတော့ ငါ့ကို ကောင်းကောင်းနှိပ်စက်နေ ပြီလား 'ထိပ်ထားစံ'။

Lift ဖြင့် အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ တက်ခဲ့စဉ် နှစ်ထပ်အရောက် မှာ မီးပျက်၍ ရပ်သွားလေ၏။ အပြင်ပြန်ထွက်ဖို့လည်း လမ်းတစ်ဝက် မို့ အဆင်မပြေပြန်ပါ။ တံခါးဖွင့်ဖို့လည်း မလွယ်ကူပါချေ။ မီးစက်နှိုး တာကို စောင့်ပေမယ့် (၁၀) မိနှစ်ကျော်သည့်အချိန်အထိ Lift ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ပိတ်မိသည့်သူဖြစ်ရတယ်လို့။

"တောက်!"

အရေးပေါ် ခလုတ်ကို ဖိလိုက်ပေမယ့် အလုပ်မဖြစ်ပါလေ။ Phone ဖွင့်ဆက်တော့လည်း Connection က Zero မှာ ပြနေလေ၏။ သေစမ်း . . . အရေးအကြောင်း ကူကဲယ်မည့်သူ မဲ့ပါရောလား။ ဒီနေ့ တော့ မဟာ့မဟာ ပြဿဒါးပါပဲလား 'ရှိန်းရာဇာ'။ (၁၅) မိနစ်ကျော်မှ သာ မီးစက်နှိုးသံကြားရပြီး Lift က နှစ်ထပ်နေရာအထပ်မှာ ရပ်သွား လေ၏။ ထပ်တက်လို့မရတော့ပါချေ။ တံခါးဖွင့်သွားတာမို့ (၅) လွှာ အထိ walking ရိုက်ရုံသာ ရှိတော့ပါသည်။

လှေကားထစ်တို့ကို ဒေါသတကြီးဖြင့် နင်းတက်ခဲ့ပြီး အပေါ် ဆုံးထပ်ရောက်စဉ် Corridor လမ်းမှာ မီးက လင်းထိန်သွားလေအ်။ စောစောက ပျက်သွားပါသည့် မီးက သူ့ကို နောက်လေပြီ။ ဒေါသ ထွက်လိုက်ပါဘိ။ တံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်လိုက်စဉ် phone ပြောနေသည့် `နဒီ' က သူရောက်လာတာကို မမြင်ပါလေ။

"တောက်!"

"GM"

''မောတယ် … မောတယ်၊ သေချင်စော်ပါ နံနေပြီ''

''ကော်ဖီပူပူလေး''

''ငါ့ကို သေအောင်သတ်နေတာလား၊ ရေတစ်ခွက်သာ ယူလာပေး''

''ဟုတ်ကဲ့ … ဟုတ်ကဲ့''

ဆုံလည်ခုံမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ပစ်ချထိုင်လိုက်မိပါ၏။ Shirt အဖြူလက်တိုသာ ဝတ်လာတာမို့ ရင်ဘတ်အပေါ်ဆုံးမှ ကြယ်သီးနှစ် လုံးကို ဖြုတ်လိုက်မိလေသည်။ Aircon က အခုမှ ပြန်စလည်တာမို့ ချက်ချင်း ပြန်မအေးသေးပါ။ လောကကြီး ဘာကြောင့် ဤမျှ ပူလောင် နေရပါသလဲ။

''သောက်ရေ ရပါပြီ, GM''

"ဘယ်က phone မို့ ငါရောက်လာတာကို မြောင်ရတာလဲ" ဖန်ခွက်ကို ယူ၍ မော့သောက်လိုက်မိ၏။ တစ်ခွက်နှင့် မဝ သဖြင့် ဗန်းထဲ ထည့်ယူလာသည့် ရေသန့်ဗူးအဖုံးကိုပါ ဖွင့်၍ သောက် လိုက်ပါသည်။ 'နဒီ' က ပြောချင်သည့် စကားမျိုးရှိသလိုပုံစံမို့ မေး ဆတ်ပြလိုက်မိ၏။ ရေဗူးကို လင်ဗန်းထဲ ပြန်ချလိုက်စဉ် မပွင့်တပွင့် ပြောလိုက်လေသည်။

''ဘာ! … ဘာပြောလိုက်တယ်''

"GM ဝယ်စုထားတဲ့ ဂိုဒေါင်ကသစ်တွေ ဝိုစားနေတဲ့သတင်း ရလို့ပါ"

"တောက်! . . . ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ ဝယ်ထားတာ မှ လေးငါးခြောက်လ ရှိသေးတယ်၊ နွေခေါင်ခေါင် မိုးရွာလို့လား"

"ပိုးက ခြလိုအောက်က တက်လာတာမဟုတ်ပါဘူး GM၊ သစ်သားထဲမှာ နဂိုကတည်းက ပါလာတာပါ"

"အဲဒါကို အစောကြီးကတည်းက ဘာလို သေချာမစစ်ဆေး ဘဲ ဝယ်ရအောင် နှံရ တုံးရသလား!၊ အသုံးကိုမကျဘူး၊ ဒါလေး တောင်မှ မျက်နှာလွှဲလို့မရတာ ဘာသွားသုံးစားမှာလဲ၊ ဝယ်ထားတာ နှစ်ပြားတစ်ပဲတန်မှ မဟုတ်တာ"

''သိပ်မကြာခင် ပြန်ထုတ်ဖို့ စီစဉ်ထားပေမယ့် GM က ဘာမှမပြောလို့'' "ဘာ! ေ အဲဒါဆိုလည်း သတိပေးမှပေါ့ကျ တောက် သေဘယ်လောက်တောင်မှ ပျက်စီးကုန်ပြီလည်း မသိဘူး အပေါ် က ထုက အောက်ကို ငံ့မကြည့်နိုင်ရင် အောက်ကလူက အလိုက်တသိနဲ့ အဆင်သင့်လုပ်ရမှာပေါ့ . . . ဟာကွာ"

"ခွမ်း!"

စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့တာမို့ မျက်စိရှေ့မှာရှိနေသည့် နှေခွက်ကို ပစ်ပေါက်ခွဲလိုက်မိလေ၏။ 'သိမ့်နုဒီ' က ခြေလှမ်းနောက် ဆုတ်ကာ ငြိမ်ပြီးရပ်နေပါသည်။ သူက စိတ်တိုစိတ်ဆတ်သည့် စရိုက်မို့ သူ့အကြောင်းကို 'နုဒီ' အသိဆုံးပင် မဟုတ်ပါလား။ မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်ထားလိုက်မိ၏။

ကြည့်စမ်း! ... ဒါ ဟိုမိန်းမ သူ့ကို ပြောသွားလို့ဖြစ်တာ မဟုတ်လား။ လူကို ခနဲ့သလို ရွဲ့သလို အကြည့်မြိုး အပြုံးဖြင့် ပြော ခဲ့တာလေ။ မြန်မြန်ထုတ်မရောင်းရင် ပိုးစားခြံကိုက်မယ်ဆိုပြီး ပါးစပ် ပုပ်နှင့် ပြောသွားတာမဟုတ်လား။ အလို! .. ဒါဖြင့် ဒီမိန်းမမှာ ဝမ်း တွင်းစုန်းများ ရှိနေလေသလား။ ပြောရင် ပြောသလို ဖြစ်လာတာလေ။ တိုက်ဆိုင်တာပဲလား။ သို့တည်းမဟုတ် သူ မကျွမ်းကျင်

တိုကဆိုင်တာပလား။ သူ့တည်းမဟုတ် သူ မကျွမ်းကျင် သည့်လုပ်ငန်းကို လုပ်မိလို့ပဲလား။ ဒီလိုပြဿနာဖြစ်ပြီး ဈေးပေါပေါ နှင့် ရထားပါသည့် ပစ္စည်းတွေက အရင်းတောင်ပြန်မရနိုင်ဘဲ အလ ဟဿ ဖြစ်ကုန်လျှင်ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးနည်းကုန်လေပြီ။

သုသ

🛠 မမသဒ္ဒါမောင်

"ఫక్రౌ"

"ရှင်! GM"

''ဘယ်ဂိုဒေါင်တဲ့လဲ''

''အသစ်ဝယ်ထားတဲ့ မင်္ဂလာဒုံက မြေကွက်မှာပါ''

''လာ … သွားစို့''

''အခုလား''

''အခုပေ့ါ … ဒီလောက်အရေးကြီးနေတာ့''

"GM စင်္ကာပူက လာမယ့် phone ေစာင့်ဖို့ရှိတာ"

"နုံး phone ကို ခေါ်လို့မရာင် cell phone ကို ခေါ်လိမ့်မယ်။ သွားမယ် … မြန်မြန်"

"ဟုတ်!"

အခုပဲရောက် ခုချက်ချင်း ပြန်ထွက်ဖို့ ပြင်တာမို့ 'သိမ့်နဒီ' က သူ့နောက်မှ အပြေးတစ်ပိုင်းဖြင့် လိုက်လာရလေ၏။ ဂိုဒေါင် ပစ္စည်းတွေ ပျောက်ရှတာမျိုးဖြစ်ခဲ့တာပဲ ရှိခဲ့တာပါ။ အခုလို ပျက်စီး ဆုံးရှုံးရတာမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ပါလေ။ လက်ထဲရောက်ပြီးမှ 'ဦးကိုကို' တို့ကို ပြဿနာသွားရှာ၍လည်း မဖြစ်ပြန်ပါ။

Lift ဖြင့် ပြန်ဆင်းခဲ့ပြီး ကားရှိရာဆီ ခင်သွက်သွက်လျှောက် လိုက်ပါ၏။ နားထဲမှာ သူမ၏ရယ်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည့်နယ် ပါ။ တောက်! … ဒင်းတော့ အဘယ်မျှဝမ်းသာပြီး လှောင်ရယ်လိုက် မှာပါလိမ့်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စက သူမ နှုတ်ရမ်းပြီး ပြောလို့ဖြစ်လာတာ အသိသာကြီးပါပဲ။ မင်းနဲ့တော့ ထပ်တွေ့ရလိမ့်မယ် ထိပ်ထားစံ။

''တောက်! 👵 ပစ္စည်းတွေကို သေချာမစီထားဘူးလား''

''ထားပါတယ် GM၊ အခုက သစ်နုလို့ပဲလား မသိလို့ပါ၊ အထဲမှာ တဂျစ်ဂျစ်မြည်သံကြားမှပဲ ပိုးရှိနေမှန်း သိတာတဲ့''

''တော်တော်များလား''

''အဲဒါတော့ မသိဘူး၊ GM ပြောမှ လုပ်ရဲမယ်ဆိုပြီး စောင့် နေကြတယ်''

''အခုမှ အမိန့်နာခံပြနေရတယ်၊ သေဆိုရင်လည်း သေမှာ ကျနေတာပဲ''

''GM ကလည်း''

'သိမ့်နဒီ' က လေပြည်ဖြင့် သူ့ကို ထိန်းရွှံ ပြောပေးပါ၏။ ဒီနေ့တော့ အိမ်မှထွက်လာကတည်းက အဆင်မပြေပါလေ။ စားပွဲ ထက် 'နဒီ' ဘာပန်းထိုးပေးထားမှန်းပင် သတိမထားဖြစ်ခဲ့။ အဟုတ် ကို စိတ်မကြည်လင်ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံးပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသည့်နှယ်ပါ။ နေ့လယ်အချိန်ရောက်နေပြီမို့ ကားလမ်းရှင်းနေတာပဲ တော်ပါသေးရဲ့။

မီးပွိုင့်လေးငါးခုမိခဲ့ပြီးမှ ပြည်လမ်းထက် ကားကို အပြင်းနှင် လိုက်မိပါသည်။ ဘာမှမစားလာခဲ့သည့် ဝမ်းဗိုက်က ဟာနေသဖြင့် ရင်ထဲမှာ ဝိုမောလာရလေ၏။ လူက အလိုလိုနေရင်း နေမကွောင်း ဘု၂

ဖြစ်လာသည့်နှယ်ပါ။ ဘယ်လိုလဲ ... စီးပွားရေးမှာ အရှုံးနဲ့အမြတ်ပဲ ရှိတယ်ဆိုပြီး သူမကို စကားကြီးစကားကျယ်နဲ့ပင် ပြောခဲ့သေးတဲ့ 'ရှန်းရာဇာ' က အခုမှ တုန်လှုပ်လာရပါသလား။ ကျန်းမာရေးရေး နှလုံးသားရေးရာမှာ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ခဲ့သည့် 'ရှိန်းရာဇာ' ပါ။

''ရှေ့က ဝင်းထဲမှာပါ, GM''

ကားကို စက်ရှိန်လျှော့လိုက်ရပါ၏။ ဟွန်းသံနှစ်ချက်ဆင့်ပေး လိုက်စဉ် ဝင်းတံခါးလာဖွင့်ပေးတာမို့ ကားကို ကွေ့ဝင်လိုက်ပါသည်။ အဆင်သင့်ပွင့်နေပါသည့် သွပ်ဂိုဒေါင်ရှေ့မှာ ကားကို ရပ်လိုက်ပါ၏။ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းနှင့် တာဝန်ခံက သူ့ကာီးရှိရာဆီ အပြေးအလွှား ရောက်လာကြလေသည်။

"Boss"

''ဘာမှ Boss မနေနဲ့၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ မိုးတွင်းရာသီ ဥတု မဟုတ်ဘဲ ဘာလို့ ပစ္စည်းတွေက ပိုးစားရတာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ကို အပ်ထားတာ၊ ဒီလိုတာဝန်မကျေဘူးဆိုရင် အကုန်လုံး အလုပ်ဖြုတ် ပြီမှတ်''

"မလုပ်ပွါနဲ့ Boss ရယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ ကလေးခြောက် ယောက်ရှိလို့ပါ၊ သားအကြီးက ဒီနှစ် အထက်တန်း စတက်နေရတာပါ၊ အငယ်ဆုံးကလေးက အခုမှ သုံးနှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်"

''တော်! … ခိုလိုညည်းပြမနေနဲ့၊ မကြားချင်ဘူး။ အသုံးမှ

မကူတာ၊ တောက်!"

"GM"

''ဘယ်မလဲ ပိုးစားခြကိုက်တဲ့ပစ္စည်းတွေ …. ပြစမ်းပါ''

"ခြမကိုက်ပါဘူး Boss ရယ်၊ စင်နဲ့သေချာတင်ထားတာပဲ ဟာ၊ အခုဟာက သစ်ထဲကဖြစ်တဲ့ပိုးနဲ့ အိမ်ဖောက်တဲ့ အကောင်တွေ ကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ"

''အိမ်ဖောက်တဲ့အကောင်''

''ဟုတ်ပါတယ်၊ နကြည်ကောင်လို အပြာရောင်လေးတွေပါ၊ သေးသေးလေးနဲ့ အဆိဝ်သိဝ်ပြင်းပါတယ်''

''ကျစ်! … အလုပ်သမာ့၊မတ္မခေ့ါ်လိုက်''

ဂိုဒေါင်အတွင်းမှာ **ခါးထော**က်လျက် ရဝ်စောင့်နေမိတ်။ ဒီလိုမျိုး ပြဿနာရှိမှာကို သူ ဘာကြောင့် မသိရပါသလဲ။ နားမလည် သည့် အလုဝ်၊ မကျွမ်းကျင်သည့်လု**င်ငန်း**ကိုမှ သွားလုဝ်ဖြစ်ရတယ် လို့။ တိုးချဲ့ချင်သည့် လုဝ်ရဝ်က **အခုမှ** ပြဿနာကိစ္စကြီးဖြစ်ခဲ့ရချေ ပြီ။ ဖေဖေသိရင် သူတော့ အပွမ်ခံရမှာ အသေအချာပါ။

ခဏအကြာမှာ ရောက်လာသည့် အလုပ်ကြမ်းသမားတွေကို သစ်ပုံပေါ် တက်စေကာ အကောင်းအဆိုး သစ်ခွဲခြားပြီး ပုံခိုင်းရလေ ၏။ ပေါက်နေသည်က တစ်ပုံး ပိုးကိုက်သံတဂျစ်ဂျစ်ကြားနေရသည်က တစ်ပုံဖြင့် အနာအဆာပါသည်တို့က ဝယ်ထားသည့်ပစ္စည်း၏ထွက်ဝက်

သည

🗚 မမသဒ္ဒါမောင်

ခန့်ဖြစ်နေလေသည်။ မင်းတော့ သေပြီ 'ရှိန်းရာဇာ''။

''တခြားဂိုဒေါင်အသစ် ရှိသေးလား''

''ရှိပါတယ် Boss၊ ခြံစည်းရိုးထောင့်နားမှာပါ''

''အဲဒီဆီကို ဒီအကောင်းတွေ သွားပို့လိုက်ပါ''

"ဟုတ်ကဲ့"

ပစ္စည်းတွေ စရွှေပြီမို့ သူက လွတ်ရာဆီရှောင်ဖို့အတွက် အပြင်ကို ပြန်ထွက်လိုက်ရပါ၏။ ဂိုဒေါင်အသစ်ထံ လျှောက်လိုက်ပြီး ကြည့်စဉ် တစ်ဖက်ဝင်းထဲမှ ပစ္စည်းတင်ချသံတွေကို ကြားနေရလေ သည်။ ကုမ္ပဏီအများစုက ဤသို့ပင် မြေကွက်ငှားပြီး ဂိုဒေါင်ဆောက် ကာ ပစ္စည်းသိမ်းတတ်ကြပါ၏။

"ဟိုဘက်က …"

''ပင်မြင့်စံဂိုဒေါင်ပါ''

ငယ်ထိပ်သို့ ဒေါသက ဆောင့်တက်သွားလေ၏။ ကြည့်စမ်း ! 🔐 ဒင်းကုမ္ပဏီရဲ့ဂိုဒေါင်ကပါ သူ့ဝင်းဘေး ကပ်လျက်မှာတဲ့လား။ အဘယ်မျှ ဒေါသဖြစ်စရာကောင်းလိုက်ပါသနည်း။ ဒင်းဘက်က ဘာမှ ဆုံးရှုံးစရာမရှိပေမယ့် သူ့ဘက်က တစ်ဖက်သတ်နှစ်နာရတာပါလား။ မမျှတသည့် လောကကြီးပါပဲ။ အလုပ်သမားတွေ အလုပ်လုပ်နေကြ စဉ်မှာပင် ဝင်းထဲမှ သူ လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့ပါ၏။

്ലേഗദോഗാഗാധ

ဟိုဘက်ဝင်းမှာ သူမ ရှိနေမည်မဟုတ်မှန်း သိသိကြီးဖြစ်ပါ ာ့က် တစ်ဖက်ဝင်းကို ခြေလှမ်းလိုက်မိလေသည်။ ဝင်းတံခါးဖွင့် ထားလျက်သားမို့ သူဝင်လာတာကို တားဆီးမည့်သူ မရှိပါချေ။ စက္ကူ ုံးတွေဖြင့် အထပ်ထပ်စီပြီး သိမ်းနေသည့်ပစ္စည်းပုံရှိသလို ဂိုဒေါင်ထဲမှ ာစ္သည်းပုံးတွေကို ကားပေါ် တင်နေကြတာလည်း ရှိနေလေသည်။ ကြည့်ပါဦး! ... စနစ်တကျဖြင့် သယ်ပိုးပြီး လုပ်နေကြတာ ပါလား။ ကွဲတတ်သည့်ပစ္စည်းဆိုလျှင်လည်း စက္ကမူပုံးခွံထက်မှာ ရုပ်ပုံ ပြင့်ရေး စာဖြင့်ပါ ပြသထားတာမို့ ဂရုတစိုက် ရှိကြပါသည်။ အိမ် ဆောက်ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ဘဲ အတွင်းအလှဆင်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေ မှန်း သိလိုက်ပါ၏။ ဒီနေရာမှ သူက **ငိုးတက်မည့်ပစ္စည်းမျိုး** လာသိမ်း မီရတယ်လို့။

ရင်မောရပါ့ **'ရှိန်းရာဇာ**'။

ശ്ലേഗുദോഗനാഗ

''အတူတူသောက်ချင်လို့ပါကွာ၊ တို့မိသားစု ဒီလိုအတူမထိုင် ခြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲ''

မေမေက အိုးထဲမှ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကို တစ်ပန်းကန်ထပ် . ထည့်ကာ ထမင်းစားပွဲရှိ ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်လေ၏။ ဖေဖေ လမ်းစ လျှောက်နိုင်နေပြီမို့ အခုလို ထမင်းစားခန်းမှာ အတူဆုံဖြစ်ကြတာပါ။ ဒေါက်တာဘုန်းမြှင့်ပြန်ရောက်နေပေမယ့် သားဖြစ်သူကိုသာ 'စံ'တို့ အိမ်ကို အများဆုံး လွှတ်ပေးနေတာပါလေ။

"နောက်သုံးလလောက်ဆို ဖေဖေ အလုပ်ပြန်ဆင်းနိုင်ပါပြီ, စံ၊ လောလောဆယ်တော့ အားတင်းထားပါဦး"

''ရပါတယ် ဖေဖေ၊ နားနားနေနေလေး နေပါဦး''

''ဖေဖေ့သမီးမို့ ပြောတာ မဟုတ်ရပါဘူး၊ အဖေ့ခြေရာကို မီအောင် နှင်းနိုင်တယ်ဆိုပြီး ချီးမွမ်းသံတွေ ကြားနေရပါလား''

အိမ်ထဲနေပြီး ဖေဖေ့ ဒီသတင်းတွေရောက်တာတဲ့လား။ 'စံ' အလိုက်သင့်လေး ပြုံးလျက် ခေါက်ဆွဲပြတ်ကိုသာ အရသာခံ၍ စားနေ

ဖြစ်လေ၏။ မေမေက ခေါက်ဆွဲချောင်းအစည်းကို အရသာရှိအောင် ပြုတ်ပေးတာ မဟုတ်ပါလား။ 'စံ'က လူမမာစာဖြစ်သည့် ဆန်ပြုတ်

တို့ မြူစွမ်တို့ကအစ သိပ်ကြိုက်သည့်သူပါ။ အသားတွေ ထည့်ပြုတ် မှ မဟုတ်ဘဲ ဆန်ပြုတ်ဆို ဆားနည်းနည်းလေးဖြင့် ပြုတ်တာကို

နှစ်သက်စွာ စားတတ်ပါ၏။

အခန်း (၁၂)

မေမေ ပြုစာပေးသည့် ခေါက်ဆွဲပြုတ်ထဲမှ ငုံးဥတို့ကို ဖေဖေ့ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပန်းကန်လုံးထဲသို့ ဆယ်ထည့်ပေးလိုက်ပါ၏။ ကြက်သွန်မြိတ် ဖြတ်ထားတာကိုပါ နည်းနည်းစီ ဖြူးထည့်လိုက်ပါ သည်။ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်ကိုတော့ 'စံ'၏ပန်းကန်လုံးထဲသာ ဖြူးလိုက် ပါ၏။

''စားလို့ရပါပြီ ဖေဖေ''

''အိမ်စည်ရော'' .

''လာပါပြီ အစ်ကိုရယ်၊ သားအဖနှစ်ယောက် မျက်နှာဆုံ တုန်း စားကြတာ မဟုတ်ဘူး''

ര്ല്പേഗദേച്ചാമാധ

ര്മ്മാദോഗാമാഗ

ထု၈ 🥀 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

256

''သမီး''

"ရှင် … ဖေဖေ"

"တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကာလမှာ ဘာသတင်းမှ မထူးဘူး လား"

"ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဖေဖေ၊ လက်ရှိဆောက်လက်စ ကွန်ဒို ပြီးရင် တာမွေက ကွန်ဒိုကို ဆက်ဆောက်ဖြစ်မှာပါ၊ ဘာသတင်းများ ထပ်ကြားချင်လို့လဲ"

''ဖေဖေ့သမီးတော့ အလုပ်လောဘကြီးတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်နေပြီ''

ကုန်နေပြီဖြစ်သည့် ခေါက်ဆွဲပန်းကန်လုံးကို ဘေးသို့ရွှေ့၍ 'ရွှေဝါ' ယူလာပေးသည့် လင်ဗန်းထဲမှ ဆေးဗူးကို ဖွင့်ကာ တစ်လုံး ယူသောက်လိုက်သလို ရေဖန်ခွက်ထဲမှရေဖြင့် မျှောချလိုက်ပါ၏။ တစ်နေ့တာ စိတ်လက်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေရန်အတွက် အားဆေး သောက်ရခြင်းပါပဲ။ ဖေဖေ စကားပြောနေသေးသဖြင့် ချက်ချင်း ထ ထွက်လို့ မဖြစ်သေးပါချေ။

''စံက မေမေ့လို အိမ်တွင်းပုန်းဇာတာရှင်မှ မဟုတ်တာ ဖေဖေရဲ့၊ ဖေဖေ့လို အပြင်မှာ စီးပွားရှာရတာ ပျော်သလောက် ဖြစ် နေပါပြီ''

မေမေ့ထံမှ မျက်စောင်းခဲ့ခြင်းကို ခံရလေ၏။ မိန်းကလေးမို့

ဘတ်သင့်တတ်အပ်သည့် အိန်အလုပ်တွေကိုတော့ တတ်ထားပါသည်။ သို့သော် ပညာသင်တတ်မြောက်ခဲ့သည့်ကာလပြီးခဲ့ပေမယ့် ဖေဖေ့ နောက်မှ လိုက်ဖြစ်ခဲ့ရတာမို့ စီးပွားရေးဘက်ကိုသာ ပို၍ဝါသနာများ ခဲ့ထောပါ။ ဒါကြောင့်လည်း မေမေ့သမီးဆိုသည်ထက် ဖေဖေ့သမီးဟု သတ်မှတ်ခြင်းခံရသည်ကို ပိုသဘောကျခဲ့ရတာလေ။

"နည်းနည်းပါးပါး စိတ်ဝင်စားတဲ့လူတွေရော မမြင်ဘူးလား"

''စီးပွားရေးပဲ ဖေဖေရယ်၊ ဝိုင်းလုတာ ဖြတ်ခုတ်တာတို့က အဆန်းမှမဟုတ်ဘဲ၊ စံ အလွယ်လေး ကျော်ဖြတ်နိုင်ပါတယ်''

''ဟင်းဟင်း … ဖေဖေပြောနေတာ စီးပွားရေးကိစ္စ မဟုတ် ဘူး, စံ''

''ဟင်! … ဒါဖြင့်''

''ဟုတ်တယ် … သမီးကို အိမ်ထောင်ဖက် ရှာစေချင်လို့ မေးနေတာ''

မျက်နှာအနည်းငယ်မျှ ပူသွားရပါ၏။ ငယ်တော့သည့်အရွယ် မဟုတ်သော်ငြား မိဘနှစ်ပါးနှင့် ဒီကိစ္စဆွေးနွေးရတာကိုတော့ ရှက် မိတာ အမှန်ပါ။ လောကီသားပေမို့ အိမ်ထောင်ပြုရမည့်ကိစ္စ၊ မျိုးဆက် ချပေးရမည့်တာဝန်က 'စံ' တို့ လူငယ်တွေမှာ ရှိနေပါ၏။ သို့သော် ရှက်တာက ရှက်တာပါပဲ။ အချစ်ဆိုသည့်အရာက 'ထိပ်ထားစံ' နှင့် ကဏ္ဍတစ်ခုတည်းရှိသည့်အရာမျိုးမှ မဟုတ်တာလေ။ ဦပနက်မှ

്ലേഗദേച്ചാമാഗ

သင္

🗱 မိမသဒ္ဒါမောင်

စောစောစီးစီး ဒီခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆွေးနွေးရတယ်လို့ … ခက်ပါ့ 'စီ'။

''စံမှ တခြားကိစ္စစိတ်မဝင်စားတာ''

"အင်းပေါ့လေ ့ လုပ်ငန်းလုပ်နေတဲ့အရွယ်မို့ သမီးကို ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြောဖို့ထက် ဖေဖေတို့လူကြီးတွေက တစ်ဆင့်သာ ပြောကြမှာပါ"

"ဇဇဇဇ"

''တိတိကျကျတော့ မဟုတ်သေးဘူးပေါ့၊ ဖေဖေတို့အမြင် ကိုပဲ သမီးကို အသိပေးရတာဗါ''

"ဘာများလဲဟင်"

''သားကို ဘယ်လိုမြင်လဲ''

''အာ … ဖေဖေကလည်း''

"ရှက်ပြီး ပြေးဖို့မစဉ်းစားခဲ့၊ မေမေတို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်, စံ၊ ဒါ ရှက်စရာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလိုလူငယ်မိုး မရွေးဘဲ အပြင်က ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်လေးမျိုးကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပစ်ကျ မသွားစေနဲ့၊ ကြိုသတိပေးထားပါရဲ့"

ရယ်လည်း ရယ်ချင်၊ ငိုလည်း ငိုချင်သွားရပါ၏။ အခုမှပဲ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လို ရှက်စရာကိစ္စ ပြောနေသလိုပါပဲလား။ 'သား' တဲ့လေ။ 'ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့်' ကို စတွေ့ကတည်းက ခေါ်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်ပါလား။ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ပြီး ကြည့်ကောင်းပါ သည့် Specialist ကို စကားပြောခဲ့တာ ဘယ်နှခွန်းများ ရှိခဲ့လိုပါ ထဲ။

ဖေဖေ့ကို ဆေးလာကပေးတိုင်း 'စံ' နှင့် တွေ့ပါက လူကို ကလေးလိုမျိုးမြင်ပြီး ပြီးတတ်သည့်အကျင့်က သူ့ထံမှာ ရှိနေလေ၏။ တွေ့တုန်းက အမှတ်တမဲ့မို့ အလန့်တကြားဖြစ်ခဲ့ရသော်ငြား အခု ဘော့ သူ့ကို သိပ်ပြီး မစိမ်းတော့တာ အမှန်ပါ။ ဧည့်သည်ကို ဧည့်ခံ ခုမည့် ပဋိသန္ဓာရစကားမျိုးကိုတော့ ပြောဖြစ်ပါ၏။

"တာဝန်အရပါ" ဟူသည့် သူ့စကားကိုဖြင့် ခုထိ အစာမကြေ နိုင်ပါ။ ဆရာဝန်နှင့်လူနာမှာသာ ပိုရင်းနှီးခွင့်ရှိတာဖြစ်ပြီး 'စံ'က လူပိုသက်သက်ပင် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သူစိမ်းအဖြစ် စိမ်းစိမ်းကား ကားကြီးနေလည်း အပြစ်မရှိပါလေ။ 'စံ' က နဂိုကတည်းက အုတ်

ရောရော၊ ကျောက် ရောရောနေတတ်သည့် မိန်းမမှ မဟုတ်ဘဲ။

''သူတို့ဘက်က မေမေတို့ကို စကားဦးသမ်းတာမျိုး ရှိနေ ပြီလား''

''အတိုအကျတော့ မဟုတ်ဘူးပေ့ါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအိမ်ကို သားပဲ အများဆုံးဝင်ထွက်နေတာဆိုတော့''

"ဇေဇေ့ကို ဆေးကုဖို့ကိစ္မွနဲ့ ဝင်ထွက်နေတာမျိုးပါ မေမေ တခြားပတ်သက်မှုမျိုးမှ မရှိတာ၊ အိုးကမပူ စလောင်းက ပူသလို မဖြစ်ချင်ပါနဲ့"

പ്പേഗദേച്ചാബധ

''ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ, သမီး၊ သားက သမီးအပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားပုံရပါတယ်''

''လူကြီးတွေ လမ်းကြောင်းပေးတဲ့အတိုင်း လျှောက်ရအောင် သူက နှစ်နှစ်သားကင်လးမှ မဟုတ်တာ ဖေဖေရယ်၊ အန်ကယ့်ကို ရှိသေရင်းစွဲရှိလို့ သူ့ကိုလည်း စံ တလေးတစား ပြောဆိုပါတယ်။ တာဝန်အရ လာတာပါတဲ့ ဖေဖေ''

''ဟယ် … သမီးကလည်း''

''ဒီထက်ပိုတဲ့ပုံမပေါ်ပါဘူး၊ အကယ်၍ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆို ရင်တောင်မှ စံတို့ လူငယ်ချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလို့ဖြစ်ပါတယ်။ စံက ဒီလောက်တော့ နားလည်ပါတ်ယ် မေမေ''

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးဘက်က ရေလိုက်ငါးလိုက်လေးတော့ sign ပြမှပေ့။ ဒါမှ သူ ရှေ့ကို တိုးလာရဲမှာ''

''မေမေပြောမှပဲ စံက ကြောက်စရာကောင်းသလိုမျိုး ဖြစ်

''မဟုတ်လို့လား၊ အမြဲတစေ မျက်နှာတည်ကြီးနဲ့ နေမှတော့ ဘယ်လိုလူက ချစ်ပါတယ်၊ ကြိုက်ပါတယ်ဆိုပြီး ပြောရဲမှာလဲ"

''ဒါ စံရဲ့ style လေ, မေမေရဲ့''

''နည်းနည်းလျှော့မှပေ့ါ၊ မျက်နှာကြောကို ပြေပြေလေးနဲ့ ပြုံးပြုံးလေး''

''ဈေးသည်လည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ မပြုံးနိုင်ပါဘူး''

''တွေ့လာ။ ကိုသမီးပြောပုံ၊ အမြဲတမ်း ကန့်လန့်ချည်းပဲ''

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🤻

''မေမေတို့က စံကို အိမ်ထောင်မကျမှာ စိုးရိမ်နေတာ မဟုတ်

യാ:"

''မုန်သောစကားပဲ''

''ဟုတ်ပြီလေ … ဘယ်သူနဲ့ပဲ ယူယူ … စံအိမ်ထောင်ပြု

စို့ အဓိကဆိုရင် ဒီဒေါက်တာနဲ့ပဲ အတင်းမစီစဉ်ချင်ပါနဲ့''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ … သဘောမကျလို့လား''

''သူ့ဘက်က ဘာ colour မှ မပြတာလေ ဖေဖေရဲ့၊ စံ ပွဲတာပေါ့'

"ల్గ్లు"

''မှန်တာကိုပြောတာလေ၊ အလုပ်နောက်ကျနေပြီ၊ စံ သွားတော့မယ် ဖေဖေ၊ အကယ်၍ ဖေဖေ MD နေရာကို ပြန်ယူဖြစ် ခဲ့ရင် တာမွေကွန်ဒိုအပြီးဆောက်တာကို အကုန်ပြီးမှ စာရင်းအကုန် လုပ်ပြီး အပ်ပါ့မယ်''

''ဒါဖြင့် သမီးက ဘာလုပ်မှာလဲ''

''နဂိုအလုဝ်ပဲ လုဝ်မှာပေ့ါ၊ ဖေဖေ့ကုမ္ပဏီကနေ ဖယ်ပေးမှ မျက်စိနောက်ရတဲ့ စံကို မမြင်ရတော့မှာလေ'' ''ကြည့်!''

''စောစောပြန်လာဦးနော်''

''ဘာလဲ … ဒီနေ့ ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့် လာရမယ့် အလှည့်လား''

"ဟုတ်တယ်"

''ဒါဖြင့် စိတ်ချ … မှောင်မှပဲ ပြန်လာမယ်''

အိမ်ထဲမှထွက်လာပြီး ကားပေါ် တက်မောင်းထွက်ခဲ့ပါ၏။ ခြံထဲမှ ကွေ့လိုက်စဉ် သက်ပြင်းကို ကျိုတ်ရှိုက်လိုက်မိလေသည်။ ဘယ်အရာမဆို မျှတမှုရှိမှုပေါ့ ဒေါက်တာ။ စိတ်ဝင်စားတာမျိုး နည်း နည်းမှမပြပါဘဲ မိဘတွေပြောတာနဲ့ Yes! ဆိုပြီး ခေါင်းညိတ်နာခံ ရအောင် နှလုံးသားမဲ့တဲ့စက်ရုပ်မှ မဟုတ်တာလေ။

ပြုံးပါ။ မျက်နှာကြောလျှော့ပါတဲ့လား။ ဒီလိုခဝ်တည်တည် နေဖြစ်အောင် အတော်ကြီး ကြိုးစားခဲ့ရတာပါ။ ယောက်ျားတွေနှင့် ရင်ဘောင်တန်းပြီး လုပ်ရသည့်အလုပ်၊ ယောက်ျားတွေရဲ့မျက်စိဋ္ဌရုမှာ အမြဲရှိနေရသည့် သတိ။ ခိုင်မာသည့် စိတ်ဓာတ်ကို မယိုင်လဲအောင် မနည်းကြီး ထိန်းထားရတာကို ဘယ်သူက သိမြင်နိုင်ပါ့မလဲ။

ကားမှန်ကို ချထားတာမို့ မနက်ခင်းနေရာင်ခြည်နွေးနွေးနှင့် အရုဏ်ဦးလေပြည်အေးအေးလေးကို ပြိုင်တူခံစားမိစေပါသည်။ သဘာဝတရား၏အလှအပနှင့် ဓိတ်အရသာကို မခံစားဖြစ်အောင်ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ အလုပ်ထဲ နစ်မြုပ်ခဲ့ရတာ ကြာခဲ့ပြီပဲ။ တစ်နှစ်ကျော် ဆင်နှစ်နီးပါး ရုန်းကန်ခဲ့ရသည့် ကာလက ကြာရှည်လွန်းပါတ်။ ပူပင် ဆောတွေ၊ စိတ်ရှုပ်ရတာတွေ၊ ဒေါသဖြစ်ရတာတွေ၊ စိုးရိမ်ထိတ်လန့် ဆုတာတွေဖြင့် အဘယ်မှု stress ဖြစ်စေရပါသနည်း။ ထို့ကြောင့်ပင် ဆပေ ဤသို့ဝေဒနာမျိုး ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။ စာနာစိတ်ဆိုသည်က ကာယ ကရှင်နေရာမှာ အစားဝင်ကြည့်မှသာ သိနိုင်တာပါလေ။

ကိုယ်တာဝန်ယူထားရသည့် နေရာကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာ အလုပ်က နည်းခဲ့တာမို့ ဒီလိုကိစ္စအကြီးကြီးတွေကို 'စံ' မသိခဲ့ရပါ။ လက်တွေ့တာဝန်ယူရမှ အသက်ရှူမှားဖွယ်ရာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဲတာလေ။ 'စံ'သာ ခဝ်ပျော့ပျော့လေးဖြစ်ခဲ့ပါက ဒီနေရာမှာ ဒီကာလ နှစ်ထိ မရှိနိုင်ဘဲ ဖယ်ပေးခဲ့ရမှာပါ။ ဖေဖေ့ကြောင့်ပါ။ ဖေဖေ့စိတ်နဲ့ ကျန်းမာ ရေးအတွက် ရှေ့ရှုပြီး စိတ်ကို မာမာထန်ထန်ဖြင့် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်လေသည်။

ကားကို ကုမ္ပဏီဝင်းထဲ ဝင်လိုက်ပြီး ရပ်လိုက်ပါ၏။ ကား ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီး ကုမ္ပဏီထဲ ဝင်ခဲ့ပါသည်။ ဝန်ထမ်းတွေ နှုတ် ဆက်တာကို ခေါင်းသာ အသာညိတ်ပြဖြစ်လေ၏။ ပြုံးဇို့မေ့သွားပြန် လေပြီ။ Lift ရှိရာဆီ ခြေလှမ်းကို လှမ်းလိုက်စဉ် phone သံ မြည် လာပေမယ့် အိတ်ဘေးကို နှိုက်မယူဖြစ်ပါရေ။ စောစောစီးစီး စိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ဘယ်သူများ ဆက်တာပါလိမ့်။

Lift ထဲ ဝင်လိုက်ပြီး အပေါ်ထဝ်ခလုတ်နှိပ်လိုက်ပါတ်။

 ∞

တံခါးပိတ်သွားသည်အထိ မည်သူမှ ဝင်လာခြင်းမရှိသဖြင့် တစ်ယောက်

တည်း အေးအေးဆေးဆေးတက်ခဲ့ရလေသည်။ ဖေဖေ အလုပ်ပြန်ဝင် တော့မှာမို့ စာရင်းဖယားတွေကို အတိအကျအပ်နိုင်ဖို့ 'ကေသီ' နှင့် ကြိုတိုင်ပင်ထားရတော့မှာလေ။ ကွန်ဒိုတွေ အပြီးသတ်ဖို့က အဓိက မဟုတ်ပါလာ။

Corridor လမ်းမှာ 'စံ'၏မိနပ်သံ တရုပ်ရုပ်ကိုသာ ကြားနေ ရပါ၏။ တံခါးဖွင့်ရန် ပြင်လိုက်စဉ် တံခါးက ဖျတ်ခနဲ ပွင့်သွားလေ သည်။ 'စံ' ရောက်လာတာကို 'ကေသီ' မြင်သားပါပဲ။ ရုံးခန်းတွင်း ဝင်လိုက်စဉ် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်နေသည့် မြင်ကွင်းကိုသာ တွေ့ ရပါ၏။ ဖေဖေ့ရုံးခန်းကို ဒီအတိုင်း သုံးနေကျပုံစံဖြင့်သာ ဆက်သုံးခဲ့ တာပါ။ ဪသည့်အလှပန်းအိုး၊ အလှပစ္စည်းတွေကိုမှ မထားဖြစ်ပါ လေ။

'ထိပ်ထားစံ'က ဤသို့သော အမျိုးသမီးလေးပါပဲ။ သို့သော်, 'စံ' တာဝန်ယူ၍ ဆောက်ပေးသည့် အဆောက်အဦဇါအတွင်းပိုင်းကို ဖြင့် 'စံ'၏စိတ်ကြိုက် အလှပဆုံးပြင်ဆင်ပေးတတ်တာမို့ အလုပ်အပ် သည့် ဝိုင်ရှင်တွေ စိတ်ကျေနပ်စေတာပါ။ 'စံ' က Decoration သင်တန်းတက်ပြီး သာမန်ရိုးရိုးမေဂျာဖြင့် ဘွဲ့ရကာ အိမ်တွင်းအိမ်ပြင် အလှဆင်ပေးသည့် လုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်ခဲ့ပါ၏။

ဒီလုပ်ငန်းဖြင့် အောင်မြင်ပြီး စီးပွားရေးလမ်းကြောင်းပေါ်

ဆာက်ကာမှ ဖေဖေ ရုတ်တရက် shock ဖြစ်ပြီး ဆေးရုံရောက်မှသာ သုပ်လက်စအလုပ်ကို ရပ်ခဲ့ရတာပါ။ ဒါတောင်မှ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကိစွ ငှီတာနှင့် 'စံ'၏အိမ်အလှဆင်ပစ္စည်းတွေကို ဂိုဒေါင်ထဲထည့်တိုင်း အမြဲတမ်း သွားစစ်တတ်ပါသည်။ Catalogue အသစ်ထွက်တိုင်း ခဂ္ဂဇင်းစာအုပ် လစဉ်ဝယ်တာ၊ internet ဖွင့်တိုင်း ပစ္စည်းအသစ် စာရင်းရှာပြီး အရင်ဆုံး ကြိုမှာတတ်တာမို့ အစောဆုံးပစ္စည်းရသလို ဘိုယ်တာဝန်ယူသည့် အိမ်အတွင်းအပြင် အလှဆင်တိုင်း စိတ်တိုင်းကျ ခဲ့ရတာပါလေ။

ဆာလို … ပက်ကြားအက်မြေကြီးထဲ ကျသွားရသည့် မြေကျစ်စာခဲ သေးအဖြစ် အစအနပျောက်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

"တောက်!"

Lift ထဲ ဝင်စဉ် သူ တက်ခေါက်လိုက်မိပါ၏။ လုံခြုံရေးဝန် သမ်းကို မေးပြီးမှ တက်ခဲ့တာမို့ ပြဿနာမရှိပါ။ 'MD ထိပ်ထားစံ' ဘ လက်ရှိကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌမို့ သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ ဒေါသထွက်တော့မှာလေ။ ပြဿနာလာရှာတဲ့သူကို ဘယ်လိုများ ဖြေရှင်းပေးမှာပါလိမ့်။ ရင်ထဲမှာ ခွန်းကြပ်နေတာမို့ ဘာကိုမှမလုပ်နိုင်ဘဲ ဒီနေရာကို ရောက်လာတာက သူ့ကိုယ်သူသာ အသိဆုံးပါပဲ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ရုံးခန်းအတွင်းမှ Corridor သို့ ထွက်လာသည့် မိန်းကလေးကို တွေ့လိုက်ရပါ၏။ ဒါ 'ထိပ်ထားစံ' အဲရုံးခန်းမို့ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ခြေလှမ်းကို အမြန်လှမ်း ဆုံး အသံပေးလိုက်မိလေ၏။ ဒီလိုပုံစံမျိုးဖြင့် သူ့ရုံးခန်းကိုလည်း သူမ လာတွေ့ဖူးခဲ့တာ မဟုတ်လား။

''కేటా''

''အမယ်လေး!''

''ထိပ်ထားစံ ရှိတယ်မဟုတ်လား''

''ရှိ … အဲ! … ဘာကိစ္စ ရှိလို့''

''မမြင်ရတာကြာလို့ အလွမ်းပြေ လာတွေ့တာပဲ''

အခန်း (၁၃)

ကားကို 'ပင်မြင့်စံ' ကုမ္ပဏီဝင်းထဲ ဝင်လိုက်ပြီး ရပ်လိုက်ပါ ၏။ ကြည့်စမ်း! ... ဒီကုမ္ပဏီက သူတို့ကုမ္ပဏီလောက်တောင်မှ မကြီး ပါဘဲ ဘာလို့များ ပြုင်ဘက်ကုမ္ပဏီအဖြစ် ရှိလာရပါသလဲ။ 'ထိပ် ထားစံ' ပြောခဲ့သလို သူတို့ကုမ္ပဏီက နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီတွေနှင့် Export, Inport ပစ္စည်းတွေသာ ရောင်းဝယ်ခဲ့တာပါ။

အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းဆိုတာတွေနှင့် မသက်ဆိုင်ပါဘဲ သူက စိတ်မြန်လက်မြန်ဖြင့် ဒင်းတို့လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သည့်ပစ္စည်းကို လုဝယ်မိခဲ့တာ အခုတော့ အရှုံးပေါ်ခဲ့ရလေပြီ။ သိန်းတစ်ထောင်ကျော် ငွေက ရေကန်ထဲကျသွားသည့် ခဲလုံးလေးလို ပလုံ! ဆိုပြီး ငုပ်သွား

သရာ

"ရင်!"

အုကြောင်ကြောင်လေး ဖြစ်သွားပါသည့် ကောင်မလေးကို အသာတွန်းဖယ်လျက် ရုံးခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ရန် ပြင်လိုက်ပါသည်။ ကောင်မလေးကလည်း မခေပါချေ။ သူ့လက်ကို အတင်းပြန်ဆွဲလျက် တံခါးကို ကျောပေးကဝ်ကာ ဝိတ်ရဝ်လိုက်လေ၏။ 'ထိဝ်ထားစံ' ကို မြင်ရဖို့အတွက် အခက်အခဲက ဒီလိုမျိုး ရှိသတဲ့လေ။

''ဒီလိုအတင်းမလုပ်ခဲ့လေ။ ရှင် ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစွနဲ့ ဒီကို လာတာလဲ၊ ဘယ်ကလာတာလဲဆိုတာကို ပြောပြင်း ခွင့်တောင်း မှပေ့ါ၊ ကျွန်မတို့ကုမ္ပဏီက တွေ့ကရာလူ ဝင်ထွက်လို့ရတဲ့ သာလာယ ဇရပ် မဟုတ်ဘူးရှင့်!''

ကြည့်စမ်း! ... နူတိယ်းကောင်းလျှာပါးနှင့် အတော့်ကို စွာ ပါလား။ 'ထိပ်ထားစံ' တောင် ဤသို့သော ပုံစံနည်းမျိုးဖြင့် ဒေါသ ထွက်ပြီး သူ့ကို မပြောပါလေ။ ဒီအတွင်းရေးမျူးမလေးကဖြင့် အစွာ လေးပါပဲ။ သူမ အဘယ်မျှ အားကိုးရသည့် ကောင်မလေးပါလိမ့်။ "ကျစ်! ... ငါလာမှာ သူ သိပြီသား"

"ဘာရယ် … မဖြစ်နိုင်တာ၊ မမကို ဘယ်သူလာတွေ့တွေ့ ကျွန်မ အရင်သိပြီးမှ လာခွင့်ရှိတာ၊ အန္တရာယ်ပေးမယ် မကြံနဲ့နော်၊ အရေးပေါ် bell နှိပ်ပြီး လုံခြုံရေးကို ခေါ်လိုက်မှာ"

''ဟ! … ငါ့ပုံစံက ကုမ္ပဏီကို ဗုံးလာဖောက်တဲ့ပုံမျိုး

တ်နေလိုလား''

''လူဆိုးက ချိုပါတာမှ မဟုတ်တာရှင့်!''

အားပါး ... အာဂဝန်ထမ်းပါပဲလား။ အထက်လူကြီးကို နို့သေလေးစားပြတာထက် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဟန်က အပြည့်ရှိ နေတာပါလေ။ သူ၏ 'သိမ့်နဒီ' ကဖြင့် ဤသို့သော guard ပုံစံထက် လူကို သိမ်းသွင်းချင်သည့်ဟန်တို့သာ အပြည့်ရှိနေတာမို့ သူ သတိထား ရှောင်ရှားနေရတာပါလေ။ မင်း အတော်ကံကောင်းပါလား 'ထိပ်ထား စံ'။

''မတွေ့လို့မဖြစ်တဲ့ကိစ္စရှိလို့ ရောက်လာတဲ့ ရှိန်းရာဖာပဲ''

"ရုင်!"

''ရပြီ မဟုတ်လား၊ ဖယ်ပေးတော့''

''အို! … ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ မမကို အရင်ပြောပြီးမှ'

တံခါးက ပွင့်သွားလေပြီ။ သူ့ကို တားဆီးရင်း ကိုးရိုးကားရား ဖြင့် ရုံးခန်းထဲ ရောက်လာသည့် ကောင်မလေးက အတော့်ကို ရယ် ချင်စရာပါ။ ဆုံလည်ခုံမှာထိုင်၍ အလုပ်လုပ်နေသည့် သူမက ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်လေ၏။ တည်ငြိမ်သည့် အကြည့်နက်နက်လေးက သူ့ ရင်ကို အေးခဲသွားစေသည့်နှယ်ပါ။

"လုံခြုံရေးခေါ် လိုက်ရမလားဟင်, မမ၊ ကေသီတားနေှကဲ့

ကြားက သူ အတင်းဝင်လာတာပါ"

്ലേഗദേഹാതവ

ി''

"နေပါစေ ကေသီ၊ ဇည့်သည့်အတွက်သာ တစ်ခုခုစီစဉ်ပေး

''ငါက မင်းနဲ့ အပူအအေး အတူသောက်ဖို့ ရောက်လာတာ မဟုတ်ဘူး, ထိပ်ထားစံ''

"မမ"

''မမပြောတာပဲ သွားလုပ်ပါ, ကေသီ''

"ဟို … ဟို"

''သူများပိုင်နက်ထဲမှာ အန္တရာယ်ဖြစ်စေမယ့်အလုပ်မျိုး ဘယ်သူမှ မလုပ်ရဲပါဘူး, ကေသီ၊ စိတ်ချပြီးသာ သွားပါ''

ကြည့်စန်း! ... အဘယ်မှု ယုံကြည်စိတ်ပြင်းပြသည့် မိန်းမ ပါလဲ။ သူရောက်လာမည်ကို ြူသ်နေပုံမျိုးဖြင့် အံ့သြပုံမံပြတာကိုက လူကို ကလိနေသည့်နှယ်ပါ။ ပြောကြတာဖြင့် 'နှုတ်တစ်ရာ စာတစ် လုံး' ဟု ဆိုရိုးရှိပေမယ့် သူမနှုတ်မှ ထွက်ခဲ့သည့် စကားတစ်ခွန်း အတိုင်း ဖြစ်လာပြီး အပျက်အစီးဖြင့် နစ်နာရသူက သူပါလေ။ မင်းမှာ ဘယ်လိုအစွမ်းအစတွေများ ရှိနေလို့ပါလဲ။

.''လာရ<mark>င်းကိစ္စ</mark>က''

"မင်း ကျိန်ဆဲလိုက်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာလို့ ရောက်လာတာပဲ"

''ဘယ်လို … ကျိန်ဆဲတယ်''

''ဟုတ်တယ်''

"IT ခေတ်ကြီးမှာ ယုတ္တိရှိတဲ့စကားကိုပဲ ပြောပါ, ဦးရှိန်းရာ ဇား ကျိန်ဆဲတယ် ကျိန်စာတိုက်တယ်ဆိုတာမျိုးက မှော်ဆန်ဆန်ရုပ် ခွင်ကားတွေထဲမှာပဲ ရှိတာပါ"

රමුද

"ဘာ! • • • မင်းနှုတ်သရမ်းလို့ ငါ့ပစ္စည်းတွေ ပျက်စီးကုန် ဘာ လက်တွေ့ကွ!၊ ဘယ်လိုမဟုတ်တဲ့နည်းလမ်းတွေနဲ့ ကြံစည်ခဲ့ ဘာလဲ"

သူမ မျက်နှာထက်မှာ အပြုံးယဲ့ယဲ့ ထင်လေ၏။ ပြုံးရုံလေး ပြုံးတတ်တာမျိုးကို သူမမှ လုပ်တတ်ရတယ်လို့။ လက်မှာကိုင်ထား သည့် pen ကို အသာချလျက် သူမ ထရပ်လိုက်လေသည်။ စားပွဲ ခြားထားသော်ငြား သူမနှင့်သူက နီးကပ်နေသည့်နှယ်ပါ။ တည်ငြိမ် မာန်အပြည့်ဖြင့် သူ့ကို ကြည့်နေပုံက စိတ်ကို အတော်လေး ဆွနေ သလိုပါလေ။

"ရှင့်ကို ကျွန်မ ပြောခဲ့ပါတယ်, ဦးရှိန်းရာဇာ၊ ဘယ်နေရာ ဘယ်ကိစ္စမျိုးမှာမဆို သူ့နေရာ၊ သူ့လုပ်ငန်းနဲ့ ကျွမ်းကျင်တဲ့အလုပ်မျိုး ကိုပဲ လုပ်သင့်တယ်လို့၊ ရှင့်အလုပ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ အလုပ်ကို နားမလည် ပါးမလည်နဲ့ ရှင်ပဲ လုပ်ခဲ့တာလေ"

"မင်း! . . . မင်းပြောလို့ ဖြစ်ရတာ၊ ဒီလောက်လုံခြုံတဲ့ ဂိုဒေါင် မှာ ဒီလိုပျက်စီးမှုတွေ ဖြစ်လာစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး" ္တ "အဲဒါ ရှင့်အတွေးလေ၊ သဘာဝပစ္စည်းနဲ့ ရာသီဥတုကို

ရှင် ချင့်ချိန်တတ်ကျွမ်းရမှာပေါ့''

"ဘာ!"

"သစ်တို့ ဝါးတို့ဆိုတာ ဒီတိုင်းဝယ်ပြီး ပုံထားပစ်တာလို့ မရဘူးရှင့်၊ ပိုးတို့ ခြတို့ဆိုတာက ဆွေးတဲ့ပစ္စည်းကိုပဲ ဖျက်ဆီးတတ် တာမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ လိုအပ်သလို ကာကွယ်မှုတွေ ကြိုပြီး လုပ်ရ တယ်၊ အစိုဓာတ်, အပူဓာတ် ညှိပေးတာ၊ လိုအပ်သလို ဆေးဖျန်းရ တာတွေ လုပ်မထားရင် ဒီလိုဖြစ်လာမှာပဲ၊ အထူးသဖြင့် furniture လုပ်ရမယ့် သစ်မျိုးဆို ပိုဂရုစိုက်ရတယ်၊ အဲဒါတွေ ရှင် ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် မြန်မြန်ရောင်းထုတ်ပါလို့တောင်မှ ကျွန်မ အကြံပေးခဲ့ရတာပါ၊ အင်းပေါ့လေ ေ ရှင့်မှာက ငွေတွေ ထားစရာနေရာမရှိအောင် များလွန်းတာဆိုတော့ ဒီလောက်က ပါးပဲး လေးပဲ ဖြစ်မှာပါနော်"

"မင်း! … မင်း!"

ရုတ်တရက် သူ့ဒေါသကြောင့် စိတ်လွတ်သွားရပါ၏။ သူမ ရပ်နေသည့်အနီးသို့ ရောက်သွားပြီး လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင် ၍ လှုပ်ရမ်းခါလိုက်မိတော့သည်။ ခပ်ပါးပါးး ခန္ဓာကိုယ်လေးက သူ့ လက်ထဲမှာ ယိမ်းထိုးသွားလေ၏။ မိန်းကလေးမို့ သူ့ထက် စကား ပိုတတ်ပြီး နှုတ်သွက်လွန်းတာက သူ့ဒေါသကို မီးရှို့နေသည့်နှယ်ပါ။ "ရှင် … ဒါ ဘာလုပ်တာလွဲ" ''ငါ ဆုံးရှုံးရတာ နည်းနည်းနောနော ငွေမဟုတ်ဘူးကွ!''

''တူသောအကိျူးဆိုတာ ပေးတတ်ပါတယ်, ဦးရှိန်းရာဇာ၊ ဘု.ချည်း ဘယ်တော့မှမရှိသလို၊ ပေတုံး,လိုချည်းပဲ အမြဲမရှိပါဘူး။ ကျွန်မအလှည့်တုန်းက ရှင့်ကို နှုတ်နဲ့ပဲ ပြောခဲ့တာ၊ တောင်းပန်ခဲ့တာ ာ ရှင် မေ့သွားပြီလား၊ အောင်နိုင်တုန်းက အပြုံးမျိုး အပြောမျိုးနဲ့ ဆက်ပြီး ရပ်တည်နိုင်ရမှာပေ့ါ''

''မင်းက ပြောအားရှိမှာပေ့ါ၊ ဘာမှမှ မဆုံးရှုံးခဲ့တာ''

"အဲဒီလို တစ်ဖက်သတ်အမြင်နဲ့ မပြောပါနဲ့။ ဆုံးရှုံးတာ နှစ်နာတာဆိုတာမျိုး အနည်းနဲ့အများ ဖြစ်ခဲ့ရတာပဲ၊ ရှင့်ကြောင့် ကျွန်မ အတော်ကြီး ရုန်းကန်ခဲ့ရတာရှင့်၊ ဒီလောကမှာ နောက်ကျပြီးမှ ခြေစ ဆုခဲ့တဲ့ Junior ကို Senior တွေက အပေါ် ကနေ ဖိထားတာကို သိသိကြီးနဲ့ ရုန်းထွက်ခဲ့ရတာ လက်တွေ့ပါပဲ။ ရှင်က ကျွန်မထက် experience ပိုရှိတဲ့သူပဲဟာ။ သည်းခံတတ်ရမှာပေါ့ … မဟုတ်ဘူး လား"

"မမ"

အတွင်းရေးမှူးမလေး ပြန်ရောက်လာပေမယ့် သူနှင့်သူမ၏ အနေအထားက မပြောင်းလဲသေးပါ။ လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင် ထားတာတောင်မှ သူမ၏မျက်ဝန်းတို့က အရောင်မလျော့သွားပါ<mark>သျှေ</mark> သောက်ျားတစ်ယောက်ကို ယှဉ်ကြည့်ရဲသည့် အကြည့်က<u>ဖြင့်</u> အံ့သြ စရာပါ။ 'နဒီ့'လို ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်သည့် အကြည့်မျိုး မဟုတ်ပါဘဲ ရင်ထဲထိတိုင် စူးနစ်ဝင်ရောက်သည့် အစွမ်းမျိုးက သူမ၏မျက်ဝန်း နက်တွေထဲမှာ ရှိနေသည့်နှယ်ပါလေ။

''မင်း!''

၁၆၆

''ဝိုင်နက်ကျူးလွန်မှု၊ လက်ရောက်မှု၊ အသရေဖျက်မှု၊ ကာယိန္ဒြေပျက်စေမှု … ဆိုတဲ့ ပြစ်မှုတွေ ရှင် ကျူးလွန်နေပြီဆိုတာ သတိထားမိရဲ့လား''

"တောက်! … ဒီနေ့ကို ငါ မမေ့ဘူး ထိပ်ထားစံး ငါ့အလုပ် ကိုရော၊ ငါ့ကိုပါ စော်ကားတဲ့အပြစ်ကြွေးကို မင်းကောင်းကောင်း ပြန်ဆပ်စေရမယ်"

''စဉ်းစားပြီးမှ ပြောပါရှင် … ဘယ်သူလွန်သလဲဆိုတာကို ရော တွေးမိရဲ့လား''

မျက်ဝန်းနှစ်စုံ၏အကြည့်က လွှဲမသွားပါလေ။ သူမကို စ မြင်စဉ်ကတည်းက ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်ခဲ့ရတာ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ အသေအချာပါပဲလား။ ဆန့်ကျင်ဘက်လူကို ရှိန်တာ၊ လန့်တာ၊ ကြောက်ရွံ့တာမျိုး လုံးဝမရှိပါဘဲ ရဲတင်းသည့် အကြည့်မျိုးကို ဘယ် နေရာကနေ ခွန်အားမျိုးရပြီး တွန်းလှန်နိုင်ရတာပါလိမ့်။

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့ကို ငါ မမေ့ဘူး, ထိပ်ထားစံ''

့''ကောင်းပြီလေ … တစ်ခါ ခလုတ်တိုက်မိပြီး ချော်လဲရုံ

ပဲဟာ၊ ပြန်ပြီး ထရပ်နိုင်ရမှာပေ့ါ၊ ဒီလောကမှာ လျှောက်နေကြတာ မို့ တစ်ကွေ့ကွေ့မှာတော့ တွေ့ရမှာပဲ, ဦးရှိန်းရာဇာ၊ မေ့ဖို့ဆိုတာက ပိုခက်ခဲပေမယ့် ရင်ထဲသိမ်းထားတဲ့ အပူမျိုးက ကိုယ့်ကိုပဲ လောင်ကျွမ်း တတ်တာကို ရှင် သိပါ"

"ဘာ … တောက်!"

လက်မောင်းဆုပ်ကိုင်ထားတာကို ဆတ်ခနဲ လွှတ်ပေးလိုက် ပါ၏။ Blouse လက်တိုပါးပါးအေးအေးလေး ဝတ်ထားကာ အပေါ်မှ coat ကို ခုံမှာ လွှားထားသည်က 'ထိပ်ထားစံ' ပါပဲ။ လက်ချောင်း ရာတို့ဖြင့် ညိုမဲသွားပါသည့် ဒဏ်ရာတို့က အထင်းသား ထင်ကျန်ခဲ့ လေသည်။ အလို! ... သူတော့ အားနည်းသူကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပြုမူဓိလေပြီ။

အားနာမိစိတ်က ရင်ထဲ ဖျတ်ခနဲ့ဖြစ်ထွန်းလာပေမယ့် sorry! ဆိုသည့်တစ်ခွန်းလေးဖြင့်တောင် မတောင်းပန်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ရုံးခန်းတွင်းမှ ခြေသံပြင်းပြင်းဖြင့် နင်းလျှောက်ထွက်ခဲ့မိလေသည်။ ရင်ထဲမှာ အခု အချိန်ထိ တင်းကျပ်နေတုန်းပါပဲလား။ သူမကို လာတွေ့ပြီး ဒေါသ ဘကြီးဖြင့် ပြောခဲ့ပေမှယ့် ဘာလိုများ ရင်ထဲမှာ မအေးဘဲ ပူလောင် နေတုန်းဖြစ်ရတာပါလဲ။

"တောက်!"

မကျေမနပ်ဖြင့် တက်ခေါက်မိပြန်၏။ ကားပေါ်တက်မောင်း

ర్వం 🔻 అలపుక్తేకిలూర్

ခဲ့စဉ် ရင်ထဲမှ ဆို့တက်လာသည့် ခံစားချက်ကြောင့် နှင့်စနဲဖြစ်သွား ပြီး ကားကို လမ်းဘေး platform အနီးမှာ ရပ်လိုက်ရပါသည်။ ရစ်ဝဲလာသည့် မျက်ရည်တို့က ဘယ်ကနေဘယ်လို ရောက်လာပါ သလဲ။ တနင့်နှင့် ခံစားရသည့် ဝေဒနာက မခံမရပ်နိုင်သလို ဖြစ်နေ လေပြီ။

အာရုံက လွန်ခဲ့သည့် ကာလမှ နေ့တစ်ရက်ကို အမြန်ဆုံး အလျင်ဖြင့် အပြေးရောက်သွားလေတော့၏။ ဤသို့သော ခံစားမှုကို သူမ မည်သို့ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပါလိမ့်။ လာတောင်းပန်ခဲ့တာတဲ့လား။ ဟုတ်သားပဲ။ အဲဒီနေ့က သူ့ထံမှာ လေသံခပ်ပျော့ပျော့ဖြင့် လာရောက် တောင်းဆိုခဲ့တာ အမှန်ပါ။ ဒီကောင် လူမိုက်ကဖြင့် တစ်ဖက်သားကို မငဲ့ညှာဘဲ လှောင်တောင်လှောင်ခဲ့မိတာလေ။

အလို! ... သူ ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲ။ ရင်ထဲ အထိတ်တလန် ဖြစ်မိစဉ် ကောင်းကင်ယံမှာ ရုတ်ချည်း မည်းမှောင်လာလေ၏။ ကံ တရားဆန်းကျယ်ပုံနှယ် မိုးတွင်းစရောက်ဖို့ အရိပ်အရောင်မပြသေး သည့် ရာသီဥတုက ချက်ချင်းပြောင်းလဲတော့မှာပါလေ။ ဘယ်လိုလဲ 'ရှိန်းရာဇာ'။

အခန်း (၁၄)

သူ့စကားကို နားထောင်နေသည့် ဖေဖေက စိတ်ဆိုးပုံမရ

ြဘဲ ခပ်တိုးတိုးရယ်နေလေ၏။ အန်တီငယ်က နာနတ်သီးစိတ်တို့ကို
ဆားဖြူး၍ ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်လာပေးပါသည်။ ညနေစာကို မဖြစ်
စလောက်လေးသာ စားဖြစ်တာမို့ ဗိုက်ထဲမှာ ဟတာတာဖြစ်နေလေ

ဆဲ ခြံထဲမှာ ခုံဖြင့် မိသွားစု လေညှင်းခံ ထိုင်နေဖြစ်တာပါ။

"ဒီညတော့ ရွာမယ်ထင်တာပဲ"

"မိုးရွာ မရွာတော့ မသေချာဘူး နင့်တူကတော့ ပြုတော့မယ့် ဆုံလိုဖြစ်နေပြီ"

''ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ သားရယ်၊ နဒိုကို ခုထိ စိတ်<mark>လဲမ</mark>တွေ့

ရွှေပဒေသာစာပေ

ාලිය

ဘူးလား''

သူ မျက်နှာကို ရှုံ့လိုက်မိပါ၏။ အန်တီငယ်ထင်တာက တလွဲကြီး မဟုတ်ပါလား။ တဆိတ်ရှိ 'သိမ့်နဒီ' နှင့် လိုက်ဖက်သည် ချည်း ပြောနေတာမို့ သူက နူတ်ဆိတ်နေခဲ့တာပါ။ အခုက 'နဒီ' မဟုတ်သည့် သူမကြောင့်ဆိုတာကို နားလည်အောင် မည်သို့ရှင်းပြ ရပါ့မည်နည်း။ 'နဒီ'က အလုပ်လုပ်တာ တော်လွန်းသဖြင့် အပြစ် ပြောစရာမရှိပါလေ။ သို့သော်, သူ့အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် 'နဒီ့'ကို ရွေးရမှာဖြင့် မရဲဝံ့ပါချေ။

''နဒီမဟုတ်ပါဘူး အန်တီငယ်ရာ''

''ဒါဖြင့် ဘယ်သူတုန်း''

''ငါ့သားက ချူမယ့်ချူတော့လည်း ပင်မြင့်က သဇင်ပန်းမှ တဲ့လား''

"ဗျာ!"

"ဘယ်လို၊ သားက ဘယ်သူ့ကို သဘောကျနေလိုလဲ, ကိုကို"

''ဘယ်သူရိုမလဲ၊ ပင်မြင့်စံက ထိပ်ထားစံတဲ့လေ''

"లుయ్!"

''ဟာ! ... မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေရာ၊ စီးဖွားရေးကိစ္စ ပြောနေတာကို ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ထိပ်ထားစံက ပါလာရတာလဲ'' ''မဟုတ်ဘူးလား ... ဒီနာမည်ကို သားရဲ့နှုတ်က မကြာ စဏ ကြားကြားနေတာကို သတိထားခဲ့ရတာ၊ ဟော! ... အခုမှပဲ မျောက်မီးခဲကိုင်မိသလို ပျာယာခတ်နေပြီ။ ဘာငြင်းဦးမလဲ'' - `

''အဲဒါက သူနဲ့ ပြဿနာဖြစ်တာကို ပြန်ပြောပြတာလေ။ ကျွန်တော် ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့ငွေ မနည်းဘူး ဖေဖေရဲ့''

"ငွေဆုံးရှုံးတာက ပြန်ရှာတတ်ရင် အလွယ်လေးပါ သား "

''ဒါဖြင့် ဘာက မလွယ်တာလဲ''

''စဉ်းစားကြည့်ပေ့ါ''

ကဲ! ... ဦးနှောက်ခြောက်လို့ ရင်ဖွင့်ကာမှပဲ စဉ်းစားခိုင်း နေပြန်ပါပြီ။ အန်တီငယ်က နာနတ်သီးစိတ်ကို ခက်ရင်းလေးဖြင့် ထိုးကာ သူ့ကို ခွံ့ကျွေးနေသဖြင့် မငြင်းဖြစ်တော့ဘဲ ပါးစပ်ဟပေး လိုက်ရပါသည်။ မွေးခဲ့စဉ်ကတည်းက မိခင်မဲ့ခဲ့ရသူပါ။ အမေဟူသည့် 'ဒေါ်သဲဇာ' ကို ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ခွင့်ရခဲ့ပြီး အာရုံထဲမှာ မှုံဝါးဝါးသာ ထင်ဟဝ်ခဲ့ရပါ၏။

'မေမေ' ဟူသည့် အခေါ်အဝေါ်ကို လူဖြစ်စအရွယ်မှ ယခု တိုင် မသုံးဖြစ်ခဲ့ပါ။ မိခင်မေတ္တာကို မလျော့သောချစ်ခြင်းတို့ဖြင့် (အိမ် ထောင်မပြုဖြစ်စာ) ဖေဖေ့ညီမဖြစ်သူ အန်တီငယ် (ဒေါ်သက်သက်ရှိနဲ့) က သူ့ကို ပြစုပေးခဲ့တာပင်။ သို့သော် … တူမှမတူတာလေ။ အမေက

ရွှေပဒေသာစာပေ

്ലേഠദേമ്മാമാഗ

ဘ၆၃

အမေ။ အဒေါ်က အဒေါ်ပင် မဟုတ်ပါလာ။၊

တစ်နေ့တာ ပင်ပန်းနွင်းနယ်ခဲ့ရသမျှကို မိခင်ဖြစ်သူရဲ့ရင်ခွင် ကို ပှီပြီး နားခိုခွင့်မျိုးက သူ့မှာ မရှိပါချေ။ စိတ်ဓာတ်မာကျောသတဲ့။ တစ်ဇွတ်ထိုးဉာဏ်ရှိသတဲ့။ နောက်မဆုတ် မတုံ့ဆိုင်းတတ်သည့်နွဲဖြင့် ရှေ့ကို လွန်းနှယ်ပြေးတတ်သတဲ့။ ကောင်းကွက်ချည်း အပေါ်ယံမြင် ကြရပေမယ့် အတွင်းစိတ် မည်သို့ရှိမည်ကို မည်သူမှ မမြင်နိုင်တာ လေ။

လွန်းဆံဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း ထိန်းမတ်ပေးရတဲ့ ကြိုးတစ်ချောင်း တော့ လိုပါလိခ့်မယ်။

စွန်နှယ်လွင့်တတ်လျှင်လည်း လေထဲပြတ်မပါစေရမယ့် ရစ်ဘီးတော့ လိုမှာပါ။

လောင်းလှေကားအဖြစ် ရေထဲ မျောလျှင်လည်း လိုရာခ**ို** ရောက်စေဖို့အတွက် ထိန်းပေးရမည့် ပွဲကိုင်ရှင်တော့ မရှိမဖြစ် လိုအပ် မှာပါလေ။

အသက်ငယ်ငယ်ဖြင့် ဖခင်အ်ခြေရာကို အမှီလိုက်နိုင်သည့် 'ရှိန်းရာဇာ' အ်ခင်ဘတ်တွင်းမှ ဟင်းလင်းပြင်ကွက်လပ်ကြီးကို ဘယ်သု များ မြင်ပါသလဲ။ မေတ္တာငတ်ခဲ့၍ မေတ္တာပေးဖို့ မသိဘဲ အချစ်ဆို တာမျိုး မရှိခဲ့တာလား 'ရှိန်းရာဇာ'။

''ാനു ... എഴാ''

"ဟင်"

"ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ငိုင်သွားရတာလဲ၊ ရှုံးသွားတဲ့ငွေ အပြည့် ပြန်မရတောင် တစ်ဝက်လောက်တော့ ပြန်ရှာနိုင်ပါတယ်ကွာ၊ ကိုယ် နားမလည်တဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်မိတဲ့အတွက် သင်ခန်းစာရတယ်လို့ပဲ သဘေထာားပေါ့ ••• ဟုတ်ပြီလား"

''ကျွန်တော် … သူ့ကို မကျေနပ်ဘူး ဖေဖေ''

''ဟင်းဟင်း … လာပြန်ပြီ'

''တကယ်ပြောတာဗျ''

"ဟိုက သူ့ဘာသာ သူ့လင်းသူလျှောက်နေတာကို သားက သွားရှုပ်တာလေ၊ ဘယ်သူမှားလဲ ဆန်းစစ်ကြည့်ဦးမှပေါ့။ သားကို သူ တရားမစွဲတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမှာ၊ ကိုယ့်ထက် ငယ်တယ်ဆိုပြီး တစ်ဖက်သားကို လျှော့တွက်ပြီး အထင်မသေးမိစေနဲ့သား၊ ကိုယ့်ထက် အကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါမှမဟုတ် အငယ်ဆီကပဲဖြစ်ဖြစ် အတုယူရမှာမျိုး ခို့ရင် ယူတတ်ရတယ်"

"သူက ဘယ်လောက်များ တော်နေ,တတ်နေလိုလဲ ဖေဖေ" "ခက်ပါလား သားရယ်… ထိပ်ထားစံကို အခုမှ ကုမ္ပဏီ ထင်တယ်ဆိုပြီး လက်ညှိုးထိုးနေတာများလား၊ ကျန်တဲ့လက်သုံးချောင်း ဘ သူ့အလိုလို သားကို ပြန်ထိုးမိနေတာကို မြင်တတ်စမ်းပါ၊ ကုမ္ပဏီ သင်္ငငန်းကို မနည်းကျားကန်ကြိုးစားနေတာ မှန်ပေမယ့် သူ နုိုလုပ် 🧚 မမသဒ္ဒါမောင်

နေတဲ့ ပညာကိုတော့ ဘယ်သူမှမယှဉ်နိုင်ဘူး'

"ˈˈˈˈˈ

э6ç

"ဟုတ်တယ် ... စေတနာအပြည့်နဲ့ ဝယ်ယူစိတ်တိုင်းကျ အောင် အမြဲတစေပြင်ဆင်ပေးတာမို့ နာမည်ရခဲ့တာ ကြာပြီ၊ ထိပ်ထား စံဟာ မျက်နှာထားတည်ပြီး မာတာမှန်ပေမယ့် အနုပညာဆန်တဲ့ သူ့လက်ကလေးတွေက ပျော့ပျောင်းတဲ့စိတ်ထားကို သိသာတယ်, သား"

ပျော့ပျောင်းသည့်စိတ်ထားနဲ့ လက်ကလေးတွေတဲ့လား အဲဒီလက်နှစ်ဖက်ကို နာကျင်စေအောင် သူကပဲ လုပ်မိခဲ့တာပါး လက်တွေ့ပဲလား • • • မဟုတ်ပါဘူး။ သူမ၏ရင်ထဲ ဆူးနှင့်စိုက်သည့် စကားလုံးတွေကို သူသာ ပြောဖြစ်ခဲ့တာလေ။ မတရားဘူးဆိုတာမျိုးကို သူ ဘာကြောင့် မတွေးဖြစ်ခဲ့ရတာပါလိမ့်။

''အဲဒီလိုမိန်းကလေးကိုမှ သားက သွားပြီး စိမ်ခေါ်ရတယ် 'လို"

''သူ ပြန်ပြောတာကိုမှ ဖေဖေ မသိတာ''

''မှန်ကိုပဲကြည့်ကြည့် ရေကိုပဲကြည့်ကြည့် ဒီအတိုင်း တန် ပြန်ပြတတ်တာ သားအမြင်ပါ၊ သားပြောတဲ့အတိုင်း သူ ပြန်ပြောတာ အဆန်းလား''

''သက်ရဲတူတော့ ဒီကြိုးထုံးထဲက ရုန်းမထွက်နိုင်တော့ဘူး

ထင်ပါရဲ့, ကိုကို''

"အန်တီငယ်"

''ရင်ထဲမှာ တနံ့နှံ့ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား''

"အင်း"

''မကြာခဏလည်း သူ့မျက်နှာကို မြင်ယောင်နေတယ်

မဟုတ်လား''

''ങ്ങിന''

''ထိပ်ထားစုံကို သားချစ်နေပြီ, ရှိန်းရာဇာ''

''ဗျာ! … ကျွန်တော်က'' ''အေးလေ''

''ထိပ်ထားစံကို''

"အမှန်ပဲ"

"မဖှာတ်တာ … မဖြစ်နိုင်တာကြီး၊ သူနဲ့ ဆုံခဲ့တာမှ နှစ်ခါ သား သုံးခါလေး ရှိသေးတာပါ အန်တီငယ်ရာ၊ ဘယ်က ချစ်ရမှာ သဲ မုန်းတောင်မှ မုန်းနေသေးတာ၊ အဲဒီမိန်းမ ဗိုက်ထဲမှာ ဝမ်းတွင်း နေးများ ရှိနေလား မသိဘူး၊ ပြောရင် ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာတာ၊ ဆိုသြာစရာကြီး"

"သုံးခါလေး ဆုံဖူးတာတောင် သားရဲ့အာရုံမှာ တဝဲဝဲဖြစ် နေတာ မဟုတ်လာ။ သားအပေါ် ဘယ်လောက်တောင် စွဲဆောင်းတာ

ရွှေပဒေသာစာပေ

နိုင်သလဲပဲ တွေးကြည့်''

"ကျစ်! ေ လုံးဝမဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ စိတ်ထဲစွဲရလောက် အောင် လှတပတလေးလည်း မဟုတ်၊ မိန်းကလေးဆိုတာ ထိုက်သင့် ရှိအပ်တဲ့ အလှတရားမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံရတာပါ၊ သူ့ကို ဘာများကြည့်လို့ လှတာ ရှိလဲ၊ ဆံပင်က တိုတိုနဲ့ ဟိုမရောက်, ဒီမရောက် style ကို များ"

"အဲဒါကိုက ထိပ်ထားစံရဲ့ပင်ကို style ပဲလေ၊ ထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေးတွေမှာ မမြင်နိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ ရှိတယ်တဲ့၊ မကြား ဖူးဘူးလား"

''သက်တို့ နဒီကတော့ နောက်ကောက်ကျပြီထင်ပါရဲ့ ကိုကို'

"ဘေးမှာ အဆင်သင့်ရှိနေတဲ့ အလှကို မမြင်ဘဲ အဝေးကို မျှော်ကြည့်ပြီး မြင်တာပဲ ကြည့်ပေါ့ သက်သက်ရယ်"

''နုဒိုကိုတော့ စိတ်မလှုပ်ရှားမိဘူးလား''

အန်တီငယ့်ကို ဂျစ်ကန်ကန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်မိလေ၏။ စိတ်လှုပ်ရှား မျက်စိကျဖို့ထက် အန္တရာယ်အငွေ့အသက်မျိုးကိုသာ ခံစားမိတာပါ။ ဒါကြောင့်လည်း သူက အမြဲသတိထားရှောင်ရှားနေရ တာ မဟုတ်လား။ ရင်ခုန်ဖို့ထက် ရင်မောခြင်းတွေကိုသာ 'နဒို'ထံမှာ သူ ခံစားရထာ အမှန်ပါ။

''နဒိုအပေါ်မှာ အဖြူရောင်သက်သက်ပဲ ရှိပါတယ် အန်တီ

ငယ်၊ နောက်ကို နဒီ အိမ်လာတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ကောက်လွဲစေမယ့် စကားမျိုး မပြောမိစေဖို့ သတိထားပေးပါ''

"ဘာလဲ … နဒီက အရိစ်အရောင်ပြနေလို့များလား" အရိစ်တောင်မကပါဘဲ အကောင်လိုက်ကြီး ပြနေတာကိုဖြင့် သူသာ အသိဆုံးပါလေ။ မိန်းကလေးတွေကိုကြည့်တိုင်း လှတာလေး တစ်ခုနှင့် ပြည့်စုံတယ်လို့ ထင်လို့မရပါ။ 'သိမ့်နဒီ' လှတာကို သူ လက်ခံပါ၏။ ဘေးမှာ ဆူးတွေရထားသလို အလှမျိုးပါ။ ထိမိလျှင် အဆိပ်မိသလို အန္တရာယ်မျိုး ရှိနိုင်တာ မဟုတ်လား။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ အနှီးသို့ 'နဒီ' ရောက်လာတိုင်း စိတ်တွင်းမှ အလိုလို Danger ဆိုပြီး သတိပေးသံမြည်လာတာပင်။ အလှကြည့်ရုံလေးပါ။ ရင်ထဲ ထည့်သိမ့်ချင်သည့် ဆန္ဒမျိုး အလျဉ်းမရှိပါချေ။

''သူ့ဘက်က အရိပ်ပြတာ မှန်ပေမယ့် ကျွန်တော်မှ စိတ် မဝင်စားတာ၊ နဒီက အန္တရာယ်ရှိသလိုမျိုး စိတ်ထဲမှာ အလိုလိုထင် နေတာ အမှန်ပဲ''

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နဒီက မိန်းမတို့မှာ ရှိအပ်တဲ့အချက်တွေ တည့်စုံတာအမှန်ပဲ, သား၊ သိပ်ကြီး မချမ်းသာတာလေးတစ်ခုပဲ ရှိ ဘာပါ။ အဲဒါကလည်း သားနဲ့ လက်ဆက်ဖြစ်ရင် သားကို ပံ့ပိုးပေး နိုင်မယ့် ပါရမီဖြည့်ဖက်မျိုး အချက်နဲ့ ပြည့်စုံစေတာပဲ၊ မဟုတ်ဘူး

പ്പോദോഗാനവേ

9විද

မထင်ပါလေ။ အထူးသဖြင့် သူမနှင့် 'နဒီ' ကို မျက်ဝန်းချင်း သူ ယှဉ်ကြည့်ဖူးပြီးပြီ မဟုတ်ပါလား။ 'ထိပ်ထားစံ'၏မျက်ဝန်းနက် တို့က စူးရှတောက်ပတာ မှန်ပေမယ့် ရိုးသားတာ။ စိတ်ရှင်းတာ၊ မငုံးကွယ်တတ်တာကို အရှင်းသား မြင်နေရတာပါ။ 'နဒီ့' မျက်ဝန်း ညိုတို့ကဖြင့် လျှို့ဝှက်ချက်တို့အပြည့်ဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသည့်နှယ်ပါ လေ။ စိတ်ထဲ ဘာရှိနေသည်ဆိုတာကို မမြင်နိုင်တော့မှတော့ ကောက် ကျစ်တာမျိုးကို ဘယ်လိုများ သိနိုင်မှာတဲ့လဲ။

''နဒီလည်း ထက်တာပါပဲ ဖေဖေ''

''ချစ်ဖို့လည်း ကောင်းပါတယ် ရာဇာရယ်''

''ဒါကတော့ အန်တီငယ်က ချစ်ရင်းစွဲ ရှိခဲ့တာမို့ မြင်တာပါ

තුා''

"ဟင်းဟင်း … သားက ဟိုဘက်ကို ချိန်ခွင်လျှာ အလေး သာနေတာဆိုတော့ သိမ့်နဒီကို ခပ်ဖျော့ဖျော့ပဲ မြင်တော့တာပေါ့" "ထိပ်ထားစံကတော့ သားနဲ့ ပခုံးချင်းယှဉ်တိုက်နိုင်မယ့် မိန်းကလေးဆိုတာ သား သိမှာပါနော်"

သူ ပြုံးလိုက်မိပါ၏။ အမှန်ပါပဲ။ သို့သော် သူ့စိတ်အာရုံကို ဖမ်းစားနိုင်မည့် မိန်းကလေးမိုး ဒီနေ့ထိ သူ မကြုံရသေးပါလေ။ လက်ရှိနှစ်ဦးတည်းမှာပဲ ရွေးရမှာတဲ့လား။ Chance က သူ့အတွက် ဤမျှနည်းပါးမှာ မဟုတ်တာလေ။ မင်းသာ ကြားလျှင်ဖြင့် အဘယ်မှု လှောင်လိုက်မလဲ 'ထိပ်ထားစံ'။ အမုန်းဓာတ်ခံရှိနေပါလျက်နှင့် ဤသို့ စဉ်းစားနေမိတာက ရှက်စရာအဖြစ်ပါပဲ။

''ဒါလည်း သဘောကျတယ်ပေ့ါလေ''

''ဟာဗျာ … ဖေဖေကလည်း''

"အဲဒါဆိုလည်း သားဘက်ကစပြီး လှုပ်ရှားစရာရှိတာကို လုပ်ပေတော့, ရှိန်းရာဇာ၊ ဖေဖေ့သားကို နောက်ကျတာမျိုး မရှိစေ ချင်ဘူး"

"သေချာတယ်, ကိုကို၊ ကိုကိုသားက ထိပ်ထားစံကို ချစ် နေပြီဆိုတာ သက်လည်း သိလိုက်ပါပြီ၊ နဒိုကို သနားလိုက်တာ ကိုကိုရယ်"

"နဒိုကို ကျွန်တော် မချစ်နိုင်ပါဘူး အန်တီငယ်ရာ၊ အလုပ် အတူတူလုပ်တဲ့ PA မို့ အလိုက်အထိုက်နဲ့ပဲ နေ့စဉ်ပြောနေတာပါ" "သိပါ့ရှင်၊ ရွာရန်ရာနူန်းပြည့်မိုးက ထိပ်ထားစံအပေါ်မှာပဲ

ရှိမှန်း''

"သားသာ Ok ရင် တောင်းရမ်းစေ့စပ်ပေးဖို့တာဝန်က ဖေဖေနဲ့အတန်တီငယ်ပဲ တာဝန်ယူပေးပါ့မယ် … ဟုတ်ပြီလား"

သူ ဘာမှမပြောဖြစ်တော့ဘဲ တိတ်တိတ်သာ နေဖြစ်ခဲ့တော့ ၏ အချစ်ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို သူ မတတ်ကျွမ်းခဲ့ပါ။ ချစ်ဖို့ဆိုတာ ကိုလည်း မသင်ယူဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဒါတောင်မှ သူစိမ်းဖြစ်တဲ့ 'ထိပ်ထားစ်' ထုဝ 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

ကို 'ရှိန်းရာဇာ' က ချစ်နေပြီဟူသည့် ကောက်နုတ်ချက်ကို ထောက် ပြခုပါသလဲ။

အတွေးတွေ ပလုံစီပြီး အိပ်ပျက်ခဲ့ရသည့် ညတာက အလွန် နည်လျားခဲ့ပါ၏။ အန်တီငယ် ပြောလိုက်သည့်အတိုင်း ရွာရန်ရာနှုန်း ပြည့် မိုးဒေဝါက ညဘက်မှာပင် သည်းသည်းမည်းမည်းဖြင့် အငြိုး တကြီး ရွာလေတော့သည်။ ပြောကြတာဖြင့် မိုးဦးဆိုတာ လေပြည် လေးနှင့်အတူ ခဝိပါးပါး မိုးပြေးလေးအဖြစ်သာ စရွာတတ်တာဆို။

အခုတော့ 'ထိပ်ထားစံ' အပေါ်မှာ ရှိနေသည့် ချစ်ခြင်း မေတ္တာမိုးက သက်သေပြသလိုနှယ် စွေပြနေရတယ်လို့။ နှလုံးသား ဆီမှ တဒုတ်ဒုတ်မြည်ဟည်းလာသည်ကို သူ အသာဖိထားလိုက်ရ လေ၏။

မင်းကို ချစ်နေပြီလား 'ထိပ်ထားစံ'။

အခန်း (၁၅)

ဆေးရုံသွားရန် ပြင်ဆင်ပြီး အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းခဲ့စဉ် ငည့် ခန်းမှာ phone ပြောနေပါသည့် ဒက်ဒီ့ကို ပြင်ရလေ၏။ Breakfast အရင်စားရမည်မို့ မာမီရှိသည့် ထမင်းစားခန်းဘက်ကို သူဆက်ပြီး လျှောက်ခဲ့ပါသည်။ မနက်စောစောမို့ အရုဏ်တက်နေမင်းက ခြံထဲသို့ ပြာကျနေလေ၏။ ဒီမနက် ရာသီဥတုက အတော်လေး ကောင်းနေပါ သည်။

''Morning అంది''

"Morning! သားဒက်ဒီရော"

''လာပြီတေ့''

മ്പോടാത്താ

്ലോദോഗാഗാധ

😋၂ 🔝 မမသုဒ္ဒါမောင်

ဒက်ဒီပါ ဝင်လာပြီမို့ ထိုင်ခုံကို အဆင်သင့်ဆွဲထုတ်ပေးလိုက် ပါငန်း၊ မိသားစု လက်ဆုံစားဖို့က သူတို့အိမ်မှာ သိပ်မရှိပါလေ။ အမြဲ တစေ ဒက်ဒီ သီးသန့်သူသက်သက်ဖြင့် စားခဲ့ရပြီး ညနေ့စာမစားဖြစ် သည့်အကြိမ်လည်း မနည်းခဲ့ပါ။ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်ရမည့် လူတွေက အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက်ဖြစ်တာမို့ မာမီတဖွဖွပြော တော့တာပင်။

"သဂ္ဌာင်းကောင်းပဲဟေ့"

''ဘာကိုလဲ, ကို''

''ကိုယ့်မိတ်ဆွေ ထူထူထောင်ထောင်ပြန်ဖြစ်တာ သတင်း ကောင်းပေါ့ ခင်ရဲ့ ဒါပေမဲ့ … သားအတွက်တော့ chance နည်းသွား ဦ''

''အန်ကယ်ကိစ္စလား''

''မုန်တယ်''

''ကုမ္ပဏီပြန်လုပ်နိုင်ပြီပေါ့လေ၊ ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်၊ နိုမို့ စံကလေး သိပ်ပင်ပန်းတာ မကြည့်ရက်ဘူး''

''နားနားနေနေတော့ လုပ်ခိုင်းရမယ်၊ နောက်တစ်ကြိမ်

ထပ်ဖြစ်ပြီး လဲရင် မလွယ်တော့ဘူး'ႆ

"တစ်လတစ်ကြိမ်တော့ သွားကြည့်ပေးဦး, ကို"

''ကြည့်ပေးမှာပေါ့ … ငါ့သား ငြိမ်လှချည်လား''

မာမီက ခေါက်ဆွဲကြော်ပန်းကန်ပြားတွေ သူတို့ရှေ့မှာ လာချ ပေးချိန်အထိ သူ နှုတ်ဆိတ်နေမိလေဏ်။ ကိုယ့်လူနာ နေပြန်ကောင်း တာကို သိပေမယ့် စိတ်ထဲ သိပ်မပျော်မိတာက ဘာအကြောင်းကြောင့် ပါလိမ့်။ သူ့အတွက် အခွင့်အရေးနည်းသွားပြီဟူ၍ ဒက်ဒီပင် ပြော

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

ဘက္ခ

''တံခါးခေါက်ဖို့က သားအတွက် အတော်လေး ခက်နေလို လား, ဖေယျာ၊ အတွေ့အကြုံမရှိတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့''

ဲ"ဘာကိုပြောတာ့လဲ ဒက်ဒီ"

''ထိပ်ထားစံရဲ့ရင်ခွင်တံခါးကို တီးခေါက်ဖို့ ပြောနေတာလေ'' ခေါက်ဆွဲကြော်စားရင်း သူ ပြုံးမိပါ၏။ အစားအသောက်

စားတိုင်း သူမကို အမှတ်ရနေတာ အမှန်ပါ။ သူစိမ်းရှေ့ဆိုပြီး ဟန်ပန် တစ်ခွဲသားနဲ့ မလုပ်တတ်တာ မဟုတ်ပါလား။ ခေါက်ဆွဲထဲမှ မုန်ညင်း ရွက်နှင့် ဂေါ်ဖီဖတ်တွေ ရွေးစားမိစဉ် သတိရမိသည်က သူမကိုပါပဲ။

မိဘတွေ တွန်းအားပေးနေကြပေမယ့် သူက စိတ်ကို ခုထိ မနွဲခြားနိုင်သေးပါလေ။ အရွက်ကြိုက်သည့် ကောင်မလေးတစ်ယောက်

အခု ဘာတွေလုပ်နေမည်နည်း။ ''ကျွန်တော်နဲ့သူ ဒီလောက်ထိမှ မရင်းနှီးသေးတာ''

"ရော်! ... အိမ်ဝင်ထွက်ခွင့်ရထားတဲ့ အခွင့်အရေးက နည်းသလား၊ ဒါတောင်မှ မပြောနိုင်ရင် နောက်ကို ဘယ်<mark>လို</mark>ပြောလို့

ရမှာလဲ''

''အေးလေ … ကုမ္ပဏီလည်း သွားဖူးတာမဟုတ်''

''ကုမ္ပဏီဆိုလို့ အသိပေးရဦးမယ်''

"ဘာကိုလဲ"

''နေပါဦး … စဉ်းစားဦးမယ်၊ ဪ, ဟုတ်ပြီ၊ ဇမ္ဗူရှိန်း ကုမ္ပဏီက လူငယ်လေးကို ပြောတာ၊ အဲဒီမကောင်လေးက ထိပ်ထား စံရှိတဲ့ဆီ အဝင်အထွက်ရှိတာ တွေ့တယ်တဲ့''

''ဘယ်လို … ကုမ္ပဏီမှာလား''

''ဟုတ်တယ်''

''အလုပ်ကိုစ္စဖြစ်မှာပါ ဒက်ဒီရာ''

''အလုပ်ကိစ္စပဲ သီးသန့်ဆို ပြဿနာမရှိဘူးပေါ့ သားရား မဟုတ်ဘဲ တခြားကိစ္စဆိုရင်တော့''

ဒက်ဒီက စကားမဆက်ဘဲ ရပ်ထားလေ၏။ လည်ပင်း နှင့် သွားတာမို့ သူရေထသောက်လိုက်ရလေသည်။ ဇမ္ဗူရှိန်းကတဲ့လား။ စီးပွားရေးလောကထဲက လှူမို့ သူနှင့်အလှမ်းကွာပါ၏။ ဘယ်က လူ ငယ်က 'စံ'နှင့် တွေ့နေရပါသလဲ။ စိတ်မဝင်စားပါဟု သတ်မတ်ထား ပါလျက် သူမနားရောက်လာသည်ဟူသည့် သတင်းက ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားရတာ အမှန်ပါ။

"မာမီ အစောကြီးကတည်းက ပြောသားပဲ၊ ကိုယ်က ရှေ့က

ကြိုပြေးနေပြီး ပန်းမှဝင်နိုင်တာ၊ ပထမဆုမရတာက ရှက်စရာနော်, သွား'

''မာမီကလည်း''

''လူကြီးချင်း ပြောမယ်ဆိုတော့လည်း မဟုတ်ပြန်ဘူး''

'ကျွန်တော်တို့အရွယ်က လူကြီးတွေ ဘေးတီးမှ ရမှာလား

യ്മു,,

''ဪ… ဒီလောက်လမ်းကြောင်းပေးထားမှ သားအတွက် အဆင်ပြေတော့မှာဖပါ့၊ ခုထိ မတုန်မလှုပ်နဲ့ ကျောက်ရုပ်ကြီးလုပ်နေ ပြီး … သူများ စလှုပ်ရှားမှ မလန့်သွားနဲ့"

''စံက အဓိကပါ မာမီရယ်''

''ရေငုံနှုတ်ပိတ်ထားရုံနဲ့ စံကလေးက အလိုလိုသိမလား သားရဲ့၊ ကိုယ်က ဖွင့်ပြောထားမှ သူက စဉ်းစားပေးမှာပေါ့''

''အန်ကယ်က ဒက်ဒီ့ကို အရိပ်အရောင်ပြလို့လား''

''မိန်းကလေးရှင်ကတော့ စပြောမလားကွာ၊ ဒီလိုပဲ ရိပ်မိ ရုံပါ၊ သားကို ဒေါက်တာလို့မခေါ်ဘဲ သားလို့ခေါ်ကတည်းကပဲ`

တကယ်ပဲ သူ့ဘက်ကို အလေးသာပေးနေတာပဲလား အနေတည်ပြီး အရယ်အပြူး ရှားပါးတဲ့ မိန်းကလေးကို မည်သို့ ချဉ်း ကဝ်ရပါ့မည်နည်း။ အဖေဖြစ်သူကို ဆေးကုပေးတာမို့ သူ့ကို ရှိသေ လေးစားစွာဖြင့် စကားသုံးလေးခွန်းခန့် ပြောရုံသာ ရှိတာ<u>ပါ</u>ပဲသူ့နာ

ppc

မည်ကိုဖြင့် မခေါ်သလို 'ဒေါက်တာ' ဆိုသည့် နာမ်စားကိုပင် ထည့် မသုံးဖူးပါလေ။

''ဒက်ဒီရော မာမီပါ စီမှစံပဲလား''

''ဒါပေါ့''

''ဘာလဲ … ခုထိ စဉ်းစားတုန်းပဲလား''

"မဟုတ်ပါဘူး"

"ဘယ်တော့မဆို စိတ်မြန်မြန်နဲ့ ဆုံးဖြတ်လုပ်ဆောင်တတ် တဲ့ ဖေယျာဘုန်းမြင့်က ဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ တွေဝေတံ့ဆိုင်းနေ ရတယ်လို့"

"ပေါ့ပေါ့လေး ဆုံးဖြတ်လို့ရတဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ, ဒက်ဒီ၊ ဘဝတစ်ခုလုံးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ဟာကို ပြီးပြီးရော မလုပ်ချင်လို့ပါ''

"အံမယ် … အံမယ်၊ ဘဝနဲ့တောင် ချီပြီး ပြောနေပါရော လား, ကို"

''ဟုတ်ပါ့'

ဒက်ဒီရော မာမီပါ သူ့ကို ရယ်နေပြီမို့ မျက်နှာပူသွားရပါ၏။ 'စံ'ရယ် … ကိုယ်က 'စံ' ကို နာရီဝက်လောက်ပဲ တွေ့တတ်တာမို့ ဘယ်လိုစကားမျိုး ပြောဖို့အတွက်တောင်မှ 'မသိတာလေ။ ချစ်တယ်၊ ကြိုက်တယ်။ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုသည့် စကားလုံးတွေ ပြောထွက်ဖို့ က လျှာမပေါ့တော့ပါချေ။ ကိုယ့်ထက် အသက် (၅) နှစ်ကျော် ငယ် သည့် 'စံ'ကို ညီမလေးနှယ် ရင်းနှီးဖို့တောင်မှ မပြောရဲသလို သတ္တိ နည်းသည့် 'ဖေယျာဘုန်းမြင့်' ဖြစ်နေတာပါ။ ဪ … 'စံ'ရယ်။ "မဆိုးပါဘူး … ဒီလောက်ဆိုလည်း ဒက်ဒီတို့ သိပါပြီ''

''ဟင်းဟင်း … ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လည်း မဟုတ် တော့ပါဘဲ သတ္တိနည်းရလား''

''မဟုတ်ပါဘူး . . . ကျွန်တော် ဆေးရုံသွားတော့မယ်''

"အေးပါ … သွားရင်းလာရင်း သူနဲ့မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံရင် ရေစက်လို့သာ မှတ်လိုက်တော့ သားရယ်"

"Be brave ဇေယျာ"

သက်ပြင်းကိုသာ ရှိုက်လိုက်မိတော့၏။ လူကြီးတွေ ပြောသမျှ ချော်လဲရောထိုင်လုပ်ရအောင်လည်း သူက ဟန်မဆောင်တတ်တော့ ခက်သားလား။ ထမင်းစားခန်းထဲမှထွက်ကာ ဧည့်ခန်းဆက်တီပေါ် တင်ထားသည့် အိတ်ကို ယူလိုက်ပါ၏။ ကားပေါ် တက်လျက် စက်နှို့၍ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ မိုးသားတွေတက်လာသည့် ကောင်းကင်ကြောင့် စောစောစီးစီး မိုးရွာမည်ထင်ပါရဲ့။

'ထိပ်ထားစံ' တဲ့။ ရှားပါးသည့် အမည်မြိုးမို့ မှတ်မှတ်ရရ ရှိခဲ့ရုံပေါ့။ မာမိုနှုတ်ဖျားမှ မကြာမကြာ ရေရွတ်နေတတ်ပါသည့် 'မံ ကလေး' ဟူသည့် နာမ်စားကို ကြားမိတိုင်း သူ ပြုံးမိတာပြလေ။

မာမီ အဘယ်မျှ ချစ်ခဲ့တာပါလိမ့်။ ငယ်ငယ်တုန်းက အိမ်နီးချင်းဖြစ်ခဲ့ ပါသတဲ့။ ဘာမှမသိနားမလည်သည့် အရွယ်မို့ အဖြူအမဲ မသဲကွဲခဲ့ ပါခေ့။

အတူဆော့ကစားခဲ့ဖူးပါသလား။ မမှတ်မိပါ။ သူ မှတ်မိသိ ရှိသည့်အရွယ်ကဖြင့် မူလတန်းအရွယ်မှပါပဲ။ အတန်းထဲမှာ စကား သိပ်မပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေတတ်သည့် သူ့ကို ကောင်မလေးတွေက မကြားတကြားဖြင့် ရေခဲတုံးဟု ခေါ်ကြတာလေ။ စာတော်သူမို့ ဆရာမ တွေ ချစ်ကြတာ။

သူငယ်ချင်းတွေနှင့် အတူမကစားဖြစ်ပေမယ့် အိမ်စာပုစ္ဆာ တွေ မတွက်တတ်ပါက သူရှင်းပြတွက်ပြပေးတာတို့ကို ခင်ဝါးဝါး အမှတ်ရနေတုန်းပါပဲ။ သို့သော် … သူမနှင့် ဆက်နွယ်သည့် အတိတ် ကိုဖြင့် သေးသေးလေးသော်မျှ တစ်ခုတလေလေးတောင်မှ မသိမမှတ် မိပါချေ။

"con!"

ခပ်ဖွဲဖွဲရွာချလိုက်ပါသည့် မိုးစက်တို့ကြောင့် ရှေ့မှန်မှ Wiper ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရလေအ်။ အပြင်လေဝင်တာကို နှစ်သက်တာမို့ ကားပြတင်းမှန်တွေ ချထားတာကို ခလုတ်နှိပ်၍ ပြန်တင်လိုက်ရပါ သည်။ ကားထဲ လှောင်သွားမှာမို့ Aircon ကို အနည်းငယ်မျှ အေး ရန်သာ ဖွင့်ထားလိုက်ပါအ်။ ကတ္တရာလမ်း အနက်ရောင်ထက် ရေတို့ စစိုနေပြီမို့ အပူငွေ့တွေ လှိုင်လှိုင်ထနေလေပြီ။

မိုးရွာတိုင်း မိုးရေထဲ ဆော့ကစားခဲ့ဖူးပါသလား။ သူ မက စားခဲ့ဖူးပါ။ ချော်လဲမယ်၊ ဖျားမယ်ဆိုပြီး မာမီ ဂရုတစိုက်ရှိခဲ့တာမို့ မိုးရေတောထဲ စိုရွှဲတာမျိုးကို သူ မသိပါ။ ခန္ဓာကိုယ်ထက် မည်သည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မှ မရှိစေရနီ အမြဲသတိထားခဲ့ပါလျက် နှလုံးသားမှာမှ ဒဏ်ရာအမာရွတ်ရှိခဲ့ရတာလေ။

'မေ' ... May လမှာ မွေးခဲ့လို့ဆိုပြီး မိဘတွေက 'မေ' ဟူသည့် အမည်တစ်လုံးတည်းသာ ပေးခဲ့တာပါ။ ဆေးကျောင်းမှာ အတူတက်ခဲ့ပြီး စားအတူ သွားအတူ ပျော်ခဲ့ရသည့် ကာလက ရှည် ကြာခဲ့ပါ၏။ ဘာမဆို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိခဲ့ပါလျက် နှစ်ဖက်မိဘတွေ သိအောင်ပြောဖို့ တိုင်ပင်ခဲ့ပြီးမှ ကတိဖျက်ခဲ့တာပါ။

'မေ' က နောက်ဆုံးနှစ်မှ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ 'ကျော်ဆွေ' နှင့်ပိုရင်းနှီးပြီး မိုးကုတ်မြို့ သူဌေးသားမှန်းသိတာနှင့် house ဆရာဝန် လုပ်နေစဉ် ဆေးရုံမတူဘဲ 'ကျော်ဆွေ့' နောက် လိုက်သွားတာလေ။ ရင်ထဲမှာ နှင့်ခနဲ နာသလို မျက်ရည်ပါ ဝဲလာရပြန်ပါ၏။ ရင်ဘတ်ကို အစိမ်းလိုက် ဟက်တက်ခွဲခဲ့သည့် ဒဏ်ရာက ခုချိန်အထိ နာကျင်နေ တုန်းပါပဲလားနော်။

မုန်းဖို့ထက် မေ့ဖို့က ပိုပြီး အရေးကြီးတာ မဟုတ်ပါလာခ မမေ့နိုင်သေးတာ အမှန်ပါ။ တိုက်ဆိုင်မှုရှိတိုင်း ဖျတ်ခနဲ သ<u>ွတ်</u>ရနေ

ക്കാ

သည့်စိတ်ကို ဘယ်လိုဖြေသိမ့်လို့ ရပါ့မလဲ။ အတူထိုင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကော်စီ ဆိုင်၊ အတူစားသောက်ခဲ့ဖူးသည့် အစားအသောက်၊ အတူလည်ပတ် ဖြစ်ခဲ့သည့် နေရာနှင့် တစ်မိုးအောက်တည်းမှာ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသည့် အတိတ်လမ်းမကြီးက အခုတော့ဖြင့် ခြောက်သွေ့ပိတ်မှောင်သွားလေ ပြီ။

'ခွင့်လွှတ်ပါ' ဆိုသည့် စာတိုလေးတစ်ကြောင်းဖြင့် 'မေ' ချန်ထားရစ်ခဲ့သည့် နေရာမှာပင် 'ဖေယျာဘုန်းမြင့်' သေဆုံးခဲ့ပါသလား။ အချစ်ဆိုတာ နောက်ထဝ် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်မွေးလာနိုင်တယ်ဆို။ ဒါဖြင့် ဘာလို့များ သူ့ရင်ထဲမှာ အချစ်သစ်က မရှိနိုင်သေးပါသလဲ။ နောက်ထပ်ချစ်ဖို့ကို ကြောက်ရွံ့နေတာများလား။ သို့တည်းမဟုတ် နောက်ထပ် သစ္စာပြုဖို့ကိုပဲ တွန့်ဆုတ်နေတာများ ဖြစ်နေမလား။

ချစ်ချင်ပါတယ်။ နှစ်နှစ်ကာကာဖြင့် ရှိသမျှချစ်ခြင်းတွေ အကုန်ပုံပြီး ပေးလိုက်ချင်တာပါ။ နှင့်နှင့်သည်းသည်းဖြင့် သူများတွေ နှင့် မတူအောင် မိုးမမြင် လေမမြင် မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး ချစ်ပြလိုက်ချင်ပါ ရဲ့။ ရင်ထဲမှာ ထွေးပွေ့ပြီး 'အရမ်းချစ်တယ်' ဆိုသည့် စိတ်ရင်းဖြင့် ပြောကာ တစ်သက်တာ ရိုးမြေကျ နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ ချစ် သွားချင်တာပါလေ။

''ဟာ!"

ရှေ့မှာသွားနေသည့်ကားက ရုတ်တရက် နောက်မီးအချက်

မပြပါဘဲ လမ်းဘေးသို့ ကွေ့ရပ်လိုက်သဖြင့် ကားဘရိတ်ကို အမြန် နင်းလိုက်ရပါ၏။

နောက်မှာ ကားတွေပါလာတာမို့ ချက်ချင်း စက်ပြန်နှိုးပြီး ပြန်မောင်းစဉ် ရှေ့ကားအဖြူလေးမှ ဆင်းလာသည့် မိန်းကလေးကို သူ မြင်လိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲမှာ ထိတ်လန့်သွားရလေသည်။

အလို! ... 'ထိပ်ထားစံ' ဖြစ်နေပါရောလား။ အမှတ်မထင် တွေ့တာက 'ရေစက်' ဟု ကြားဖူးတာ အမှန်တကယ်များ ဖြစ်နေပြီ လား။ ရင်ထဲမှာ တဒုတ်ဒုတ်ဖြင့် ရင်ခုန်သံမြန်လာတာမို့ ရှေ့နားမှာ ကားကို ရပ်လိုက်ရလေ၏။ မိုးဖွဲဖွဲပတ်ဝန်းကျင်မှာမှ လမ်းမထက်မှာ ကားပျက်ပြီး ဆုံရတာက ကဗျာသိပ်မဆန်သလိုပါပဲ။ ဆုံလက်စဖြစ် နေသလို တကယ်လည်း အကူအညီလိုနေပြီမို့ သူ ကူညီရတော့မှာပါ လေ။

ကားနောက်ခန်းမှ ရှေ့ခုံကြားကို ထောင်ထားပါသည့် ခေါက် ထီးအရှည်ကို လှမ်းယူလိုက်ပါ၏။ မိုးရွာထဲ ထီးမဆောင်ဘဲ ဆင်းလာ သည့် မိန်းကလေးက အံ့ဖွယ်ပါပဲ။ ဝတ်ထားသည့် အပြာဖျော့ဖျော့ blouse အက်ျီက မိုးစိုနေပြီမို့ ခန္ဓာကိုယ်ထက်မှာ ကပ်နေလေပြီး အောက်မှ နက်ပြာရောင် style pants က ခပ်ပွပွမို့ တော်ပါသေးရဲ။ မိန်းမသားတို့ ရှိသင့်ရှိထိုက်သည့် အလှတို့ကို မြင်မြင်ထင်ထင် ပြသနေ သလိုပါပဲလား 'စံ'။

📆 📑 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

ကားတံခါးကို ဖွင့်လျက် ထီးကို ဖွင့်ဆောင်းပြီးမှ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပါ၏။ ကားရှေ့ဖုံးကို အသာဟ၍ကြည့်ရင်း ဘာမှမလုပ် တတ်သည့်နယ် ဗျာများနေပါသည့် သူမထံသို့ ခြေကို လှမ်းလိုက် ပါသည်။ မှတ်မိပါလေစ, 'စံ'။

အခန်း (၁၆)

ခေါင်းထက် တပေါက်ပေါက်ကျနေပါသည့် ပိုးစက်တို့ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားသလို အရိပ်အုပ်မိုးလာပါသည့် ထီးအနက် ရောင်ကြောင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါ၏။ ချမ်းစိမ့်စိမ့် မနက်ခင်း မှာ နွေးလျလျ အပြုံးက ရင်ထဲထိတိုင် စီးဝင်သွားသည့်နှယ်ပါ။ အိမ်မှာမဟုတ်ပါဘဲ လမ်းပေါ်မှာ သူနှင့်ဆုံရမည်ဟု မထင်ထားခဲ့ပါ ချေ။

- "ဪ … ဘယ်သူများလဲလို" "မှတ်မိလို့ တော်သေးတာပေ့ါ"
- ''ဖေဖေ့ကို ဆေးကုပေးတဲ့ ဒေါက်တာကို မမှတ်မိစရာလက်

പ്പേഠദോഗനവ

''ကား ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ''

''စက်လည်း လူလိုပဲ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းတတ်တာပဲပေါ့

ရှင်''

''စံ, ပြင်တတ်လို့လား''

"No"

''ဒါနဲ့များ ဖွင့်ကြည့်နေသေးတယ်''

"ဆီပျောက်မီးပျောက်လောက်တော့ ကလိတတ်ပါတယ်ရှင်၊ အခုက အကြီးကြီးဖြစ်သွားတာ ဖြစ်မယ်ထင်ပါရဲ့"

> ''ကိုယ် ဘာကူညီပေးရမလဲ။ စံတစ်ကိုယ်လုံး စိုကုန်ပြီ'' သွားတန်းဖြူလေးတွေပေါ်အောင် ရယ်လိုက်သည့် သူမကို

သူ ငေးခနဲကြည့်မိသွားရပါ၏: ကြည့်စမ်း! • • ရယ်လိုက်မှ သူမ၏ ဘယ်ဘက်ပါးထက်မှ ပါးချိုင့်လေးက ယောင်ယောင်မျှ ပေါ်ထွက် လာတာပါ။ နှစ်ဖက်စလုံးမှာမရှိပါဘဲ ဘယ်ဘက်မှာပဲ ရုတ်တရက်ပေါ် လာရတယ်လို့။ ထူးဆန်းလေစွ 'ထိပ်ထားစံ'။

''စံက မိုးရွာတာကို ကြိုက်တယ်ရှင့်''

''ဘယ်လို''

်းခ်ီလို မိုးရေတောထဲ အဆောင်းမပါဘဲ လျှောက်သွားရတဲ့ Feeling မျိုးကို Crazy ပဲ''

အလိုလေး! . . . မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ရှက်ရ,ကြောက်ရမည့်

အန္တရာယ်မျိုးမတွေးပါဘဲ ပျော်နေပါသတဲ့။ မိုးစိုမှာကို မိန်းကလေး အများစု ကြောက်ကြတာ မှန်ပေမယ့် ဤမိန်းကလေးကဖြင့် တစ်မှ ထူးခြားဆန်းပြားပြီး မိုးကို နှစ်သက်သတဲ့လေ။ သူ အံ့ဩတကြီးဖြင့် သူမကို ငေးနေမိပါ၏။

''ကြံကြံဖန်ဖန် စံရယ်''

"အဟုတ်ပြောတာ"

''ဖျားနာနေမှဖြင့်''

"စံက မိန်းကလေးပေမယ့် ဒီလောက်မပျော့ပါဘူး ဒေါက် တာရယ်၊ ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကိုတော့ အထူးဂရုစိုက်ပါတယ်၊ ကျန်းမာ မှ အလုပ်လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်လား"

''ဟုတ်ပါပြီ … အခုဘာလုပ်မှာလဲ''

"ဝပ်ရှော့ကို phone ဆက်ရုံပေ့။ သူတို့ရောက်လာမှ ပြင်လို့ ရရင် Ola မ Ok ရင်တော့ ကားဆွဲသွားခိုင်းရတော့မှာ၊ ဒေါက်တာ duty ဝင်ရမှာမဟုတ်လား၊ နောက်ကျနေဦးမယ်"

''ရပါတယ် • • • စံရဲ့ကိစ္စက အရေးကြီးတာ''

''စံက ကိုယ့်ကိစ္စ ကိုယ်ဖြေရှင်းနိုင်ပါတယ် ဒေါက်တာရယ် မပူပါနဲ့''

''မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ကုမ္ပဏီကို လိုက်ပို့တာပဲဖြစ်ဖြစ်'ှဲ

"သြော် … အဲဒီလောက်ထိ ကူညီစရာမလိုပါဘူ။ စံ့ Taxi

ര്വോദാഗനവ

മ്പോദാസാസ

ငီးသွားလည်း ဖြစ်တာပဲဟာ''

ဆင

''မဖြစ်ပါဘူး 🐽 ဒီလောက်စိုရွဲနေတာကို''

သူ ရေရွတ်လိုက်မိပေမယ့် သူမ မကြားပါလေ။ ကားရှေ့ ခန်းတံခါးဖွင့်ကာ phone ယူဆက်နေပြီမို့ သူ ထီးလိုက်မိုးရပြန်ပါ၏။ ညာဘက်မှာ မောင်းရသည့်ကားမို့ တော်ပါသေးရဲ့။ Platform ပေါ်မှ ရပ်ကာ သူမကို ထီးမိုးပေးနေတာမို့ လမ်းဘေးမှာ လျှောက်သွားနေ သည့် လူတွေက ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်ဖြစ်ကုန်လေ၏။ ထီးမိုးပေး နေသည့် သူက ရေမစိုပါဘဲ ထီးအောက်မှာ ရပ်နေသည့် သူမက စိုခွဲနေသည်ကိုး။ လူရယ်စရာတော့ ဖြစ်ကုန်လေပြီ။

''မြန်မြန်လေး လာပေးပါရှင် … ဟုတ်ကဲ့''

ဝင်ရော့ကို phone ဆက်ခေါ်ပြီးချိန်အထိ ဘေးမှမသွားသေး ပါသည့် သူ့ကို ရယ်ချင်သွားရပါသည်။ ဆေးထိုးအပ်တွေ၊ နားကျစ် တွေး သာမိုမီတာတွေ ကိုင်တတ်တာကလွဲပြီး ဘာမှမကျွမ်းကျင်ပါလား။ မလိုအပ်ပါဟု ပြောနေသော်ငြား ခုထိ မသွားသေးဘဲ ကြည့်လေ။ လူတွေကြည့်နေကြတာကို သိပေမယ့် သူမက မမြင်ယောင်ဆောင် ပြီး သူက မျက်နှာရဲလာရတယ်လို့။ အံ့ပါရဲ့ 'ဒေါက်တာစေယျာတုန်း မြင့်'ရယ်။

''ဟောတော် … ခုထိ မသွားသေးပါလား''

''ကိုယ်ပြောပြီးပြီလေ … အတူစောင့်ပေးမှာလို့''

''ခက်တာပဲ … အလုပ်တစ်ခုလုပ်တဲ့အခါ တစ်ဦးတစ် ယောက် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အတွက် အကျိုးရှိတာကိုပဲ လုပ် တတ်ရတယ်ရှင့်၊ အခု ဒေါက်တာလုပ်နေတဲ့ အလုပ်က ဒေါက်တာ့ အတွက် အကျိုးရှိတာမှ မဟုတ်တာ''

''စံအကျိုးရှိဖို့ပဲ လိုတယ်လေ''

ပြဿနာပါပဲ။ ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရအောင် ခေါင်းမာတဲ့ လူက နောက်တစ်ယောက် ထဝ်တွေ့ရပြန်ပါပြီ။ ရှင့်ကို အမှတ်ရမိပြန် ပြီ 'ရှိန်းရာဇာ' ရေ။ ဖေဖေကိုယ်တိုင် 'စံ' ကို ခေါင်းမာသည်ဟု ဝေဖန်ထောက်ပြတတ်တာမို့ အခုလို ခေါင်းမာသည့်လူငယ်နှစ်ဦးနှင့် ထပ်ဆုံရပြန်ပါရောလား။

''စံက ကုမ္ပဏီသွားရုံပဲ ရှိတာပါ၊ ဒေါက်တာ့ဆေးရုံက ဇေး သေးတယ် မဟုတ်လား၊ သွားလိုက်ပါ''

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်ပို့ပါရစေ''

"ဪ … ခက်တာပဲ"

''**စိုးရိမ်လို့**ပါ စံရယ်''

ပြုံးလိုက်မိတာကို မမြင်စေရန် မျက်နှာကို အမြန်လွှဲလိုက်ရ ပါ၏။ စိုးရိမ်သတဲ့။ ဘာစကားကြီးလဲ။ ထားပါတော့လေ … မိုးစိုပြီး ဖျားမှာကို စိုးရိမ်တာမျိုးပဲ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ သူက ဆရာဝန် မဟုတ် လား။ အတွေးမချော်မိပါစေနဲ့ 'စံ'။

"စံက မိုးတွင်းသွားလာရင် အဝတ်အဝိုဆောင်ထားတတ် ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ကားထဲမှာရော ကုမ္ပဏီမှာပါ ရှိပါတယ်၊ ဖျားမှာ ကို မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ မိုးတွင်းမှာ လိုအပ်တဲ့ ဆေးဝါးမျိုးကိုလည်း အမြဲ ဆောင်ထားတတ်ပါတယ်ရှင် … ဟုတ်ပြီလား"

စကားကို ထောင့်စေ့အောင် အကွက်ကျကျ စီပြောတတ် ပါသည့် မိန်းကလေးကြောင့် သူ အံ့သြပြီးရင်း အံ့သြနေရပါ၏။ စိုးရိမ်တယ်ဆိုတာနှင့် ရှေ့ဆက်မပြောနိုင်အောင် စကားကို အပြီးကာ တတ်တာ မဟုတ်လား။ ဒါပဲလား 'စံ'။ ကျန်းမာရေးထက် စံအန္တရာယ် တစ်ခုခုနှင့် ကြုံရမှာကို ရင်ထဲပိုစိုးရိမိမိနေတာကို မရိပ်မိဘူးတဲ့လား။

တွေ့စက စကားသိပ်မပြောတတ်ပါသည့် မိန်းကလေးက အခုတော့ဖြင့် သူ့ကို တရင်းတနိုးဖြင့် ဖော်ရွှေစွာ ပြောဆိုနေတာပါလေ။ ပညာတတ်ပီသအောင်ပင် စကားကြွယ်လွန်းပါသည့် မိန်းကလေးကို စိတ်ထဲမှ အလိုလိုသဘောကျမိသွားရပါ၏။ ဒါကြောင့်လည်း မာမီက 'စံကလေး' ဆိုပြီး တဖွဖွ ရေရွတ်တာပဲ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

''ရော် … တကယ်မသွားဘူးလား''

"ဟုတ်တယ်"

''အချိန်ကုန်ခံပြီး စောင့်နိုင်တာပေါ့လေ''

''စံအတွက်ပဲလေ''

''ဒါဖြင့် လိုက်ပို့မှ ဖြစ်မယ်ပေါ့''

"အင်း"

''ဖေဖေ့ကုမ္ပဏီကို မဟုတ်ဘူးနော်''

"ဘယ်လို"

''စံ, နဂိုက ကုမ္ပဏီရုံးခွဲကိုရောက်နေပြီ၊ အဲဒီအထိလည်း လိုက်မှာပဲလား''

"య్గొంటుు"

''တာဝန်အရတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်''

ကြည့်စမ်း! ... သူ အမှတ်မထင်ပြောခဲ့ဖူးသည့်စကားကို သူမ အမှတ်ထားလေသလား။ ဟုတ်မည်ထင်ပါရဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ထင်ထားတာထက် စိမ်းသက်သည့် အကြည့်, အပြောတွေကိုသာ ထိုစဉ်က သူရခဲ့တာလေ။ အခုလို အမှတ်တမဲ့ဆုံချိန်မှာမှ မျှော်လင့် မထားမိသည့် နွေးထွေးပျူငှာသည့်အကြည့်တွေ၊ အပြုံးတွေကို သူ ရခဲ့ရတာပါလေ။

''စံက ကိုယ်အမှတ်တမဲ့ပြောမိတဲ့စကားကို အမှတ်ထား တယ်ပေါ့လေ''

''မှန်တာပြောတာပါ ဒေါက်တာရဲ့၊ ဖေဖေ့ကို တာဝန်အရ ဆေးလာကုပေးတာပဲ မဟုတ်လား''

"အဲဒီထဲမှာ သံယောဇဉ်တွေ၊ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုတွေ၊ စေတနှာ် မေတ္တာ၊ ကရုဏာတွေအားလုံးက ဘယ်ရောက်ကုန်လို့ မမြင်ရတွာလဲ"

သူမမျက်နှာ ရဲခနဲဖြစ်သွားလေ၏။ စလာတော့လည်း ရှေ့ ကို ဆက်တိုးရုံသာ ရှိတော့တာပါ။ ထိလွယ်ရှလွယ်တဲ့အရွယ်မဟုတ် တော့ပါဘူး 'စံ'။ တည်ငြိမ်သင့်သလောက် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်နေပြီ ဖြစ်တဲ့ မေတ္တာရေအိုင်လေးကို အချစ်ခဲလေး ပစ်ချချင်နေတာများလား။ ကိုယ်က အရှုံးဆိုတာကို နှစ်ခါပြန်မရချင်တဲ့ အတ္တတော့ အနည်း အကျဉ်း ပိုင်ဆိုင်ထားတာ အမှန်ပါပဲ။

''အဲဒီလိုကြီးလည်း ပြောတတ်တာပဲလား''

''ဒါပေါ့ … လူပဲဟာ၊ စကားမတတ်ဘဲ ရှိမလား''

''ကြည့်စမ်း . . . ဒေါသမကြီးဘူး ထင်ထားတာ၊ အခု စံကို စိတ်တိုနေပြီ မဟုတ်လား၊ မှန်မှန်ပြော''

''ဟာကွာ 🛶 စီကလည်း''

သူ မျက်နှာပူသွားစဉ် သူမ သဘောကျစွာဖြင့် အသံထွက် အောင်ပင် ရယ်လေတော့၏။ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်ဖြင့် လက်ကွယ် ပြီး ရယ်တာမျိုးမဟုတ်ပါ။ တကယ့်ကို ပွင့်လင်းစွာ ရယ်မောခြင်းပါပဲ။ အဘယ်မျှ ချစ်စရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ မိုးရေစိုနေ၍ အချောင်း အချောင်းလေးတွေ ဖြစ်နေသည့် ဆံပင်တိုလေး ဖုံးနေသည့် နဖူးလေး ကြည့်လဲ့လဲ့မျက်ဝန်းလေးတွေက အရည်စိုလေးတွေဖြင့် တလက် လက်တောက်ပနေတာပါ။ နှာတံချွန်ချွန်လေးကို ဆွဲညှစ်လိုက်ချင်ပါ ရဲ့။ ဒါဖြင့် နွတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး စုသွားတာကရော။ ဘုရားရေ! … ရင်တွေအရမ်းခုန်လာပါရောလား။ ''ဟော! … လာပါပြီ"

ဝပ်ရှော့မှကား ရောက်လာပြီး စက်ကိုကြည့်ပေမယ့် အဆင် မပြေတာမို့ ကားကို ဆွဲသွားလေတော့၏။ ပြီးမှပင် သူခေါ်ရာ ကားဆီ သို့ လိုက်ခဲ့ရလေသည်။ စကားသိပ်မတတ်ဘူး ထင်ထားပါလျက် ခုတော့လည်း မေတ္တာတွေ၊ စေတနာတွေဆိုပြီး တန်းစီပြောတော့တာပါ လား။

"အတင်း"

"တော်တော့နော် … မရယ်နဲ့တော့၊ လူကြီးကို လှောင်စရာ လား"

"လှောင်တာမဟုတ်ပါရပါဘူးနော်း ဒီလိုပဲ … သဘောကျလို့ ရယ်မိသွားတာ"

''ဘယ်လို … သဘောကျတယ်''

''အင်း … Pure like နော်၊ တလွဲမထင်လိုက်ပါနဲ့, Please!''

လည်ပါ့ 'ထိပ်ထားစံ'။ လူကို ကလေးကစားသလို လှည့် ကစားနေတာများလား။ ကုမ္ပဏီခုံခွဲဝင်းကို အရင်ရောက်တာမို့ ကားကို ဝင်းထဲသို့ ကွေ့ဝင်လိုက်ရလေ၏။ ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရပ်လိုက်တွာမို့ မိုးလုံသည့်နေရာမှာ သူမက ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်လေသည့်။ ૠ

''ခုံတွေ အကုန်စိုကုန်ပြီ'

''ရေက သုတ်လိုက်ရင် ရပါတယ်''

''ရုံးထဲဝင်ဦးမလား''

"ဟင်အင်း … Duty နောက်ကျနေမှာစိုးလို့ပါ၊ အဝတ်

ပြန်ပြန်လဲနော်'

''ဟုတ်! … ကျေးဇူးပါ''

''ကျေးဇူးတင်တယ်ဆို နောက်ကို ဒေါက်တာလို့ မခေါ်နဲ့

ပေါ့''

သူမ ပြုံးလိုက်ပြန်လေ၏။ ပြုစားတတ်သလို အပြုံးမျိုးများ ဖြစ်နေပြီလာ။၊ ကားတံခါးကို ပြန်ပိတ်ပေးရင်း လက်ပြနေပြီမို့ သူ

ကားကို ကွေ့ကာ ပြန်မောင်းထွက်ခဲ့ရပါ၏။ 'ရေစက်' တဲ့လား မာမီ။ မန်ပါတယ်။ မိုးရေစက်တွေအောက်မှာ မိုးနတ်မယ်လေးကို ကျွန်တော်

ရှာတွေ့ခဲ့ရတာပါလေ။

''မမ ရွှဲရွဲစိုလာပြီ'' ''ကော်ဖီပူပူလေးတစ်ခွက်လောက် အရင်ဖျော်ပေးပါ,

നേഷ്''

''ဆေးရော ယူမှာလား, မမ''

"မလိုပါဘူး။ ဒီလောက်နဲ့ ဖျားမှာမှ မဟုတ်တာ"

ရုံးခန်းထဲဝင်၍ 'ကေသီ' မရှိချိန်မှာပင် အဝတ်ရေစိုတို့ကို

လဲဝတ်လိုက်ရပါ၏။ နွေးထွေးမှုရှိစေရန် ရှပ်လက်ရှည်ဖြင့် လဲဝတ် လိုက်ပေမယ့် အလုပ်လုပ်ရ မလွယ်တာမို့ လက်ရှည်ကို တံတောင်ဆစ် နားအထိ ခပ်ကြီးကြီး ခေါက်လိုက်ပါသည်။ ခေါင်းစိုနေစဲမို့ Towel အလတ်ဖြင့် သုတ်နေစဉ် 'ကေသီ' က ကော်ဖီဖျော်ပြီး ယူလာပေး လေ၏။

''ကော်ဖီရပါပြီ, မမ''

"Thanks!"

''မမကို လိုက်ပို့ပေးတာ ဘယ်သူလဲဟင်၊ ချောလိုက်တာ''

''ဖေဖေ့ကို ဆေးလာကုပေးတဲ့ ဒေါက်တာပါ''

"ငယ်ငယ်လေးပဲနော်"

''သိပ်မငယ်ပါဘူး ကေသီရဲ့၊ မမနဲ့လေး,ငါးနှစ်ပဲ ကွာပါ တယ်''

အပြင်မှာ မိုးက ရွာနေစဲပါပဲ။ မှတ်မှတ်ရရ အဖြစ်အပျက် တွေရဲ့တစ်မနက်ခင်းလေးပါ။ သူနှင့် စဆုံစဉ်ကလည်း ဒီလိုမျိုး မခြောက်တခြောက် ခေါင်းကို ရေသုတ်ရင်း ရုတ်တရက်ကြုံခဲ့ရတာပင်။ 'ဒေါက်တာဖေယျာဘုန်းမြင့်' က 'စံ' ကိုများ စိတ်ဝင်စားနေပြီလား။ မေမေတို့ပြောဖူးခဲ့တာမို့ ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားရလေသည်။

'ထိပ်ထားစံ' ဆိုတာက …

မိုးရွာရင် ထီးမိုးပေးမယ့်သူထက် မိုးစိုအောင် အတွဲ့လျှောက်

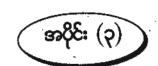
၁၉၄ 🗱 မမသဒ္ဒါမောင်

ပေးတဲ့လူပဲ လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒါကို ရှင် သိပါရဲ့လား။

'စံ'က မိုးတွင်းမှာ မွေးဖွားလာခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးမို့ မိုးကို အရမ်းနှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့သူပါရှင်ရယ်။

മ്ലേഗദേവ്നത്താ

မျက်လုံးဆိုတာ ကြိုးစားပြီး ကြည့်ဖို့ · · · နားဆိုတာ ကြိုးစားပြီး နားစွင့်ဖို့ · · · ပါးစပ်ဆိုတာ ကြိုးစားပြီး ပြောနိုင်ဖို့ ဘုရားက ဖန်ဆင်းပေးတာပါ။

WAN DILLI.

အခန်း (၁၅)

ပစ္စည်းစာရင်းကို သေချာစစ်ပြီး လက်ကျန်စာရင်းနှင့် တိုက် ကာ လိုသည့်ပစ္စည်းတွေကို သေသေချာချာမှတ်ရပါ၏။ 'ကေသီ'က ပစ္စည်းမှာတာရပြီမို့ ငွေချေရမှာဖြစ်သလို မှာသည့်ပစ္စည်း မှားမှာစိုးလို့ ကိုယ်တိုင်သွားစစ်ပြီး ယူလာမှာပါ။ ရုံးခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေပေမယ့် အလုပ်ကများတာ အမှန်ပါပဲ။ "တင်းတောင်! • • • တင်းတောင်!"

လှမ်းကြည့်လိုက်မိလေ၏။ လုံခြုံရေးမှူး 'ဦးကြည်မောင်' က ဝင်းအဝ ရုံခန်းအသေးလေးမှ ထွက်လာပြီး တံခါးပေါက် (လူဝင်ပေါက်) အလား

လူခေါ် Bell သံကြောင့် ဝင်းတံခါးဝသို့ မှန်ချပ်များမှတစ်ဆင့်

ပူပဒေသာစာပေ

လေးကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။ ကားအဝင်အထွက်မရှိသေးတာမို့ တံခါးမကြီးကို ဟင်းလင်းမဖွင့်ထားပါ။ လုံခြုံစိတ်ချမှုရှိစေရန် အမြဲ သတိထားရပါ၏။

"မမလေးအတွက် ပစ္စည်းလာပို့တာပါတဲ့၊ လက်မှတ်ထိုးယူ ဖို့ လိုပါတယ်"

''ရုံးခန်းထဲ လွှတ်လိုက်ပါ, ဦးကြည်မောင်''

Intercon မှ အသံထွက်လာတာကို ပြန်ဖြေလိုက်ရင်း တရင်းကို အချောသပ် ပြီးအောင်လုပ်ရပါ၏။ ရုံးခွဲမှာမို့ ဘာမဆို ကိုယ်တိုင်ဝင်လုပ်မှသာ စိတ်တိုင်းကျရတာမို့ပါ။ ဖေဖေ ကုမ္ပဏီပြန် ဝင်နေပြီမို့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့ရသည့် ကာလက ကျော်လွန်အောင် မြင်ခဲ့ရလေ၏။ အလုပ်ချိန်အြည့်မလုပ်စေဘဲ မနက် (၁ဝ) နာရီမှ ညနေ (၃) နာရီကျော်ခန့်သာ ရှိစေပြီး နားနားနေနေ လုပ်စေရပါသည်။ ပင်ပန်းပြီး နောက်ထပ်တစ်ကြိခ် ပြန်မလဲစေလိုပါလေ။

''ദിേന്! ... ദിേന്!"

"ဝင်ခဲ့ပါ"

တံခါးပွင့်လာသည့် အပြင်မှလူက ဝင်မလာတာမို့ ငုံ့နေသည့် ခေါင်းက အလိုလို မော့သွားရပါ၏။ ခဏအကြာမှာမှ TV စက္ကူပုံး အရွယ်မျှ ကြီးမားသည့် လေးထောင့်ဆတ်ဆတ်ပုံးကြီးကို မနိုင်မနင်း 'မ' ပြီး သယ်လာလေသည်။ ဟောတော့်! ဖြစ်ရလေ • • • ပစ္စည်းပို့ သည့်ကုမ္ပဏီမှ မဟုတ်ပါဘဲ ဘယ်ကနေများ ပို့လိုက်တာပါလဲ။

"ဒေါ်ထိပ်ထားစံ ဟုတ်ပါတယ်နော်"

''အမှန်ပါပဲရှင်''

''ဒီမှာ လက်မှတ်ထိုးပါ ခင်ဗျာ''

"ဘယ်သူဝို့လိုက်တာလဲဟင်"

"အဲဒါတော့ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး ခင်ဗျ၊ ကာယကံရှင်က လျှို့ဝှက်ထားနိုင်းလို့ပါ"

"య్యో"

''ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ, မမ''

''ဟုတ်ကဲ့ … ကျေးဇူးပါပဲနော်''

ပါဆယ်လာပို့သူက 'စံ' ကို နူတ်ဆက်ပြီး ရုံးခန်းထဲမှ ထွက် သွားပါ၏။ ရုံးခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး ပါကင်ထုပ်ထားသည့် ကတ်ထူ ပုံးထံ ပြန်လှည့်လိုက်ပါသည်။ ပါကင်စက္ကူပန်းရောင်ဖုံးပြီး စက္ကုုပုံးကို ဖြဲကြိုးအဖြူပတ်ထားပြီး ပန်းပွင့်ဖဲပြားပွင့်လေးဖော်ထားပါ၏။ အပြင်မှ ကြည့်နေတာတောင်မှ ရင်ထဲမှာ စိုးထိတ်ပြီး ရင်ခုန်သံမြန်လာတာ အမှန်ပါပဲ။ ဘယ်သူကများ ကြံဖန်ပြီး ပို့လိုက်တာပါလိမ့်။

လက်က အလိုလိုတုန်ပြီး မျက်စိဝောမျှ မိုတ်ကာ ပုံးဘေးမှ ဆုံလိုက်မိလေ၏။ ဖဲကြိုးအဖြူရောင်ကို ဆွဲလိုက်စဉ် ကြိုးက လျော့ သွားသဖြင့် စပ်ဖြည်းဖြည်း ဖြုတ်လိုက်ပါသည်။ Tape အသေးလေး று

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

၂၀၃

တွေဖြင့် ကပ်ထားပါသည့် ပါကင်စက္ကူကို ခွာလိုက်စဉ် ကတ်ထူဖုံး အညိုရောင်ပေါ် လာလေ၏။ ပုံးကို Tape အဝါရောင်ဖြင့် ဝိတ်ထား သဖြင့် ရုံမှာသုံးနေကျ ကတ်ကြေးအလတ်လေးဖြင့် ဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ပြီးနောက် ပုံး၏အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်စဉ် အထဲမှ ဝရုန်း!ခနဲ မြည်ပြီး မိုးပျုံပူဖောင်းအစည်းက အပြင်သို့ ရုန်းကန်ထွက်လာလေ တော့၏။ ရင်ထဲမှ ဒိန်းခနဲမြည်ဟည်းကာ ခြေလှမ်းကို နောက်သို့ ရွှေ့ရပ်လိုက်ရပါသည်။ အလိုလေး! ... ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး လူကို လန့် အောင် ဖန်တီးလိုက်ရပါသလဲ။ ပူဖောင်းတွေ အကုန် အမြင့်သို့ တက် လိုက်စဉ် စုစည်းထားပါသည့် ရှည်မျောမျော ကတ်ထူမှုးကို မြင်လိုက် ရလေ၏။ ချည်ထားပါသည့်ကြိုးတို့ကို ဖြည်လိုက်မိစဉ် ရုံးခန်းအတွင်း မှာ ပူဖောင်းတွေ ပျံ့နှံ့။

"တယ်!"

စက္ကူဗူးထဲမှာဖြင့် အကြည်ရောင်ကြီးသိုင်းဇိနင်အမြင့်လေးက ပြိမ်သက်စွာ ရှိနေလေ၏။ အဖြူရောင်လည်းမဟုတ်။ နို့နှစ်ရောင်လည်း မဟုတ်၊ ဆင်စွယ်ရောင်မျိုးလည်း မဟုတ်ပါဘဲ ပကတိအကြည်လင် ဆုံးအရောင်က 'စံ'၏စိတ်ကို ဖမ်းစားလိုက်သည့်နှယ်ပါလေ။ Size နံပါတ်က (၃၈) မို့ 'စံ' နိုးနေကျ ဖိနပ်အတိုင်းနံပါတ်ပါပဲ။

For my Princess

ဗူးထဲမှာရှိနေသည့် ပန်းရောင်စာအိတ်သေးသေးလေးကို ဖွင့်ကြည့်စဉ် အသည်းပုံစက္ကူထူထူလေးကို နှစ်ထဝ်ခေါက်ပိတ်ထား ပါသည့် စာသားကြောင့် အသက်ရှူဖို့ပင် မေ့ပြီး ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့် အမြန်ပိတ်လိုက်ရလေ၏။ တစ်ယောက်တည်း အသံကျယ်ပြီး အာမေ ဍိတ်သံ မထွက်မိအောင်ပါလေ။

''ဘယ်သူလဲ … ဘယ်သူပို့လိုက်တာလဲဟင်''

နှုတ်ဖျားမှ အသံထွက်မိသည်အထိ တအံ့တသြဖြစ်နေမိတာ အမှန်ပါ။ ဘယ်လိုစိတ်ကူးနှင့်များ ဒီလိုလက်ဆောင်မျိုးကို ပို့ပြီး ရင်ခုန် အောင် ပြုစားရပါသလဲ။ ပန်းမကြိုက်သည့် မိန်းကလေးမို့ ပန်းစည်း ပန်းခြင်းမျိုးမပို့။ အရုဝ်နှစ်ခြုက်သည့်အရွယ်မျိုး မဟုတ်တော့တာမို့ အရုဝ်လည်းမပို့ပါဘဲ 'စံ' နှစ်သက်စွာ စီးလေ့ရှိသည့် size နံပါတ်ဖြင့် ဝိနုဝ်ကို ပို့လိုက်ရတာပါလိမ့်။

အံ့သြစရာကြီးပါလား။ ဒါဖြင့် 'စံ' နှင့် သိပြီး ခင်မင်ရင်းနှီး နေသည့်လူပေါ့။ ဘယ်လိုများ သိတာပါလဲ။ ဖိနစ် size ကြောင့် ခြေ ဆောက်အရွယ်အစားကို မြင်ဖူးမည့်လူသာဖြစ်နိုင်ပါ၏။ သို့တည်း ဆာုတ် ဖေဖေနှင့်မေမေကို မေးပြီးမှ ဒီလိုစိတ်ကူးမျိုးဖြင့် လက်ဆောင် ဆပ်ပြီး ပို့လိုက်တာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ရှင်ပဲလား 🚥 'ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့်'။ လူကို 😝ာက်

JOG

တစ်ကြိမ် 'ဒေါက်တာ' မခေါ်ဖို့ ပြောပြီး မမြင်ကွယ်ရာကနေ လူမသိ အောင်ခိုးပြီး လုပ်ပြတာပေါ့လေ။ စိတ်ကူးက ထူးခြားဆန်းကြယ်ပါရဲ့။ ကလေးလည်း မဟုတ်ပါဘဲ ပူဖောင်းလေးတွေဖြင့် စိတ်ကို ကြည်နူး စေတာက အလန့်တကြားဖြစ်သွားပေမယ့် ထိတ်!ခနဲ ပျော်ရွှင်သွားစေ တာ <mark>အမှန်ပါ</mark>။

ဖိနပ်လက်ဆောင်အတွက် ကျေးဇူးပါရှင်။

- " ශේက်! ශේက်!"
- "မမ .. ဟာ! ဒါက ဘာတွေလဲ"
- ''မသိပါဘူး ကေသီရယ် … ပါဆယ်ရောက်လာတာနဲ့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တာ ဒီလိုဖြစ်ကုန်တာပဲ''

နေ့လယ်ထမင်းစားချိန်အမီ ပြန်ရောက်လာပါသည့် 'ကေသီ' က 'စံ'၏အဖြစ်အပျက်ကို မြင်လေတော့၏။ ဘယ်လိုများ ဖုံးဖိလို့ ရပါ့မလဲ။ တစ်ခန်းလုံး မိုးပျံပူဖောင်းတွေ လွင့်ပျံကဝ်နေပြီး စားပွဲရှေ့ မှာ စက္ကူပုံးကြီးက ဒီအတိုင်း ရှိနေတာလေ။ 'ကေသီ' က 'စီ' ဖြစ်နေပုံကို ကြည့်ကာ ရယ်လေတော့၏၊ အလှောင်ခံရအောင် ဒီပုံစံ နှင့် လက်ဆောင်ပို့ရတယ်လို့။

''ဘယ်သူပို့လိုက်တာလဲ … ပျော်စရာကြီးနော်''

''မသိပါဘူး၊ ကြိုးသိုင်း shoe လက်ဆောင်ပေးတာ ရိုးရိုး ရှင်းရှင်းမှ မပေးတာ''

"ဆန်းဆန်းပြားပြားပေးတော့ မမ Heart ထိသွားတာပေါ့"

ှအရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🤻

''ကြည့်စမ်း! … လူကို ဘာထင်နေလဲ''

"စိတ်ကူးက အလန်းစားပဲ မမရ၊ Shoe က ဒီနှစ်ဝင်လာတဲ့

ထိုင်ဝမ် made ပဲ၊ ဈေးကဲ မနည်းဘူး၊ မမတော့ ထောပြီ" ''ဪ … ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်းမသိတဲ့ဟာကို'

"ပူဖောင်းတွေ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

''ပြန်စည်းထားမှောပေ့ါ၊ တော်ကြာ ရုံးခန်းထဲ လူဝင်လာရင်

မကြီးမငယ်နဲ့ ဆော့နေကြတယ် ထင်ဦးမယ်"

လက်ဆောင်ကြည့်နေတာကို အသာချထားလိုက်ပြီး ကြိုး တန်းလန်းဖြစ်နေပါသည့် ပူဖောင်းတွေကို လိုက်ဖမ်းယူရပါ၏။ ရောင်စုံ ပူဖောင်းလေးတွေကို ခုန်ပြီး ယူရစဉ် ပြုံးမိပြန်ပါသည်။ ဒီလို ခုန်ပေါက် ဆော့ကစားခဲ့သည့်ကာလက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက နှစ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ ပြီ မဟုတ်ပါလား။

"ဟုတ်လား, မမ"

"ဟင်!…ဘာလဲ"

"ဟိုတလောက လာသွားတဲ့ ခပ်ချောချော ကိုကိုဒေါက်တာ

သားလို့'

"လျှာရဲလိုက်တာဟယ် … ဘာကိုကိုဒေါက်တာလဲ"

''မမပဲ ပြောထားတာလေ၊ (၅) နှစ်ကျော်ကြီးတာဆိုု ကိုကို

ဒေါက်တာပေ့ါ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုကြီးလို့ခေါ်မှာလား''

'ကေသီ့' အပြောကြောင့် မျက်နှာရဲသွားရပါဏ်။ နှစ်ယောက် တည်း ရှိနေချိန်မို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကျင့်ရှိတာပါ။ 'ကိုကို' မဟုတ်ရင် 'ကိုကြီး' တဲ့။ အမယ်လေးနော် … အသည်းထဲ ယားကိုကို ဖြစ်လာသည့်နှယ်ပါ။ ဘယ်လိုစိတ်ကူးနှင့်များ ခေါ်ခိုင်းနေရပါသလဲ။ သူ ကြားသွားရင်း ပြုံးလေမလား မသိပါလေ။

''ဟင်လို့''

''မခေါ် နိုင်ပါဘူး၊ ဘာလို့ခေါ် ရမှာလဲ''

"မမကလည်းလေ ... အခုပဲ Intro စဝင်နေပြီကို၊ နောက် ဆို solo ကနေ verse တွေ, chorus တွေ တောက်လျှောက်ဆက် တိုက် ဝင်လာတော့မှာပေါ့"

"နင် အဆိုတော်လား၊ တေးရေးဆရာလား၊ ကဗျာတွေ ဆန်နေလိုက်တာ, ကေသီရယ်"

''အချစ်ဆိုတာ ကာရန်မညီတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ပဲလေ မမရဲ့'

''ကြံကြံဇန်ဖန် ပြောပြန်ပါပြီ'

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မမရင်ထဲမှာ လှုပ်ခတ်သွားရတယ် မဟုတ်

လား''

''မဟုတ်ပါဘူး'

''အင်းပေါ့လေ … ကာယကံရှင်ရဲ့ရေ့မှာမှ မဟုတ်တာကို။

လူချင်းတွေပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်မပြောဘူး၊ Phone နဲ့ message မိုပြီးလည်း မပြဘူး၊ On line မှာ ဘာဘာညာညာဆိုပြီးလည်း မသိ စေဘဲ ကွယ်ရာကနေ ပါဆယ်ပို့လိုက်တာကိုး၊ မဆိုးဘူး ... Cinderella story ကို ဘာဆက်ဖြစ်မလဲ စောင့်ကြည့်ရမှာပေ့"

"Cindrella က ဖိနပ်ပျောက်တာလေ၊ အခုဟာက ဖိနပ် ရောက်လာတာ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် Shoe story နဲ့ Princess အမှန်ပဲဟာ၊ မဟုတ်လို့လား"

''စကားများမနေနဲ့ … မြန်မြန်လုပ်၊ ဗိုက်ဆာနေပြီ'

''ဟာ! … သွားပြီ''

"ဘာကိုလဲ"

"အချစ်က ဗိုက်ပြည့်တယ်ဆိုတာ မှားသွားတာကိုး" နှစ်ယောက်သား ပေါ့ပါးစွာ ရယ်လိုက်မိပါ၏။ အချိန်ပိုင်းလေး မျှ ပျော်ရွှင်မှုဖြစ်စေသည့်အတွက် ကျေးဇူးပါ။ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှန်း မသိပါဘဲ 'စံ' ကြိုက်တဲ့ပစ္စည်းဖြစ်သည့် ဒီ shoe ကြိုးသိုင်းလှလှ လေးကို အမှတ်တရလက်ဆောင်ပို့ပေးတဲ့အတွက်လည်း ကျေးဇူးပါ။ ငယ်စဉ်ကာလကို အမှတ်ရစေရန် ဒီလိုမိုးပျံပူဖောင်းတွေ အများကြီး ငှိလိုက်သည့်အတွက် ရင်ထဲကြည်နှူးခဲ့တာမို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော်ခဲ့

ထမင်းချိုင့်ကို 'ကေသီ' ဖွင့်လိုက်ပါ၏။ အစားနည်းသည့် 'စံ' ကို ဂရုနိုက်ပြီး ကျွေးရန် 'ကေသီ့'ကို အမြဲလှမ်းမှာတတ်သည်က မေမေပါ။ အခုလည်း အစပ်အဟဝ်တည့်စေရန် ထည့်ပေးလိုက်ပါသည့် ဟင်း တို့က ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပါပဲ။

''ငါးဆုပ်ပါလား၊ ကေသီက ငါးလေးအိုးကပ်ချက်လာတာ မမရဲ''

''အိုးကပ်ဟုင်း မမကြိုက်တယ်''

''వికరాయ్యం''

ငါးဖယ်ငါးဆုပ်ဟင်း၊ ပန်းဂေါ်ဖီကြော်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်ကို ပုစွန်နှင့် အရည်နည်းနည်း စပ်စပ်လေးထည့်ပေးသည်က 'စံ'၏ ထမင်းချိုင့်ပါ။ 'ကေသီ' က ငါးလေးအိုးကပ်နှင့် မျှစ်ကြော်မို့ ဟင်းက စုံပြီး များနေသေးတာပါ။ ဝန်ထမ်းတွေက သူတို့အလုပ်ခန်းမှာပင် စားကြတာမို့ 'စံ' နှင့် 'ကေသီ' က နှစ်ဦးတည်း သီးသန့်စားဖြစ်လေ ၏။ ထမင်းစားတာကို သွက်သွက်လုပ်ပြီး လုပ်ငန်းလုပ်လက်စကို ဆက်လုပ်ရလေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ phone ဆက်လေမလားဟု မဝံ့မရဲ မျှော်လင့်ထားပေမယ့် စောင့်စားသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာမါချေ။ ဘယ် လိုလဲ ... ဘာကိုမှ အသိမပေးပါလား။ လူကို ဒွိဟစိတ်တွေနဲ့ ဦးနှောက်ခြောက်အောင် ပဟေဠိဝှက်ရတယ်လို့။ စောင့်မျှော်ရသူအဲ အမောကို စာနာစိတ်မရှိသလိုနှယ်ပါလေ့။

ညနေစောင်း (၅) နာရီကျော်အထိ အလုပ်ထဲ စိတ်သိပ်မ ရောက်တာမို့ အိမ်ပြန်ရန် ပြင်ရတော့၏။ ဒီဇိနပ်ပူးကို မည်သို့သယ်ရ ပါ့မည်နည်း။ ဝယ်လာသည့်ပုံစံဖြင့် သယ်ရုံသာ ရှိပါသည်။ အိမ်မှာ ထူးခြားမှုရှိလျှင်ဖြင့် မေမေတော့ သိနိုင်မည်သာ။ 'စံ'အတွက် အိမ် ထောင်ရေးကို အစပျိုးပြောထားပြီး ခုတလော ငြိမ်ချက်သားကောင်း နေတာမို့ စိတ်အေးလက်အေးဖြစ်ခါမှပဲ ဒီလိုဒီလိုတွေဖြစ်လာတာ မဟုတ်လား။

''ပြန်ကြစို့ ကေသီ'

"ဟုတ်ကဲ့ မမ"

''တခြားဝင်စရာ၊ ဝယ်စရာ ရှိသေးလား''

''မရှိပါဘူး မမရဲ့''

''ဒါဆို မမကားနဲ့ပဲ လိုက်ခဲ့လေ၊ လမ်းထိပ်အထိ လိုက်ပို့ ဘေးမယ်''

"ဟုတ်ကဲ့"

သိမ်းစရာရှိတာကို သိမ်းပြီး ရုံးခန်းမီးပိတ်ကာ တံခါးကို lock ချလိုက်ပါ၏။ ဝင်းအဝမှာ ညနေ (၆) နာရီ ညဆိုင်း duty ချိန်း နှံ ဦးစိုင်း ရောက်နေပြီမို့ နေ့ဆိုင်းဆင်းနေသည့် ဦးကြည်မောင်ပါ ဆက္ခရိနေလေသည်။ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းလူကြီးနှစ်ဦးကို အပြုံမြင့်

ညာ 📝 🧚 မမသဒ္ဒါမောင်

နှတ်ဆက်လိုက်ပြီး ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့ပါ၏။

ညနေဆည်းဆာက ဒီနေ့မှ သာသာယာယာရှိနေပါသည်။ လိမ္မော်ရင့်ရောင် သွေးနေပါသည့် နေက တိစ်တောက်ချိန်အလှကို ဖော်ကျူးနေသည့်နယ်ပါ။ အကျည်းတန်လှချိန်ဟု ကဗျာဆရာတွေ တင်စားကြတာမို့ မီးပွိုင့်မှာ ကားရပ်စဉ် ပြုံးလိုက်မိလေ၏။ ဘေးမှာ ယှဉ်ရဝ်လိုက်ပါသည့် ကားပေါ်မှလူကိုတော့ 'စံ' မမြင်လိုက်ပါချေ။

အခန်း (၁၈)

ကားကို ဆင်ဝင်ရှေ့ ထိုးရပ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက် ငန်း လက်မှာ ကားသော့ကို ဝေ့ရမ်းလျက် လေချွန်သံသဲ့သဲ့မျှ ထွက် ကာ တိုက်ထဲဝင်လိုက်ပါသည်။ စည့်ခန်းမှာ ဘယ်သူမှ ရှိမနေတာ ကြောင့် အပေါ်ထပ်သို့တက်ရန် လှေကားထံ ဦးတည်လိုက်မိတ်။ "အမယ်… အမယ်… ဒီနေ့ ရာသီဥတု တယ်သာယာနေ ပါလားဟေ့"

''ဟာဗျာ … အန်တီငယ်ကလည်း''

''မဟုတ်လို့လား၊ အမြဲတမ်း လင်ပုပ်ဖမ်းထားတဲ့ သုန်သူနို ခုန်မှုန်ရုပ်က အခုတော့ ပျားရည်မြစ်ထဲက မလိုင်လုံးလေးကို ္ပံ့ထား رح

သလို ချိုမြနေတဲ့ အပြုံးလေးနဲ့လေ''

အန်တီငယ်၏တင်စားလိုက်သည့် စကားကြောင့် သူ တဟား ဟား ရယ်မိလေတော့၏။ လူက အလိုလို အူမြူးနေတာ အမှန်ပါ။ ဒီလိုအပြုံးမျိုး၊ ဒီလိုကြည်လင်သည့်မျက်နှာလေးကို စဏတာ ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရတာတောင်မှ သူ့စိတ်က ငြိမ်းချမ်းနေရတယ်လို့။ တစ်သက် လုံးသာ ဝိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့လျှင် အဘယ်မျှ ပျော်ရွှင်ပြီး စိတ်ချမ်းသာလိမ့် မည်နည်း။ ကိုယ်တော့ ရူးတော့မယ်ထင်ပါရဲ့ 'ထိပ်ထားစံ'။

- ''ဒီလိုပါပဲဗျာ''
- ''ကောင်မလေးဆီက အဖြေပြန်ရခဲ့လို့လား''
- ''အဝေးကြီးလိုပါသေးတယ် အန်တီငယ်ရဲ့''
- ''ဒါတောင်မှပဲ မျက်နှာက မှိုရသလိုဖြစ်နေရတယ်လို့'
- ''ခဏလေး မြင်ခဲ့ရုံပါ''
- ''ဘယ်လို … ဘယ်သူ့ကိုလဲ''
- ''သူ့ကို'
- ''ထိပ်ထားစံလား''
- "အင်း"
- ''ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့လို့လဲ''
- ''မီးပွိုင့်မှာ''
- ''ဒါကိုများ''

- ''အန်တီငယ် ဘာမှမသိပါဘူးဗျာ''
- ''အံမာ … ငါ့ကိုများ လှိုုနေသေးတယ်''
- ''အချစ်ဗူ … အချစ်၊ အချစ်ဆိုတဲ့ ဘာသာဗေဒကို အခုမှ ရှိန်းရာဇာက သိတော့တယ်''
 - ''ရှူးပါ့ဟယ် … ရှူးနေပြီ'`

အိပ်ခန်းထဲဝင်ကာ အိပ်ရာထက် ပစ်လှဲအိပ်လိုက်ပါသည်။ အန်တီငယ်က လျှော်ဖွပ်မီးပူတိုက်ထားပါသည့် သူ့အဝတ်အစားတို့ကို ခြင်းတောင်းအပြန့်ထဲ ထည့်လာပြီး ဗီရိုကိုဖွင့်၍ စီထည့်ပေးနေပါတ်။ သူတို့သားအဖ မရှိချိန်မျိုးမှာသာ အိမ်မှကောင်မလေးတွေကို ဝင်ရွှဲ အခန်းရှင်းခိုင်းပေမယ့် သူတို့ရှိနေရင်ဖြင့် အန်တီငယ်ကိုယ်တိုင် ဝင် လုပ်ပေးတတ်လေသည်။

"ပီတိစား အားမဖြစ်ဘူး သားရွှေသွေးရေ၊ ရေချိုးဖို့ ပြင် တော့၊ ကိုကို ရေချိုးတာ ပြီးလောက်ပြီ၊ တအောင့်နေ ညစာစားရ အောင်"

- ''အန်တီဧယ်''
- ''ဘာတုန်း''
- ''အန်တီငယ် ချစ်ခဲ့တုန်းကလည်း ဒီလိုမျိုးပဲလားဟင်'' အန်တီငယ်က မျက်စောင်းလှည့်၍ ခဲလိုက်လေ၏။ စိတ်တို့ အောင် ပြောတာမျိုး မဟုတ်ရပါ။ ဒီလိုခံစားမိချိန်မှာ တစ်ပွောက်

ယောက်ကို ရင်ဖွင့်ချင်တာက သဘာဝပဲ ထင်ပါရဲ့။ ဖက်လုံးကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်မိဏ်း 'ထိပ်ထားစံ' သာ ဖြစ်နေလျှင် သူ အအော်ခံရလေမည်သာ။ အတွေးဖြင့် ပြုံးလိုက်မိပြန်၏။

''အသက် (၄၀) ကျော် အပျိုကြီးကို မဟုတ်တာတွေ မေး ရလား'

''(၄၀) ကျော်မှ ဘဝက စတာဆို၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ် အချစ် ဆိုတာ ရင့်အိုဟောင်းနွမ်းသွားတဲ့အရာမှ မဟုတ်ဘဲ''

''ဟယ်! … အဒေါ်ကို ရှက်ရကြောက်ရမှန်းမသိဘဲ လျှောက်ပြောနေပြန်ပါပြီး ဒီကောင်လေးကတော့လေ''

''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အနိတီငယ်က အချစ်ကို ရှာတွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ senior ပဲဟာ၊ ကျွန်တော့်ထက် ငိုသိပိုတတ်မှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား

အန်တီငယ်က အဝတ်စီတာပြီးပြီပို့ သူ့ဗီရိုကို ပြန်ပိတ်လိုက် လေ၏။ အသက် (၄၀) စွန်းနေပြီဖြစ်သည့် အခေါ်ဖြစ်သူက အိမ်ထောင် ပြုမည်ဆိုလည်း ပြုလို့ရပါသေးသည်။ မွေးစကတည်းက အမိမဲ့ခဲ့ရ သည့် တူကလေးကို သားသမီးရင်းချာနှယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာမို့ အမေတစ်ယောက်နှယ် သူ့ကို မေတ္တာပေးခဲ့တာပါလေ။

''အချစ်လား'

''အင်းလေ''

''ဘဝနဲ့ယှဉ်ရင် ဆီးစေ့လောက် အမှုန်အမွှားလေးပဲ''

''အာ … မဟုတ်တာ ပြောပြီ'

''သားသိထားတဲ့ အချစ်နဲ့ အန်တီငယ် သိခဲ့တဲ့အချစ်က တူမှ မတူတာကိုး၊ ဒီလိုပဲပြောရမှာပေ့ါ''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အန်တီငယ့် ဘဲဘဲကြီးက အသည်းခွဲခဲ့လို့ များလား'

''အေး … မင်းသိတဲ့ အချစ်က ချိုမြိန်ကောင်း ချိုနိုင်ပေ မယ့် အန်တီငယ်သိတဲ့ အချစ်ကတော့ ခါးခါးကြီးပဲ မောင်ရာဇာရဲ့၊ လေများမနေနဲ့ . . . ရေချိုးပါတော့''

ရွဲပြောတာများလား။ သို့တည်းမဟုတ် အမှန်ကိုပဲ ပြောလေ သလား … သူမသိပါ။ အန်တီငယ်က သူ့အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပြီ ို့ အပျင်းထူနေ၍ မဖြစ်တော့ပါလေ။ ရေချိုးရန် ပြင်ဆင်ရတော့တ်။ အချစ်က ခါးသတဲ့။ မဖြစ်နိုင်တာ။ ဒီလိုသာဆိုလျှင် ဆယ်ကျော်သက် မနူးမနပ်အရွယ်မှာ အချစ်ဆိုသည့် 'အေဒင်ပန်းသီး' ကို ဘယ်သူက မြည်းစစ်းကိုက်ကြည့်မိမှာလဲ။

ဒါဖြင့် မင်းကရော့ 'ထိပ်ထားစံ' … ကိုယ့်ကို ဆေးခါးကြီးပဲ ပြန်တိုက်မှာများလား။ မဖြစ်ဘူးနော် … မဖြစ်ဘူး။ ဒီတိုင်းသာဆို ကိုယ်တော့ လောကကြီးထဲမှာ ဆက်မရှင်သန်နိုင်တော့ဘဲ ဆွေးမြေ့ ခြောက်သွေ့တဲ့ သစ်ပင်လို သေဖို့တာ ရှိတော့မှာပါ။ ချစ်လှည့်ဖိ ်စံ'။ အချိုမြိန်ဆုံး အနမ်းတွေသာ လက်ဆောင်ပြန်ပေးပါ။ လူဆိုက်

ာင်တဲ့ အိမ်မက်သစ်တွေ ဖန်တီးပေးလှည့်ပါ။ လင်းလက်တောက်ပ ဴလွန်းတဲ့ အနာဂတ်ကို ဖန်ဆင်းပေးလှည့်ပါ 'စံ'။

''ဟိုကလေးလေး မြန်မြန်ချိုးလေ၊ ရေချိုးရင်း စိတ်ကူးတွေ ယဉ်မနေနဲ့၊ အချစ်က ဖျားရင် ဆေးကုပေးနိုင်တာမဟုတ်ဘူး"

အန်တီငယ်က အခန်းပြင်မှ သွားရင်း သူ့ကိုကြားအောင် ရိုစကားပြောသွားလေ၏။ ပြောလည်း ခံရအောင် လုပ်မိနေတာကိုး။ ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်ကာ ခပ်တိုးတိုး ရယ်လိုက်မိပါသည်။ ခေါင်းထက် မှာ စိုနေတာမို့ ရေခြောက်အောင် သုတ်ရင်း အိမ်နေဝတ်စုံတစ်စုံ ရွေးလိုက်ပါ၏။ 'စံ' ဆိုရင်ကော အိမ်မှာနေလျှင် မည်သို့သော ဝတ်စုံ မျိုး ဝတ်ထားမည်နည်း။

''လာပါ … လာပါ၊ သမီးနဲ့ မတွေ့တာ အတော်ကြာပြီပဲ''

''အန်ကယ် နေကောင်းပါတယ်နော်''

''ကောင်းပါ့ဗျာ … ကောင်းပါ့''

''အန်တီငယ်ရော''

''ရှိပါ့ရှင် … နေ့တိုင်း မြင်နေရတာတောင်မှ မခွဲနိုင်ဘူး လား, နဒီ"

''အန်တီငယ်နော် … နဒီက အန်ကယ်နဲ့ လာတွေ့တာပါ၊ မနက်ဖြန် sunday ဆို အန်ကယ်က Golf ကွင်းသွားမှာ မဟုတ်လား'

လှေကားမှ ဆင်းခဲ့စဉ် ညှေ့ခန်းဆီမှ စကားသံတို့ကြောင့် 'နဒီ' ရောက်နေလေပြီ။ အိမ်ချင်းလည်း နီးသလိုဖြစ်တာမို့ မကြာခဏ ရောက်လာတတ်ပေမယ့် ဒီနေ့တော့ဖြင့် စိတ်ကျဉ်းကျဝ်သည့်နှယ် ဖြစ်နေပါ၏။ အန်တီငယ်၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏သမီးမို့ အိမ်မှလူကြီး တွေနှင့် ရင်းနှီးကြပေမယ့် သူကဖြင့် ထိုထက် မပိုချင်ပါလေ။

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

''ကိုရာဇာ''

''အတော်ပဲ … ညစာစားဖို့ပြင်နေတာ၊ တစ်ခါတည်း ဝင် စားသွားပါ, နဒီ"

''မဟုတ်တာ • • • နဒီ အိမ်ပြန်မှပဲ စားပါ့မယ်၊ အားနာစရာ ကြီး''

''အားနာရမယ့်သူတွေမှ မဟုတ်တာကွယ်၊ သားက ခေါ် സേ"

''ဟုတ်သားပဲ … အလုပ်ကိစ္စက နောက်မှ ဆွေးနွေးတာ ပေ့ါ၊ အန်ကယ်လည်း ဆာလှပြီ''

ဖေဖေနှင့်အန်တီငယ် ဦးဆောင်ခေါ်ရာ ထမင်းစားခန်းဆီသို့ သူနှင့် နဒီ က နောက်မှ လိုက်ခဲ့ရပါ၏။ ညနေစောင်း မှောင်ကာနီးမှ လာပေမယ့် 'နဒီ' က လှလှပပပ ဝတ်လာပါသည်။ သို့သော်, အဝိ

တျော့ဖျော့ဂါဝန်က အတွင်းဘက်ကို မြင်အောင် ပါးသည့်အက်ီျပါပဲ။ အမှတ်တမဲ့ ဆုံခဲ့သည့် တစ်မနက်ခင်းကို သတိရမိသွားရပါ၏။ ထိုနေ့ကလည်း သူမ၏ကိုယ်ပေါ်မှာ အဖြူပါးပါး အက်ီျလေးဝတ်ထား တာမဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ ... သူမအကိုအောက်ခံက အရှက်ရမည့်အတွင်းခံ မျိုးမဟုတ်ပါဘဲ လက်ပြတ်စွပ်ကျယ်ပုံစံအောက်ခံက သဘာဝအလှကို ကာကွယ်ဖုံးအုပ်ပေးထားတာပါလေ။ အခုတော့ဖြင့် 'နဒီ'က အတွင်းခံ အနက်ရောင်လက်တစ်လုံး Bra ဖြင့် ဝတ်လာရတယ်လို့။ မိန်းကလေး ချင်းတူပါလျက် ကွာခြားမှုက အရှင်းသား သိသာနေလေ၏။

''ထိုင်ပါ သမီး''

''ထည့်စားနော် … အားမနာနဲ့''

''ဟင်းတွေအများကြီးပဲ''

''မိသားစု လက်ဆုံစားခွင့်က နည်းတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် တစ်ခါတလေ စားရတုန်း စားမြန်အောင် ချက်ပေးထားတာ''

ဖေဖေနှင့်အန်တီငယ်က ဘေးချင်းယှဉ်၍ ထိုင်လိုက်သဖြင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံတွေမှာ 'နဒီ'နှင့် သူ ထိုင်လိုက်ရပါ၏။ စောစောက ကြည်လင်နေပါသည့်မျက်နှာက အလိုလို တည်သွားလေတော့သည်။ ထမင်းစားဝိုင်းမှာ မမြင်ချင်တာ၊ မကြားချင်ကာတွေ ရှိလာဦးမှာ မဟုတ်လား။ အန်တီငယ်က ထမင်းအုပ်ထဲမှ ထမင်းကို ပန်းကန်တွေထဲ ထည့်ပေးလေ၏။

နဒီက ဟင်းပန်းကန်ထဲမှ ဟင်းတို့ကို လူကြီးတွေ ပန်းကန် ထဲသို့ အနည်းငယ်စီ ဦးဖယ်၍ ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ပြီးနောက် သူ့ပန်းကန်ထဲသို့ လှည့်၍ထည့်ပေးလိုက်လေ၏။ အန်တီငယ်က မျက်လုံးပြူးသွားပြီး 'နဒီ့' ကို သတိလှမ်းပေးလိုက်သော်ငြား သူ့ ပန်းကန်ထဲရောက်လာသည်က ငါးဟင်းဖြစ်နေလေတော့သည်။ စိတ် ပျက်ဖွယ်ကောင်းလေစွ။

''သားက ငါးမစားတတ်ဘူး သမီးရဲ့၊ ငါးပြေမ,ဆို ပိုဆိုး သေးတယ်၊ အန်တီငယ်စားချင်လွန်းလို့ မန်ကျည်းမှည့်လေးနဲ့ ချက် ထားတာ''

"Sorry"

"နေနေ ... အန်တီငယ် ပန်းကန်အသစ်နဲ့ ထည့်ပေးမယ်" အန်တီငယ်က ခပ်မြန်မြန်ပင် သူ့ထမင်းပန်းကန်ကို ဖယ် လိုက်ပြီး ပန်းကန်အသစ်တစ်ချပ်ယူကာ ထမင်းပြန်ထည့်ပေးလေ၏။ 'နဒို' မျက်နှာ ကွက်ခနဲ့ပျက်လေပြီ။ လူကို စိတ်ဝင်စားနေမှန်း သိ နေပေမယ့် သူ့အကြိုက်ကို ဒီနေ့အထိ အကုန်မသိသေးတာ အမှန် ပါပဲ။ ထမင်းထပ်ထည့်ပေးလိုက်သည့် သူ့ပန်းကန်ထဲသို့ 'နဒိ' နောက်ထပ် ဘာဟင်းကိုမှ ထပ်မထည့်ရဲတော့ပါချေ။ "ကိုရာဇာက ငါးလုံးဝမစားတာလားဟင်"

صن

''အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါးဆုဝ်ဟင်းတို့ ငါးပတ်မွှေ တိုတော့ စားပါတယ်၊ ငါးကြော်ဆိုလည်း ကြော်ပြီးရင် အရိုးတစ်ခါ တည်း ဖယ်ပြီး အသားချည်းသစ်သစ် ထားပေးရတယ်''

''သား သုံးနှစ်အရွယ်က ငါးရိုးလည်ချောင်းထဲ စူးခဲ့ဖူးလို့ ငါးစားရမှာ ကြောက်သွားတာ သမီးရဲ့၊ ဒီအရွယ်ရောက်မှပဲ နည်း နည်းစီ စားဖြစ်တာ''

''ဪ''

"ဒါကြောင့် အိမ်မှာ ငါးတို့ ငါးခြောက်တို့ သိပ်မချက်ဖြစ်ဘဲ တခြားအသားတွေပဲ ချက်စားဖြစ်တယ်"

''သူရမယ့်မိန်းမတော့ အတော်ဦးနှောက်ခြောက်လိမ့်မယ်၊ အစားအသောက် ဇီဇာကြောင်လွန်းလို့''

''ပင်ပန်းအောင် ခိုင်ပါ့မလား ဖေဖေရဲ့၊ ကောင်မလေးတွေ ကို မှာထားမှာပေါ့''

''ခြေမွေးမီးမလောင်နဲ့ လက်ရေမစိုအောင် ထားမယ်ပေါ့ လေ၊ ဘာလဲ … တွေ့နေပြီလား''

သူ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ထမင်းကိုသာ အာရုံစိုက်၍ စားလိုက်ရပါသည်။ အချိုပွဲအဖြစ် အသီးမခွဲပေးပါဘဲ အန်တီငယ်က စတော်ဘယ်ရီနှင့်နွားနို့ရောဖျော်ပြီး ရေခဲတုံးလေးတွေ ထည့်ထားသည့် ဖန်ခွက်အရှည်ဖြင့် ဧည့်ခန်းသို့ သယ်လာပေးလေ၏။ အလုပ်ကိစ္စမို့ သူ ထသွားလို့မဖြစ်ပါဘဲ ဖေဖေနှင့် 'နဒီ' ပြောတာကို အတူနားထောင် ရပါသည်။ ညဉ့်အတော်နက်လာပြီမို့ ပြန်ချိန်ရောက်ပေမယ့် 'နဒီ' က ဖေဖေနှင့် စကားပြောမပြတ်သေးပါချေ။

''ဒါဆို ဒီ projectက Ok မယ်ပေါ့''

"ဟုတ်ပါတယ် အန်ကယ်"

''အင်းလေ … စဉ်းစားကြည့်တာပေ့ါ''

"ဟုတ်ကဲ့ … ဒါက လကုန်ရက် လခပေးရမယ့်ဝန်ထမ်း list ပါ၊ ဒါကတော့ နှစ်လယ်စာရင်းရှင်းတဲ့စာချုပ်ပါ အန်ကယ်၊ နဒီ ပြန်ပါဦးမယ်"

''မိုးချုပ်နေပြီဆိုတော့ သား လိုက်ပို့ပေးမှပေ့ါ''

''နေပါစေ အန်ကယ် … နဒီ Taxi နဲ့ပဲ ပြန်ပါ့မယ်''

"ဒီအချိန် ထိပ်မှာ Taxi ရှားမယ် သမီးရဲ့၊ သားပဲ လိုက်ပို့ ပေးလိုက်ပါကွယ်၊ အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်သွားလည်း ဖြစ်တာပဲ ကိုး"

အန်တီငယ် အကြံပေးနေပြီမို့ သူ ထရပ်လိုက်ရလေတော့တ် ကိုယ့်ရပ်ကွက်ထဲမှာမို့ ဒီလို T-shirt နှင့် Quater pants ဝတ်ထား လည်း ကဲ့ရဲ့မည့်သူ ရှိမည်မထင်ပါ။ ညမိုးချုပ်နေပြီမို့ လမ်းမှာ လူရှင်း နေမှာက အသေအချာပါပဲ။ သူနှင့်ပေးလိုက်လျှင်လည်း ရပါလျှက် အကြောင်းရှာပြီး ရောက်လာသည့် 'သိမ့်နဒီ' မှာ မည်သို့တွော်အကြ

www.burme-eclassic.com

၂၂၂ 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

အစည်များ ရှိနေမှာပါလိမ့်။

ုံနဒီ သွားပါဦးမယ်, အန်တီငယ်"

''အေးအေး သမီး''

ဖိနပ်ချွတ်မှာ ရှိနေသည့် ကွင်းထိုးဖိနပ်အနက်ရောင်ကိုပင် လွယ်လွယ်ကူကူ ဝတ်လိုက်ပါ၏။ မိုးရိပ်မိုးငွေ့ မရှိတာမို့ ထီးလည်း မယူဖြစ်ပါလေ။ သူ့နောက်မှ လိုက်ထွက်လာပါသည့် 'နဒီ'က ခုံအမြင့် ဖိနပ်ကို စီးလာလေ၏။ လမ်းထဲလျှောက်လာတာတောင်မှ High heel စီးရတယ်လို့ '''စံ'နှင့်များ ကွာပါ့''ဟု စိတ်ထဲမှ ထင်မိလိုက်ပါ သည်။

အခန်း (၁၉)

ကောင်းကင်မည်းမည်းမှာ ကြယ်တွေက လင်းနေတာမို့ ဒီည မိုးမရွာမှန်း သိသာနေပါဏ်။ ညဉ်ဦးယံ လေပြည်အသွေးမှာ ဂါဝန်လန် မှာစိုးသဖြင့် 'နဒီ' က လက်ဖြင့် ဖိကိုင်ထားလိုက်လေသည်။ လမ်း သွယ်ထက် ဘယ်သူမှ မရှိကြပေမယ့် ကားတစ်စီးနှစ်စီးကတော့ ဝင်လာတတ်ပါဏ်။ လမ်းဘေးဘက် ရွှေပြီး ရှောင်ပေးစဉ် သုံ့လက် မောင်းကို 'နဒီ'က လာကိုင်လိုက်လေသည်။

''ကိုရာဇာ''

''အင်း'

''တိတ်လိုက်တာ … ဘာတွေများ တွေးနေသလွဲ

"కేయానిస్తా"

''နဒီကြောင့် စိတ်ခုသွားလားဟင်''

ငုံကြည့်လိုက်မိတာမို့ အကြည့်ချင်း ဆုံသွားရပါ၏။ ညှို့သော မျက်ဝန်းနှင့် ကြည့်နေတာမို့ မသိယောင်ဆောင်လျက် အကြည့်လွှဲ - လိုက်ရလေသည်။ မလွယ်ပါလား။ ဒီပုံစံနှင့်တော့ သုံ့မှာ အန္တရာယ် ရှိနေတော့မှာပါလေ။ 'စံ', ကိုယ့်ကို ကယ်တင်ပေးပါ။ 'စံ' သာ ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်မှသာ ဒီက္ကတ္ထိယရဲ့ထောင်ချောက်မှ လွတ်နိုင်မှာမို့ ပါပဲ။

''မဟုတ်ပါဘူး … မသိလို့ မှားတာပဲ''

"အန်ကယ်မေးတာကို ဘာလို့မဖြေတာလဲ" $^{\circ}$

"ഗാന്റ്സ്"

''မေ့ယောင်ဆောင်ပြန်ပြီ • • • ကြည့်!''

''ဘာလဲ"

''ကိုယ် … ထိပ်ထားစံကို ချစ်နေမြီ နဒီ''

"ဟင်!"

"౮రుంచు"

''မဖြစ်နိုင်တာ … သူနဲ့ ဒီလောက်စကားများပြီး ပြဿနာ ဖြစ်ထားတာ ဘာများကြာသေးလိုလဲ၊ ဒီမိန်းမက မျက်နှာမာတာ သိရဲ့ သားနဲ့၊ ပြီးတော့ • • • မာနလည်း အရမ်းကြီးတာ''

''တော်ပါ နဒီ၊ ကိုယ်ရဲ့ Personal ကိုစုမို့ ဝင်မပါချင်ပါနဲ့''

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

"ന്റ്നുശ"

သူ့လက်မောင်းကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိပါ၏။ ကြည့်ပါဦး ... 'ထိပ်ထားစံ' ကိုမှ ချစ်နေမီပြီတဲ့လေ။ ဘယ်လိုများ

ကြည့္အပျဉး … ထပထားစ ကုမှ ချစ္ေနေမပြတ္ေလ။ ဘယလုများ ဖြစ်ပြီး ချစ်သွားရပါသလဲ။ အနီးဆုံးမှာ ရှိနေပါသည့် ပန်းတစ်ပွင့်ကို

ဖြင့် မြေင်ပါဘဲ အဝေးက ပန်းကိုမှ လှသည်ဟု မြင်နေရပါသလား။ ဘာလိုလဲ 'ကို' • • • 'နဒီ' က ပညာတတ်ဖြစ်ပေမယ့် လခုတာဝန်ထမ်း

ဗြစ်ပြီး 'ထိပ်ထားစံ' လောက် မပြည့်စုံ မချမ်းသာလို့လားကွယ်။

'ထိပ်ထားစံ' ဆိုတာ 'နဒီ'နဲ့ အထက်တန်းကတည်းက ကျောင်းအတူတက်ခဲ့သည့် ငယ်သူငယ်ချင်းပါ။ စာတော်သည့်လူက အလယ်အလတ်အဆင့်သာရသည့် 'သိမ့်နဒီ' ကို စိတ်ထဲမှာတောင် မရှိသလို သာမန် major နဲ့ ဘွဲ့ ရစဉ်အထိ အတူတူကျောင်းပြီးခဲ့ပါ လျက် မြင်တာတောင်မှ မမှတ်မိဘူးတဲ့။ တက်နေရတဲ့လှေကားက မြင့်မားလွန်းသလို ညီအောင်ထိန်းညှိနေရသည့်တန်းကလည်း ဝေး လွန်းနေတာပါလေ။

ပင်ပန်းလွန်းလှပါပြီကွယ်။ လူကြီးတွေသဘောကျ နေတတ် ထိုင်တတ်ဖြစ်ဖို့ လူတန်းစေ့ ဝင်ဆန့်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားရသမျှ သဲထဲရေ သွန်သလို အလဟဿ မဖြစ်ပါစေနဲ့လား။ တကယ်ဆို 'ကို'့အနီး

JJ9

🗱 မမသဒ္ဒါမောင် IJ€

မှာ အရိပ်ပမာ မခွဲမခွာရှိနေတဲ့ 'နဒို့' မျက်ဝန်းတွေကတစ်ဆင့် ရင်ထဲ ထိမြင်ပြီး သိသင့်ပါတယ်။ မမြင်ဘူးတဲ့လား။ ရင်ထဲမှာ စွဲစွဲနစ်နစ် ချစ်မိနေတဲ့ မိန်းမသားတစ်ယောက်ရဲ့ချစ်ခြင်းတွေကို သနားသဖြင့် ကရုဏာသက်စွာ သိသင့်ပါတယ်လေ။

''ဘာဆို … ဘာဆိုဘာမှမလှတဲ့ မိန်းမကို ဘယ်လိုမြင်ပြီး ကြိုက်သွားရတာလဲ''

"ကြိုက်တာမဟုတ်ဘူး, နဒီ၊ ချစ်တာပါ၊ ဟောဒီရင်ဘတ် ကြီး ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက်နဲ့ ဂနာမငြိမ်ငြိမ်အောင် လှုပ်ရှားပြီး ချစ်မိ သွားတာ၊ နှင့်နှင့်သည်းသည်းနဲ့ စက္ကန့်မလပ် သတိရနေတာ၊ သူ့မျက် နှာလေးကို အချိန်ပြည့်မြင်ယောင်ပြီး စွဲလမ်းနေတာက အချစ်မဟုတ် രൂ ... ဘാര്"

ရင်ထဲမှာ စူးခနဲ အောင့်သွားရလေ၏။ ခဏတာ စိတ်ဝင်စား သည့် အမြင်မျိုးမဟုတ်ပါဘဲ တကယ်ပဲ ချစ်နေတာတဲ့လား။ မကြာ စဏ 'မုန်းလိုက်တာ' ဆိုပြီး တဖွဖွရွတ်ဆိုခဲ့သည့် 'ရှိန်းရာဇာ' က ဘယ်ဆီကိုများ ရောက်သွားခဲ့ပါသလဲ။ စောင့်စားနေသူက တစ် ယောက်၊ သူမျှော်ငေးနေတာက တခြားတစ်ယောက်တဲ့လား။ ရက်စက် ပါ့ ကံကြမ္မာရယ်။

''အစကတော့ မုန်းတယ်ဆို''

''ဟုတ်တယ်၊ မုန်းတယ်လှို့ပဲ ထင်ထားခဲ့တာ၊ အမုန်းမီးတွေ

ရှိခဲ့တဲ့ ထိပ်ထားစံက အပြုံလေးတစ်ချက်နဲ့ အဲဒီမီးညွှန်ကို သေအောင် ပြုလုပ်ပြီး ရင်ထဲအေးချမ်းစေခဲ့တာလေ၊ အချစ်ဆိုတာ အမုန်းရဲ့နံရံ အခြားတစ်ဖက်မှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ရှိနေတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ။ အံ့ဩ ഉണ്ണന്റീു'

တောင်စဉ်ရေမရ ရေရွတ်နေသည်က ဆယ်ကျော်သက်လေး နယ်လေ။ တကယ်ပါ 'စံ'။ မင်းအပေါ် ချစ်မိနေပြီဆိုတဲ့ စိတ်တစ်ခု တည်းနဲ့တောင်မှ ကိုယ် ဒီလောက်ပျော်ရွှင်နေရင် မင်းကို တစ်သက် တာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်သာ ရခဲ့ပါက ရူးလောက်အောင် ပျော်လိခ့်မယ် ထင် ပါရဲ့။

ဘဝကို လက်တွေ့ဆန်ဆန် လျှောက်လှမ်းခဲ့ပါလျက် 'ရှိန်းရာဇာ' ကို ချစ်ခြင်းတို့ရဲ့ အတွေးပင်လယ်ထဲမှာ မျောလွှင့်စေအောင် မင်း ပြုစားခဲ့ရတယ်လို့ … ဪ … 'စံ' ရယ်။

''ကိုရာဇာ မေ့နိုင်တယ်ပေါ့လေ''

"ဘာကိုပြောတာလဲ"

''သူ့ကြောင့် သိန်းထောင်ချီ အရှုံးပေါ်ခဲ့တာ၊ သူနှုတ်သရမ်း ခဲ့လို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့တာ မှန်သမျှကို ဘာမှမဖြစ်ခဲ့သလိုမျိုး မေ့နိုင် တယ်တဲ့လား"

လမ်းဘေးမှာရှိနေသည့် ခဲလုံးလေးကို အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ကန် လိုက်သည်က သူပါပဲ။ 'နဒီ' လည်း ဒီခဲလုံးလေးနှယ် သူ့ စွန့်ပစ် J)®

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

M

လေးဖြစ်အောင် Gym အမြဲကစားခဲ့ရတာ၊ ဒီလိုအသားအရေလေး ဝင်းနေအောင် မြကြာစဏ Spa သွားခဲ့ရတဲ့ ကုန်သမျှငွေတွေက သူ့ ကြောင့် သူ့အတွက်ဆိုတာကို နည်းနည်းလေးမှ သိမထားဘူးတဲ့လာ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်စိတ်ရှိအောင် ပြုလုပ်ကြီးစားပြီး သူ့အနီး အမြဲနေခွင့်ရအောင် ဂရုတစိုက်ရှိခဲ့သည့် ရလဒ်က ဥပေကွာ ပြုခြင်းတဲ့လေ။ 'ပန်းစံပယ်' နန်းလယ်မပေါ်ခိုက် 'ခံပွင့်နှယ်' 'နဒို' ကို အမြဲသုံးခဲ့တာတဲ့လား။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မြင်တွေ့နေရပါလျက် ခန္ဓာကိုယ်ချင်းလည်း အမှတ်တမဲ့ ထိတွေ့မိခဲ့ပါလျက် သူ့နှလုံးသားက 'နဒို'အပေါ် အေးစက်စက်တုံ့ပြန်တာတဲ့လေ။

''ဖေဖေပြောခဲ့လိုပါ နဒီ''

"ဘာလဲဟင်"

"ငွေကြေးဆုံးရှုံးတာက အချိန်မရွေး ပြန်ရှာပြန်ဖြည့်လို့ရ တယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ … နှလုံးသားက ဖြစ်တည်လာတဲ့ ချစ်ခြင်းကိုတော့ ဆုံးရှုံးရရင် ဘယ်လိုမှ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အစားထိုးလို့မရဘူး, နဒီ။ ဆုံးရှုံးရမှာကို ကြောက်ရွံ့နေတာ … အဲဒါ အချစ်ပဲ"

"သူများတွေတောင် မျက်နှာများတတ်ကြတာပဲ၊ အချစ်က တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ ဖြစ်တည်တတ်တာမှ မဟုတ်တာ" "ကိုးကွယ်တတ်တဲ့အရာမဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုလိုချင်တာလား၊ မှန်ပါလိမ့်မယ်, နဒီ၊ အသစ်တစ်ဖန်မွေးဖွားတိုင်း အချစ်မှမဟုတ် ဘဲ၊ ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက်ဆိုပြီး မျက်နှာများကြတာ က စိတ်အပျော်ရှာကြတာ ဖြစ်မှာပါ၊ အချစ်ကို အလေးအနက်မထား တတ် တုန်ဖိုးမထားတတ်သူတွေက ဘာမဆိုပေါ့ပေါ့လေးလုပ်တတ်၊ တွေးတတ်ကြမှာပဲ၊ ချစ်ခြင်းက ဒဏ်ခတ်တတ်တာကို သိမှမသိကြပဲ ကိုး"

ဘုရားရေ! • • • အချစ်က ဒဏ်စတ်တတ်သတဲ့လား။ ဘာမှ မရှိသေးတဲ့ ကာလတိုလေးမှာ ချစ်ခြင်း၏ ဘာသာဗေဒကို သူ အဘယ် သို့များ သိနားလည်နေခဲ့ပါသလဲ။ အံ့သြရပါ့။ ဘာမဆို စိတ်မြန်လက် မြန် ဒေါသတကြီးဖြင့် ဆုံးဖြတ်လုပ်ဆောင်တတ်သည့် 'ရှိန်းရာဇာ' က ခုတော့ဖြင့် သိုးငယ်လေးနယ် နူးညံ့ငြိမ်သက်နေတာပါလေ။ လူ တစ်ယောက်ကို တခြားလူတစ်ယောက်နှယ် ပြောင်းလဲစေတာ အချစ် တဲ့လား။

ထူးဆန်းလေစွ။

လေတစ်ချက် ဝေ့လိုက်ပေမယ့် ရင်ထဲမှ အပူက မအေးမြ နိုင်ခဲ့။ တစ်ဖက်သတ်ချစ်ခြင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လောင်မြိုက်စေ သည့် မီးတစ်စများ ဖြစ်နေမလား။ စာကယ်ဆို သူနှင့်အနီးဆုံးမှာ ရှိနေပါသည့် 'နဒီ' က သူ့ချစ်ခြင်းကို ရရှိနိုင်ဖို့ chance အများဆုံး ရှိတာပါ။ နှင်တော့ ငယ်ငယ်တုန်းကလို ငါ့အပေါ် အထက်စီးဆန် အနိုင်ပိုင်ချင်ပြန်ပါရောလား 'ထိပ်ထားစံ'။

"နဒိ … နဒိက …"

"ကိုယ် သိပါတယ်"

"ဟင်!"

æ

အလို! ... သိတယ်တဲ့။ သိနေတာတဲ့လား။ ဒါဖြင့် ရှေ့ကို တစ်လှမ်းတိုးလိုက်ရုံနဲ့ ရင်ချင်း နီးကဝ်သည့်အခွင့်ကို ရရှိမှာပါလေ။ သို့သော်, သူက ရှေ့ကိုတိုးဖို့ မရှိဘဲ နောက်ကိုလှည့်ကျောခိုင်းထွက် ပြေးချင်နေတာ မဟုတ်ပါလား။ 'နဒီ' တို့က ကျောပေးထားရတဲ့ ဒင်္ဂါးပြားလေးရဲ့မျက်နှာပြင်မှ မဟုတ်တာ 'ကို' ရယ်။

"နဒိုအပေါ်မှာ ကိုလ် သံယောစဉ်ရှိသင့်သလောက် ရှိပါ တယ်၊ (၅၂၈) ထက် မပိုနိုင်တာ ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါ, နဒီ၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ထက် ပိုပေမယ့် အဖြူရောင်သန့်သန့်နဲ့ ညီမ လေးလို ကရုဏာပိုတာ အမှန်ပါ"

ရီဝေသည့် အကြည့်တွေထဲမှာ မျက်ရည်တို့ ခိုသီနေလေ၏။ ဝမ်းနည်းလေသလား။ အချစ်ဆိုတာ ပေးချင်တဲ့သူကို လိုသလောက် ပေးလို့မရတာ 'နဒီ' သိပါရဲ့လား။ နှလုံးသားဆိုတာ တစ်ခုတည်း ရှိ တာပါ။ အဲဒီတစ်ခုတည်းသော နှလုံးသားကလည်း 'နဒီ' မဟုတ်သည့် 'စံ' အပေါ် အကုန်လုံးပေးလိုက်တဲ့ အချစ်တွေ အပြည့်နွဲမို့ပါလေ။ "നീണും"

"83"

ရင်ခွင်တွင်း ခိုဝင်လိုက်တာမို့ အလိုက်သင့် ပွေ့ဖက်ထား လိုက်မိပါ၏။ ခပ်ဖွဲ့လေးပါပဲ။ ဒီထက်မပိုပါလေ။ အရိုးသားဆုံး ဝန်ခံ ချက်ကို 'နဒီ' နားလည်သင့်ပါသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ မျှော်လင့်ချက်ကို ရိုက်ချိုးဖျက်ပြီး အရှက်မရစေလိုပါ။ နှစ်ယောက် တည်းသာ သိသည့်ကိစ္စမို့ ဒီနေရာမှာပဲ အပြီးအပြတ်သာ ရှိပါစေလာ။ ရင်ဘတ်ဆီမှ ပူနွေးစိုစွတ်မှုကြောင့် 'နဒီ' ရှိုက်ငိုနေပြီမှန်း သိလိုက်ပါ၏။ ကျောပြင်ကို အသာပုတ်၍ စိတ်ပြေစေရန် ချော့မိလေ သည်။ ဒီတစ်ကြိမ်မို့ ခွင့်ပြုပေးတာပါ, နဒီ။ နောက်ဆို ဒီအခွင့်မျိုးကို ်စံ' ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးနိုင်ပါဘူး။ သံယောဇဉ်ရှိရုံနဲ့ အချစ် ဆိုတာ မွေးဖွားလာနိုင်တာ မဟုတ်မှန်း 'နဒီ' သိပါကွယ်။ ''မနက်ဖြန် Off ရက်မို့ အပြည့်အဝ Rest ယူပါ, နဒီ'' မျက်ရည်သုတ်လျက် ခေါင်းညိတ်လေ၏။ လှသည့် မိန်းက လေးမို့ ငိုတာတောင် အလှမလျော့သွားပါလေ။ သို့သော်, မချစ်မိတာ တ ဘာကြောင့်ပါလဲ။ ကိုယ့်အပေါ် နားလည်မှုရှိပြီး လိုက်လျောမှုတွေ

''ညဉ့်နက်နေပြီ'

ရှိပါလျက် ချစ်ခြင်းက ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်မလာတာလေ။ ဒါကြောင့်လည်း

အချစ်ဟာ ဆန်းကြယ်သည်ဟု တင်စားကြတာ မဟုတ်ပါလား။

🧚 မမသဒ္ဒါမောင် JRJ

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🧚 ၂၃၃

''နဒီ သွားတော့မယ်''

Goodnight! ဟု မန္ဓတ်ဆက်ဖြစ်ပါ။ အိပ်မက်လှလှမက်ပါ တော့လည်း ဆုမတောင်းပေးမိပါလေ။ ခြံတံခါးအသေးပေါ်မှ တွန်း ဖွင့်ဝင်သွားပါသည့် 'နဒ္ဓီ'ကျောလေးကို ခဏမျှ ကြည့်နေမိပါ၏။ အိမ်တံခါးဖွင့်သံ၊ ဝိတ်သံကိုပါ ကြားပြီးမှ ခြံရှေ့က တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းထွက်ခဲ့ပါသည်။ တစ်လမ်းကျော်ရှိ အိမ်အထိ လမ်းပြန်လျှောက် ဦးပေမည်။

ကောင်းကင်တစ်ခွင် မည်းနက်နေပေမယ့် ကြယ်ရောင် ကြောင့် အလင်းပြပြလေးတော့ ရှိပါ၏။ ကွန်ကရစ်ခင်းထားသည့် လမ်းထဲမှ ခပ်မှန်မှန်လျှောက်ခဲ့ပြီး ထမ်းမကြီး၏ Platform ပေါ်မှ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ရလေသည်။ လမ်းမကြီးမှ ခုချိန်ဖြင့် ကားတွေ သွားလာတာ ခပ်ကျဲကျဲပါပဲလား။ သူတို့လမ်းထဲ ပြန်ဝင်ခဲ့စဉ် နာရီမှ ည (၁၂) နာရီထိုးသံကို ကြားရလေ၏။

အိပ်ပျော်နေပြီလား 'စံ'။

ဒါမှမဟုတ် လုဝ်လက်စအလုဝ်တွေကိုပဲ လက်စသတ်နေ တာများလား။

သို့တည်းမဟုတ် . . . အိပ်ရာထက်မှာပဲ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မော ကျနေပြီး သက်ဝင်လှပသည့်မက်မောဖွယ်ရာ အိပ်မက်တွေထဲ မွေ့ လျော်နေလေမလား။

အတွေးဖြင့် တစ်ယောက်တည်း ပြုံးလိုက်မိပါသည်။ ခြံတံခါး ကို ဖွင့်ဝင်၍ အတွင်းမှ ကလန့်ပြန်ထိုးလိုက်မိတ်။ အိမ်ရှိရှာဆီ ဆက် လျှောက်လာခဲ့ပြီး ခြေလှမ်းတို့က မြက်ခင်းစပ်မှာ ရပ်သွားရလေသည်။ လေအဝှေ့ လွင့်ခနဲ ကြွေကျလာပါသည့် စကားပွင့်လေးကို သူ ကောက်ယူလိုက်ပါ၏။ လှလိုက်တာ။ ချစ်စရာလေး။ 'စံ' နွဲ့တောင် တူနေသေးတာပါလေ။

ဟုတ်တယ် ... 'စံ' လိုပဲ သဘာဝအလှ၊ သဘာဝပွင့်ဖတ် လေးတွေဖြင့် နူးနူးညှံညှံလေး လှနေတာပါ။ ဘေးမှာ ဒုက္ခပေးနိုင်မည့် ဆူးတို့ ရှိမနေပါ။ ဆွတ်ချင်သူကို ညှို့ငင်ဆွဲဆောင်သည့် ပူလောင် သည့် အလှမျိုးလည်း မရှိ။ လူကို အဆိပ်အတောက်ဖြစ်စေမည့် ရနံ့မျိုးလည်း မရှိပါဘဲ ခပ်သင်းသင်းလေးသာ ရသည့် ရနံ့လေးသာ . ရှိနေတာပါလေ။

ပန်းပွင့်လေးကိုယူ၍ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ တံခါးကို သော့ခတ် လိုက်ပါ၏။ အပေါ်ထပ်သို့ လှေကားမှတစ်ဆင့် တက်ခဲ့ပါသည်။ အိပ်ခန်းထဲဝင်လိုက်စဉ် ညအိပ်မီးပြာလေးကိုဖွင့်ကာ အခန်းမီးတို့ကို ပိတ်လိုက်၏။ အိပ်ရာထက် အသာလှဲလိုက်ပြီး ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ စကား ပွင့်လေးကိုတင်လျက် မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်မိပါသည်။

> အိပ်တော့မယ် 'စံ'။ အိပ်မက်တွေထဲမှ ဆုံကြပါစို့။

www.burmeleclassic.com

🛠 မမသဒ္ဒါမောင်

ကိုယ့်လက်မောင်းကို မှီတွဲမှာလား။

ဒါမှမဟုတ် ရင်ခွင်ထဲ ခိုဝင်နားလှည့်လေမလား။ အပြုံးတွေ ဖလှယ်ပြီး အချစ်ရဲ့နန်းတော်တံခါးကို ဖွင့်ပေး

လှည့်ပါ 'စံ'။

JRS

သိပ်ချစ်လွန်းလို့ပါ။

အစန်း (၂၀)

ကားကို ခြံထဲသို့ ကွေ့ဝင်လိုက်စဉ် ခြံထဲမှာ အလုပ်ရှုပ်နေ သည့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။ ဝါးလုံးတရမ်း ရမ်းဖြင့် ဘာတွေများလုပ်နေသည်မသိပါ။ သူ့ကားဝင်လာကာကိုပင် မသိဘဲ အလုပ်ရှုစ်နေတာပါလေ။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီး တိုက် ဘေးဘက်နေရာဆီ လျှောက်လိုက်ပါ၏။

"**နင့်အရပ် ပေမမှီ ဒေါက်မမှီနဲ့ ဝါးလုံး**ကို ယူလာရသလား ရွှေဝါရယ်"

"ဒီဝါးလုံးပဲပေါ့တာ မမရဲ့၊ တခြားဝါးတွေက အလေးကြီးရှိ

ခြောက်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး''

တတ်လ

ဒေသာစာပေ

"ပြောလိုက်ရင် ဆင်ခြေဆင်လက် ဆင်နားရွက်နဲ့ ဆင် တစ်ကောင်လုံး ငုံပြီး ပြောသာပြော … သိရဲ့လား၊ ငါ မပြောလိုက် ချင်ဘူး … ဟွန်း!"

''ဟီး ဟီး … မမကလည်း'

"နှင့်ကြီးဒေါ် ပန်းတွေကလည်း တာဝတိံသာမှာ ပွင့်နေသလို ပဲ … ငါနော် … ယောက်ျားလေးသာဆိုရင် ကတောင်းကျိုက်ပြီး မျောက်လို အပင်ပေါ်စွေ့ခနဲ့ရောက်နေပြီ"

သူ မရယ်မိအောင် မနည်းကြီး ကွန္ဒြေဆည်လိုက်ရပါ၏။ နှစ်ယောက်တည်းမို့ ဘေးဘီကို သတိမထားမိဘဲ ပြောချင်ရာပြောနေ သည့်နှယ်ပါ။ ခေါင်းမော့ပြီး လည်ပင်းရော၊ လက်ရော ညောင်းအောင် ဝါးလုံးကိုပင့်လျက် ကံ့ကော်ပန်းခူးတာကိုသာ အာရုံစိုက်နေကြပါ၏။ 'စံ' ပြောလည်း ပြောချင်စရာ ပန်းပွင့်တို့က ခေါင်ဖျားကိုင်းတွေမှာသာ ပွင့်နေတာ အမုန်ပါပဲ။

''ရတော့မယ် . . . ရတော့မယ်၊ နည်းနည်းထပ်လိမ်လိုက်, မမ''

"နင့်ဘကြီးသွားလိမ် … ဒီလောက်ချော်ချော် … အမေ့!" အနောက်သို့ ခြေလှမ်းဆုတ်လိုက်သလို အားဖြင့် ဝါးကို လှည့်လိုက်သဖြင့် လူက ယိုင်ခနဲဖြစ်သွားကာ သူ့ခြေထောက်ကို လာနှင်းမိလေ၏။ ဝါးလုံးကိုရော၊ လူကိုပါ အမြန်မမ်းထိန်းပေးလိုက်ရ ပါသည်။ ပန်းနိုင်ကျလာ,မလာတော့ သူ မမြင်ပါ။ ဘုတ်ခနဲပြုံတ်ကျ လာသည်က ကံ့ကော်ပန်းမဟုတ်ဘဲ ခါချဉ်ထုပ်ဖြစ်နေလေတော့၏။

"အား! … နာတယ် … ကိုက်တယ်၊ ကိုက်တယ်၊ မမခူးတာ ပန်းမဟုတ်ဘဲ ခါချဉ်ထုပ်ကြီး"

"ဘာ ••• ဟား ဟုဘူး ဟား ဟား"

ပန်းခက်အထင်ဖြင့် အပြေးအလွှားသွားကောက်သည့် 'ရွှေဝါ' တစ်ယောက် ခြေခါလက်ခါဖြင့် စွေ့စွေ့ခုန်နေတာကိုကြည့်ပြီး သူပါ 'စံ' နှင့် အတူရယ်မိလေတော့၏။ ကောင်မလေးကို သနားမိပေမယ့် ရယ်ချင်စိတ်က ထိန်းမရတာကိုး။ သူက လက်ထဲကိုင်ထားသည့် ဝါး လုံးဖြင့်ပင် အရွက်ထုပ်ကို ခြံစည်းရိုးအုတ်တံတိုင်းဘက်သို့ ရွှေ့ပေး လိုက်ပါသည်။ သဲမြေပြင်ထက် ပုံလျက်သား ထိုင်နေပါသည့် 'စံ' ကဖြင့် ရယ်လို့ကောင်းနေစဲပါပဲ။

''ဟင်း ဟင်း … ပန်းခူးတာလား၊ ခါချဉ်ထုပ် ဖြုတ်ချတာ လား''

''အံမယ် … ပန်းခူးတာပါနော်၊ ဝါးလုံးက ချော်ပြီး အဲဒါကို ရိုက်ချသလိုဖြစ်သွားတာ''

''ဦးဦးဒေါက်တာရေ • • • ကယ်ပါဦး''.

"ပရုပ်ဆီ မလူးနဲ့နော်၊ ဆေးပူးအစိမ်းရောင်လေးရှိတယ် မဟုတ်လား၊ အထဲမှာ ပန်းရောင်အည်လေးတွေ ရှိတာ" _{၂၃၈} 🗱 မမသဒ္ဒါမောင်

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

J26

"ဟုတ်ကဲ့".

''အေး … အဲဒါ သွားလိမ်းချေ၊ နာနာပွတ်ပြီး လိမ်းနော်၊ မြန်မြန်အဆိပ်ပြေအောင်''

'ရွှေဝါ' တစ်ယောက် အိမ်တွင်းသို့ ပြေးလေပြီ။ ထိုင်လျက် သားလေး ဖြစ်နေသည့် 'စံ' ကို သူ လက်ကမ်းပေးလိုက်ပါ၏။ အလိုက်သင့် လှမ်းဆုဝ်ကိုင်ခြင်းမရှိပါဘဲ သူမဘာသာ သူမ ထရပ် လိုက်လေသည်။ ပြောသားပဲ . . . 'စံ' က မာနအကြီးစားလေးပါဆို နေမှ။ ဘောင်းဘီမှာ ကင်နေသည့် သဲမှုန်တို့ကိုပင် တဖျတ်ဖျတ် ခါထုတ်လိုက်လေ၏။ အဲဒီလို သူ၏ 'စံ'က ဟန်မရှိတာပါ။

''ပန်းမကြိုက်ဘူး ထင်ထားတာ''

''ဟုတ်တယ် … စံက ပန်းကို အပင်မှာပွင့်နေတာကို သဘာဝအတိုင်းပဲ ကြိုက်တယ်း ခူးတာ ပန်တာမျိုး မကြိုက်ဘူး အခုဟာက ရွှေဝါ ဘုရားကင်ချင်တယ်ပြောတာနဲ့ ခူးပေးရင်းဖြစ်တာပဲ''

''ကိုယ်ခူးပေးပါ့မယ်၊ ဒါနဲ့ အန်ကယ်ရော''

"ဖေဖေ လမ်းလျှောက်ထွက်သွားတာ မပြန်လာသေးဘူး" သူက ဝါးလုံးကို ပြန်ဆွဲယူ၍ ထိပ်ဖျားမှာ နှစ်ချက် အသာ ဟက်၍ ဝါးပြားအသေးလေးကို Crossing ညှပ်ထည့်လိုက်ပါသည်။ ကျစ်နေအောင်လည်း ဓားမနောက်ဖြင့် ခင်သာသာထုလိုက်ပါ၏။ ပြီးမှ အဆုပ်လိုက်ဖြစ်နေပါသည့် ကံကော်ခက်တို့ကို ရွေး၍ ချိုင်လိုက်ပါ သည်။ အောက်သို့မကျစေရန် သတိထားပြီး ဝါးလုံးကိုသာ လျှောချ ချက် 'စံ' မှီမည့်နေရာဆိ ထားပေးပါဏ်။

ကလေးနယ်ပင် သဘောကျစွာ ရယ်ရင်း ပန်းတို့ဖြုတ်ယူ ကိုင်ထားပုံက အပြစ်ကင်းစင်လွန်းပါ၏။ အလုပ်က သူငယ်ချင်းတွေ မြင်လျှင်ဖြင့် သူကို လှောင်ကြပေမည်။ ဆေးထိုးအပ်ကိုင်ရမည့်လက် က အခုတော့ ဝါးလုံးဖြင့် ပန်းခူးနေတာကိုး။ တော်တော်များများ ခူးပြီးတော့မှ အနားသို့ ရွှေဝါပြန်ရောက်လာပြီး သူမလက်ထဲမှ ပန်းတစ်ဆုပ်ကြီးကို ယူသွားလေတော့သည်။ သူက လက်ထဲမှာ ရှိ နေပါသည့် တစ်ပွင့်တည်းသော ပန်းခိုင်လေးကို သူမထံ လှမ်းပေး လိုက်၏။

''ပန်းပေးရင် အလှမ်းဝေးတယ်ဆိုတာ မှန်လား''

''စံ အယူမသီးတတ်ပါဘူးနော်၊ ကျေးဇူးပါ''

နှစ်ယောက်သား ဖြည်းဖြည်းချင်း လမ်းလျှောက်ခဲ့စဉ် တိုက်ရှေ့ ဒန်းဆီ ရောက်လာလေ၏။ အန်ကယ့်ကိုစောင့်ရင်း ဒီမှာ ခဏထိုင်လို့ဖြစ်မှာပါ။ အိမ်ထဲမဝင်ဖြစ်သေးတာမို့ သူ့နှင့် 'စံ' ဒန်းပေါ်မှာ ပင် ထိုင်ချလိုက်ပါသည်။ မလွှဲစေရန် ခြေကိုထောက်ထားသဖြင့် ဒန်းက ငြိမ်ငြိမ်လေး ရှိနေလေ၏။ သူမက ကံ့ကော်ပွင့်လေးကို လှည့်ကစား ရင်း ငံ့မွှေးလိုက်လေသည်။

''ပန်တော့ မပန်းဘူးဆိုပြီး မွှေးတာတော့ ကြိုက်တယ်ပေါ့

സ്''

၂၄ဝ

"ဟုတ်တယ် … စံကြိုက်တဲ့ ပန်းက လက်ချိုးရေလို့ ရ ပါတယ် ကိုဖေရဲ့၊ ပထမက ခရေ၊ ဒုတိယက ကံ့ကော်၊ တတိယက သနုပ်ခါးပန်း … ဒါပဲ"

'ကိုဇေ' ဟု ဝီပီသသ ခေါ်လိုက်တာကို သူ ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်ပါ၏။ အမှတ်တမဲ့ ခေါ်လိုက်သလို သူမ သတိမထားမိသည့် နှယ်ပါ။ အကြိုက်ကစပြီး လွှဲပါရောလား။ သူက ပန်းဆိုလျှင် ဝင့်ကြွား စွာ ပွင့်ပြီး လှပတင့်တယ်လွန်းပါသည့် နှင်းဆီလိုပန်းမျိုးကို ပိုသဘော ကျတာပါလေ။

''ဒါဖြင့် နှင်းဆီရော မကြိုက်ဘူးလား''

"ဟင့်အင်း … စံပြောတယ်လေ၊ အပင်ပေါ်မှာ သဘာဝ အတိုင်း ရှိတာကိုပဲ ကြိုက်တာလို့"

''စံက အဆန်းပဲ်'

''ဘာ့ဖြစ်လိုလဲ''

''အများကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီကို မကြိုက်ဘူးတဲ့လေ၊ ပြီးတော့ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး မိုးရွာတာကို သဘောကျရတယ်လို့''

သူမ, ပြုံးလိုက်လေ၏။ နံနက် (၈) နာရီခန့် ရှိသဖြင့် နေရောင်ခြည်က အရှေ့ဘက်မှ အိမ်ဆီသို့ ဖြာကျနေပါသည်။ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်ရှိသည့် ခြံမို့ နေရောင်က ကွက်တိကွက်ကြားဖြင့် သစ်ရွက်တွေကြားမှ ပုန်းလှိုးကွယ်လျှိုးဖြင့် သူမမျက်နှာကို အနည်း ငယ် ထိုးကျနေလေ၏။ သိပ်မပူသေးသည့်နေမို့ သူမ မနှစ်သက်ပုံ မပြပါချေ။

လေပြည်က တဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်လာတာမို့ သူမအ်ဆံပင် တိုလေးတို့ လွင့်သွားသလို နဖူးထက် ပုံကျလာလေသည်။ ဖယ်လိုက် ခြင်းမရှိတာမို့ နဖူးပြင်လှလှလေးကို ကွယ်ပေးလိုက်သလိုပါ။ မာမီ ပြောသလို အတော်လေး အကြည့်ခံသည့် အလှပိုင်ရှင်လေးပါပဲ။ လည်တိုင်သွယ်သွယ်လေးကို အသည်းယားစွာ ကြည့်မိသည်မို့ အကြည့်ကို ဖျတ်ခနဲ လွှဲလိုက်ရလေသည်။ ရင်တွေခုန်လာပါရောလား။ "စံက တစ်ယောက်တည်း မွေးလာခဲ့တာဖြစ်ပေမယ့် မိန်းမ

ဆန်ဆန် ကနွဲ့ကလျ ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း သိပ်မနေဖြစ်ခဲ့ဘူး။ စာသင်ရတဲ့ အရွယ်မှာလည်း စာကိုပဲ အာရုံစိုက်ခဲ့ရတယ်။ အခု အလုပ်လုပ်တော့လည်း ဒီလိုပဲ တစ်ခုဆို တစ်ခုတည်းကိုပဲ အောင်မြင်မှု ရအောင် ကြိုးစားရတာပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိန်းမတစ်ယောက်ဆို တာကို မေ့သလောက်အထိ မေ့ပြီး အားခဲခဲ့ရတာ။ ဖေဖေ နေပြန် ဆောင်းလာတာ စံအတွက် ဘုရားပေးတဲ့ဆုလဒ်ပါပဲ။ ဖေဖေ့ကျန်းမာ ဆောဂို ဂရုစိုက်ကုသပေးခဲ့တဲ့ ကိုဖေတို့သားအဖကို တကယ်ပဲ ရင်ထဲက နေ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးစူးတင်မိတာ အမှန်ပါ"

စကားအရှည်ကြီး စိတ်လိုလက်ရပြောတာပါလား။ အမြဲသွင်း

JSP

"ကိုယ့်ကို အခုထိ Family Doctor အဖြစ်ပဲ မြင့်နေတုန်း လား"

''ပြောမိလိုလား''

''စံပဲ ခုန ကျေးဇူးတင်တယ်ဆို''

''ஹ് … ജ്ദിന … ''

''ကိုယ်တို့နှစ်မိသားစုကြားမှာ အဲဒီကျေးဇူးဆိုတဲ့ နံရံကြီး ကာထားတာကို မလိုလားတာအမှန်ပဲ, စံ၊ မိတ်ဆွေဆိုတာ ရင်းနှီးရုံ ရင်းနှီးတဲ့ အပေါ်ယံအမြင်နဲ့ လူသားတွေမှာသာ ရှိသင့်တာပေါ့၊ ကိုယ်က အဲဒါထက် ပိုတယ်''

သူမ မျက်နှာအနည်းငယ်မျှ ပန်းရောင်သန်းလာလေ၏။ စောစောစီးစီး ရင်ဖွင့်စကားပြောတာက မဖြစ်သင့်ပါလေ။ အချစ်မှာ အခြေအနေ အချိန်အခါ ဆိုတာတွေ ထည့်တွက်ဖို့ လိုအပ်ပါသလား။ ရင်ထဲက အလိုလိုပေါက်ဖွားလာသည့် ချစ်ခြင်း၏တွန်းအားက ထိန်းရ ခက်လွန်းပါဘိ။ 'ကြိုက်မရှက် ငိုက်မရှက်' ဟု ဆိုရိုးရှိတာ မှန်သော် ငြား ချစ်တယ်ကြိုက်တယ်ဟူသည့်စကားကို ပြောဖို့အတွက်ကဖြင့် သူ မ**ံ့**ရဲပါချေ။

"ۇ, သိပါတယ်"

ဒန်းကို လက်ထောက်လိုက်သည့်အတွက် သူ့လက်ဖမိုးထက် သူမလက်ဝါးနုနုလေးက လာထိလေ၏။ ဆတ်ခနဲ အမြန်ဖယ်သွားပါ သည်။ မတော်တဆမှန်း သိနေပေမယ့် ရင်ထဲမှာ တဒုတ်ဒုတ်ဖြင့် အခုန်မြန်လာသည်က 'ဖေယျာဘုန်းမြင့်' သာ ဖြစ်လေ၏။ စောစော တုန်းက ရင်ခွင်ထဲ ကျောမှီအနေအထားဖြင့် ရုတ်တရက်ရောက်လာ သည်က တဒင်္ဂစာလေးပါ။ အဲဒီတစ်စဏလေးအတွင်းမှာ 'စံ' အပေါ် သည်က တဒင်္ဂစာလေးပါ။ သို့ အဘယ်မျှ ချစ်နေပြီဆိုတာကို သေချာသည်ထက် ဝိုသေချာပြီး သိနားလည်သွားရတာပါ။

"လူကြီးတွေ ပြောရုံနဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်တာမျိုး မဖြစ်စေ ချင်ဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့"

လိမ္ပာပြနေတာလား။ လက်ညှိုးထောင် ခေါင်းညိတ်ဟူသည့် သမီးလိမ္မာလေးဖြစ်စေချင်ပေမယ့် နှလုံးသားမှ ချစ်ခြင်းတစ်စွန်းတစ်စ ဘဲ လက်ထပ်လိုက်တာမျိုးတော့ သူ မလိုလားပါလေ။ ကြိုးဆွဲရုပ် အိမ်ထောင်ရေးမျိုးရဲ့သက်တမ်းက အဘယ်မျှ ကြာရှည်ပါ့မလဲ။ စိတ်ကူးယဉ်တတ်သည့်အရွယ် မဟုတ်တော့ပေမယ့် အချစ်ဆိုသည့် အရာတစ်ခုကိုဖြင့် သူမထံမှ ရချင်သေးတာပါလေ။ 🗱 မမသဒ္ဒါမောင်

''ဒါဆို စဉ်းစားပေမယ်ပေါ့လေ''

''ဘာကိုစဉ်းစားရမှာလဲ''

''စံနော် … လူကြီးကို နောက်စရာလား၊ ကိုယ် အတည်

ပြောနေတာ'

"မနောက်ပါဘူးရှင်း ဘာမှမပြောတော့ ဘာ့ကိုစဉ်းစားရမယ်

ဆိုတာကို မသိလိုပါ''

သူ့ကို အသည်းယားအောင် လုပ်နေတာပါလား။ ဖျတ်ခနဲ ဖမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်သည့် လက်ဖျားကို သူမ အမြန်ရုန်းလေ၏။ သူ ကလည်း တမင်လွှတ်မပေးပါလေ။ အချစ်တွေ။ အသက်တွေဆိုပြီး ကလေးကလား စကားလုံးတွေကို 'စံ' ကြားချင်ရင် သူ ပြောဖြစ် အောင် ပြောရတော့မှာကိုး။ တံခါးကို ခေါက်မှ ဖွင့်မှာမှန်း ကိုယ်သိ ပါတယ် 'စံ'

"ဘာလုပ်တာလဲ … လွှတ်ပါ"

''စံ နားထောင်ချင်တယ် မဟုတ်လား''

''ဟင့်အင်း … နားမထောင်ချင်ပါဘူး''

''ဒါဖြင့် ဘာလို့ ဆိုးပြရသလဲ''

''ဘယ်မှာဆိုးမိလို့လဲ''

"စုံနော် … ကိုယ် အသည်းယားလာပြီ"

''ဒါဆို ခုနှ ရွှေဝါလူးတဲ့ဆေး လိမ်းလိုက်လေ''

''ကြည့်စမ်း!''

''ဟိုး! … ဟိုးထား … ဟိုမှာ ဖေဖေ ပြန်လာပြီ''

"ဘာရယ်"

ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် လက်ကို သူ လွှတ်ပေးလိုက်ရပါ၏။ တုတ်ကောက်တစ်ချောင်းဖြင့် ခြံတံခါးမှ ဝင်လာသည်က သူမ ဖေဖေ အန်ကယ်ဦးအောင်ထိပ် အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်နေလေသည်။ သူမ တကယ်မညာတတ်ပါလေ။ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူထရပ်လိုက်ပေ မယ့် အန်ကယ့်ကို အပြေးသွားကြိုလိုက်သည်က 'စံ' ပါပဲ။

''သား ရောက်နေတာ ကြာပြီလား''

''နာရီဝက်လောက်တော့ ရှိပါပြီ အန်ကယ်''

"အားနာလိုက်တာကွယ်၊ သမီးက ဖေဖေ့ကို phone ဆက် ခေါ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မိတ်ဆွေ တွေနဲ့ စကားပြောတာ ကြာသွားတယ်"

''ရပါတယ် အန်ကယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ဒီနေ့ off ရက်ပါ''

အန်ကယ့်ကို ကူတွဲလိုက်စဉ် အဖေဖြစ်သူကို ခါးဖက်ထား သည့် သူမ၏လက်ဖျံကို ထိမိပြန်လေ၏။ ထမင်လုပ်လိုက်တာ မဟုတ်ရပါ။ သို့သော် သူမထံမှ မျက်စောင်းလှလှလေးကို လက် ဆောင်ရလိုက်လေ၏။ သူ၏ 'စံ' က ဤသို့ဤနယ် လုပါသည်

www.burmeseclassic.com

၂၄၆ 🔻 မမည္သဒ္ဒါမောင်

အပြုံးနှင့် မျက်စောင်းလေး ထိုးရတယ်လို့။ 'စံ' ရယ်။ ချစ်လိုက်တာနော်။ နှုတ်က ဖွင့်မပြောဖြစ်ပေမယ့် ဒီရင်ဘတ်ကြီးထဲမှာ ပြည့်သိပ်ကျပ်နေသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို 'စံ' လည်း အလိုလို သိနေမှာမဟုတ်လား။ ကိုယ်တို့ သိပ်မကြာခင် ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကြပါစို့ 'စံ'။

အခန်း (၂၁)

'ကေသီ' တို့လမ်းထိပ်ရောက်စဉ် ကားဂိတ်မှာ ကားစောင့် နေသည့် 'ကေသီ' ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း အရှိန်လျှော့ကာ ရပ်ပေးလိုက်ပါ၏။ မျက်စိလျှင်သည့် 'ကေသီ' က 'စံ' ကို တွေ့လိုက်သလို ကားဆီ အပြေးရောက်လာလေတော့သည်။ နိုးက ခပ်ဖွဲဖွဲလေး ရွာနေသဖြင့် လမ်းတွေက စိုစွတ်နေပြီး သတိထား မောင်းခဲ့ရလေ၏။

''မမ'

''အင်း''

''သိပြီလား''

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

J90

''ဘာကိုလဲ''

''မမရဲ့ Secret Prince ကိုလေ''

သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်လိုက်မိပါ၏။ မနေ့ကပဲ အိမ်မှာ သူ အကျပ်ရိုက်ခဲ့တာကို မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ရတာပါလေ။ 'ကေသီ' ပြောမှပဲ ခေတ်သစ် အိမ်ရှေ့စံနှင့် မင်းသမီးရဲ့ရာဇဝင်အသစ်ဖြစ်လာတော့မှာ STATE OF THE STATE

ဒီအရွယ်ရောက်မှ ကလေးကလားလုပ်ရပ်တွေနဲ့ ရင်ထဲ ရောက်အောင် လုပ်ပေးနေတာက သူ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ မည်သည့်အရိပ် အရောင်မှ သဲလွန်စမပေးပါဘဲ အိမ်မှာ ဝင်ထွက်နေသူက ဒီလို လျှို့ဝှက်လက်ဆောင်မျိုး ပို့စရာမလိုပါလေ။ ဒါဖြင့် 'စံ'ဆီ လက်ဆောင် ပို့ပေးနေတာက ဘယ်သူများဖါလဲ။

''မသိသေးဘူး''

''ဒေါက်ထာ မဟုတ်ဘူးလား''

''ဟင့်အင်း … မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တာပဲ၊ သူသာဆို အခုလို လျှို့ဝှက်ပြီး ပို့စရာမှမလိုအပ်တာ၊ မိဘချင်းလည်း သိတာမို့ အိမ်မှာ လာပို့ရင်လည်း Ok ပဲကို"

''ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ကေသီက အဲဒီဒေါက်တာဖြစ်နိုင် မယ်လို့ပဲ ထင်ထားတာ၊ ဦးနှောက်စားလိုက်တာနော်''

''စဉ်းစားမနေနဲ့ … စိတ်ရှုပ်စရာတွေကို၊ ဒီနေ့ ဖေဖေ့

ကုမ္ပဏိမှာ meeting ရှိတာ သွားရဦးမယ်''

''ဟုတ်သားပဲ … နေ့လယ် (၂) နာရီ''

နှစ်လယ်စာရင်းရှင်းတစ်းပေးရမှာမို့ 'စံ' ရော 'ကေသီ'ပါ အလုပ်ရှုပ်နေကြပါ၏။ ကြိုပြီးလုပ်ထားတာ မှန်ပေမယ့် ကုမ္ပဏီမှာ အမှားအယွင်းမရှိစေရန် သတိထားပြီး ဂရုစိုက်ရတာပါ။ ထမင်းစားချိန် ရောက်မှပင် အလုပ်လက်စသတ်ပြီး စစ်ဆေးသည့်စာရင်း ပြီးလေ သည်။ ထမင်းကိုပင် ခပ်သွက်သွက်စားကာ ရုံးချုပ်သွားရန် ပြင်ရ တော့၏

''ကျန်ခဲ့တာ မရှိစေနဲ့နော်''

''ပါ,ပါတယ် မမရဲ့'

ကားတံခါးဖွင့်စဉ် 'ကေသီ့' ကို File တွေ ပါလာတာ အကုန်ပြန်စစ်ခိုင်းပါ၏။ စိတ်အေးမှသာ ကားပေါ် ဘက်ဖြစ်လေသည်။ နေ့လယ်ပိုင်း ကားလိုင်းကျပ်သဖြင့် ရုံးခွဲမှ နေ့လယ် (၁၂) နာရီခွဲခန့် အချိန်မှာပင် ထွက်ခဲ့ပါ၏။ ကိုယ် စောစောရောက်မှ ပိုအဆင်ပြေမှာ လေ။ နှစ်နှစ်ခန့် လုပ်ပေးဖြစ်ခဲ့သည့် ရုံးချုပ်ရှိ ဝန်ထမ်းတို့၏အမြင်က သူမအပေါ် မည်သို့ရှိလေမည်နည်း။

လမ်းမှာ ပွိုင့်မိရင်း အချိန်အတော်ကြာသွားရလေ၏။ နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်မိပြီး စောနေသည့် စိတ်ကို ဖြေလျော့ချလိုက်ရ ပါသည်။ 'အလျဉ်လို အနှေးတွေ့'ဆိုတာ အမှန်ပဲ မဟုတ်ပါလာ။

ဘေးမှာ လာရပ်သည့် ကားထဲမှ ကက်ဆက်ဖွင့်သံက အတော်ကျယ် နေသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိတ်။ ဒီနေ့ ဒီခေတ်သီချင်းတွေ အကုန် နီးပါးက ဆူဆူညံညံတွေမို့ နားထဲ သိပ်မဝင်လှပါလေ။

''ရီ!''

''သေဦးမယ် … မျက်နှာရူးတွေ''

ကားပေါ်မှာ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တည်း ရှိနေတာမို့ သီချင်းဖွင့်ထားသည့် ကားပေါ်မှ လူငယ်အုပ်စုက လေချွန်သံပေးကာ မျက်နှာပြောင်ပြနေသဖြင့် 'ကေသီ' က မကြားတကြား ရေရွတ်လိုက် လေသည်။

စိတ်အတော်လွတ်လဝ်သည့်အရွယ်ကို ဘယ်လိုများ 'စံ' ကျော်လွန်ခဲ့ရပါလိမ့်။ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်ခြင်းဆိုတာမျိုး အထူးတလည် မတွေ့ခဲ့ပါဘဲ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နှင့်သာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတာ မဟုတ်လာ။

''မမရေ … လုပ်ပါဦး!''

''တစ်ချက်လောက် ပြုံးပြပါလား၊ One smile, One star'' 'ကေသီ'က ချာတိတ်အုပ်စုကို လက်သီးဆုပ်ပြလိုက်စဉ်

ကောင်လေးတစ်ယောက်က လက်ဝါးထောင်လျက် ခါပြလိုက်လေ၏။ အရှက်ရသည့်အထိ မနောက်တာမို့ ဒေါသမဖြစ်မိပါ။ ကားမှန်ဖွင့် ထားတာများ မှားပြီလား။ အပြင်မှ အသံတွေကို အရှင်းသား ကြားနေ ရတာပါလေ။ စောစောက လက်ဝါးထောင်ပြလိုက်သည့် ကောင်လေးက 'စံ' ရှိရာ ရှေ့ခန်းကို တစ်စုံတစ်ခု ပစ်ထည့်လိုက်တာကြောင့် လန့် သွားရပါ၏။ ပေါင်ပေါ် ရောက်လာသည်က Pk မူးလေး ဖြစ်နေလေ သည်။

"မမ ဝါးစားတဲ့ Chewing Gum လေးဖြစ်ချင်လို့ပါ"

''ငါတော့ ဒင်းကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားလိုက်ချင်ပြီ''

ပွိုင့်စိမ်းပြီး ကားလေးက ဝူးခနဲမောင်းထွက်သွားလေတော့ ၏။ အလေးအနက်မဟုတ်ဘဲ ကြုံတာနဲ့ စိတ်အပန်းဖြေအောင် လုပ် ကျင့်ရှိသည့် ကလေးတွေပါပဲ။ 'ကေသီ' က အခုမှ အသက် (၂၃) နှစ်သာ ရှိသေးတာကြောင့် ချာတိတ်တွေ စသမျှ ပွစ်ပွစ်ဖြင့် ပြောရင်း စိတ်တိုနေတော့သည်။

''လူကြီးကို ရှိသေမှုကို မရှိဘူး''

သူပြောသည့်စကားကို ကြားယောင်လိုက်မိသဖြင့် ပြုံးလိုက် မိဏ်။ 'စံ' လည်း သူ့ကို ဤသို့ပင် နောက်ခဲ့မိတာလေ။ မရှိသေတာ မျိုး မဟုတ်ရပါ။ စိတ်ထဲဖြစ်လာသည့်အတိုင်း ပြောမိရုံပါ။ ချစ်စကား တွေ ပြောရန် တာစူနေပါသည့် သူ့ကို မပြောဖြစ်စေရန် တားမိတာ သူ အဘယ်မျှ စိတ်ကသိကအောင့်ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ 'စံ' လည်း ဒီချာတိတ်တွေကဲ့သို့ပင် ဆိုးခဲ့မိတာပါလေ။

"မမက ဘာကိုပြုံးရတာလဲ"

၂၅၂ 🛪 မမသဒ္ဒါမောင်

''သတိရသွားလို့''

"ဘာကိုလဲ"

"ന്ളേന്?"

"ဟာ! … အဆင့်တွေ ဘာတွေ တက်ကုန်ပြီလာ။ ကေသီ

တောင် မသိလိုက်ဘူး''

"အဆင့်မတက်ပါဘူးနော်၊ ဒေါက်တာလို့ မခေါ်ရဘူးဆိုလို့

ခေါ်ဖြစ်ရုံပါ"

''အဲဒါနဲ့'' ''ဘာအဲဒါနဲလဲ''

''ဆက်ပြောဖို့ စကားထောက်ပေးတာလေ'' 🚿

"တင်းတင်း"

''ဟော! … ရယ်ပြန်ပြီ၊ မမတော့ မရိုးတော့ဘူး''

''တစ်ကိုယ်လုံး အရိုးတွေချည်းပါပဲဟယ်၊ ဘယ်မှာ အသား ရှိလို့လဲ''

''ကြည့်! • • • မတောင် ရယ်စရာတွေ ပြောတတ်နေပြီ၊ ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့်က ဒီလောက်အစွမ်းထက်သလား''

"ထက်ပါလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး၊ သူပြောမယ် ကြံလိုက် ငါက လှည့်ပတ်ပြောလိုက်နဲ့ အီလည်လည်ဖြစ်ဖြစ်သွားတာ၊ Sunday တုန်းက အိမ်မှာ သူလာတုန်းလည်း ပြောဖို့ ကြံသေးတယ်" ''ပြောဖြစ်တယ်ပေါ့လေ''

"ဟင့်အင်း … ဖေဖေပြန်ရောက်လာလို့ မပြောဖြစ်တော့

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

. ၂၅၃

ဘူး''

''ဟယ်! … ဖြစ်ရလေ''

''ဒါကြောင့် ရယ်မိတာပေ့ါ၊ လူကြီးကို နောက်ရသလားဆို ပြီး သူ ခဏခဏ ရွတ်တတ်လို့''

"မယ"

''အင်း'

''သူ့ကို ချစ်နေပြီလား'' ''ဟင်! … ဘယ်သူ့ကို''

''ဒေါက်တာ့ကို ပြောတာ''

'စံ' ခေါင်းခါပြလိုက်မိပါ၏။ မေမေတို့ ပြောစဉ်ကဖြင့် သူ ကိုယ်တိုင် မပြောလျှင် မစဉ်းစားပါဗာ 'စံ' ပဲ ပြောခဲ့တာပါ။ တကယ် တမ်း သူပြောဖို့ ရည်ရွယ်စဉ် မကြားရဲဘဲ လှည့်ပတ်ပြောဖြစ်ခဲ့တာ မဟတ်ုလား။ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ အချစ်အကြောင်းကို 'စံ'

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ထိတွေ့သင်ကြားခြင်း မရှိခဲ့ပါလေ။

"မပြောတတ်ပါဘူး"

''မမကလည်း ... Yes or No ပဲ ဖြေရမှာကို''

"အမယ်… ဘယ်က Yes or No လေး ဘယ်ကမှာလဲ

၂၅၅

Yes ဆိုတာနဲ့ Engage တွေ Wedding တွေက နောက်ဆက်တွဲ ပါလာတော့မှာဟဲ့၊ အပြောလွယ်တယ် ထင်နေ"

''ဟင်းဟင်း … ဒီတော့လည်း Do သာ Do ပါ မမရာ''

''အပြောကောင်းပေါ့ … ငါ့ကို မလွတ်လပ်နဲ့ အတော်မြင် ချင်နေ''

ဖေဖေ့ကုမ္ပဏီရောက်နေပြီမို့ ကားကို ဝင်းအတွင်း ကွေ့ဝင် လိုက်ပါ၏။ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ဝင်လာပါသည့် ကားနှင့် နေရာလုပြီး ရပ်ရန်ဖြစ်သွားတာမို့ လန့်သွားရပါသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီနေရာကိုမှ လာလုရပါသလဲ။ ဧည့်သည့်ကား ရပ်ရမည့်နေရာမဟုတ်ဘဲ ကုမ္ပဏီမှ လူကြီးတွေနှင့် ကားရပ်နေရာသာ ဖြစ်ပါ၏။

''တုိ့ တို့!"

''ంస్ట్''

''ချက်ချင်းပြန်ထွက်မှာလား၊ ကြာမှာလား''

''ဒီမှာ! … ဟင်!''

ကားပြတင်းမှ ခေါင်းပြူထွက်ကာ ပြောလိုက်ပါသည့် လူကို ပြန်ပြောရန် ပြန်လိုက်စဉ် မျက်လုံးပြူးသွားရလေ၏။ အလို! ... ဒင်း က ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီနေရာကို ဝင်လာရဲရပါသလဲ။ 'ကေသီ' က အံ့သြရင်း ကားတံခါးကိုပင် ဖွင့်ဆင်းလိုက်လေပြီ။ မတွေ့တာကြာပြီ ဖြစ်ပေမယ့် ဒီမျက်နှာကို 'စံ' လုံးဝမမေ့ပါလေ။ ''ရှိန်းရာဇာ''

''မှတ်မိတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါ''

"ရှင်က …."

"ပင်မြင့်စံရဲ့ member မို့ meeting ရှိလို့ ရောက်လာ တာလေ"

"m?"

ကြည့်စမ်း! ... 'စံ' ဒီကိုမရောက်ဖြစ်သည့် အချိန်တိုလေး မှာပဲ ကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ယာတွေက ဘယ်လိုရောင်းချဖြစ်ပြီး member ရှင်တွေ ထပ်ရောက်လာရတာပါသလဲ။ ဖေဖေတော့ 'စံ' ကို ဘာမှ မတိုင်ပင်ဘဲ လုပ်ချလိုက်လေပြီ။ စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် Lift ရှိရာဆီ အမြန် လျှောက်ခဲ့စဉ် သူပါ လိုက်လာလေတော့၏။

''ဖြည်းဖြည်း ထိပ်ထားစဲ၊ ဖိနပ်လေးကို အငြိုးတကြီး မနင်း ပါနဲ့လား''

ဖေဖေ့ရုံးခန်းကို တန်းပြီး လာခဲ့ပေမယ့် ရုံးခန်းထဲမှာ ရှိမနေပါ။ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက 'စံ' ကိုတွေပြီး ပြောပြောတာမို့ Meeting room ဆီ ခြေဦးပြန်လှည့်ခဲ့ရလေသည်။ 'ကေသီ'က အနောက်မှ အပြေး တစ်ပိုင်း လိုက်ခဲ့ရလေ၏။ Meeting Room တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက် စဉ် အခန်းတွင်းမှာ လူအတော်စုံနေချေပြီ။

''ဟော … ကျွန်တော့်သမီး ရောက်ပါပြီ''

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠 👚

J99

''**o**ooo''

"လာလာ, သမီး၊ ဒီနှစ် member အသစ်ဝင်လာတဲ့ အထဲ မှာ ရှယ်ယာအများဆုံးထည့်ပြီး ရောက်တဲ့သူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

ဖေဖေ့အနီးဆုံးခုံမှာ နေရာယူထိုင်နေပါသည့် သူက မတ် တတ်ရပ်လိုက်ပြီး လက်ကမ်းပေးလိုက်လေ၏။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး 'ဖမ္ဗူ

ရှိန်း' ကုမ္ပဏီက လူကို 'ပင်မြင့်စံ' မှာ နေရာပေးခဲ့ရပါသလဲ။ 'စံ' တာဝန်ယူစဉ်က သူနှင့် ပြဿနာအကြီးအကျယ်တက်ခဲ့တာကို ဘယ်သူမှမသိအောင် ဖုံးအုပ်ကာကွယ်ဖြေရှင်းခဲ့တာကို 'စံ' နှင့် 'ကေသီ' သာ သိခဲ့တာပါ။ အခုတော့ ရန်သူကို မြွေပွေးခါးပိုက်ပိုက် ထားပုံဖြင့် ဖေဖေ ပြုမူမိလေပြီ။

''သမီး … ထိပ်ထားစံ''

''ရှိန်းရာဇာပါ ထိပ်ထားစံ''

"നോട്"

''ရှင် … မမ''

''ယူလာတဲ့ Fileတွေကို MD ဆီ အဝ်လိုက်ပါ''

"မမ"

''စံပြန်တော့မယ်, ဖေဖေ''

''သမီး''

"Meeting မတက်ဖြစ်တဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်"

''ထိပ်ထားစံ … ခဏလေး'

ဖေဖေ့အနီးမှ အမြန်ဆုံး ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် ထွက်လာခဲ့ပါ၏။ ဖေဖေမသိဘဲ နေမည်မဟုတ်ပါ။ ဘာသဘောနှင့်များ ဤသို့သော

လူကို အနီးဆုံးသို့အရောက်ခံခဲ့တာပါလိမ့်။ Lift ထဲ ဝင်လိုက်စဉ် နောက်မှ လိုက်ဝင်လာသည်က 'ကေသီ' မဟုတ်ပါဘဲ သူဖြစ်နေ လေ၏။ ကြည့်စမ်း! ... ဒင်းတော့ မဟုတ်တာတွေ လုပ်နေလေပြီ။

''တောက်! … ရှင် ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ''

''မင်းကို လိုက်ခေါ်တာလေ''

"ဘາ"

"လူကြီးတွေရှေ့က ထွက်ခဲ့တာ ရိုင်းရာကျတာပေါ့, ထိပ် ထားစံ၊ လာပါ … လိုက်ခဲ့"

လက်တောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ ဆွဲခေါ်လိုက်တာမို့ lift ထဲမှ 'စံ' လွင့်ခနဲပါသွားရလေ၏။ ကြည့်စမ်း! ... ဒင်း အတော်လေး အတင့်ရဲနေလေပြီ။ အားဖြင့် ရုန်းလိုက်ပါသော်ငြား ယောက်ျားအားကို မကျော်လွှားနိုင်ပါချေ။ 'စံ' က ရုန်းလေ၊ သူက ပိုအားစိုက်ပြီး ညှစ် လေမို့ လက်ကောက်ဝတ်နေရာက မခံရပ်နိုင်အောင် နာကျင်သွားရ ပါသည်။

''ရှိန်းရာဇာ! … နင်''

"ဒေါသတွေကို နောက်မှဖြေတော့ … အခု mesting

www.burmeseclassic.com

ရွှာ 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

စနေပြီ စံရဲ့ … ဝင်ကြစို့''

အခန်းဝမှာ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေသည့် စံနှင့်သူ့ကို တအံ့ တသြဖြင့် ကြည့်နေကြပါသည့် မျက်လုံးတို့ကို မည်သို့ရင်ဆိုင်ရပါ့ မည်နည်း။ သေပြီ 'ထိပ်ထားစံ'။

အခန်း (၂၂)

"တောက်!"

ကားကို ကုမ္ပဏီရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပြီး တက်ခေါက်လိုက်မိပါ၏။ ဒေါသတွေက တလိပ်လိပ်တက်လာနေတာမို့ စိတ်ကို အတော်ထိန်း ထားရလေသည်။ ဒင်းမှာ ဘာရည်ရွယ်ချက်များ ရှိနေပါသလဲ။ လူကြီးတွေရှေ့ အထူးသဖြင့် ဖေဖေ့ရှေ့မှာ 'စံ' နှင့် သူ သိထားရင်း နှီးပြီးသားနှယ် စာရင်းတနှီး (လိုတာထက်ပိုပြီး) ပြုမူပြခဲ့တာက ပြဿနာကို မီးရှို့လိုက်သည့်နှယ်ပါ။

အကြီးကြီးတွေ ဖြေရှင်းရတော့မှာပါလား။ ဘယ်တုန်းကွ သိပြီး ရင်းနှီးနေပါသလဲဆိုသည့် မေးခွန်းနောက်မှာ နောက်ဆက်တွဲ - βo

မေးခွန်းတသီကြီး ထပ်ပါလာတော့မှာ အသေအချာပါ။ စိတ်တိုလိုက် တာနော်။ ဒင်းကြောင့် 'စံ' အမြဲတမ်း ဒီလိုမျိုး ဒေါသတွေဖြစ်နေရင် သေဇို့သာ ရှိတော့တာလေ။ 'ရှိန်းရာဇာ', ရှင့်ကို အမှုန်ကြိတ်ပစ်လိုက် ချင်ပြီ သိပါရဲ့လား။

"မမ … အမောပြေ ဘယ်သောက်မလဲဟင်"

''အဆိပ်သာ အမြန်ဖျော်ခဲ့ပေးတော့''

'ကေသီ' က စက်ပုသွားပြီး ပြုံးမြမြဖြစ်သွားလေ၏။ တွေ့လား! ... ကိုယ့်အတွင်းရေးမှူးတောင်မှ ဤသို့ထင်နေလျှင် တခြားလူတွေကို မည်သို့ မည်ပုံ ရှင်းပြရပါ့မည်နည်း။ အဲဒါ ဒင်း ကြောင့်။ ဒင်းသာ တရားခံ။ ဒင်းရဲ့ပိုင်စိုးပိုင်နင်း လုပ်ရပ်ကြောင့် အထင်မှားခံရတာလေ။

''တောက်! … ဒင်းနဲ့ ဘယ်လိုရေစက်ကြောင့်မှန်း မသိ တော့ပါဘူး'

''သံပရာရည်ရပြီ, မမ … ဖြည်းဖြည်းသောက်နော်''

''သေလည်း အေးတာပဲ''

''မမတို့ ဘယ်တုန်းက ပိုရင်းနှီးသွားတာလဲ''

"ဘာ! … အဟွတ်! အဟွတ်!"

"Sorry... oo ... Sorry"

''ငါက သူနဲ့ ဘယ်တုန်းက သိလို့ ရင်းနှီးနေရမှာလဲ၊ ဒင်း

တမင်လုပ်တာ … ငါနော်! … ဒေါသတွေ အတောင့်လိုက် ထွက်လာ ပြန်ပြီ''

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

"ဟုတ်လို့လား မမရယ် … သူ့ပုံစံကို ကြည့်ရတာ မမနဲ့ အတော်ကြီး ရင်းရင်းနှီးနှီး ခင်မင်နေဟန်အပြည့်မျိုး မမရဲ့၊ Meeting လုပ်ရင်း မမကို ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်တိုင်း ကေသီတောင် ကြက်သီးထသွားရတယ်၊ အားပါး! … သိပ်ကို တောက်ပကြည်လင် နေတဲ့ မျက်ဝန်းလှလှလေးတွေနဲ့လေ၊ ဟုတ်တယ်မှတ်လား'

''သေလိုက်! ့့ အဲဒီမှာ လဲပြီးတော့ …''

''တကယ်ပြောတာ မမရဲ့'

ကြည့်စမ်း! ... လူတွေ ဤသို့မြင်ပြီး ထင်မြင်ယူဆချင် အောင် ဒင်း တမင်လုပ်တာပါလား။ သတိထားပေတော့, 'ထိပ်ထား စံ'။ သူ တစ်ခါပြောခဲ့သည့် စကားတစ်ခွန်းကို 'စံ' အဘယ်ကြောင့် မေ့နေခဲ့ပါသလဲ။ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့ကို ငါ မမေ့ဘူး, ထိပ်ထားစံ' တဲ့လေ။ အမယ်လေး! ... ကြက်သီးထလိုက်တာနော်။ အခုမှပဲ 'ကေသီ' ပြောသလို ချက်ချင်းလန့်လာရတာပါလား။

"**ဒေါက်! … ဒေါက်!**"

"con!"

Intercon မှ အသံထွက်နေပေမယ့် 'စံ'နှင့် 'ကေသီ' ကွ တားလုပြောနေတာမို့ သတိမထားမိပါချေ။ ဘယ်သူရောက်လွှာပြန်

၂၆၃

လိုလဲ။ 'ကေသီ' က တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်စဉ် ဟိုတလောက ပါဆယ်ထုပ်လာပို့သည့် ချာတိတ်လေးက တံခါးရှေ့မှာ မတ်တတ်ရပ် ပြီး စောင့်နေချေပြီ။ ဒီနေ့လည်း ထပ်လာပို့ပြန်ပါရောလား။

''ဘာကိစ္မွ''

"ပါဆယ်လာပို့တာပါ"

"ບບ"

"ကျစ်! ... အဲဒီလာပို့တဲ့လူကို ပြောပေးပါ၊ သတ္တိရှိရင် လူကိုယ်တိုင် လာခဲ့လို့ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ခဲ့ ပစ္စည်းပို့တာ မကြိုက်ဘူး လို့၊ ဆက်ဆက်ပြောပေးနော်"

"qp!"

"ပြောပေးမှ ဒီပါဆယ်ကို လက်ခံမယ် … ဘယ်လိုလဲ"

''ဟုတ်! … ဟုတ်ကဲ့''

်စံ' မျက်နှာတည်တည်ဖြင့် ပြောလိုက်တာမို့ ချာတိတ်လေးက လန့်သွားလေ၏။ တကယ်လည်း စိတ်တိုတာမို့ ပြောလိုက်မိတာပါ။ ဟုတ်တယ်လေ။ လက်ဆောင်ပေးတာပဲ။ လူကိုယ်တိုင် သတ္တိရှိရှိနဲ့ လာပေးရင် ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ။ အခုတော့ မည်သူမည်ဝါမှန်းမသိရ ပါဘဲ လူကို ဦးနှောက်စားခိုင်းထားတာလေ။ လက်မှတ်ထိုးပေးပြီးပြီ မို့ ပါဆယ်ပို့ဝန်ထမ်းလေးက အမြန်ဆုံး လစ်ပြေးလေတော့၏။ စားပွဲထက်မှာ ဒီတစ်ခါဖြင့် ထမင်းပေါင်းအိုးဗူး size စက္ကူ ပုံးက ရှိနေလေသည်။ ဒါကရော ဘာတွေဖြစ်ဦးမှာလဲ။ ဟိုတစ်ခါလို မိုးပုံမှုဖောင်းတွေ ပလူပုံသလိုထွက်လာမည်တော့ မထင်ပါလေ။ 'ကေသီ' က စပ်စုချင်ဖောဖြင့် အနီးသို့ ရောက်လာလေ၏။ ဒီတစ်ခါ တော့ အပြာရောင် ပါကင်စက္ကူဖြင့် ထုပ်ထားပြီး ပတ်စည်းထားသည် ကလည်း အပြာဖျော့ဖျော့ ဖဲကြိုးနှင့်ပါလေ။ ''မမ တကယ်ပဲ စိမ်ခေါ်ရဲတယ်ခေါ့''

''ဘာကိုလဲ''

''သူ့ကိုလေ''

ပါဆယ်ထုပ်ကို မေးဆတ်ပြလိုက်တာမို့ သိနေပါ၏။ အမှန် ပြောတာမို့ 'စံ' က ဂရုမစိုက်ချင်ပါချေ။ ဖဲကြိုးကို စဖြေလိုက်ပြီး Parking paper မှ Tape တို့ကို ခွာထုတ်လိုက်ပါသည်။ အညိုရောင် စက္ကူပုံးမှာတော့ ထုံးစံအတိုင်း Tape အဝါဖြင့် ဝိတ်ထားလေ၏။ ဒါဖြင့် အထဲမှာ ဘာတွေထပ်ထည့်ထားဦးမှာပါလိမ့်။ ကတ်ကြေးကို ယူကာ Tape နေရာကို ခွဲလိုက်ပါသည်။

,, လွှဲ!<u>,,</u>

''ဟయి''

အထဲမှာ ဖိသိပ်ထည့်ထားသည်ထင် ပင်ပေါင်ဘောလုံး ရောင်စုံတို့က တွန်းကန်ထွက်လာကြတာမို့ စားပွဲပေါ်မှာ ရှုပ်ပွကုန် လေတော့၏။ ထင်သားပဲ။ ဒင်းက လူကို အလုပ်ရှုပ်အောင် အခြင်လုပ်

റ്റ്വേദേച്ചാമാവേ

ပါတယ်လို့။ ဘာစိတ်ကူးနှင့်များ လူကို ဘောလုံးတွေချည်း ပို့ပေးနေ ရတာပါလိမ့်။ အထဲမှ ဘောလုံးတွေကို ဖယ်ထုတ်လိုက်စဉ် စက္ကူဗူး နည်မျောမျောလေး ရှိနေလေအါ။ 'စံ' ဖယ်ထုတ်ယူလိုက်စဉ် 'ကေသီ' က ရောင်စုံဘောလုံးတို့ကို ဗူးကြီးထဲသို့ ပြန်ကောက်၍ ထည့်သိမ်းပေး နေလေသည်။

"ဟင်"

''ဘာလဲ မမ''

For my venus

ဟု ရေးထားပါသည့် ာတ်ပြားလေးနှင့်အတူ ရှိနေသည်က ခဲပုပ်ရောင် လက်ကိုင်အိတ်ဖြစ်နေပါတ်။ ကြိုးတွေ ကိုင်းတွေဖြင့် ရှုပ် ယှက်ခတ်နေတာမျိုး မဟုတ်ပါဘဲ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလက်ကိုင်အိတ်မျိုးမို့ 'စံ' သဘောကျမိသွားတာ အမှန်ပါ။ အလို … ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး 'စံ' နှစ်သက်သည့် ပစ္စည်းမျိုးတွေကိုပါ တမင်ရွေးပို့နိုင်ပါသလဲ။ "အမယ် … ဒီတစ်ခါတော့ Princess မဟုတ်တော့ဘဲ

Venus တဲ့လား။ တတ်လည်း တတ်နိုင်ပါရဲ့''

''ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ … ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မှာလဲ''

''စဉ်းစားလို့ရပြီလား''

မေးစေ့ကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ကာ ဦးနှောက်ကို အလုပ် ပေးနေမိတ်။ ဤမျှအထိ အတွင်းကျကျသိနေတာမို့ 'ကိုစေ' လည်း ဖြစ်နိုင်တာပါ။ သို့သော် … 'ကိုစေ' ဟူသည့် ဒေါက်တာက အိမ်ကို ကြောစဏ လာဖြစ်တာမို့ ဤသို့ ငွေကုန်ခံပြီး တကူးတက ပေးနေစရာ မလိုပါလေ။ ဒါဖြင့် 'ကိုစေ' မဟုတ်လျှင် ဘယ်သူများ ဖြစ်နိုင်မည် နည်း။

''ရှိန်းရာဇာ''

"ရှိန်းရာဇာ"

အလိုလေး! . . . 'ကေသီ' နှင့် ပြိုင်တူရေရွတ်လိုက်မိသည့် အမည်က လူကို ကြက်သီးထမိသွားစေလေ၏။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒင်းကို မတွေးထားပါဘဲ ပြောလိုက်မိတာပါလိမ့်။ 'ကေသီ' ပါ လျက်လုံးပြူး သွားပြီး 'စံ' နှင့် အကြည့်ချင်းဆုံသွားရလေသည်။

''ဖြစ်နိုင်လား''

''သိပ်ဖြစ်နိုင်တာပေ့ါ … နေ့လယ်တုန်းကပဲ မမကို အီစီ ကလီအကြည့်မျိုး ကြည့်သွားသေးတာ''

''ဘാങ്ങളസർസ്''

"ဟင်းဟင်း … ဘာညာဘာညာကို ပြောတာပါ"

''တွေ့မယ် … တွေ့မယ်၊ ဒင်းနဲ့တော့ တစ်ပွဲတစ်လမ်းနွှဲရဲ့

ပေါ့''

၂၆၆ - 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🧚 ၂၆၅

''မှမ သွားပြောမလို့လား'՝

"မပြောပါဘူး၊ ပြောရင် ကိုယ်ပဲ foul ဖြစ်သွားမှာပေ့ါ၊ ဒင်း ကို မျှော်နေတယ်ဆိုပြီး ဘယ်လောက်တောင် မာန်တက်ပြနေမလဲဆို တာပဲ တွေးကြည့်၊ စိတ်တိုလိုက်တာနော်"

''ဟိုတစ်ခါပို့တဲ့ဖိနပ်ကို မမ အိမ်ယူသွားပြီလား'

"မယူပါဘူး … ပြန်သယ်သွားတာတွေ့ရင် အိမ်မှာ ပြဿနာ တက်မှာ၊ အခုတောင် ဒီညနေ ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမယ်မှန်း မသိတော့ ပါဘူး"

အိတ်ခဲရောင်လေးကို ဗူးထဲပြန်ထည့်ကာ စားပွဲအောက်ရှိ အံဆွဲအောက်ဆုံးထပ်ထဲသို့ ထည့်သိမ်းလိုက်ပါ၏။ အတွင်းမှာရှိပါသည့် ဖိနပ်ဗူးနှင့်အတူတူ နှစ်ဗူးရှိနေချေပြီ။ တွေ့ကြရဦးမှာပါလား 'ရှိန်း ရာဇာ'။ ရှင်ခဲ့စာတ်လမ်းပြီးကိစ္စပြတ်ပြီဆိုပြီး အေးအေးနေနိုင်ခဲ့ပါလျက် ရှင်က တကယ့် Orygen ပါပဲလား။

ထင်ထားသလိုပင် 'စံ' အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဇည့်ခန်းမှာ ဖေဖေရော၊ မေမေပါ 'စံ' ကို စောင့်နေလေ၏။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နွမ်းလျနေသည့် သမီးဖြစ်သူကို အနားယူစေချင်ပါလား။ မျက်နှာတွေ တည်ပြီး ထိုင်စောင့်နေကြတာမို့ ပြဿနာက မသေးပါလေ, 'ရှိန်း ရာဇာ'။ ရှင်တော့ ကျွန်မ ရင်ကို မီးရှို့လေပြီ ထင်ပါရဲ့။

''စံ,ရေ အရင်ချိူးပါရစေ''

''မရဘူး • • • စကားပြောတာက တစ်နာရီကြာမှာမှ မဟုတ် တာ၊ အပြင်က ပြန်ရောက်တာ နားရင်းပြော''

''ဘာကိုပြောရမှာလဲ, မေမေ''

''ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြင့်လား၊ ရှိနိုးရာဇာလား၊ လှေ နံတော့ နှစ်ဖက်ပြိုင်နင်းမယ်မကြံနဲ့ ထိပ်ထားစံ''

"'GGGG''

"သမီးလုပ်ပုံတွေ မဟုတ်သေးဘူး, စံ၊ အိမ်မှာလည်း သား ကို ပြေပြေလည်လည်လေးနဲ့ ပြောဆိုနေလို့ ဟုတ်ပြီထင်နေတာ၊ , ဒီနေ့ ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်လိုက်ပုံက ကောင်းသေးရဲ့လား"

''စံ ဘာလုပ်မိလို့လဲ ဖေဖေရာ''

''ဒါဖြင့် ရှိန်းရာဇာနဲ့က ဘာအချိုး ချိုးတာလဲ၊ ဒီလိုဆွဲလား ရမ်းလား တွန်းလားဖယ်လားနဲ့ ပုံစံက အသိသားကြီးပဲ, စံ၊ အားလုံးက သမီးနဲ့မောင်ရာစာ့ကို ဒီလိုပဲ မြင်သွားကြတာ၊ ဘာမဟုတ်ဘူး ငြင်း ချင်သေးလဲ''

''ဟုတ်မှမဟုတ်တာ ဖေဖေရဲ"

"မဟုတ်ဘဲနဲ့တော့ သူက သမီးကို လက်ဆွဲတဲ့အထိ ရဲတင်း ပါ့မလား သမီးရယ်၊ ယုံအောင်လည်း ပြောပါဦး၊ ဒီကောင်လေးဆို လည်း မေမေတို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသင့်တာပေ့ါ၊ တစ်ဖွဲ့ကိုမှာ စောင့်နေတဲ့ သားနဲ့ ဒေါက်တာဘုန်းမြင့်တို့ဇနီးမောင်နှံ့ကို ဘယ်

၂၆၉

လောက်အားနာစရာကောင်းလိုက်သလဲ''

စိတ်နဲ့ 'စံ' နဲ့တော့ အကြီးကြီး ညစ်ရလေပြီ။ 'စံ' ကပဲ တစ်ဖက်ကို ကြိုးရည်ရှည်နဲ့ လှန်ထားပြီး ဒီတစ်ဖက်က လူကို ပျော် သလို ကစားနေသည်ဟု မြင်နေကြသည့်နှယ်ပါ။ ဒင်းလုပ်ပုံအချိုး မကျတာနှင့် ပြဿနာက ကြီးလေပြီ။ 'ရှိန်းရာဇာ', ရှင်ကတော့ တကယ့် အမွှေစိန်ပါပဲလား'

''စံ,ပြောတာကိုလည်း နားထောင်ပေးပါဦး, ဖေဖေ''

"ဘာကိုနားထောင်ရမှာလဲ၊ သမီးတစ်ကောင် နွားတစ် ထောင်' ဆိုတဲ့ စကားပုံက ဖေဖေတို့သမီးနဲ့ ဘာမှမသက်ဆိုင်ဘူးလို့ ယူဆသတ်မှတ်ထားခဲ့မိတာ မှားပြီ, စံ၊ ဒီလိုနာမည်ပျက်ပြီး သားနဲ့ စေ့စပ်မယ့်ကိစ္စသာ ပျက်သွားခဲ့ရင် သမီး ဘယ်လိုရေ့ဆက်ရပ်တည် လို့မှောလဲ၊ မျက်နှာများတယ်ဆိုတာ ဆယ်ကျော်သက် မနူးမနပ်အရွယ် တုန်းကပဲ ဖြစ်သင့်တယ်, စံ၊ ဒီလိုရင့်ကျက်တည်းပြိမ်ရမယ့်အရွယ်မှာ သမီးလုပ်ရပ်က စည်းစနစ်မကျတာ အမှန်ပဲ၊ ဖေဖေ ယုံကြည်အားကိုး ခဲ့တဲ့ သမီးကို စံပြအနေနဲ့ ဖေဖေတို့အမျိုးထဲမှာ ရှိစေချင်လို့ ထိပ်ထား စံဆိုတဲ့ နာမည်ကို ဖေဖေကိုယ်တိုင် ပေးခဲ့တာပဲ, စံ၊ သမီးဆိုတာ လိမ္မာမှ 'ထီး'အဖြစ် အရိပ်ပေးနိုင်တာမျိုးပေ့ါ။ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ မိဘကို အရှက်ရစေတဲ့ 'မီး' ဆိုတဲ့အပူမျိုး ဖေဖေ့သမီးကို မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ဒါ နောက်ဆုံးဖြစ်ပါစေ, စံ၊ နောက်ကို ဖေဖေ, သမီးကြောင့် ဘာကိစွမှ မသိချင်၊ မမြင်ချင်ဘူး။ သွားနားလို့ရပြီ''

ထိုင်ခုံမှ ထရပ်ကာ လှေကားကို အပြေးတက်လာခဲ့မိတ်။ နှုတ်စမ်းအတွင်းသားကို စပ်နာနာကိုက်ထားတာမို့ နာကျင်ရတာ မှန်ပေ မယ့် ရင်တွင်းမှ ဒဏ်ရာကိုတော့ မမီပါရေး။ မိဘကို စံပြဖြစ်စေမယ့် သမီးတဲ့။ ဤသို့ဖြစ်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းမတ်နိုင်ခဲ့ပါလျက် အခုတော့ အထင်လွဲမှုတစ်ခုနဲ့ ဒီယုံကြည်ချက်က ပျက်သုန်းလေပြီ။

ခုတင်ထက် လှဲရန် အားယူလိုက်သော်ငြား လူက အားမရှိ တော့သည့်နှယ် ခုတင်ခြေရင်းမှာပင် ဒူးထောက်လျက် ထိုင်ချလိုက် မိလေ၏။ မျက်ရည်တို့က အတားအဆီးမရှိ တပေါက်ပေါက် ကျလာ လေတော့သည်။ ပင့်သက်ရှိုက်ခြင်းကပင် ခါတိုင်းနှင့်မတူပါပဲ ပင်ပန်းမှု ကြီးလေစွ။ ခုတင်ခြေရင်းတန်းကိုကိုင်လျက် ခေါင်းမှီထားတာမို့ လူက လဲကျမသွားတာပါ။

မျက်ရည်ကျတာကို ဘယ်သူများ သိနိုင်ပါ့မလဲ။ ကူကယ် ဖေးမမည့်သူမရှိသည့် အထီးကျန်ခြင်းတွေဖြင့် 'ထိပ်ထားစံ' လှောင် ပိတ်ခြင်း ခံနေရတာ အမှန်ပါလေ။ တကယ်ပါ 'စံ' ဆိုတာ ...

မျက်ရည်ကျရင် လက်ကိုင်ပဝါပေးတဲ့သူထက် မှီပြီး ငိုလို့ရတဲ့ ရင်ဘတ်တစ်စုံပဲ လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုအပ်ချက်ကို ဘယ်သူက ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါမည်

အစန်း (၂၃)

ဆေးရုံမှအပြန်မှာ အချိန်စောနေတာမို့ 'စံ'ဆီ ဝင်ရန် စိတ် ထဲမှာ ရှိနေပါဏ်။ အိမ်မှာ ရှိပါ့မလား။ ကြားရက်မို့ ကုမ္ပဏီက ပြန် ရောက်မှသာ တွေ့လို့ရေမှာပါ။ အလုပ်ချိန်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးသလို ဖြစ်မှာစိုးမှာမို့ပါပဲ။ Phone ဆက်လိုက်ရင် အဆင်ပိုပြေမယ် ထင်ပါ ရဲ့။ Bluetooth နားကျပ်ကို နားမှာတပ်ကာ phone ထဲမှ နာမည်ကို ရှာ၍ နှိပ်လိုက်ပါ၏။

''တူ … တူ … လူကြီးမင်းခေါ်ဆိုသော တယ်လီဖုန်းမှာ စက်ပိတ်ထားပါတယ်ရင်''

ရော်! . . အခုမှ ညနေစောင်းလေးရှိသေးတာကို စက်ပိတ်

ထားရတယ်လို့။ ဒါဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး ရေချိုးနေလို့များလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ လုပ်ငန်းလုပ်နေသည့် 'စံ'က အရေးအကြောင်းရှိလျှင် ဆက်သွယ်လို့ရအောင် အမြဲတမ်း ဖွင့်ထားတတ်တာပါ။ ဘုရားရေ! ... 'စံ' ဘာများဖြစ်နေလို့ပါလိမ့်။ ရင်ထဲမှ စိုးထိတ်မှုတို့ဖြင့် အိမ် phone ကို ထပ်ခေါ် လိုက်ရပါ၏။ စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ကြာပြီး phone ကိုင်သံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

''లుయిస్తి''

''အန်တီလား … ကျွန်တော်ဇေယျာပါ''

''ဪ … ပြောလေ, သား''

"စံရဲ့ phone ကို ခေါ်တာ စက်ပိတ်ထားတယ်ဆိုလို ဘာများ ဖြစ်သလဲလို့ပါ"

''ဟုတ်တယ် သားရေး မနေ့က သူ့အဖေဆူတာနဲ့ စိတ် ကောက်ပြီး ထမင်းတောင် မစားတော့ဘဲ တက်အိပ်သွားတယ်လေ အဲဒါ မနက်ကျတော့ ခေါင်းကိုက်လို့ဆိုပြီး အလုပ်လည်း မသွားဘဲ တံခါးပိတ် ဆန္ဒပြနေလေရဲ့''

''အန်ကယ်ဆူတာ ဘာကိစ္စများလဲ''

''ဒီလိုပဲ ဆုံးမတာပါ သားရယ်၊ အရင်က ပြောစကားနား ထောင်ပြီး ခုတလောမှ ခေါင်းမာပြနေတာ''

''ကျွန်တော် ခဏလောက် ဝင်လာပါရစေ အန<mark>ိုင</mark>်^လ

ക്ലേഗദോഗശാധ

മ്പോടാനനും

JIJ

J92

''လာလေ သားရဲ့ … ခွင့်တောင်းရမယ့်အိမ်မှမဟုတ်တာ''

''ဟုတ်ကဲ့ … ကျေးဇူးပါပဲ အန်တီ''

ကားကို ဂရုစိုက်မောင်းလိုက်ပါ၏။ အဆူခံထိလို့ စိတ်ကောက် နေသတဲ့။ ကလေးလည်း မဟုတ်ပါဘဲ အစာမစား။ ဘာမစား ဆန္ဒ ပြတ်တတ်တယ်ပေါ့လေ။ သူ၏ 'စံ'မှာ ဤသို့ချစ်စရာကောင်းသည့် အကျင့်ဆိုးလေးလည်း ရှိတာပါပဲလား။ မာမိသိလျှင်ဖြင့် ရယ်တော့မှာ ပါလေ။ သူမတို့လမ်းထဲ ကားကွေ့စဉ်မှာပင် နှလုံးသားက အလိုလို တဒုတ်ဒုတိမြည်လာတော့လေ၏။

"ద్ది!"

ကားဟွန်းသံတစ်ချက်ပေးလိုက်ပြီး ခြံတံခါးမှ ကွေ့ဝင်လိုက် ပါ၏။ တိုက်ရှေ့ရပ်ထားသည်က သူမကားဖြစ်နေပြီး ညကတည်းက ဒီတိုင်းရပ်ထားပုံပါ။ အန်ကယ့်ကားကို မမြင်တာမှိ ပြန်မရောက်သေး ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ကားကို စတ်သတ်၍ ရပ်လိုက်ပါ၏။ အိမ်ထဲမှ ထွက် လာသည်က အန်တီမဟုတ်ဘဲ 'ရွှေဝါ' ဖြစ်နေလေသည်။

''ကြီးမေ နိူးနေတာမရဘူး''

''ခုထိ တံခါးပိတ်ထားတာလား''

"ဟုတ်တယ်၊ ညက်တည်းက ဘာမှမစားဘဲ ဝိုပြီး တက်အိပ် သွားတာ၊ မမ သနားပါတယ် ဦးဦးဒေါက်တာရယ်" ဘုရားရေ! . . . ငိုသတဲ့လား။ အသည်းမာသည်ဟု သတ်မှတ်ထားပါသည့် မိန်းကလေးက ဖခင်ဆုံးမှတာနှင့် အငိုလွယ် သတဲ့လေ။ အဲဒီမျက်ရည်တွေကျရသည်အထိ ခံစားချက် လွယ်ကူရ လေအောင် 'စံ'၏နှလုံးသားကို အဘယ်သို့သောကိစ္စက ပြုစားလေ သနည်း။ စည့်ခန်းမှာ မထိုင်ဘဲ သူမ၏အခန်းရှိရာဆီ သူ တက်ခဲ့ပါ သည်။ နေမကောင်းဖြစ်နိုင်ချေရှိမှုန်းလည်း သိနိုင်တာမို့ပါပဲ။ အနိတ်က အခန်းတံခါးကို ထုလျက် အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် ခေါ်နေသော်ငြား အထဲမှာ ဘာသံမှ မတုံ့ပြန်ပါချေ။

''သမီးနော် … ကလေးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီလောက်ထိ ဆိုးပြနေတာ တော်တော်လွန်နေပြီ''

''ကျွန်တော် ခေါ်ကြည့်ပါ့မယ် အန်တီ''

"နားကောက်လွန်းလို့ပါ သားရယ်၊ သားအန်ကယ် ပြန်လာ တော့မှ ညစာအတွက် ပြင်ရတော့မှာ၊ ဒီကလေးမနဲ့တော့ "

)မှ ညစာအတွက် ပြင်ရတော့မှာ၊ ဒီကလေးမနဲ့တော့ ... '' ''ကျွန်တော် ချောပြီး ခေါ်လာခဲ့ပဲ့မယ်, အန်တီ၊ စိတ်မပူပါနဲ့''

"ဒီသမီးနဲ့ ဒီအဖေက တစ်ပုံစံတည်းပဲ သားရဲ့၊ ဘယ်သူ ဘယ်က စလျှော့နိုင်မလဲဆိုပြီး အပြိုင်စိတ်ကောက်တတ်တာ၊ အဖေ ဖြစ်သူလည်း မနေ့ကရော၊ မနက်ကရော ဘာမှဟုတ်တိပတ်တိ

မစားဘူး၊ ကြားကလူ စိတ်ရှုပ်တယ်၊ တကယ်ပါပဲ"

အန်တီက ရေရွတ်သည့်နှယ် ပြောရင်း အောက်ယပ်သို့

199

ဆင်းသွားလေတ်။ သူ စဏမျှ နားစွင့်ပြီးမှ တံခါးကို သုံးချက်ဆင့်၍ ခေါက်လိုက်ပါသည်။ အထဲမှ ဘာမှမတုံ့ပြန်သဖြင့် နောက်ထပ် သုံး ချက်ဆက်ခေါက်လိုက်မိဏ်။ သူ့အသံ ကြားရင်တော့ တံဓါးဖွင့်ပေး မည် ထင်ပါသည်။

''తේက်! · · · මේက်! · · · මේက်!"

''စံ … ကိုယ်ပါ၊ တံဓါးကောလောက် ဖွင့်ပါလာ။ မနေ့က တည်းက ဘာမှမစားဖြစ်ဘူးဆို၊ ဆာနေမှာပေါ့''

"බේරා් ... බේරා් ... නේරා්!"

"ဂူလောက်!"

တံဓါး Door lock ဖွင့်သံ ကြားလိုက်ရတာရဲ့ စိတ်ထဲ ထိတ်ခေဲ့ဖြစ်ကာ ဝမ်းသာသွားရပါဏ်။ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း သူ့ကိုတော့ တွေ့ချင်ပုံရပါသည်။ တံခါးကို အသာဗွင့်လိုက်စဉ် နံရံ မှာ မှီရပ်နေသည့် သူမကို မြင်လိုက်ရလေ၏။ မျက်နှာကိုတော့ ခပ် လွှဲလွှဲတားထားလေသည်။ အဟုတ်ကို ငိုထား၍ ဖောင်းမို့နေသည့် မျက်နှာလေးပါပဲလား။ သနားလိုက်တာနော်။

"<mark>ഗാനീഉ</mark>ട്ട് ഗാഗാവ്

''တွေ့ချင်လို့''

''အဲဒါ နောက်မှ လာတွေ့ပါလာ။ စံ, ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့

ချင်လို့ တစ်ယောက်တည်း နေနေတာ''

"Phone ကိုလည်၊ ဆက်သွယ်လိုမရအောင် ဝိတ်ထားသေး တယ်၊ ဘာများဖြစ်လို့လဲဆိုပြီး စိတ်ပူလို့ရောက်လာတော့ ဒီမှာက ဘာမှမစားဘဲ တေပေဆနူပြနေတာတဲ့၊ ကောင်းပါလေ့''

''အဲဒါ စံဘာသာ ကိုယ့်ကိစ္စနွဲကိုယ်ပါ၊ ကိုဖေ့အပူ မပါပါ

''စိတ်မပူလိုရမလာ။ မျက်နှာကလည်း ကြည့်ပါဦ။ ဖူးရောင် နေတာပဲ၊ အဲဒီလောက်တောင်မှ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုစရာရိုလိုလား' "നീരക്കോ"

''ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း စိတ်ပူနေတာ မဟုတ်ဘူး စံရဲ့၊ မိဘတွေပါ စိတ်ပူနေတာ မသိဘူးလာ။ အန်ကယ် စိတ်ထိခိုက်ခံလို့ မရတာ သိရဲ့သားနဲ့၊ ဘာများ အကျိုးရှိလို့ အစုလို ကလေးလို ဆိုပြ နေရတာလဲ''

"ဟုတ်ပါတယ် … ဟုတ်ပါတယ်၊ စံပဲ ဆိုးတာပါ၊ သမီးဆိုး သမီးမိုက်ပါ၊ မိဘစကားကို နားမထောင်ဘဲ လုပ်ချင်ရာလုပ်ပြီး မိုက် လုံးကြီးပြနေတာပါ၊ ဆူစရာရှိသေးရင် ဆက်ဆူဦးလေ၊ ကဲ! … လူကို အကုန်လုံးဝိုင်းဆူဖို့ပဲ သိကြတယ်၊ ချော့မယ့်လူကျ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ နေစို့တောင်မကောင်းဘဲ သေစိုပဲ ကောင်းတော့တယ်''

တိုင်ပြောရမယ့်လူ၊ စကားများပြီး ရန်ဖြစ်ရမယ့်<mark>လ</mark>ူတစ်

၂၀၆

ရောက်လာသလို သူ့ကို ဆက်တိုက်ကြီး ပြောနေတာမို့ ရယ်ချင်ပေ မယ့် မရယ်ရဲပါ။ ပြုံးရုံသာ ပြုံးလိုက်မိပါ၏။ ပါကေးကြမ်းခင်းထက် ပုံခနဲ ထိုင်ချလိုက်ပုံက ပီဘိကလေးနယ်ပါလေ။ ချော့ခေါ် လာမည်ဟု ကတိပြုပြီးမှတော့ မရမက ချော့မော့ခေါ် ရတော့မည့်ပုံပါ။ ကြိုးစား ပေတော့ 'ဇေယျာဘုန်းမြှင့်' ရေ။

''သေတော့မသေပါနဲ့ဦး, စံရယ်၊ ဒီမှာ ချော့မယ့်သူတစ် ယောက်လုံး ရောက်နေပြီပဲဟာ''

''ဘာချော့တာလဲ၊ ရောက်တာနဲ့ လူကို ဆူနေပြီးတော့''

''အဲဒါက ကိုယ်စိတ်ပူရအောင်, စံက လုပ်နေတာကို။ ပြီးတော့ ကိုယ်က လူကြီးလေ၊ အကြီးမို့ အငယ်ကို ပြောဆိုဆုံးမဖို့ တာဝန်ရှိတယ် မဟုတ်လား''

''လာပြန်ပြီလား ဒီတာဝန်''

"ဟုတ်တယ်လေ … တာဝန်ယူချင်လို့ ဆရာဝန်အလုပ် လုပ်ခဲ့တာ၊ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲ"

''ကြည့်!''

စိတ်တော့မြေသွားပုံပါ။ သူမ ဒီလိုထိုင်တော့လည်း သူပါ ထိုင်လိုက်ရုံပေါ့။ ဒီနေ့မှ ပုဆိုးဝတ်လာ၍ ကံကောင်းသွားရပါ၏။ Pants သာ ဝတ်ဖြစ်ရင် ကြမ်းပေါ်ထိုင်ရခက်လေမည်။ ခုထိ မျက်နှာ စူပုဝ်နေပါသည့် ကောင်မလေးကို ပြုံးရယ်လာအောင် မည်သို့လုပ် ပေးရပါ့မည်နည်း။

''စိတ်ပြေပြီလား''

''မပြေပါဘူး''

''အန်ကယ်က ဘာလို့ဆူတာလဲ''

''စံမေးတာ အရင်ဖြေ''

''ဘာများလဲ''

''စံတို့ရုံးခွဲကို လက်ဆောင်တွေ, ဘာတွေ ကိုဖေပို့ဖူးလား''

''ဟင့်အင်း … ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ့်ပေးရင် စံရဲ့လက်ထဲ ကိုယ်တိုင်ပေးမှာပေ့ါ၊ ဘာလဲ … အခုချက်ချင်း လိုချင်ပြီလား''

> ''မလိုချင်ပါဘူး'' ''ဘယ်သူက ပို့လိုက်လို့လဲ''

''အဲဒါကို ရှင်းပြရင် တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင် ပြောသလို ဖြစ်ကုန်မယ်၊ ဒင်းကြောင့် အခုလိုဖြစ်ရတာ''

"ဘယ်က ဒင်းတုန်း, စံရဲ"

''မသိချင်ပါနဲ့''

''ဪ … ဒီလောက် ပြောဆိုရေရွတ်နေမှတော့ မသိခုင်

ဘဲရှိမလား … ပြောမှပေါ့''

မှုံကုပ်ကုပ်မျက်နှာလေးက မပျော့သေးပါလေ။ ဘယ်လိုများ ဗြစ်လို့ပါလိမ့်။ 'စံ' က မျက်နှာဖောင်းနေတုန်းမို့ သူ စိတ်မအော့သေား

ക്ലേഗദേയാമാഗ

പ്പേഠദേച്ചാമ്പഗേ

ပါ။ ဘယ်လိုပြဿနာများဖြစ်ခဲ့လို့ အဆူခံထိရတာလဲ 'စံ'ရယ်။ နေရာ ချင်းလဲပေးလို့ရလျှင် လဲပေးလိုက်ချင်ပါရဲ့။

- ''စံတို့ကုမ္ပဏီရုံးခွဲကို လက်ဆောင်နှစ်ခု ပို့ထားတယ်''
- ''ဘယ်လို'' ''စံအတွက်ပါ''
- "ဘယ်သူပို့တာလဲ"
- ''ဘယ်သူမှန်းမသိသေးဘဲ ရခဲ့တာပါ၊ ဒါပေမဲ့ … မနေ့က ရုံးချုပ်ကို သွားတော့မှ ရိပ်မိခဲ့တာပါ''
 - "အင်း"
 - "നീരേ"
 - "ဆက်ပြောပါ, စုံး ကိုယ်နားထောင်နေပါတယ်" ဘာမှဆက်မပြောပါဘဲ မျက်ရည်ဝဲလာတာမှို ငိုချလိုက်တော့

မှာပါလား။ မှန်တင်ခုံမှာ ရှိနေသည့် ရေသန့်ဗူးနှင့် ဖန်ခွက်ကို လှမ်း မြင်နေတာမို့ သူ ထရပ်လိုက်ပြီး သောက်ရေထည့်ကာ ယူလာပါ၏။ 'စံ'၏လက်ညာဖက်ကိုယူပြီး ဖန်ခွက်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။ ချက်ချင်း မသောက်ဖြစ်ပါဘဲ မျက်ရည်ကျလာတာမို့ ရေဖန်ခွက်ကို ပြန်ယူကာ ဘေးမှာချထားလိုက်ရပါ၏။

"ô"

''စံနဲ့ အဲဒီလူက ကျန်ခဲ့တဲ့နှစ်မှာ ပြဿနာအကြီးကြီးဖြစ်ခဲ့ တယ် ကိုဖေ''

"အင်း"

"အဲဒါကို စံနဲ့ကေသီပဲ သိခဲ့တယ်၊ ဖေဖေ အိပ်ရာထဲလဲနေ တဲ့ကာလမို့ ဒီကိစ္စကို ကျိတ်ပြီး ဖြေရှင်းခဲ့ရတာပါ"

"အဆင်ပြေခဲ့တယ် မဟုတ်လား" ခေါင်းကို ခပ်သာသာညိတ်ပြလိုက်လေ၏။ ရင်ထဲမှာ အဘယ်မျှ ဆိုနှင့်နေပါသလဲ။ သူ၏ စံ'ကို ဒီလိုမျက်ရည်ကျပြီး ဝမ်း နည်းစေအောင် စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြုလုပ်သည့်တရားခံက ဘယ်သူ တဲ့လဲ။ ဘယ်သူများဖြစ်ပါသလဲ။

''ဖေဖေမသိအောင် ရုံးချုပ်က လူတွေမရိပ်မိအောင် ဖြေရှင်း

క్ష్మిర్హేలంలు"

"အဲဒီလူကိုမှ ဖေဖေက ရှယ်ယာရှင်အဖြစ် member ဝင်ခွင့် ပေးခဲ့တယ်, ကိုစေ"

''ဘယ်လီ''

"အဲဒီလူနဲ့ … အဲဒီလူနဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ပြန်တွေ့တော့ စံနဲပ ကေသီက ဖေဖေ့ကို file အဝ်ပြီး ပြန်ဖို့လုဝ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ …

lift ထဲ ရောက်နေတဲ့ စံကို အနောက်ကလိုက်ပြီး ဆွဲခေါ်ခဲ့တာ meeting

www.burmeseclassic.com

_{၂၈ဝ} 🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

room ထဲ ရောက်ခဲ့လို့ အားလုံးက တစ်မျိုးမြင်ကြတယ်ဆိုပြီး ဖေဖေက … ဖေဖေက … စံကို …."

"ຄ່"

"အင့် … စံကို လှေနံနှစ်ဖက်နင်းတဲ့ သမီးလို့ စွပ်စွဲပြီး ဆူလို"

''ဟောဗျာ … ဖြစ်ရလေ, စံရယ်၊ အန်ကယ်တို့ကို မပြော ပြထားဘူးလား၊ စံနဲ့ကိုယ် Ok နေပြီ၊ ကိုယ်ချစ်နေတာ သိနေပြီဆို ပြီးတော့လေ''

ခေါင်းကို ခါပြပြီး ငိုချလိုက်သည့် 'စံ'ဏ်ဦးခေါင်းက သူ့ ရင်ဘတ်ထံ စိုက်လာတာမို့ အသာလေး မိုစေနိုင်းလိုက်ရပါသည်။ အထင်လွဲပြီး စွပ်စွဲတာဘဲ့လာမှ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ တကယ်ဆို အထင် လွဲပြီး ပြောလျှင် သူသာ ပြောရမှာပါ။ မဟုတ်သေးဘူး ... အထင် လွဲအောင် တမင်တကာပြုလုပ်သူက သက်သက်လူဖြစ်သည့် သူစိမ်း ပင် မဟုတ်ပါလား။

လောလောဆယ်မှာဖြင့် ဝမ်းနည်းငိုကျွေးနေပါသည့် မိန်း ကလေးကို စိတ်ပြေအောင် ချော့မော့နေရလေပြီ။ မငိုပါနဲ့ 'စံ'။ ကိုယ် သိပ်ချစ်မြတ်နိုးရပါသည့် မိန်းကလေးကို ဒီလိုပဲ တစ်သက်လုံး တွေးပွေ့ ယုယသွားမှာမို့ စိတ်ပြေပါတော့နော်။

အစန်း (၂၄)

စိမ်ခေါ်သတဲ့လား။ သူ၏ စံ'က သတ္တိရှိလျှင် လူကိုယ်တိုင် လာတွေ့ပါတဲ့လေ။ ကောင်းပြီ 'စံ'။ ခေါ်တော့လည်း လာရတာပေါ့။ ကိုယ်က မင်းကို အမြဲမြင်တွေ့ပြီး မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်နေချင် တာမို့ မင်းသိအောင် ပြောပြလိုက်ချင်ပါရဲ့။

- ္''အမယ် … ဒါက ဘယ်ကိုသွားမှာမို့ ရှိုးများနေရတာလဲ''.
- ''ဒီလိုပေ့ါ အန်တီငယ်ရာ''
- "ဘာလဲ … ပင်မြင့်ထက်က သဇင်ပန်းလေးက ခူးလှည့်ပါ ဘွဲလား"
 - ''ဟင်းဟင်း … နည်းနည်းတော့ နီးစပ်လာပြီထင်တာသဲ'

രൂഗദോഗനാധ

്ലേഠദോഗാഗാധ

"ထင်တာပဲဆိုတာ ဘယ်သေချာပါ့မလဲ သားရယ်၊ တိကျ အောင် လုပ်နိုင်ရမှာပေ့ါ"

"ကျွန်တော်လည်း ကြိုးစားနေတာပဲလေဗျာ၊ ခက်တာက ကျွန်တော့်စံက အမာစားလေးဖြစ်နေတာ"

''အဲဒါ မင်းနဲ့တူလိုပေါ့ မောင်ရာဇာရယ်''

ခေါင်းဖြီးတာပြီးမှ အပေါ်ကနေ Hair Spray ဖြင့် တရှူးရှူး ဖြန်းလိုက်ပါ၏။ ဒါတွေသုံးလျှင် နေ့စဉ် ခေါင်းလျှော်ရမှာလေ။ ကိစ္စ မရှိပါ။ သူသွားတွေ့ရမည် မိန်းကလေးရှေ့မှာ လူက Smart ဖြစ်ဖို့သာ အဓိက မဟုတ်လား။ ပင်လယ်ကြီးခြားထားလည်း ကိုယ်က လက်ပစ် ကူးလာဖို့ ခွန်အားတွေ အပြည့်ရှိပါတယ် 'ထိဝိထားစံ'။

"ပြုံးတယ်ပေါ့ … အစုတော့ အမုန်းတွေ ဘယ်ထွက်ပြေး ကုန်ပါလိမ့်"

''မစပါနဲ့ အန်တီငယ်ရယ်၊ ကျွန်တော် တကယ်ချစ်မိသွား တာဗျ"

"အသက်လောက်တောင်လား"

"အသက်ထက် အများကြီး ပိုတာပေ့ါ၊ အရာရာတိုင်းထက် ကို ပိုပြီးချစ်တာ"

''သွားပြီ • • • ငါ့တူလေးတော့ သွက်သွက်ခါ ရူးပါပေါ့လား''

"စံရောက်လာရင် ကျွန်တော့်ထက်ပိုပြီး ချစ်ပေးရမှာနော်"

''စိတ်ချပါရှင်၊ သားသာ သားရဲ့နတ်သမီးကို အိမ်အပါ ခေါ်လာစမ်းပါ၊ ဖူးဖူးမှုတ်အလိုလိုက်ပြီး ချစ်ပေးပါ့မယ်ရှင်''

''အန်တီငယ့်ကို ယုံလိုက်ပြီဗျာ၊ သွားလိုက်ဦးမယ်''

အန်တီငယ့်ပါးကို ရွှတ်ခနဲ မွှေးလိုက်ပြီး အခန်းထဲမှထွက် လိုက်ပါ၏။ ဒီနေ့မှ စိတ်က လန်းဆန်းပြီး လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေသလိုပါး ချစ်လိုက်ရတာ 'စံ'ရယ်။ အတွေးနဲ့တောင်မှ ဤမျှပျော်ရလျှင် 'စံ' ဆီက ချစ်ခြင်ကိုသာ ပြန်ရပါက သူ အဘယ်မျှ ရှူးသွပ်သွားမှာပါလိမ့်။ ပါဆယ်ပို့နေကျဆိုင်မှ ဆက်သွယ်လာတာမို့ ဒီတစ်ခါ ပို့မည့်လက် ဆောင်ကို သူကိုယ်တိုင် သွားပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရလေသည်။

ကားကို Plaza ရှေ့မှာ နေရာယူ၍ ရပ်လိုက်ပါ၏။ ကား ပေါ်မှ ဆင်းကာ ဝင်ပေါက်မှဝင်လိုက်ပြီး စက်လှေကားဖြင့် အပေါ် ထပ်သို့ ဆက်၍ တက်လိုက်ပါသည်။ ပစ္စည်းကြိုမှာထားပြီးသားမို့ နာမည်ကြီးရွှေဆိုင်ရှိရာဆီ တန်းတန်းမတ်မတ်ရှာပြီး ဆိုင်ထဲဝင်လိုက် ရပါ၏။

"မင်္ဂလာပါရှင်"

''ကျန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်ကပစ္စည်း ကြိုအဝ်ထားပါတယ်''

"Voucher ပါလာပါသလား"

"မပါဘူး Phone နဲပဲ မှာထားလိုပါ၊ စရံမပေးဘဲ ငွေအကြွေ့ တစ်ခါတည်းချေမှာမို့ပါ၊ စုံတွဲလက်စွစ် မှာထားပါတယ်" _{၂၈၄} 🛪 မမသဒ္ဒါမောင်

''ဪ …. ဟုတ်ပြီ၊ အသည်းနှစ်ထပ်ပုံဆင်တူလေး''

''မုန်ပါတယ်''

''ခဏလေးစောင့်ပါနော်''

''ရပါတယ်''

ဆိုင်မန်နေဂျာအမျိုးသမီးက ကိုယ်တိုင်ပင် အတွင်းခန်းသို့ ဝင်ပြီး ပစ္စည်းကို သွားယူလာလေ၏။ အနက်ရောင်ကတ္တီပါစ ခင်းထား ပါသည့် ဗန်းလေးထဲမှာ လက်စွင် (ရ) ကွင်းခန့် size အစုံ Design အစုံ ရှိနေပါသည်။ သူက စိန်အသေးလေးတွေ စီထားပါသည့် အသည်းနှစ်ထပ်ပုံ လက်စွင်နှစ်ကွင်းကို ယူလိုက်ပြီး ဘယ်ဖက်လက် သန်းနှင့် လက်သူကြွယ်မှာ အသာစွင်ကြည့်လိုက်ပါ၏။ 'စံ' ၏ လက် ချောင်းလှလှလေးမှာဆို အဘယ်မျှ ဝင်းလက်သွားမှာပါလိမ့်။ အတွေး ဖြင့် ပြုံးလိုက်မိတော့လေ၏။
"ဟုတ်ပါတယ် … ဒီနှစ်ကွင်းပါ"

"မုန်ပါတယ်နော်"

"အင်း … ဘယ်လောက်ကျလဲ၊ ဗူးကို အသည်းပုံဗူးလေးနဲ့

ပဲ ထည့်ပေးပါ''

''စိတ်ချပါရှင် … ခဏလေးနော်း လက်စွပ်ဇိုး တွက်ပေးပြီး voucher ဖြတ်ပေးပါ့မယ်''

''ဟုတ်ကဲ့''

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🤻 🛚

၂၀ရ

Voucher စာရွက်ကိုကြည့်ပြီး ကျသင့်ငွေကို ရှင်းလိုက်ပါတဲ့။ ပြီးနောက် ဆိုင်ထဲမှထွက်ကာ Plaza အောက်ထပ်သို့ ဆက်ဆင်းလာ ခဲ့ပါသည်။ လက်စွပ်ဗူးလေးကို လက်ဆောင်အိတ်လှလှလေးဖြင့် ထည့်ပေးလိုက်တာကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်မိလေ၏။ ကားပေါ် တက်စက်နှိုးရင် တီးတိုးရေရွတ်လိုက်မိပါသည်။ "မင်းဆီကို အပြေး လာပြီ, စံ"

"ශේරු! … ශේරු!"

"ဝင်ခဲ့ပါ"

ရုံးခန်းထဲ စီထည့်ထာားပါသည့် ပစ္စည်းပုံးတွေကို တစ်ခုချင်း ဖောက်စစ်နေစဉ် တံခါးခေါက်သံကြောင့် အသံပြန်ပေးလိုက်ရပါတ်။ လက်ထဲမှာ စာရွက်နှင့်ဘောပင်ကိုင်လျက် အလုပ်ရှုပ်နေစဉ် ဘယ်သူ များ ရောက်လာတာပါလိမ့်။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက်သား ရှိနေရာမှ တံခါးဝဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

''ဘယ်သူလဲ''

''သိမ်နေဒီပါ''

''ဪ … ဘာကိစ္မွန္နဲ''

၂၈၆

၂၈၅

''မလာမဖြစ်တဲ့ကိစ္စရိုလာလို့ ရောက်လာရတာပဲ, ထိပ်ထား

အလို! ... 'ရှိန်းရာဇာ'ရဲ့ Secretary က လေသံမာမာဖြင့် ပြောဖို့ရောက်လာပါရောလား။ ဘကယ်ဆို ကုမ္ပဏီလူကြီးရာထူးနှင့် 'စံ' ကို လေးစားသမှုတော့ ရှိရမှာလေ။ အခုတော့ မျက်ဝန်းတွေမှာ တရှိန်ရှိန်တောက်လောင်နေသည့် ခီးနယ် စပ်စူးစူးအကြည့်နှင့် အပြာ ရင့်ရင့်ဖြင့် ပြောနေတာပါလာ။

''မင်းနဲ့တို့က ပတိသက်စရာ ဘာအကြောင်းမှမရှိပါဘူး, သိပ္င်နဒီ'

"ရှိတာမှ သိပ်ရှိတာမေ့ါ့, ထိပ်ထားစုံး နှင့် မမှတ်မိတာလာ။ ဒါမှမဟုတ် တမင်တကာ မသိယောင်မျာ၊ ဆောင်နေသလာ၊"

"ဘာကိုလဲ"

''ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျောင်းအတူတူတက်ခဲ့တဲ့ သူငယ် ချင်း၊ ဒါပေမဲ့ 👡 စာတော်တဲ့သူက အသင့်အတင့်သာ စာလိုက်နိုင် တဲ့ သူကို မမှတ်မီတာ အလေးအနက်မထားတာ ရှိနိုင်တာမို့ နာ၊ လည်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ တက္ကသိုလ်မှာ Magjor တစ်စုတည်း ယူ၊ ကျောင်းအတူတက်ပြီး ဘွဲ့ယူစဉ်ကတောင် ဘေးချင်းကပ်လျက်ခုံမှာ ငါ ရှိနေခဲ့တာပါ, ထိပ်ထားစုံး လောကမှာ လစ်လျူရှစ်ရတာလောက် နာစရာကောင်းတာ မရှိဘူး"

''မင်း ဘာကိုထိုလိုနေသလဲဆိုတာ တို့ သိပ်နားမလည်ဘူး, သိမ့်နှဒီး အရင်က အကြောင်းတွေကိုဖော်ပြီး ဘာပြောရင်တာလဲ၊ တို့က တို့မိသားစုအရေးကိုသာ ခေါင်းထဲ အမြဲရှိနေပြီး ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့တတ်ကျင့်ရှိတာ အမှန်ပါ၊ ပြီးတော့ လူတွေကို သိဝ်ကြီး မှတ်မိလေ့လည်း မရှိဘူး၊ အဲဒါ တို့အမှားမှမဟုတ်ဘဲ''

''အေးပေါ့ … နင် ဒီလောက်စကားကို ဝေ့ဝိုက်ပြောတတ် နေမှတော့ 'ကို' နှင့်အပေါ် စိတ်ယိုင်သွားတာ အပြစ်မှမဟုတ်တာ'' "ဘာ \dots ဘယ်က ကိုလဲ"

''ရှိနိုးရာဇာကို ပြောတာလေ၊ ဘာလဲ … သူ့ကိုလည်း အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ပါလို့ ဗြောင်ပြောချင်သေးလာ။ ယုံအောင်လည်း ရွှီး စမ်းပါ, ထိပ်ထားစံ"

ကြည့်စမ်း! ... မျက်နာကို မဲ့ကာ ပြောနေပုံက Korea Drama ကားတွေတိုင်း ပါတတ်သည့် ဗီလိန်မင်းသမီးတွေနယ်ပါ။ ဘာကြီးလဲ။ သူတို့ဘာသာ မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေပြီး ဒီကိစ္စကို ဘာလို များ ဒီမှာ လာဖွင့်ချင်ရဲတာပါလိမ့်။ မင်းတော့ ဦးတည်ချက် မှာခေန ပြီ 'သိမ့်နှဒီ'။

''စကားကိုကြည့်ပြောပါ, သိမ့်နဒီ၊ အစု မင်းရပ်နေတာ့ တို့ပိုင်နက်လိုတာကို မမေ့ရဲ့ မင်းတို့နဲ့ ဘာမှပတ်သက်မှုမရှိတဲ့ 🥳 ကို ဒီစကားမျိုး လာပြောစရာအကြောင်းကိုမရှိဘူး''

🔻 မမသဒ္ဒါမောင်

''သိပ်ရှိတာပေ့ါ့''

"ကျစ်! … ခုက်လိုက်တာ"

"နင်သာ ကို့ကို မဖြားယောင်းခဲ့ရင် ငါ့ဆီကနေ အဝေးကို သူ မျှော်ကြည့်စရာ အကြောင်းကိုမရှိဘူး ထိပ်ထားစံ၊ နှင့်ကြောင့် … နင် သူ့ကို ဖြားယောင်းခဲ့လို့ ကို စိတ်ယိုင်ခဲ့ရတာ နင် မသိဘူး မပြောနဲ့"

"ဘာ"

"ဟုတ်တယ်"

''မဟုတ်ဘူး၊ လုံးဝမဟုတ်ဘူး''

"ဟုတ်ကိုဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်ဘဲနဲ့ နင်နဲ့ နှီးစပ်အောင် ဒီလို လုပ်ရပ်တွေ သူ လုပ်မှာတဲ့လား၊ ဘာမှမဆိုင်တဲ့ နင်တို့ကုမ္ပဏီမှာ ရယ်ယာတွေ မရမကဝယ်ပြီး member ဖြစ်အောင် လုပ်နေတာ ရှူးနှမ်း နှမ်းလုပ်ရပ်မဟုတ်လို့ ဘာလဲ"

''မဆိုင်လိုက်တာ''

''ဆိုင်တယ် … ဆိုင်ကို သက်ဆိုင်နေတာ၊ နှင့်ကြောင့် သူ တစ်ကြိမ်မှားယွင်းပြီး ရှုံးခဲ့ဖူးတယ်, ထိပ်ထားစံ၊ အဲဒီလိုပဲ နောက် တစ်ကြိမ် အရှုံးမျိုးကို သူ့ကို ထပ်မပေးပါနဲ့''

အတော့်ကို စိတ်ပျက်စရာပါပဲ။ ဘာသတင်းတွေ ဘယ်က ကြားပြီး သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် 'သိမ့်နဒီ' ရောက်လာသည်မသိပါ။ စီးပွားရေးကိစ္စလား၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စပဲလား၊ ဘာကိုဦးတည် ပြောနေမှန်းလည်း 'စံ' နားမလည်ပါရေ။ ဒါတောင်မှ စကားကို သွယ်ဝိုက်ပြောတတ်တယ်ဆိုပြီး လူကို စွပ်စွဲနေသေးတာ မဟုတ်ပါ လား။

"ဒီမှာ သိခ့်နဒီ Business နဲ့ဆိုလည်း သူ့ကို တို့က ဝယ်ပါ ဝင်ပါဆိုပြီး welcome လုပ်နေတာမျိုးမရှိဘူး သူ့ဘာသာ သူ့သဘော နဲ့ ပင်မြင့်စံရုံးချုပ်ကို ဝင်ခွင့်ရသွားတာပါး တို့နဲ့က အရှင်းကြီးပဲ၊

Personal အရဆို ပိုတောင်မှ ကင်းသေးတယ်'' ''ဝန်မခံချင်တာလား၊ ဝန်မခံရဲတာလား, ထိပ်ထားစံ''

ົ"ဘာ'

"သူ့ကို စိတ်ဝင်စားတယ်ဆို အမှန်အတိုင်း ပြောရဲရမှာပေ့ါ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ မျက်စိစုံမှိတ် ငြင်းနေလို့ အပိုပဲ" "ဘာမြောတယ်"

"နင်မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်အချိန်ထိ ဇွတ်ငြင်းနေမှာလဲ၊ ကုမ္ပဏီမှာ နင်နဲ့သူ ဘာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့သလဲဆိုတာ ငါ့မျက်စိနဲ့ သေချာမြင်ခဲ့ရတာပါ"

အလို! … ကိစ္စက ဤမှုကြီးသွားသတဲ့လာ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ အပြုအမူကြောင့် အိမ်မှာလည်း မုန်တိုင်းမွှေပြီး လေငြိမ်ရုံကာလလွေ သာ ရှိနေတာပါ။ ဘုရားရေ! … အဲဒီနေ့က Meeting Room

ട്ടുഗദോഗ്നഗേ

အတွင်းမှာ 'သိမ့်နဒီ' ပါ ရှိနေတာတဲ့လား။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့မကြည့် ဖြစ်ဘဲ ကမူးရှူးထိုးဖြင့် ပြေးထွက်ခဲ့မိသည့် ဒေါသကြောင့် နောင်တ ရခဲ့သည့်စိတ်က ခုထိ မပြေနိုင်သေးပါလေ။

နောက်ထပ်တစ်ခါ ရုံးခန်းထဲထိ လာပြီး ပြဿနာရှာတာမျိုး ဖြစ်ပြန်ပါရောလား။ ရှင်က တကယ့်မီးခဲပါပဲ 'ရှိန်းရာဇာ''။ အနီးနားမှာ ရှိနေတဲ့ ဘာပစ္စည်းကိုမှမဆို လောင်ကျွမ်းစေနိုင်တဲ့ တကယ့်မီးခဲ အစစ်ပါပဲ။ ဒါကိုများ ကျွန်မက ရှင့်ကို ဖြားယောင်းသတဲ့လေ။ လောက ကြီး ဟားတိုက်ရမယ်မောတော့မှာပဲလား။

"စိတ်ထင်ရာ စွတ်မပြောပါနဲ့ သိမ့်နဒီ၊ မင်းရဲ့လူနဲ့ တို့ ဘာမှမပတ်သက်ဘူး၊ ဒီတော့ တို့ကို စွပ်စွပ်စွဲစွဲနဲ့ ပြောဖို့မလိုပါဘူး" "ဟင်းဟင်း … ဒီလိုပဲ ပြောမယ်ဆိုတာ သိထားသားပဲ"

''ဘာရယ်''

"နင်က လူရှေ့မှာတော့ လက်သည်းဝှက်ထားပြီး နောက် ကွယ်မှာမှ ခိုးစားတတ်တဲ့ကြောင်မျိုးပဲ, ထိပ်ထားစံ"

''ဘာ! 。。 မင်း … မင်း အတော့်ကို စော်ကားလွန်းနေပြီ နော်''

''ကိုယ့်အလှည့်ကျ နာတတ်ပါလား, ထိပ်ထားစံ၊ ကိုယ်ချင်း စာကြည့်ပေါ့၊ နှင့်ကြောင့် ကိုရာဇာ ဥပေကွာပြုခြင်းခံရတဲ့ ငါက … ဟောဒီရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်နာကျင်ခံစားနေရမလဲဆိုတာ'' ရင်ဘတ်ကို တဘုန်းဘုန်းထုပြရင်း အံကြိတ်ပြောနေသည့် 'သိမ့်နဒီ' က အနားသို့ ကပ်လာလေ၏။ အရူးထတာက တခြားနေရာ မှာ သွားမပေါက်ကွဲပါဘဲ 'စံ' ရဲ့ရုံးခန်းထဲမှာ ဖြစ်ရတယ်လို့။ စာနာ တာ နာကျင်တာဆိုပြီး ခေါင်းစဉ်တပ်ပြောနေတာ 'စံ' ကမခံစား တတ်သည့် စက်ရုပ်မှမဟုတ်တာပဲ။

''ဥစ္စာခြောက်တတ်ရင်လည်း ကိုယ့်လူကို ကိုယ်နိုင်အောင် ထိန်းမှပေါ့, သိမ့်နဒီ၊ အဲဒီတစ်ယောက်ကိုပဲ 'တ' ပြီး ရှူးနေရင် မင်း ကို ဘယ်လိုနာမည်နဲ့ခေါ်ကြမှာလဲ၊ လောကမှာ 'ရှိန်းရာဇာ' တစ် ယောက်တည်း ယောက်ျားဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာ''

"కర్!"

''မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ် ဒီလောက်ကြီး မွှန်နေတာ ရှက်ဖို့ကောင်းပါတယ်''

"ఫర్! ... ఫర్!"

လက်တစ်ဖက်မြောက်တက်လာစဉ် 'စံ' က ခြေလှမ်းကို နောက်သို့ဆုတ်လိုက်မိလေ၏။

"ကိုနဲ့ ထိပ်ထားစံက ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်း နဒီ သိတယ်" "အဲဒါ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ သူ့ကို ပြဿနာလာရှာရတာလဲ,

''မချစ်ရဘူး!''

"ဘာ"

δ3"

"ထိပ်ထားစံကို မချစ်ရဘူးလို့ ပြောနေတာလေ၊ ကိုက နဒို အတွက်ပါး ကိုနဲ့အဆင့်ချင်းညီအောင် နဒီ အမြဲမပြတ် ကြိုးစားခဲ့ရ တာ၊ ကိုသဘောကျ ကိုမိဘ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေဖို့ အရိပ်အကဲကြည့် ပြီး ကြိုးစားခဲ့ရတဲ့ ရလဒ်က နောက်ဆုတ်ဖို့တဲ့လား၊ လုံဝမဖြစ်သင့်ဘူး ကိုရယ်၊ နဒို့ကို ငဲ့ပါဦး"

''ဟာ! … နဒီရာ … ကျစ်!''

ဘုရားရေ! ... လူကိုရှေ့ထားပြီး ပေါ်တင်ကြီး ပြောနေတာ ပါလား။ မျက်ရည်ကျပြီး တားနေသည့် 'သိမ့်နဒီ' က အံ့သြစရာပါ။ အချစ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုချစ်ပါ။ ဘယ်သူ့ကိုတော့ မချစ်ရဘူးဆိုပြီး အမိန့်ပေးစေခိုင်းလို့ရတဲ့အရာမှ မဟုတ်တာလေ။ သူတို့နှစ်ဦး ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့တာပဲလား။ ချစ်သူဖြစ်နေစဉ်မှာမှ 'စံ' ကြောင့် လမ်းခွဲရတာများ လား။ ဘာတွေလဲ။ ဒီအရှုပ်ထုပ်ကို ပြေအောင် မဖြေရှင်းနိုင်တော့ ပါလေ။

''မင်းကို ပြောထားပြီးပြီလေ၊ ဘာလို့ နားမလည်ရတ<mark>ာလဲ</mark>''

အစန်း (၂၅)

နောက်မှာရှိနေသည့် ပစ္စည်းပုံနှင့် ခဲလုတ်တိုက်မိသွားတာမို့ လူက ယိုင်သွားရပါသည်။ သို့သော် ... 'သိမ့်နဒီ' ၏လက်က 'စံ့' ထံ ရောက်မလာပါချေ။ စားပွဲကို လှမ်းကိုင်ဖမ်းထိန်းလိုက်စဉ် 'သိမ့် နဒီ'၏လက်ကို ဖမ်းဆုပ်တားဆီးလိုက်သည့်လူထံ အကြည့်ရောက် သွားရပါ၏။ အလို! ... 'ရှိန်းရာစာ' ရောက်လာပါရောလား။ ''မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ, နဒီ''

"ന്റ് \dots ന്റിണുത"

''သူ့ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် စော်ကားဖို့ မင်းမှာ ဘာအခွင့် များ ရှိလို့လဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး''

''မသိဘူး … မသိဘူး အဲဒါ ထိပ်ထားစံကြောင့် ဖြစ်ရတား နင်သာမရှိရင် ငါ ဒီလိုအသည်းကွဲစရာအကြောင်းမရှိဘူး" "థక్రి!"

''ရှင်တို့ရဲ့မရှင်းမရှင်းကိစ္စကို တခြားမှာ ဝေးဝေးသွားရှင်းပါ, ကိုရှိန်းရာဇာ'

''ဘယ်လို … မရှင်းမရှင်း ဟုတ်လား''

''౮రుంచుందు''

"ကိုယ်နဲ့နဒီက လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး GM နဲ့ Secretary အဆင့်မျိုးပဲ ရှိတာပါ, စံ၊ စံထင်နေသလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး'

"ကို အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့၊ နဒီက ကိုအိမ်မှာ ဝင်ထွက် ခွင့်ရထားတဲ့အထိ ရင်းနှီးသူပါ၊ အခုမှမြင်တဲ့ သူ<mark>စိမ်းကို န</mark>ဒီ့ထက် ပိုပြီး သံယောဇဉ်တွယ်စရာလား၊ မတရားသဖြင့် မဆုံးဖြတ်ပါနဲ့''

''တောက်! … ငဲ့ညှာလို့ ညှာပေးမှန်းမသိ မရောင့်တက်ပြ ပါနဲ့ နဒီ၊ မင်းကို ငါ အစောကြီးကတည်းက ရှင်းပြထားပြီးပြီ၊ ဖေဖေ ရော အန်တီငယ်ပါ ကိုယ့်ကိစ္စကို အကုန်သိထားတယ် နဒီ၊ ကိုယ်ချစ် တာ စံကိုပါ၊ ထိပ်ထားစံကိုပဲ နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ "!3co"

'စံ' ယောင်ယမ်းလျက် ပါးစပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် ပိတ်ထား လိုက်မိလေ၏။ 'ဗုဒ္ဓေါ့!' ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီစကားကို ရုံးခန်းထဲမှာ အသံကျယ်ကြီးနှင့် ပြောရပါသလဲ။ အံ့ဩခြင်းတို့နှင့်အတူ အနီးသို့ ရောက်အောင် ချဉ်းကပ်လာခဲ့သည့် သူ့အကြံအစည်ကို သေချာသိ လိုက်ရပါ၏။ 'စံ' တော့ အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲမှာ မိနေလေပြီး၊

''ဟင့်အင်း … မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်စေရဘူး''

''နဒီက ကိုနဲ့ အနီးဆုံးမှာ ရှိနေခဲ့တာပါကွယ်''

''မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သံယောစဉ်ရှိရုံနဲ့ အချစ်ဆိုတာ ဖြစ် မလာဘူး နဒီ၊ ညီမလေးလို သဘောထားတာ၊ သူငယ်ချင်းလို ဇိုးသား ဖြူစင်တဲ့မေတ္တာမျိုးသာ ပေးနိုင်တာ နဒီ သိရဲ့သားနဲ့ကွာ''

"ကို့ကို မုန်းတယ်!"

''မုန်းလည်း မတတ်နိုင်ဘူး, နဒီ၊ ကိုယ်ချစ်တာ နဒီမှ မဟုတ်လာ''

'သိမ့်နဒီ' က 'စံ' ကို စူးစူးရဲရဲ တစ်ချက်ကြည့်ရင်း ရုံးခန်း အတွင်းမှ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။ ချစ်တာတွေ၊ မုန်းတာတွေ၊ သံယောစဉ်ရှိတာတွေ၊ ဖြူစင်တာ၊ ရိုးသားတာတွေတဲ့ … ဘာတွေ လဲ။ ရှုပ်ယှက်ခတ်လိုက်တဲ့ မနက်ခင်းပါပဲလား။ သူက ခဏမျှငြိမ် သက်နေပြီးမှ 'စံ' ကို လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

''ပြောလို့ မပြီးသေးဘူးလား''

ရွှေပဒေသာစာပေ

၂၉၆ 👫 မမသဒ္ဒါမောင်

''ကိုယ်မှ စံကို မပြောရသေးတာ''

''ဒါဆို ကျွန်မ အရင်ပြောမယ်၊ ဖြစ်တယ်မှတ်လား'

"ශදිඃ"

ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်ပြီး အံဆွဲသော့ကို လှည့် လိုက်ပါ၏။ တံခါးကို အသာမကာ အတွင်းမှ စက္ကမူဗူးနှစ်ဗူးကို ယူ၍ စားပွဲထက် တင်ထားလိုက်ပါသည်။ စားပွဲကို ငှုံကြည့်ရင်း သူ မျက်နှာ ပျက်လေ၏။ 'စံ' သိနေမည်ဟု သူ မထင်ထားပုံပါလေ။

''ဒီလက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကို ပို့တာ ရှင်ပဲ မဟုတ်လား''

''မှန်ပါတယ်''

''ဒါဖြင့် ရှင့်ပစ္စည်းတွေယူပြီး ပြန်နိုင်ပါပြီ, ကိုရှိန်းရာဇာ''.

"ô"

''ကျွန်မ ဘာကိုမှ ထပ်မကြားချင်တော့ဘူး၊ စိတ်ရှုပ်လှ ပြီ''

. ''ကိုယ်က … ကိုယ်က''

''ရှင့်မှာလည်း သဘောတူထားတဲ့လူ ရှိသလို၊ ကျွန်မမှာ လည်း အိမ်က ပေးစားမယ့်သူ ရှိနှင့်ပြီးသားပါ ကိုရှိန်းရာဇာ''

''မဖြစ်နိုင်ဘူး''

စူးစူးရဲရဲအကြည့်ကြောင့် လန့်သွားရပါ၏။ အခုပဲ ဟိုတစ် ယောက်က မဖြစ်နိုင်ဘူး မဖြစ်စေရဘူးဆိုပြီး အော်ဟစ်သွားသေးတာ အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

Je9

လေ။ ရုတ်တရက် အနားသို့ရောက်လာသည့် သူ့ကြောင့် 'စံ' ထိတ် လန့်စွာဖြင့် ခြေလှမ်းရွှေ့မိစဉ် နောက်ဖက်မှ နံရံကိုသာ မှီပြီးသား ဖြစ်သွားရလေ၏။

''ကိုယ်, မင်းကိုချစ်တယ်''

"m"

"ဟောဒီရင်ဘတ်ထဲက နှင့်နှင့်သည်းသည်းနဲ့ နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်နေခဲ့ရတာပါ, စံ"

"ဟင်အင်း"

''စံမဟုံမှန်း ကိုယ်သိပါတယ်၊ စောင့်ဆိုလည်း အချိန် ဘယ် လောက်ကြာကြာ စောင့်နိုင်ပါတယ်၊ ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်ပါ, စံ၊ ကိုယ် မဟုတ်တဲ့ တခြားလူနဲ့ လက်ထပ်မယ်လို့တော့ မပြောပါနဲ့''

ဘုရားရေ! ... ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်။ လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် ထိတ်လန့်မှုက ပိုတိုးသွားရလေ၏။ ရင်တွင်းမှ တဒိန်းဒိန်း အခုန်မြန်လာသလို လက်ဝါးပြင် ဆုပ်ထားရာ မှာ ချွေးတို့ စိုထိုင်းပြီး ရွှဲလာမှန်း သိနေပါသည်။ 'ကေသီ' က ခုထိ ဘာလို့ပြန်မလာသေးပါလိမ့်။ ဝန်ထမ်းတွေက ဝင်ခွင့်တောင်းပြီးမှ ဝင်လာရဲတာ မဟုတ်လား။

"ô'

"ආදිකදිඃ"

၂၉၈ 🛮 🛠 မမသဒ္ဒါမောင်

''ကိုယ့်ကို တစ်ခါတည်း အပြတ်မငြင်းလိုက်ပါနဲ့၊ သတ္တိရှိ ရင် လူကိုယ်တိုင် လာတွေ့ဆိုလို့ အခု ကိုယ်လာခဲ့ပါ၊ စံအတွက် လက်ဆောင်တောင်မှ ဝင်ယူလာခဲ့တယ်''

မျက်စိရေ့ ဖျတ်ခနဲ ပွင့်သွားပါသည့် ဗူးလေးအတွင်းမှာ တလက်လက်တောက်ပနေသည်က လက်စွပ်လေးနှစ်ကွင်းပါ။ စဉ်း စားစမ်း 'စံ' ဒီလူကြောင့် အရှက်ရခဲ့တာ။ ဒီလူကြောင့် ဒေါသတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ ဒီလူကြောင့် ဒုက္ခတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ရတာ။ ဒီလူ ကြောင့်ပဲ မိဘတွေနဲ့ မပြေလည်ဘဲ မျက်ရည်ကျခဲ့ရတာတွေကို မေ့ နိုင်မှာတဲ့လား။

နှလုံးသားကို အလိုလိုက်လို့ ဘာများကောင်းလာမှာတဲ့လဲ။ ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်တာကို ဦးစားပေါ် ရွေးချယ်နိုင်မှသာ မတ်မတ်ရပ်တည်နိုင်မှာလေ။ ဖေဖေ နေ့စဉ်ဆုံးမခဲ့ပါလျက် အဓိုက် တကာ့ အဓိုက်မှောင်ဆုံးနေရာအထိ ဆက်တိုးမိခဲ့လျှင် 'ထိပ်ထားစံ' ဆိုတာ ဒီကမ္ဘာမှာ မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားတော့မှာပါ။

"ကျွန်မ လက်မခံနိုင်ဘူး"

"o"

''ငြင်းပါရစေ၊ ပြန်ယူသွားပါ ကိုရှိုန်းရာဇာ''

''စံရယ် … ကိုယ့်အပေါ်မှာ အာဃာတတွေ ရှိနေတုန်းပဲ လား'' အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠

Jee

"မဟုတ်ပါဘူး … ကျွန်မ ဘာအပူမျိုးမှ ရင်ထဲသိမ်းမထား ခဲ့ပါဘူး ကိုရိုန်းရာဇာ၊ အမုန်းဆိုတာ ပျိုးမိသူရဲ့ရင်ကို လောင်ကျွမ်း စေတဲ့ မီးမို့ပါ"

''ଶିଜ୍ୱିତ … ଶିଜ୍ୱିତ୍

''ကိုရိုန်းရာဇာကို ကျွန်မ မမုန်းပေမယ့် ချစ်လည်း မချစ်နိုင် ပါဘူး''

"ဟာ … စံရယ်၊ စံယုံအောင် ကိုယ် ဘယ်လိုသက်သေပြ ရပါ့မလဲ၊ မင်းနဲ့ အနီးဆုံးကိုရောက်အောင် ကိုယ် ကြိုးစားချဉ်းကပ် လာခဲ့တဲ့ ခရီးက အဝေးကြီးမှာပဲ ရှိသေးတာပါ၊ အနီးဆုံးမှာနေခွင့်၊ ရင်ခုန်သံကြားခွင့်မျိုး ကိုယ့်မှာ ရနိုင်ခွင့်မရှိဘူးလား, စံ၊ ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးချင်စိတ်နဲ့ မင်းကို အရာရာတိုင်းထက်ပိုပြီး ချစ်မြတ်နိုး ခဲ့ရတာပါ စံရယ်"

မျက်ရည်ဝဲလျက် ပြောနေသည့် သူ့ကို ပြန်မကြည့်ပါဘဲ အကြည့်လွှဲလိုက်မိပါ၏။ လှယူသည်ဟု 'သိမ့်နဒီ' မြင်မှာပါ။ အိမ်ဝင် ထွက်ခွင့်ရပြီး ဒီလူကို အရိပ်ပမာ စောင့်နေခဲ့ပါလျက် ဥပေကွာပြူခြင်း ခံရပြီး နာကျင်ခံစားနေတာ မျက်မြင်ပဲ မဟုတ်ပါလား။ 'အဖြေ ဆိုသည့် ခေါင်းတစ်ညိတ်မှာ နောက်ဆက်တွဲ ဖြေရှင်းရမည့်ကိစ္စက အများကြီးမှ အများကြီးပါလေ။

ပထမ 'သိမ့်နဒီ'၊ ဒုတိယ 'ဒေါက်တာဇေယျာဘူန်မြင့်'၊

တတိယ 'တစ်ဦးစီအမြိဘများ' . . . စသည်ဖြင့် စဉ်းစားမိပါက မဆုံး တော့ပါ။ စိတ်ဆန္ဒဆိုတာ အာသာရှိတိုင်းဖြစ်နိုင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အထူးသဖြင့် 'စံ' ကို နူတ်ဖျားက ခဏခဏ မပြောပါဘဲ အကြည့် နွေးနွေးဖြင့်သာ ပြောတတ်သည့် 'ကိုစေ့' ကို အားနာမှုအကြီးဆုံးပါပဲ။ ချစ်ခြင်းမှာ ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာ ရှိခဲ့မယ်ဆိုပါလျှင် ထိုအရာကို 'စံ' လေးစားဦးညွှတ်ပြရမည်သာ။

နားလည်ပေးပါ 'ရှိန်းရာဇာ''။

ယောက်ျားတွေ ကိုးကွယ်ကြထဲ့ အချစ်မှာ ကျွန်မတို့မိန်းမ သားတွေက အဲဒီအရာတစ်ခုတည်းကိုပဲ ကွက်မကြည့်တတ်လို့ပါ။

နှလုံးသားက စေခိုင်းနေပါသော်ငြား နွတ်ဖျားက ဝန်ခံဖို့ကို ဦးနှောက်က ခွင့်မပြုနိုင်အောင် ထိန်းချုပ်ထားတတ်လို့ဆိုတာကို ရှင် သိစေချင်ပါတယ်။

တကယ်တော့ … 'စံ' ဆိုတာ …

ရင်ဖွင့်ပြောတာကို နားထောင်ပြီး ပြန်မပြောချင်တဲ့လူထက် အပြန်အလှန် ငြင်းခုံပေးတဲ့လူကိုပဲ လိုအပ်ပါတယ်။ သို့သော် လက်တွေ့မှာဖြင့် ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်တာ

ကိုသာ အလေးပေး ရွေးချယ်ရမှာပါလေ။

''ဒါက ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ'`

ရုတ်တရုက်ရောက်လာသည့် 'ကေသီ' နှင့် 'ဒေါက်တာဇေ ယျာဘုန်းမြင့်' ကြောင့် နီးနီးကပ်ကပ် ရပ်နေရာမှ ခြေလှမ်းဆုတ်ခွာ ရပ်လိုက်ကြရပါ၏။ သူက စောစောက ဖွင့်ထားပါသည့် လက်စွပ်မှုး လေးကို ပြန်ပိတ်ကာ ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲသို့ ထည့်သိမ်းလိုက် လေသည်။

''നിരേ''

''လမ်းမှာဆုံလာတာနဲ့ ကားကြုံစီးလာခဲ့တာ မမရဲ့၊ Night duty ထွက်လာတာတဲ့၊ မမ အလုပ်ပြန်ဆင်းနေပြီဆိုလို့ ပါလာလေရဲ့''

်'နေဖြင့် သိပ်မကောင်းသေးဘဲ ပင်ပင်ပန်းပန်းတွေ လုပ် နေပြန်ပါပြီ။ စံက သိပ်ခေါင်းမာတာပဲ''

''ဆူချင်ပြန်ပြီလား''

"Sorry … Sorry စိတ်တော့မကော့က်လိုက်ပါခဲ့၊ ကိုယ်က စိုးရိမ်လို့ ပြောမိတာပါး ဘယ်သူများလဲ''

'ဖေဖေ့ကုမ္ပဏီက member ပါ ကိုဇေ၊ မိတ်ဆက်ပေးရ ဦးမယ်၊ ဇမ္ဗနူရှိန်းကုမ္ပဏီရဲ့ GM ဦးရှိန်းရာဇာပါ၊ ဒါက ကျွန်မနဲ့

မကြာခင် Engage လုပ်မယ့် ဒေါက်တာဇေယျာဘုန်းမြှင့်ပါရှင်'

အမျိုးသားနှစ်ဦး လက်ဆွဲနူတ်ဆက်လိုက်လေ၏၊ ဆုပ်ကား

သည့် လက်က တင်းကျပ်နေသလို အကြည့်တို့ကလည်း ျှာစုဆိုက်

CLASSI

ထ၂ 🧚 မမသဒ္ဒါမောင်

အရာရာတိုင်းထက်ပို၍ 🛠 🏻

202

စိုက် ရှိလှပါသည်။ 'တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်' ဟုလည်း မပြော

ဖြစ်ဘဲ ဒီအတိုင်းကြီး ခူတ်ဆက်နေပုံက တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေလေ၏။

'စံ' က မျက်နှာပူလာသဖြင့် ကိုင်ထားကြသည့်လက်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုက် စဉ် 'ကိုဇေ' က 'စံ'၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်လေသည်။

"Lunch မစားရသေးဘူး မဟုတ်လား"

''ဘယ်စားရသေးမှာလဲ၊ ဒီနေ့ အစောကြီး ထွက်လာလို့

မေမေ ထမင်းချိုင့်ထည့်ဖို့ အချိန်မရတော့ဘူး'

''ဒါဖြင့် အပြင်မှာ ကိုယ် ဝယ်ကျွေးမယ်လေ''

''Ok လေ … ကေသီရော လိုက်ခဲ့ပါလား''

''အာ … မဟုတ်တာ၊ မမတို့ပဲ သီးသန့်သွားစားကြပါ''

''လိုက်ခဲ့ပါ ကေသီရဲ့ … ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး'

"အလိုက်မသိဖြစ်နေမှာစိုးလို့ပါ"

''အဲဒီလို မထင်ပါဘူးဗျာ၊ ကားကြုံတောင် တင်ခေါ်ခဲ့သေး

တာပဲ၊ စံ Ok ရင် ကိုယ်လည်း Ok ပါတယ်''

သုံးယောက်သား ရယ်မောပြောနေသည့်အနီးမှ သူ ထွက် သွားလေ၏။ ကားပေါ် တက်လိုက်စဉ် မိုးက နေသာလျက်မှာပင် ခစ် ဖွဲဖွဲရွာချလိုက်လေသည်။ ကုမ္ပဏီဝင်းထဲမှ ကားလေးထွက်သွားတာကို ကားနောက်မီးနီလေး ပျောက်သွားချိန်ထိ ရပ်ကြည့်နေမိ၏။ အရာရာတိုင်းထက်ပိုပြီး ချစ်သတဲ့လား။ 'စံ' ယုံပါတယ်။

သို့သော် . . . အချစ်ဆိုတာ ပေးချင်တိုင်း ပေးလို့ရတဲ့အရာမှ မဟုတ်တာလေ။

လေးစားလျက် …

12" Mar. 2016 PM (1:55)

ရွှေပဒေသာစာပေ

ല്ലോദാനാല

www.burme.ed.sele.com

တေနိုင်ပါပြီ

မမသဒ္ဒါမောင်

၂၀၁၉ မေတွင်

ာရာရာတိုင်းထက်ပို၍

ကြယ်ခင်မှူးဝေ

အိပ်ဖက်စါးတဲ့ည

ကက္ခရိုင္

လှိုင်းကြာဖြူ

မိုးစက်ပွင့်

အိုဘယ့်ငှက်ငယ်

အလင်းသစ်

အမှန်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်

ကမ္ဘာ့ရပ်ဝန်းဆီက အိုအေ့မခ်

နောက်လထွက်မည့်စာအုပ်

''နှလုံးသားကို ပိုင်စိုးသူ ...''

"မင်းကို ကိုယ်,ပိုင်တယ် 'တျာ' • • •

မင်းရဲနှုလုံးသားကိုရော၊ စိတ်ကိုပါ ကိုယ်ပဲ 'ပိုင့်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့တာပါ။ ဒီတော့ ကိုယ်ကလွဲပြီး တခြားဘယ်သူစိမ်းယောက်ျားမျိုးကိုမှ မကြည့်နဲ့၊ မမြင်နဲ့၊ မချစ်မိစေနဲ့!"